

உ
கடவுள் துணை.

தாயுமான சுவாமிகள்

திருவாப்பமலர்த்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

யாழ்ப்பாணம் மேலப்புலோலி

நா. கதிரைவேற்றிள்ளி அவர்களாற்

பரிசோதிக்கப்பட்டதை,

சென்னைக் குமப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

இதன் விலை ரூபா. 1—8.

7382a

௨

சிவமயம்.

பாழ்ப்பாணத்து மேல்பாடி

மகாவீதவான்

ஸ்ரீமத் தா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

தாயுமானவராயன்

ச ரி த் தி ர ச் ச ரு க் க ம்.

வணக்கம்.

வாயுமாணவமலமு மறுபிறப்புந் துறவறத்தான் பாரவீசி,
வாயுமவே தாகமத்தி னருள்வலியிற்சிவஞான வாழிமூழ்கிப், பா
யுமால் விடைப்பரம * னிருவியலும் பார்த்துணர்ந்து பதத்தி
னென்றந், தாயுமானவன்றனிரு சரணமலர் சிரமதனிற் றரித்து
வாழ்வாம்.

புராதனமெய்ச் சிவஞான போதமெனுஞ் சித்தாந்தப்பொ
ருளியாவந், தராசமுனை யாநிறுவிச் சாயாமல், பவத்திற் றமி
ழைப்பாடிப், பராவுசிவ மயமாகிப் பரஞானத் தனிமைநெறிப்
பரிமேலேறி, நிராமயதே யத்தேகி நிறைதாயுமானவுளை நினை
ந்து வெல்வாம்.

* இரு இயல் ஆவன:—தடத்தலக்கணம், சொருபவிலக்
கணம் என்பனவாம். இவை முறையே பொதுவியல்பு, சிற
ப்பியல்பு எனவுங் கூறப்படும்.

உலகின்க ணின்று ஒன்றோடொன்று முரணி யிகலு
மு உம் பலவேறு வகைப்பட்ட சமயங்கள் போலாது, சமயா
தீதமாய் முடிந்த நிலையதாகி விளங்கும் அத்துவிதசைவ சித்
தாந்தத்தை நிலைநாட்டிய தந்தையானவரும், பதி பசு பாசம்
என்னும் முப்பொருளி னியல்புகளையெல்லாம் உலக முணர்
ந்துய்வான்பெற வைத்தருளிய தாயுமானவரும், எம்மவர்க்குச்
சருவமானவரும் ஆகிய ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளது திருப்பா
டல்கள் காரணமாக, அவர் ஒரு சமயத்தையுஞ் சாராதபொ
துநிலையர் என ஓர் சாராரும், தமது விவர்த்தவாதக் கொள்
கையை யுடையார் என கொன்மவாதிகளாகிய மாயாவாதிக
ளும் மயங்குவாராயினர். இருவர்மாறுகோள் ஒருதலை துணி
தல் எம்மவர்க் கிலக்கணமா விருத்தலான், அவர் தங் கூற்
றுககளையெல்லாம் அடிகளது சரிதவாயிலாகவும், திருப்பாசுர
வாயிலாகவும் நடுவு நிலையோடாராய்ந்து நிச்சயித் துண்மை
காட்டுவான் ஈதெழுந்த தென்க.

வேதங்களாற் பூசிக்கப்பட்டதும், சுத்தாத்துவித சைவ
சைவசித்தாந்தம் என்னும் அரசு வீற்றிருப்பதும், புகழாற் றிக்
கேங்கும் போயதுமாகிய திருத்தலம் சோழ நாட்டின்மேன்
கோடிக்கணுள்ள ஸ்ரீவேதாரணிய புரியேயாம். ஆங்கு இற்றை
க்குச் சுமார் 230-வருடங்களுக்குமுன்னர், வேளாளவருண்
த்திலே, உழுவித்துண்போர் வகையினருள் தோன்றிய கேடி
லியப்பிள்ளை என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வி
கேள்வி கேள்விகளின் முதிர்ந்து, குருலிங்க சங்கம பக்தியிற்

சிறந்து, தம் பெயர்க்கேற்பக் கேடிலராய், அவ்வுர்ச் சுவதல விசாரணைக் கர்த்தராயிருந்தார். அதுகாலேத் திரிசிரபுரத்திலே 'செங்கோனடாத்தி யாசுபுரிந்த ஸ்ரீமாந் முத்துவிசய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகர்' என்னும் வேந்தரேறு * பிள்ளை அவாக ளது நற்குண நற்செய்கைகளையும், கல்வி கேள்வி யறிவின் பெருமையையுங் கேள்வியுற்று வரவழைத்து, சிறந்த சம்பீததி உத்தியோகத் தமர்த்தினர்.

பிள்ளையவர்கள் அரசனது வேண்டுகோட்படி உத்தியோக மேற்று, அதற்குரிய கடமைகளைக் குறைவறப்புரிந்துவந்தனர். அங்ஙனம் நிகழு நாளிலே தமக்கு ஒரே பேராவாய்த்த சிவசிதம் பரப் பிள்ளை என்னும் அருமைக் குமாரனைச் சந்ததியின்றி யிருந்த தந்தமையனார்க்கு முன்னரே சுவீகாரமாகக் கொடுத்து விட்டமையால், தமக்குச் சந்ததியுண்டாகத் திருவருள் செய்யு மாறு,

* பிள்ளை என்பது வேளாளர்க்குரிய காரணவாக்கப் பெய ருளொன்று. இறைவனிடத் திருநாழி நெற்பெற்ற காமாட்சியம் மையார், அதனை விருத்திசெய்தற் குரியார் இவரேமெனத் திருவுணங்கொண்டு “பிள்ளையே!” என்றழைத்தமையால் வந்த தெனக் காரணங்கொள்க. அது “உள்ளங்குழைந்தா யுழுவாற் பெருக்கவிதை—பிள்ளையெனக் கூயுதவப்பேணுங்கை” எனத் திருக்கை வழக்கங்கூறியதனாலும் பெறுதும்.

* தக்கிணை கைலாயத்துள் ஒன்றாய வத் திரிசிராமலைக்கணை
 மூந்தருளியிராநின்ற தாயுமானேசுரரைத் திரிகாலங்கடோறும்
 தந் தேவி சகிதமாகச் சென்று ஒருமையுற்று மெய்யன்புடன்
 றரிசித்தும், நித்திய நைமித்திகாதிகள்செய்தும், விரத மநுட்
 டித்தும், தானம்செய்தும் வருவாராயினர். அக்காலே, பரதகண்
 டத் துள்ளாரது தவமெலாந்திரண்டொரு வடிவெடுத்துவந்தாற்
 போலவும், மன்பதைகளின் மலவிருள்துமிக்க இம்மண்ணுல
 கிற் றேன்றுவான் விமலன் விடுத்தருளியவோர் சித்தாந்த
 ஞானசூரியன் மானவும் மகவொன் றவதரித்தது. அப்போழ்
 தத்துத் தந்தையார், அகமிக மகிழ்ந்துசெய்யவேண்டியனவெல்
 லாஞ்செய்து, தாயுமானேசுராக்குக் காணிக்கை முதலியனவுஞ்
 செலுத்தி, சாதகருமமுஞ் செய்வித்தார். சோதிடத்தில்வல்லார்,
 “சுபவோரையிலே ஐந்துகோளுச்சமாகத்தோன்றியதனால் இவர்
 தேவாம்சமாக அவதரித்தார் என்றும், அனைத்துலகையுமாள்
 வல்ல நரேந்திரனாக நிலவுவர்” என்றுங்கூறக்கேட்ட இருமுது
 குரவர் மகிழ்ச்சியை யென்னென்பேம். தாயுமானேசுரர் அரு
 ளாலுதித்தமையால் அப்பிள்ளைக்கு அக்கடவுளின் பெயரையே
 ந. மகாணஞ்செய்தனர்.

* திரிசிராமலை தக்கிணைகைலாயத்துள் ஒன்றென்பதை,
 செவ்வந்திபுராணம், தக்கிணைகைலாசுபுராணம் என்பவற்றிற்
 காண்க. திரிசிரபுரம், திரிசிராப்பள்ளி எனவும் பெயர். இக்கா
 லத்துத் திருச்சிணைப்பள்ளி எனவழங்கப்படுகின்றது.

அப்பால், தாயுமான சுவாமிகள் வடமொழி தென்மொழிக்க னுள்ள இலக்கிய இலக்கணங்களையும், வேதசிவாகமோபநிடத மிருதி புராண இதிகாச முதலியனவற்றையும் நன்கு கற்று வல்லவராயினர். அவையன்றித் தேவார முதலிய பன்னிரு திரு முறைகளையும், மெய்கண்டசாத்திரம், அருணகிரிநாதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்புகழ் முதலியவற்றையும் தக்காருழையாராய்ந்து அன்புடன் பாராயணஞ் செய்தார். இங்ஙனம் வருநாளிலே தகப்பனார் இகவாழ் வொருவ, அரசன் அவரது சம்பிரதி உத்தியோகத்தை ஏற்குமாறுவலாற்காஞ்செய்ய, மறுக்கவியலாமையான் அதை ஏற்று நடத்திவந்தார். தாயுமான சுவாமிகள் சம்பிரதி உத்தியோகத்திற் பதினான்கு வயதிலேயே அமர்ந்தாரென்ப, அப்போதில் ஓர்காரிய நிமித்தம் அரசனைக் காண்பான் போந்த சுவாமிகளது திருவடிச்சுவடுகள் அரண்மனையுட்புதுக்குவித்தற்காகக் கொட்டப்பட்டிருந்த மணன் மேற்பதிந்து செவ்வேலிவங்கின. பிரதானியும் அரசனும் அவ்வழிவந்தார் பதுமை ரேகை பதிந்து காணுஞ் சுவடுகளேப்பார்த்து மிக்க ஆச்சரியமுற்று, யாவர் இவ்வழி வந்தார் என, ஆங்கு நின்றார் சம்பிரதியாரே வந்தவர் என்றனர். அரசனும் பிரதானியும் ஐயுறீஇ, அவ்வுண்மை யாராய்வான் சுவாமிகளை ஆங்கழைப்பித்தும் பின்னர் அனுப்பிவிட்டுச் சுவடுகளையொத்து நோக்கித் தஞ் சந்தேகங் தீர்ந்து மகிழ்வற்றார். பிரதானி அரசனைப்பார்த்து அரசரேறே! சம்பிரதியாரது அழகைக்கண்டு ஆடவரு மவாவுவரன்றோ? “இலங்கெழிலிளவு குணமென வுரைப்பர்” இதற்கு மேற்கோ

ளாக அவரைபே யிக்காலத்து யான் துலங்குறக் கண்டேன்.
அவரது வடிவத்தை உற்று நோக்கியுள்ளேன்.

அகவடி யுகிர்விரல் புறவடி கரடே
கழலே கணைக்கான் முழந்தாள் குறங்கே
கடிதடங் கொப்பூழ் வயிறதின் வரையே
யிடையே மயிரி னொழுக்கே முலையுகிர்
விரலே முன்கை யங்கை தோளினை
கழுத்தே முகநகை செவ்வாய் முக்குக்
கண்ணை காது புருவ நுதலெனு
மாறைந் துறுப்புட னிரண்டும் பாதம்.

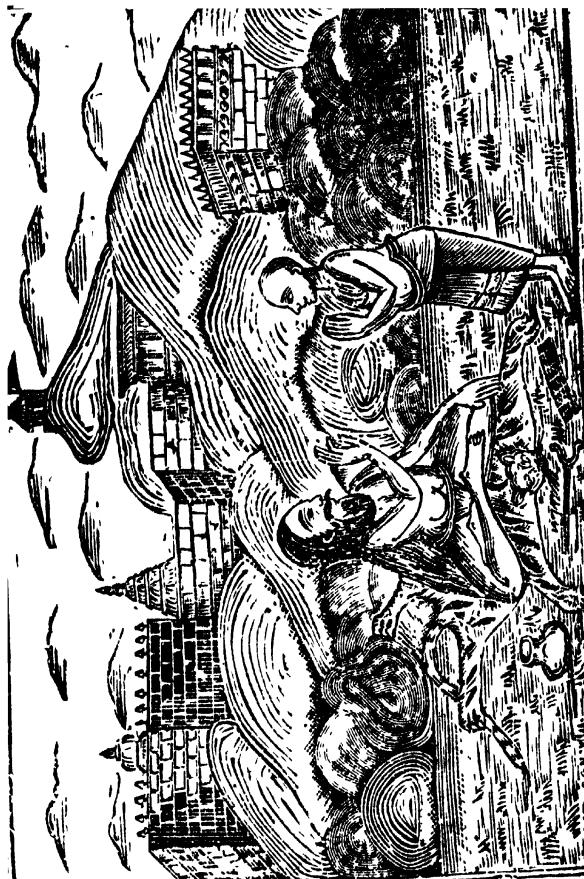
என்று சங்கப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்டபடி, அவரது முப்பத்
திரண்டு உறுப்புக்களும் ஆண்டன்மையோடு தெய்வத்தன்மை
சிறந்து, சாமுத்திரிகா லக்கணங்கள் நிரம்பப்பெற்று விளங்கு
கின்றன. அவர் இன்னுஞ் சிறிது காலத்துள் உலகமெலாந் தன்
னேவல் கேட்ப ஆணைசெலுத்தும் மனக்ஸ்வரிய மகௌதாரிய
மகா மண்டலாதிபதியாகிப் புகழ்நிருவலொருதலை. நிருபவோ!
அவரது காற்சுவட்டிற் பிரகாசிக்கும் பதும ரோகைபோல்
எவர்க்கு மிருப்பதை யிஞ்ஞான்றுங் கண்டு கேட்டிலேன்.
அவரது நெடுங்காங்கள் கணைக்காலின் கீழ்த்தாங்குவது தானுங்
கண்டிலிரோ ? என்று கூறினன். அது தொடங்கி நாய
கன் அவரிடத்து மிக்க பிரீதியும் அச்சமு முடையனாயின.

இருவ்னையொப்பு நேருங்காலமாதலால் இவர்க்கு உண்மை யாராய்தலே பெருங்கடமை யெனத் தோன்றிற்று. அரச னிடத்தில் கவி, கவிராயர், கவிச்சக்கிரவர்த்தி, பண்டிதர், பாரதி, பாவலர், நாவலர், வித்துவான், மகாவித்துவான், வித்துவ சிரோமணி, ஆசிரியர், புலவர் முதலிய பட்டங் களைத் தரித்துச் சன்மானம் பெற வருவோர் எவரையும், யதார்த்தவாதஞ் செய்து தக்க விடை கொடாமையால் “உண் மைகாணுதிர்” என்று விடுப்பார். அரசனும் இவரது இளம் பருவத்தையும், கல்வி கேள்விகளின் அருமையையும், அதற் குத் தகுந்த வொழுக்கத்தையும் கண்டு நனிவியந்து பேரன் புடையனாயினான். தலையிற் நீப்பட்டிக்கக் கண்டான் வேறென் றினையும் நாடாது தண்ணீரையே தேடுவதுபோல, இவரும் தம் ஐயங்களை யொழித்து உண்மைகாட்ட வல்ல, ஞானாசிரி யர் யாண்டையர், ஏற்றைத்தினத் தெளிப்படுவர் என்றேக்க முற் மெதிர்பார்த்திருந்தார்.

அங்ஙனமரு நாளிலே, அடிகளார் பிறவிகடேறும் ஈட் டிய பெருந்தவப்பேறு காரணமாகவும், இற்றைஞான்றும் பிற் றைஞான்று முள்ளவியிர்கள் முப்பொருளி னுண்மையறிந்து, சித்தாந்த நிலையேறிச் சிவஞான நீட்டாபராய், அத்துவித முத்தியை யடைந்துய்தற்குச் சாதனமானவற்றை யோதுவிக்கு முண்மை காரணமாகவும், திருவருண் ஞானப்பெருஞ் செல் வப் பிழம்பாகிய திருமூலநாயனார் மரபிலே தோன்றி, திருக் கைலாய பரம்பரைச் சந்தானமாகிய மெய்கண்டதேவ நாயனா

7. து வழிக்குரவரிடத்து ஞானோபதேசம் பெற்ற சற்குரு மூர்த்திகளாகிய மௌனகுரு சுவாமிகள் திரிசிராமலேப் பரமநாதனைத் தரிசிப்பான் ஆண்டுற்றனர். நந்தந்தையுமான தாயுமா ஞர் அவரைக் கண்டமாத்திரையே, தலைவனைக் கண்டுழித்தன் வயமிழக்கும் உழுவலன்புடைப் பதிவிரதைபோலப் பாவசப் பட்டு, காந்தங்கண்ட ஊசிபோன்று தம்மனம் அவர்மாட்டிமுகக் கப்பட்டாராய், அடியுற வணங்கி, “எம்பெரும! தந்திருக்கரத் துள்ள புத்தகம் யாதோ” வென்றனா குருசுவாமிகள் யாதொன்று முரையாராய் ஏகினர். பின்னரும் பன்முறை வினவி நீழல்போல் தொடர்ந்தனர். அவ்விடங்கடோறும் சுற்றித்திரிந்து, ஊரடங்கிய யாமம் பதினைந்து கடிகையளவிலே தாயுமானவர் சந்நிதி சென்று * பதுமாசனத் துட்கார்ந்த மௌஞ்சாரியர் இவர் பக்குவங்கண்டு “சிவஞான சித்தி” என்றனர். தாயுமா ஞர் அகமிக பலர்ந்து, அந்த நாளிலே வாதவூர் நாதனை ஞான போதத்தா லேதந் தொலைத்துச் சாதங் காட்டிப் பாதமளித்தாண்ட பரமபதி, இந்த நாளி லெளியேனையும் ஞானசித்தி

* பதுமாசனமாவது யோகாசனங்களுள் ஒன்று. அஃதாவது இடப்பக்கத் தொடையின்மேல் வலக்காலினையும், வலப்பக்கத் தொடையின்மேல் இடக்காலினையும் மாறவைத்து, இருகாற் பெருவிரலையு மிருகரங்களானும் முறியுறப்பிடித்திருத்தல். அதனை ‘சவ்வியபாக ஐருமேல்’ என்னுஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுளானறிக.

யான் மோனபதி யளித்தாட்கொள வெழுந்ததோ வென்று
துதித்து, அருட்கடலே !

1—சிவம் யாது ?

1—ஞானம் என்பதென்னே ?

3—சித்தி எது ? என்று வினாவ, ஆசாரியசுவாமிகள்
அவரை நோக்கி. அன்புளாய் !

1—சிவம் என்பது பதி.

2—ஞானம் என்பது (அந்தப்பதியை உள்ளவாற்றிப் பா)
அறிவு.

3—சித்தி ஆவது அவ்வறிவை வருவிப்பது என்றார்.
தாயுமானவர் கேட்டுத் தவராச !

1. அப்பதிப்பொருள் ஊர் குணம் குறி செயல் பெயர்
முதலியன வில்லாதது; சொல்லளவைக்கும் பொருள் அள
வைகட்கு மெட்டாதது; என்று வேதாகமங்கள் முழங்கவும்,
தேவரீர் அவையிற்றிற்கு முாணாகச் சிவம் என்றல் பொருந்
துமோ ?

2. சிவம் எனவே, அசிவம், (அமங்கலம்) சிவாசிவம்
(மங்கலாமங்கலம்) என்பனவும் பெறப்படலால் அப்பொரு
ளெவை ?

3. அப்பொருள்கள் சிவத்திற்குப் பேதமே, அபேத
மோ, பேதாபேதமோ ?

4. வியாபகமோ ? வியாப்பியமோ ? வியாத்தியோ ? சுசாதியோ ? விசாதியோ ? சுசுதபேதமோ ? இவை அல்லாதனவோ ?

5. “உண்மையுமாயின்மையுமாய் இருப்பவன்பதி” என்றோ ருளரிய துண்மையாயின், சிவம் (மங்கலமுடையது) எனக்கூறல் சால்பேயோ ? என்னை ? அமங்கலம், மங்கலமங்கலமும் அவனையாகலால்.

6. பிரமப்பொருளன்றி யிரண்டாவது பொருள் இல்லையென்று வேதங் கூறவுந், சிவஞானம் என்பதற்குப் பொருள் சிவனையறியும் அறிவு எனின். சிவன் ஞேயப் பொருளாகவும், ஞானம் காட்சிப் பொருளாகவும் முடிதலால், ஞாதுறு (அறிபவன்) ஞானம் (அறிவு) என்பன வேவை ?

7. அந்த ஞாதுரு பரிபூரணஞய சிவனுக்கு வேறாநின்று அறிவனோ ? ஒன்றாய் நின்றறிவனோ ? வேறும் ஒன்றுமாய் நின்றறிவனோ ?

8. சிவன் அறியப்படுமேல், அறி பொருளெல்லாம் தூலமாகியும், அழிவனவாயும், விகாரப்படுவனவாகியும், அறிவானுக்கு வேறவாகியும், கண்டப் படுவனவாகியும், விளங்கு முண்மையால், அவனும் சடத்துவம், அழிவு, விகாரம், பேதம், கண்டப்படுகை முதலிய தன்மையனாய், சித்து, சத்து, நிர்விகாரம், அத்துவிதம் அகண்ட முதலியவற்றை யிழக்குமன்றோ.

9. அறியப்படுதல் கருவி கூடியவிடத்தோ ? கழன்ற விடத்தோ ? கூடிய விடத்தெனின் கருவிகள் எல்லாம் பசு பாச ஞானங்களாகலின் அந்த ஞானங்களா னறியப்படானே ? கழன்றுழியெனின் அறிதலெங்ஙன் ?

10. சிவம் அறியப்படுதல் ஐயங்காட்சியானோ ? நிரிபு காட்சியானோ ? மானதக் காட்சியானோ ? சைமோகம், சையுத்த சமவாயம், சையுத்த சமவேத சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடண விசேடிய பாவம் என்னும் வகைத்தாயவாயிற் காட்சியானோ ? தன்வேதனை காட்சியானோ ? யோகக் காட்சியானோ ? விகற்பக் காட்சியானோ ? நிருவிகற்பக் காட்சியானோ ? சுவார்ததாநு மானத்தினுலா ? பார்த்தாநு மானத்தினுலோ ? சபக்கம், விபக்கம், சபக்க விபக்கம், ஒப்பு, பாரிசேடம் உலக வாதங்களானேயோ ?

11. ஞானம் அறிவானுக்கு இயற்கையா ? செயற்கையா ? இயற்கையெனின் சித்தித்தல் வேண்டா. செயற்கையெனின் சித்திக்கமாட்டா அஞ்ஞானமு மங்ஙனேயன்றோ ?

12. அங்ஙனஞ் சித்தித்தல், * சமுதாயவாதமோ ? ஆரம்பவாதமோ ? விவர்த்தவாதமோ ? பரிணாமவாதமோ ? விருத்திவாதமோ ?

* சமுதாயவாதமாவது எள்ளானுய குப்பை யென்பது. இது புத்தர் சமணர் கொள்ளுமதம். ஆரம்பவாதமாவது நூலானாகிய வாடைபோல்வ தென்பது. இது தார்க்கிகள்

[என்றின்னவாய தம் ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் விண்ணப்பிக்க குருசுவாமிகள் புன்னகை புரிந்து, சகல வர்க்கத்து ஆன்மாக்களுக்கு அருக்கிரகிக்கும் உபதேச முறைமைபை ஓர்ந்து]

* ஒளத்திரி தீக்கைக்கு அவாப்போது அருகரல்லாமை யால் அதற்கு அங்கமாயுள்ள † அறுவகைத் தீக்கையுள்ள வியற்றி, மைந்த! நீ வினவிய ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் அறுத்து, விபரீத ஞானத்தையும் வீட்டி, சிவஞானநெறி

மதம். விவர்த்த வாதமாவது கயிற்றிற் பாம்பு போலவும், பேய்த்தோராய நேர்த்தோற்றம் போலவும் உள்ளதென்பது. இது கொண்ம வாதிகளாகிய மாயாவாதிகள் மதம். புரிஞ்ஞம வாதமாவது பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முற்றும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாம் புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலும் என இருவகைத்து. படங்குடிலாதல் போலவும், வித்து மாமாதல் போலவும், உள்ளது விருத்திவாதம்.

* ஒளத்திரி - உத சகிதமாகப் பண்ணுவது. உதசகி தம் - ஓமத்தோடு கூடியது. அது கிரியாவுத்திரி, ஞானவுத்திரி என இருவகைப்படும்.

† அறுவகைத் தீக்கையாவன—சட்ச தீக்கை, பரிசு தீக்கை, வாசகதீக்கை, மானதீக்கை, சாத்திரதீக்கை, யோக தீக்கை என்பனவாம். இவையிற்றை வருணபத்தி, சைவ சந்நியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்தசேகரம், ஞானப் பிரகாச வியாச்சியானம் என்பவற்றிற் பார்க்கக்காண்க.

பாகிய அத்துவித ஞானத்தைக் கொடுப்பது இந்நூலே யாம். இஃது நங்குரு மரபி னிலவிய சகலாகமபண்டிதர் ின் னும் அருணந்தி சிவாசாரியமூர்த்திகளா னருளப்பட்டது. இத் தனைப் பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்து வருகின்றும். சிவஞான போத வழிநூலாயுள்ள இது வேதாசுர சாரமாகிய சித்தாந்த வியல்பினை யெடுத்துத் தாபித்தலாற் சுபக்கம என்றும், வேதா கமங்கட்குப் புறப்புறமாகவும், புறமாகவும், அகப்புறமாகவும், அகமாகவுமுள்ள சமயக் கோட்பாடுகளை யெடுத்துக் கண்டனஞ் செய்தலாற் பரபக்கம் என்றும் இருவகைப்படும். மாணவ!

* “பாரிலுள்ள நூல்களெலாம் பார்த்தறியச்சித்தியிலே யேள்விருத்தப் பாதி போதும்.”

என்று, அவர் வினவிய வினாக்கட்கெல்லாந் தக்க விடைகொடுத் துச், சித்தாந்த சரித்திரம் பதினாண்டினையும் முறையே உபதே சித்தருளினர். பதியிலக்கணம், பசுவிலக்கணம், பாசுவிலக் கணம், ஞானஞ்ஞான இலக்கணம், அத்துவித விலக்கணங்களை யெல்லாம் போதித்தருளுங் காலத்தில் தேசிகநாதர் “இருட் ல றய்த்தீயாகி ிருமாகி” தானெனை முன்படைத்தானதறிந்து தன் பொன்னடிக்கே “ஏழிசையா யிசைப்பயனு யின்னமுதா

* இதனை “பாதிவிருத்தத்தா லிப் படிவிருத்தமாக வுண் மை—சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநா ளெந்நானோ” என்று சூருமரபின் வணக்கத்துள் தாயுமானர் அநுவதித்ததுங் காண்க.

யென்னுடைய தோடினுமாய்” “பன்னிலூறும் பழத்தினு மின் சுவையென்னி லூறியெனக்கே களிதரும்-உன்னி லுன்னு முன்னுவிடில் விட்டிடும்” எனவருஉம் தேவார அருட்பாக்களையும், “இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயி தேபோன்று - சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றும்” ஆதியுமந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதியை” எனவருஉந் திருவாசகத் திருவருட்பாக்களையும், “உற்றவர் பெற்றவாற்றவர் முற்றும் - அற்றவர்க்கற்றவனல்லவர்க்கு” எனவருஉம் இருபாவிருபதின் செய்யுளையும்.

குமர குருபர குணதர நிசிகரர்

திமிர தினகர சரவண பவகிரி

குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரர்பதி

குலமானும்

அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட

மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்

அரிவையறிவது பொருளென வருளிய பெருமாளே.

என்ற திருப்புகழின் திருப்பாவையும் ஏனையவற்றையும் உதக ரித்துண்மை காட்டினரென்ப. அதுபற்றி யன்றோ தாயுமான சுவாமிகளும் தாம் அருளிச்செய்த அருளுரைக் கண்ணியில்,

“இருநிலையைத் தீயாகி யென்ற திருப்பாட்டின்

பெருநிலையைக் கண்டீணந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ.”

என்பது முதலாக அவற்றை யெல்லா வெளித்தாண்டு மன்பதைப் பக்கத்தாரைத் தம்வயப்படுத்தினா. நிற்க, இவ்வுப

தேசத்தானே வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தமே உண்மைநிலை யென்றும், சிவபெருமானே பாம்பநி யென்றும், அவருடன் இரண்டறக் கலத்தலே அத்துவித முத்தி யென்றும் உணர்ந்து உலகாசையைத் துறந்து முழுட்சுததுவ முற்றார். மௌனதேசிகர், “ஓ இன்னுஞ் சிறிது காலமிரு ந்து இல்லற நடாத்திப் புத்திரனையின்னு நீற்றி ; பின்னா யாம்வந்து சிட்டைகூடு முபாயமளிப்பேம்” என்றனர். ஆசா ரியர் பிரிவையாற்றாமல் தாயுமானா வருந்த “சும்மா இரு” என்று அகன்றனர். இவற்றைச் சுவாமிகளது திருப்பாட லில், மௌனகுரு வணக்கத்துள்,

சிந்தையறில்லென்று சும்மாவிருதநுமேற்

சின்மயா னந்த வெள்ளர்

தேக்கித்திளைத்துநா னதுவா யிருக்க’.

செப்சித்ர மிகநன் றுகாண்

எந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழ்வரு

ளிய * நந்தி மாபு வாழ்க

* நந்தி மாபு ஆவது - தக்கிஞ்ஞாத்தி சிவஞானபோ தத்தைத் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் சனற் குமார முனிவர்க்கும், அவர் சத்தியஞான தரிசனிகளுக் கும், அவர் பாஞ்சோதி முனிவர்க்கும், அவர் மெய்கண்ட தேவர்க்கும், அவர் அருணந்தி சிவாசாரியர் முதலாயினோ ர்க்கும், அவர் மறைஞான சம்பந்த நாயனார்க்கும், அவர் உபா பதி சிவாசாரியர்க்கும், அவர் அருணமச்சொயர்க்கும் உப தேசித்த வான்முறைவழியாம்.

வென்றடியர் மனமகிழ வேதா கமத்துணி
 பிரண்டில்லையொன்றென் னவே
 வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திரெறி
 மௌனோப தேச குருவே
 மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ரகுருவே மூலன்
 மரபில்வரு மௌனகுருவே. என்றதனானும்,

“வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநிர் வாகநிலையும”

“சமய நடைசாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசசிவாநு
 பூதி, மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்ட
 பின் வாழ்வித்த ஞான குருவே” என்றதனானும்,

* “காட்சியநு மானமுத ஞாவிதங்க டேர்ந்து
 நானுனைனக் குழறு படைபுடை பெயர்த்திட்வு
 நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்

¶ டணுபக்க சம்புபக்க மாமிரு விகற்பமும்” என்றத
 னானும் அறிக.

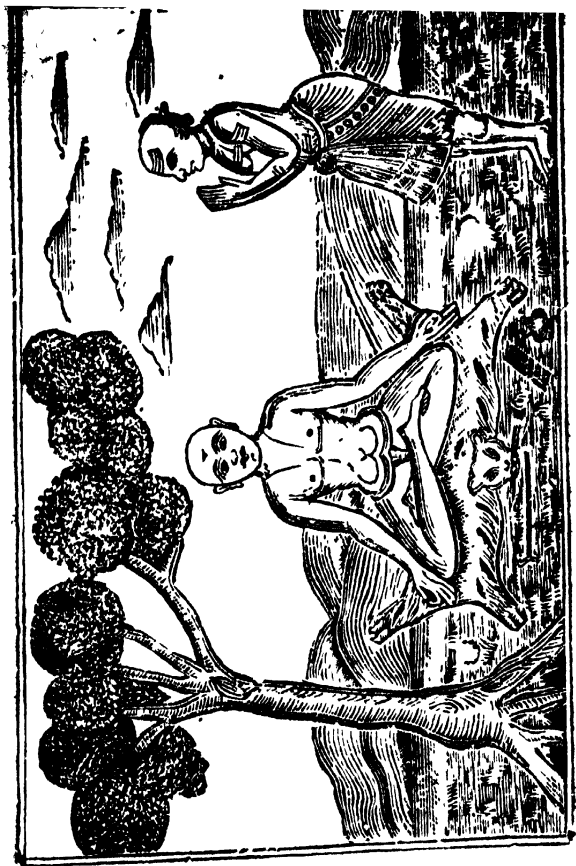
* காட்சி முதலியன வென்றது, காண்டல், கருதல்,
 உரை, இன்மை, ஒப்பு, ஒழிவு, உண்மை, உலகவழக்கு,
 இயல்பு என்னும் பொருளளவையை என்க. நானுனைனக்
 குழறுபடையாவது மாயாவாதக்கொள்கை. நான்கு சாதன
 மாவன - நித்தியா நித்திய வத்துவிவேகம், இகமுத்திரார்
 த்த பல்போக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்து, முமூட்சத்
 துவம் என்பனவாம்.

¶ அணுபக்க சம்புபக்கமாவது - சிவபெருமான் பஞ்ச
 கிருத்திய நிமித்தம் நவபேதங்களாகும் இருவகைப் பகுதி,
 அவற்றின் விரிவை, யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாச முனி
 வர் செய்தருளிய “சித்தியார்” உரைக்கண்டென்க.

இப்பால் ஆசாரியர் சேதுதரிசனஞ் செய்து, குமரிமூழ் கிப் பொதிய மலைபோய் அதத்திய பகவானை யடைந்தருள் பெற்று நிட்டையி லமர்ந்தனர். ஈண்டுத் தாயுமான சுவாமிகள் உபதேச மொழிகளை யெல்லாஞ் சிந்தித்து அவற்றின்படி யொழுகலால் விரத்திதோன்ற, இலௌகிகத் தொழிலை மறந்து வந்தார். சொக்கநாயக அரசன் அவரது தன்மைகளையெல்லாம் கேள்வி உயிலா னறிந்தும், அற்புதத் தன்மையான பல செய்கைகள் அவரிடத்து நிகழ்ந்ததை நேரிற்கண்டும், அச்சமும் அதிசயமும் அன்பும் உற்று, அவரை யழைத்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச் செய்து, சுவாமீ ! தேவரீரது மகிமைகளை அறியாமையால் என் உத்தியோகத்தில் அமர்த்தினேன். இனிமேல் தேவரீருக்கு யானே குற்றேவல் செய்யப் பணித்தருள வேண்டுமென்றிரந்து, அவர் நிலைக்கு முட்டுருவண்ணம் ஒழுகினன். சுவாமிகள் * சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரியையில் போகம், சரியையில் ஞானம் என்பவற்றை யெல்லாம் அறிபுடித்து வந்து கிரியாபாத போசனமுற்றார்.

* சரியையிற் சரியையாவது - திருக்கோயில் அலகிடல், மெழுக்குச்சாத்துதல், நந்தவனம் வைப்பித்தல், தலதீர்த்தயாத் திரை செய்தல் முதலியன. சரியையிற் கிரியையாவது இடபா ரூடர், கல்யாணசுந்தரர், பிச்சாடனர், உமாமகேசர் முதலிய இருபத்தைந்து மூர்த்திகள், விநாயகர், கந்தர் முதலிய ஆவரண மூர்த்திகள் என்பவற்றின் ஒன்றை வழிபடுதல். சரியையில் போகமாவது, நெஞ்சின்கண் சீகண்ட வருத்திரமூர்த்தியைத் தியானித்தல். சரியையில் ஞானமாவது அத்தியான பாவனையின் உறைப்பினால் மெய்யநுபவ வுணர்வு நிகழ்தலாம்.

அக்காலே யரசன் மண்ணுல கொருவினன். அரசன் மனைவி யிராது அழகைப் பலமுறை கண்டுள்ளா ளாகவின் ஆசை மீதுர்ந்து அவரிடஞ் சென்று, “என்னரசாட்சிக்குத் தேவரீரை த்தலைவராக்குவல். என் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுந் தம்ம வே. என் வேண்டுகோட் கிணங்கி யெளியேனது பெருங் குறையை முடித்தருளவேண்டு” மென்று இரந்தாள். பெரு மாளுர் அவள் மனமிடங்க வேண்டிய தீதிகளையெல்லாம் உரை த்து அறிவு வரச்செய்து, தாபதப் பக்கமாக்கி இங்கிருத்த னன் றன்றென்றுணர்ந்து இராமநாத புரத்திற்கு எழுந்தருளினா. அதனைத் தமையனாகிய சிவசிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களும், சிறியதாயார் குமாரராகிய அருளையிள்ளை அவர்களும், கேள்வி யுற்று, ஆங்குச்சென்று சந்ததி விளங்கும்படி திருமணஞ் செய் தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அவர்க்கு அவ்விடயத் திற் பிரியமில்லாதிருந்தும் தங்குரு சுவாமிகளதாஞ்ஞையு மது வாதலானும், தம்யனார் வேண்டுகோளு மன்னதாகலானும் மறுத் தல் பாவமென் றெண்ணி யுடம்பட்டு, தங்குலத்திற் றேன்றிய மாட்சி வாய்ந்த நங்கையாளொருத்தியைத் திருமன்றம் புரிந்த னார். இல்லாளோடு தாமரையிலையி னீர்போற் கூடி யில்லற தருமங்கனையும் நடாத்தி வந்தார். அதுகாலே மங்னையர்க்கரசி யாந் தேவியார் ஓராண்மகவை யீன்று வைத்துச் சிவபுதமடைந் தனர். அக்குழந்தை பெயர் கணகசபாபதிப்பிள்ளை. அக்குமா றாரும் “மகன்றந்தைக்காற்று முதலியிவன்றந்தை ன்னோற் றான் கொல்லென்னுஞ்சொல்” என்பதற் கிலக்கிப்பாய் விளங்

கினர். தாயுமானாரும் * கிரியாபாத நான்கையுமுடித்து, யோக பாத சோபான முற்றார். மௌனதேசிகர் அவனெழுந்தருளி ஞானாவத்திரி யென்னுந் தீட்சைசெய்து, யோகநிட்டைகளி னியல்புகளை யுணர்த்தித் துறவுபெற ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்ற னார். அதுதொடங்கி அடிகளார் கௌபீனதாரியாய் வெளிப் பட்டு † யோகபாதத்தை யநுட்டித்து, சிவஞ்ஞாபிப் பெருஞ் செல்வராய் நிட்டை கூடுவாராயினார். சோதிடர்களும் பிர தானியும் கூறியவாறே புலிராசர் கவிராசர் ஆதியுண்பதை கள் யாவரும் போற்றும் சிவயோகத்தவராசராயினார். அரசர் கள் மலை, நதி, நாடு, ஊர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆணை யென்னுந் தசாங்கத்துடன், வெண்கொற்றக் குடை, நவமணிமுடி, சிங்காசனம் என்னுஞ் சிறப்படையாளங் களையும் உடையராதல் போலத் தாயுமான சுவாமிகளும் அவா

* கிரியையிற்சரியை - சிவபூசைக்கு வேண்டப்படும் உபகர ணங்களை யெல்லாஞ் செய்துகோடல். கிரியையிற் கிரியை ஐவகைச்சத்தி முன்னாகச் சிவலிங்க வடிவீற் செய்யும் பூசனை. கிரியையில் யோகம் அகத்தேபூசை ஓமம் தியானம் மூன்றற் கும் மூவிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யும் அந்தரியாகம். கிரி யையில்ஞானம் அவ்வந்தரியாக வுறைப்பின்கண் நிகழும் ஓரநு பவவுணர்வு.

† இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம் என்னு நான்கும் யோகத்திற் சரியை. பிரத்தியாகாரமுந் தாரணையும் யோகத் திற்கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதியோகத்தில் ஞானம் என்க. இவற்றை யோககாரிகையினும், திராவிடமா பாடியத்தினும், தத்துவப்பிரகாசத்தினுங் காண்க.

வின்மை, மெய்யுணர்வு, துறவாதிய குணம் என்னும் மலையும், நித்தியானந்தம் என்னும் நதியும், வேதமுதலிய கலைகளானும் அறிதற்கரிய சிற்சத்தித்தானம் ஆகியநாடும், அநுபூதி என்னுஞ் சத்தப் பெருவளமுடையனாரும், விடயவழிச்செல்லாமல் நிறுத்தித் தன்வயமாக்கும் அருள் என்னும் மாலையும், எவ்வெப்பொருளி னிடததும் விரைந்து சென்று அவ்வப்பொருளாய் நிற்கும் வியாபகத்துவம் என்னும் குதிரையும், வினைக்கட்டறுத்துப் பாசப்பகையை யெறிந்து, அன்பாகிய வேகமுற்று ஆரணி செனனி உரோதயித்திரி என்னுஞ் சத்திகளாகிய மும் மதங்களுடன் தத்துவ கூட்டங்களுட்புகுந்து ஆனந்தத் தேனையளிக்கும சிவஞானம் என்னும் யானையும், சமயநிலைகளுக்கெல்லாம் மேற்பட்டு, அத்துவிதப் பெரும்பயனை விளக்கித் துன்பச் சுமைமை நீக்குவதற் கேதுவாய வைதிக சைவ சித்தாந்தம் என்னும் வெற்றிகொடியும், தசநாடிகளுந் தசநாதமாகத் தோன்றலின் நாதம் என்னும் முரசும், பிருதிவி முதல் நாதமீராய் அகம்புறம் என்னுங் கருவிகளாகி விளங்கும் உலக மெங்களுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்தல் என்னும் ஆணையும் ஆகிய தசாங்கங்களுடன், எவற்றையும், ஒருசேரவோரியல்பான் அறியும் பேரறிவு என்னும் ஒரு பெருஞ்சுடர்முடியும், மும்மலப்பகையானேறும் பிறவி வாதனையையும் போக்கித் தன்னடிக்குள் வைத்துப் பேரின்ப நிழலைச்செய்யும் அந்தண்மை என்னும் வெண்கொற்றக்குடையும், சமாதி என்னுஞ் சிங்காதனமும் உடையராய், மனம் புத்திசித்தம் அகங்காரம்என்னும் சதுரங்கசேனைகளுந் தம்மேவல் கேட்டடங்கி நிற்க, மும்மண்ட

லத்திலும் தங்கிள்ளாக்குச் செல்ல, * தவசராய்வீளங்கினர் என்க.

நில வுலகத்துள்ள உயிர்களெல்லா முணர்ந்தீடேறந் திரு
வுளத்தானே தம் அநுபவசாரங்களையெல்லாந் நிரட்டி அத்தி
யற்புத திருப்பாடல்களாகப் பொழிந்தனர். அவற்றையெல்லா
முடன்றிரிந்த அருளையர் முதலாய மாணவர் எழுதினரென்ப.
சுவாமிகள் அருளையர்க்குத் தத்துவோபதேசஞ்செய்து, இராம
நாதபுரஞ்சென்று ஆங்கேயே சிவத்தோடு ஓரண்டறக் கலத்த
லாகிய அத்துவித முத்தியையடைவான் சமாதிகூடினர். அரு
ளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே சுவாமிகளோத் துதித்து, சிவ
யேநகசாதனராய்க் கனகசபாபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கு மெய்யுணர்
வருளித்துவற்றார். இக்குருபரம்பரையில் தஞ்சைமாநகரின்
கீழ்ப்பால் அன்னப்பன் பேட்டையிலுள்ள அம்பலவாணசுவா
மிகள் ஆதினத்தில் அருணாசலப்பிள்ளை என்பார் இருந்தனர்
என்ப. இச்சரிதம் வேதாரணிய ஆதினத்திலே எமது சந்தான
தீக்ஷிதாசாரியசுவாமிகளது உபதேசப்படியும் நிருப்பாடற்படி
யும் எழுதப்பட்டது. எஞ்சிய சரிதங்களையெல்லாம் ஷட கதிரை
வேற்பிள்ளை அவர்கள் சென்னை ஞானபோதினியில் 5-புத்தகம்
இலக்கச் சஞ்சிகையில் வெளிப்படுத்தினர். ஆங்குப் பாக்கக்
கண்டுகொள்க.

தாயுமானசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

* தவம் என்றது ஈண்டுச் சிவஞானநிட்டையை அதனை
“ஐம்புலவேபரி நையர்ந்தனை வளர்ந்தனை - தம்முதல் குருவு
மாய்த் தவந்தனிலுணர்த்தலிட் டன்னிய மின்மையின ரன்
கழல்செலுமே” என்னுஞ் சிவஞானபோதச் சூத்திரத்தானறிக..

நீடுப்பாடற் சிறப்பு.

வெள்ளமருவு விரிசடையான்வேதவனத்தான் விமலேச,
 னுள்ளமருவத் திருமூல னுறவின்மருவு மொருமவுன, வள்ள
 லருளுங் கருணைவெள்ள வாரிமடுத்தே மறைசைநகர்ப், பிள்ளை
 முனிவ னருண்முகிலாய்ப் பெய்தான்கருணைத் தமிழ்மழையே.

திருமூலன் மரபினெழுங் குருமவுனி திருவருளைத்திரட்டி
 வாரி, யருளுறு மாணந்த வநுபூதிச் சாரமெலா மருந்திநாளு,
 மருளோடு மிருளோட மறைக்காட்டி நெழுந்தாயு மாளேன்
 ஞானப், பொருளாருஞ் சித்தாந்தத் தமிழ்மழையை யுலகமுயப்
 பொழிந்தான்மாதோ.

2

சிராப்பளிமா மலைமேவுஞ் செவ்வந்திப் பெருமன்னுள்
 செய்ய வாங்கிப், பராபரமு மெந்நாளும் பைங்கிளியும் பலபா
 வும் பாடிப்பாடித், தராதலமா னுடர்க்கெல்வார் தண்ணமுதாத்
 தந்தருளுந் தாயுமான, நிராமயனா ரருள்பெரிய கவிதையினுற்
 பொருளதனை நினைந்துகிற்பாம்.

3

அன்னையத் தனுமாய்க் குருவுமாய்த் தேவா யமர்மிள்ளை
 முனிவன்மெய்யருளான், மன்னுதத் துவத்தை யவனருளறியா
 மதியிலே னுய்த்திடற்குமோ, வென்னவாகிடுமே கான்மவா
 தீயர்க்கும் பிறர்க்குமா வெடுத்தனன்வேறின், நென்னமாதவஞ்
 செய் திட்டனோமறைசை யெம்பிரான் புகழுரைத் திடற்கே.

நீரணி சடையா னிருமவுன் வரத னிட்கள சகளமா நிறை
 ன், நீரணி கருணைத் திருவுரு வாகித் திருமறைக்காட்டெ
 செல்வ, னீரடிக் கமலத் தாயுமான வன்றனிருந்தமிழ்ப்
 பெருமையென் னளவோ, பாரினிற் படுமோ வெடுத்தமா விட
 யம் பகருவ வினியினிப்பாக.

5

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ம த்

தாயுமானசுவாமிகள்

திருவாப்பலாநதருளிய திருப்பாடல்களுள்

முதன் மூன்றுபாடல்களுக்கும் உரை.

1 - வது பாடல்.

திருவநுள்விலாசப் பாசிவவணக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங்கெ னாதபடி யெங்குமப்ர காசமா

யானாத பூர்த்தியாகி

யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெள்ளத் துளோ

யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்

தங்கும் படிக்கிசைச் சைத்துயிர்க் குயிராய்த்

தழைத்ததெது மனவாக்கினிற

றட்டம னின்றதெது சமயகோ டிகளொலாந்

தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்

றெங்குந் தெடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது

வெங்கணும பெருவழக்காய்

யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பபா
 யென்றைக்கு முன்வந்தெதுமெற்
 கங்குல்பக லறநின்ற வெலையுள தெதுவது
 கருத்திற் கிசைநதததுவே
 கண்டனவெ லாமோன வருவெளிய தாகவுங்
 கருதியஞ் சலிசெய்குவாம்

இந்தூலாசிரியர் மேலே [2-வது பாட்டில்] “பெரியபொரு
 ளைப் பணிசுவாம்” எனவியந்து வாழ்த்துதல் செய்யும் சிவத்
 தின் வியாபக முதலிய பலவற்றையும் தொகுத்து “முடிந்தது
 முடித்தல்” என்னும் உத்தியால், கூறுவான் எடுத்துக்கொண்
 டது இச்செய்யுளின் கருத்தாம்.

அந்நி இந்நி எஹபாடி என்பது — அண்டபதி ரண்டங்க
 ளாகிய சேய்மைக்க ணுள்ளதெனவும், அன்றிப் புமி பாதலங்க
 ளென்னும் அணிமைக்க ணுள்ளதெனவும் கண்டத்துரைக்கப்
 படாமை.

இனம்பற்றி உங்கு எனவுங்கூட்டி அவற்றிற்கு இடைவெளி
 யின்க ணுள்ளதெனவு முரைக்க.

‘என்றை’ என்பது ‘எதை’ எனத் தொக்குன்றது

எங்கும் ப்ரகாசமாய் என்பது:—மேல், கீழ், உள், புறம்,
 கடு, பக்கங்க ளனைத்தினும் பரந்துநிற்கும் பேரொளியாகி,

ஆனந்த பூர்த்தியாகி என்பது:—அவ்வாறே மகண்டபூரண னந்தமாகி.

ஆனந்த பூர்த்தி—வடசொற் பணர்ச்சி யாதலின் இயல் புராயது.

அருளோடு நிறைந்தது எது என்பது:—தனது திருமே னியாகிய பேரருளோடு விபுவாயுள்ளது எப்பொருள் ?

ஓடி உருபு “ஈட்டிய விரண்டாம்வேத நூறுருவோடெ ழுந்தது” என்றார்போல ஒற்றுமைப் பொருட்கண் வந்தது.

அருள் ஆவது - அபின்னசத்தி; நிறைவு ஆவது - உதியா மல் முக்காலத்தினும் உள்ளதாகி, ஒங்கிப்பேராமல், குறை யரமல், இடையறாமல், அசைவின்றிப் பார்த்துநிற்குந் தன் மை. இதனைப் பூரணமென்றும் விபுவென்றுங் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் மேலே “அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்த மானபரமே” என்றும், “பார்க்குமிட மெங்குமொரு ஷேக்மற நிறைகின்ற பரிபூரண னந்தமே” என்றும் பலவிடங்களினும் கூறியவாறுணர்க.

அன்றியும், அங்கு - கீழ்பேராகிய அம்மைக் கண்ணும், இங்கு - உயிர்வாழ்க்கைக் கிடமாகிய இம்மைக் கண்ணும், எனலும் ஒன்று, இனம்பற்றி உம்மைக் கண்ணுமெனக் கட்டியுரைக்க. எனவே, அண்டதத்துவம் பிண்டதத்துவ ம்தலிய அனைத்திடமுடா. மென்பதுபெற்றும். அவ்வாயா ரு: பிருதவியண்டம். புலலோகமுதல் சிவலோகமுள்ளவற்றை

ஏழுலோகமும், மேல் அண்டகடாகமும் பிரம்மாண்டமும், மேல் அப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்களாகிப் அண்டங்களும், மேல் மனம் புத்தி ஆங்காரம் குணம் ஆகிய அண்டங்களும், இவைக்குமேற் பிரகிருதியண்டமும், மேல் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் அசுத்த மாயையும், அதன்மேல் சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தை மாகே ச்சுரம் சாதாக்கியங்களும், அவைக்குமேற் பரவிந்து பரநாதங் களும், எண்பத்து நூறாயிரம் யோசனை கனமுள்ள பூமியும், கனிட்ட பாதலமும், கீழே ஆடகேசுரார்க்குப் புவனமாகிய ஏழு பாதலங்களும், கூர்மாண்டரென்னும் உருத்திரபுவனமு மாய் அண்டகடாகமுட்பட்ட புவனமும், இன்ன அண்டங்க ளனைத்திற்கும் ஆதார பூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆதாரசத்தி க்கும் அப்பாலும் சிவத்தின் பூரண அளவு எல்லேப்படாதா தலால்,

“ஆதியுந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்சோதி”
எனவும்,

“அப்பாலேக்கூப்பாலப்பாடுதுங் காண்”

எனவும் பெரியருரைத்தவாற்றா னுணர்க.

அங்குள்ளது எனின் இங்கில்ல தெனவும், இங்குள்ளது எனின் அங்கில்லதெனவும், அங்கிங்குள்ளதுஎனின் எங்குமில் லதெனவும், எங்குமுள்ளது எனின் ஏற்றத்தாழ்ச்சியா யிருக்கிற தெனவும் ஐயப்பொருட்டு இடமாகாமே “அங்கிங்கெனாதபடி

யெங்கும்பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி” என வற்புறுத்திக் கூறினார்.

அஹதி முத்த சித்துருவாகிய பதிக்கு அருளே திருமேனி என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சினஞானசித்தியார், சூத்திரம் 1. பாட்டு 47.)

“உருவருள்குணங்களோடு முணர்வருளுவிற்றோன்றுங்
கருமமுமருளான்மன் காசாணாதிசாங்கந்
தருமருளபாங்கமெல்லாந் தானருடனக்கொன்றின்றி
யருளுருயிருக்குகன்றே யாக்குவனமலன்றானே.”

மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க.

தன் அருள் வெளிக் துளே என்பது:—அங்ஙனம் தனது அருளாகிய வெளியினிடத்தே,

கடவுளின் பொதுக்குணங்களெட்டில் ஒன்றாகிய பேரருளுடைமை யெனும் பெயரைக்கொண்டு “அருள்வெளி” என்றனர். இதே பாவெளி. சிதாகாசமென்பதும் சிதம்பரமென்பதும் அதற்கே பெயராம். இதினின்றும் அண்டவெளி தோன்றி, யதினின்றும் மனவெளி தோன்றித் தோற்று முறையானே பொடுங்கும். மனவெளியென்பது மனம் விரிந்த இடம் அண்டவெளியென்பது ஒவ்வோரண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வெளி பாவெளியென்பது எல்லாவற்றையும் தன்னு ளடக்கியிருக்கும் வெளியாம்.

அகிலாண்ட கோடி யெல்லாம் தங்கும்படிக்கு என்பது:—
அனந்தங்கோடி அண்டபுவனங்கண் முற்றும் பரிணமித்துத்
தங்குமாறு;

இச்சைவைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்தது எது?
என்பது:—அநுளைக் கருதி இச்சையைவைத்து உயிர்கட்டுள்
உணர்வாகி விரிந்துள்ளது எப்பொருள்?

அருள்வெளி என்பது தனது சந்நிதானமாம்; ஆகவே,
தனது சந்நிதான மாத்திரத்தாலே எல்லா வுலகங்களுந்
தோன்றி விரிந்து அடங்கு மென்பதாயிற்று. தனது அருள்
ஆதியிலொன்றாயிருந்து, பின்னர் இச்சை ஞானம் கிரியை
களாகி, முனையே மலத்தான் மூடப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்க
ளுக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டு வைத்த கிருபையை “இச்
சைவைத்து” என்றும், தனது ஞானசத்தியால் அவர்களது
நலத்தை விரும்பி அறிதலை “உயிர்க்குயிராய்” என்றும்,
கிரியாசத்தியால் அவர்களுக்குத் தருவாதி பிரபஞ்சங்களைத்
தருதலை “தழைத்தது” என்றுங் கூறினர்.

ஆன்மாவும் இச்சை ஞானம் கிரியைகளை உடையனாயி
லும் அவற்றை அனாதியாகிய மலம் மறைத்து நிற்கும்.
மெய்ப்பொருளின் சத்திகள் ஒன்றானும் மறைக்கப்படாமல்
தான் அவற்றின் முகமாக ஆன்மாவுக்குக் கண்மவளவையால்
போகாதிகளைக் கொடுத்து, அவற்றால் தூக்கப்படாமல், தன்
னந்தான யநிந்துவிளங்கு மியல்பிற்று. இதுவே அவ்விரண்
டிற்கும் வேற்றுமை எனக்காண்க.*

த றது சந்நிதிமாத்திரமின்றி யாண்டும் பிறிதோரிடமின்றி
தலால் “அருள்வெளிக்குளே” என்று தேற்றப் பொருளிற்
கூறினர்.

“இச்சைவைத் துயிர்க்குமிராய்த் தழைத்தது” என்றதற்கு
உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத் 1. பா 63)

“ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றுகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேசமாகும்
நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னாதன்
அன்றருட் கிரியை தன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம்.”

தன் சந்நிதியின்கண் முத்தொழில்களும் நிகழுமென்பதற்கு
உதாரணம்:—

(திருவிளையாடற்புராணம், பாயிரம்.)

“பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெப்பேர்தவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியானை தாங்கி
மூவண்ணமன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னாண்விளையூட்டின்வினையைவெல்வாம்.”

மனவாக்கினில் தட்டாமல் நின்றது எது ? என்பது:—
மனத்தான் இத்தன்மைத்தென நினைத்ததற்கும், வாக்கால்இன்ன
தென உரைத்ததற்கும் இயையா வண்ணம் அத்தமாய் நின்
றது எப்பொருள் ?

இனம் நோக்கிக் காயத்தாலும் பற்றற் கமையாதெனவும்
உரைக்கல் இதனால் திரிகாணமெனும் தத்துவ மூன்றற்கும்
மேலாய் நிலைபெற்றுள்ளது அப்பொருள் என்றதாம்.

இத்திரிகாணங்களிலும் அப்பொருள் தங்கியிருந்தும் அப் படி தங்கியிருப்பதை யுணராம லிருப்பதுந் தவிர, அஞ் ஞான விசேஷத்தால் தட்டுப்படாமலும் கூட விருக்கின்ற தெனல்.

உள்ளேநின்று சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வதால் சலம் என்றும், இந்திரியங்களைப் புறத்தே விடயங்களிற் செலுத் துவதால் அசலம் என்றும் கூறப்பட்ட மனம் பிரகிருதி யில் தோற்றம். சூக்குமை பைசந்தி 'மத்திமை வைகரி , என்னும் நான்கு வாக்குகளும் விந்துவில் தோற்றம். இவை பெல்லாம் பசு பாச ஞானங்களின் வழிப்பட்டு இயங்கிப் பின்பு பதிஞானம் மேற்பட்டெழும் எழுச்சியின்கண் கீழ்ப் பட்ட டடங்குமாதலால். அவற்றில் "தட்டாமல் நின்றதெது" என்றார். இஃது நின்மலதூரியம். இந்நிலையின் கண் மனச் செயலும் வாக்கின்காரியங்களும் இல்லையாய் நிற்க, மேல் அவற்றோடு சிறிதுந் தாக்கற்றதாய்ச் சிவம் அதீதமாகிநிற்கும் என்பதாம்.

வாக்கு நான்கனுள் சூக்குமை விந்துவினுள்ளே அரும் பும்; பைசந்தி இதயத்துள் மயின் முட்டையுட் சலம் போன்று மலரும்; மத்திமை கண்டத்துள் சவிகற்பமா யுணரத்தக்க ஒலியாய்க் காய்க்கும்; வைகரிவாயினின்றும் செவியிற் கேட்பப்படுவதாய்ப் பொருள்தரு மொலியாய்க் கணிந்து வெளிப்படும்; இவை வாக்கின் உற்பத்தியாம்.

மனவாக்கு முதலியவற்றில் தட்டாதது என்றதற்கு உதாரணம்:—

[திருவிளையாடம்புராணம் நான்மாடக்
கூடலானபடலம்.]

“பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு
புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல விவையன்றி நின்ற
வெளியென்ப கூடன் மறுகில்
பாதங்க னோவ வோயிந்த னாதி
பகர்வாரை யாயு மவரே.”

மற்றும் வருவனவற்றை காண்க.

மன வாக்கினில் தட்டாமனின்றதற்கு மற்றொரு பிரகாரமாக வுரைப்பினுமாம்; அஃதாவது:—மனம் - மானதக்காட்சியும், வாக்கு - (வேதமுதலியவாக்காகிய) நூல்களும், இவை முதலிய அளவைகளாலும் பற்றப்படாதது என்பதாம். வாக்கினிலும் என உம்மை விரிக்க.

“ஆசிலாசார தபோதன ரின்புறு
வாசகாதீத மனோலய பஞ்சரன்”

என்றதனானுமுணர்க.

சமயகோடிகளெலாம் தம் தேய்வம் எம் தேய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கிடவும் நீண்டது

எது ? என்பது:—பல்வேறு சமயங்களெல்லாமும் தமது தமது தெய்வமென்றும், எமது எமது தெய்வமென்றும் முறையிட்டு, எவ்வெவ்விடங்களினும் ஒருவரையொருவர் விடாது பற்றி எதிர்த்து வாதித்திடொறும், அவ்வச் சமயங்கடோறும் அவரவர்கடவுளராய் வீற்றிருப்பது எப்பொருள் ?

எல்லா மென்பதில் உம்மை தொக்கது.

‘வழக்கிடவும்’ என்றதால் அவரவரும் சிந்திக்கவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் நின்றது எனவுணர்க.

பல்வேறு சமயங்களாவன:—உலகாயதம், பௌத்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரம், இவைபுறச் சமயம், சைவம், பாசுபதம், வாமம், வைரவம், மாவிரதம், காளாமுகம், இவை உட்சமயம்; இன்னும் காலேகவாத முதலிய பலவுமாம்.

இச்சமயங்கள் பலவாறு வாதிக்குந் தொடர்பினத்தும் ஈண்டுச் சொல்லப்புகின் வரையறைப் பட்டாமையின் அடிற்றிட் சில சிலவே சுருக்கி யெடுத்துக் காட்டுதும்.

உலகாயதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுமின்றி அது தானே தோன்றி யழியும் எனவும், வேறொரு கர்த்தா அதனையுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை’ எனவும் வாதிக்க, சித்தாந்தி அவைகளை மறுத்துரைப்பது.

பௌத்தரிஜ், சௌத்திராந்திகன் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பசுவனை, விஞ்ஞானம், ஆகிய பஞ்சகந்தச் சார்பால்

எல்லாந் தோற்றுமென வாதிக்க. பிறஞ்ஞவன் கருத்தா வன்றி ஒன்று நிகழாது என மறுப்பது.

காலேகவாதி காலமே கர்த்தா என்று வாதிக்க. அதை மற்ஞ்ஞவன் மறுப்பது.

நையாயிக வைசேடிகர் பரமானுவிலே பரிணமித்த பிர பஞ்சம் அழிந்து பரமானுவான பின்னும் ஆத்மாவின் கன் மத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று கழிந்தி டும் என்று வாதிக்க, அக்கன்மமும் அணுவும் அசேதனமா தலால் முறையறிந்து தாமாகவே தோற்றுவியாது அவ் வணுருபமும் பிரளயத்திலே யழியும் என்றும், இப்பிரபஞ் சத்திற்கு உபாதான காரணம் மாயையே என்றும் வாதிக்க, மற்ஞ்ஞவன் மறுத்துத் தனது கொள்கையை நிறுத்து வது. இங்ஙனம் பலவாறு வாதிக்கப்படுவனவும் மறுக்கப்படு வனவுமாம். இவை முதலியன சமயகோடிகளின் வடிக் குகள்.

சைவத்திற்குத் தாண்டவபூஷணமென்னும் மூர்த்தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந்தரித்த மூர்த்தியா யும், மாவிரதத்திற்கு என்புமால தரித்த மூர்த்தியாயும், னாமுகத்திற்குப் படிகமும் புத்திரதீபகமணியுந் தரித்த த்தியாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமுந் தரித்த த்தியாயும், வைரத்திற்குத் தமருகமும் சிலம்புந் தரித்த மூர்த்தியாயும், பாஞ்சராத்திரத்திற்குச் சங்கருதலிய ஐம்பட்ட யுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், சாத்வேயத்திற்குச் சத்திமூர்த்தியாக

யும், இன்னும் பௌத்தாதிக்குட்ப்புப் பௌத்தன். முதலிய மூர்த்திகளாயும் வீற்றிருந்து, அவரவர் நினைந்த வடிவோடு ஞ்சென்று, எண்ணியாங் கெய்துவித்தும், தேகாந்தத்தில் முத்தி பதங்கள் அருளியும் விளங்குவது. இஃதே அவ்வச் சமயங்களிலும் நின்றது என்பது. அங்ஙனம் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருவருட்பாவும் “ஆரென்றிய சமயங்களினவ்வவர்க் கப்பொருள்கள் - வேரென்றிலாதன்” என முழங்குவதுங் காண்க.

எங்குளும் பெரு வழக்காய் யாதினும் வல்ல வோரு சித்தாக் இஃபமாய் என்னைக்கும் உள்ளது எது? என்பது:—இவ்வாறு யாண்டும் அறுதி பெருமையா யுள்ள வழக்காகி, எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லதாய், ஒப்பற்றசித்துருவாகி, பேரின்பவடிவாகி, எக்காலத்தும் நித்தியமாயிருக்கின்றது எப்பொருள்?

ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் ஒருவானும் ஒருவாற்றானும் அவரவர் கொள்கைகளும், உத்தேசம், இலக்கணம் (நாதினை இவை முதலியவற்றால் வாதிக்கப்பட்டும், அநுவதிக்கப்பட்டும், 'தோல்வி வெற்றிகளுண்டாய்ச் சிறிதும் ஒழிவு பெறுதல்' அருமையாதல் பற்றிப் 'பெருவழக்கு' என்னப்பட்டது. ஒரு பொருண்மேல் இருவர் மாறுகொண்டு செல்லும் வழக்குப் போலாது, இது அவரவரும் அங்கங்கு அவ்வக்காலத்துத் தத்தம் பல்வேறு கொள்கைகளை மேற்கொண்டு தொடர்வதாம்.

எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லது என்பது—சிருட்டி-
படைத்தல், திதி - காத்தல், சங்காரம் - துடைத்தல், திரோ
பவம் - மறைத்தல், அநுக்கிரகம் - அருக்கிரகித்தல் என்னும்
ஐந்தொழில்களும் வல்லமையுண்மை எவ்வகைப்பட்ட தொழி-
ல்களும் இவ்வைந்தனுள் அடங்குமா றுய்த்துணர்க.

இவை தூலம் சூக்குமம் காரணல் என்பவற்றால் மூவைவந்
தாகும். அவற்றுள் மாயையினிடமாக உயிர்கட்குத் தநுக்
கண புவன போதங்களைத் தருவது படைப்பாம்.

தநு—எண்பத்துநான்கு லட்சபேதமாம்.

காரணம்—சீவன் வித்தை சிவன் என மூவகைத்து விட
யாதிகளை அறியுந்தன்மை சீவகாரணமாம்.

‘உயிர்கள் போதங்களை நுகர்வதற்கு முக்காலமாயும், அவ
ற்றை வினைக்கிடாய் அளவிடுவதாயும், உயிர்கட்கு இச்சை
யாதி மூன்றினையும் எழுப்பும். சார்பாயும், தன்னையும் விட
யத்தையும் வேற்றுமை யறியல்வாட்டாமல் மயங்கச்செய்வ
தாயும் இருக்கின்றது வித்தியாகாணமாம்.

ஆன்மாக்கட் கிருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திரி
பாதமும் வருவித்து அவற்றை முத்தியிற் சேர்ப்பது சிவகா
ணமாம்.

வித்யாகாணத்தைப் பொருந்தி நடத்தும் புவனங்கள் இரு
நூற்றிருபத்து நான்காம்.

போகங்களாவன—சிவிகை குடை தேர் யானை குதிரைகளும், அறுசுவை மாதர்கீதம் முதலியனவுமாம்.

இவைகளுக்குட் சரீரத்தையும் காணத்தையும் யான் என்றும், புவனபோகங்களை எனது என்றும் உயிர்கள் கருதச் சுகாதிகளை யநுபவிக்கச் செய்தல் காத்தலாம்.

உயிர்களால் காணப்பட்ட வற்றை ஒடுக்கல் துடைத்தலாம்.

இவற்றுட் பலநாளமுன்றும் வெறுக்காமல் ருசிப்பித்தல் திரோபவித்தலாம்.

பின்னர் நித்தியமும் அரித்தியமும்கிய பொருள்களைப் பகுத்துத் தெரிவிப்பது அதுக்கிரகித்தலாம்.

இங்ஙனம் எண்பத்து நான்கிலக்க பேதமான உடல்களினிடத்தே பரமகர்த்தா ஐந்தொழில்கள் செய்வது தூலமென்றும், அத்தூலவுடலில் அவத்தைக் கருவிகளில் ஐந்தொழில்கள் செய்வது சூக்குமம் என்றுஞ் சொல்லுவர்.

காரண பஞ்சகிருத்யம் குருமுகமாக வழிபட்டுக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடி அநுபவிக்குவதாகலான், அம்முறையை அவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கது. இவ்வண்ணம் எல்லாம் வல்ல சத்தும், சித்தும், இன்பமும் தானேயாம்.

இங்ஙனம் சத்து, சித்து, ஆனந்தமாகிய தனக்குச் சச்சிதானந்த நெனப் பெயராம்.

‘என்றைக்குமுள்ளது’ எனவே அப்பொருளில்லாத கால மில்லை யென்றாயிற்று.

மேல் கங்தல் பகல் அற நீண்ட எல்லை உளது எது? என்பது, சத்திநிபாதத்தின்கண் இரவும் பகலும் இல்லையாக நின்றதொரு நிலைக்களத்தே தானையாயுள்ளது எப்பொருள்?

‘மேல்’ என்பது வீணை ஒப்பு மல பரிபாகத்துக்கு மேற் பட்ட இடம். அதுவே சத்திநிபாதமாம்.

41

ஆன்மா, பயனின் முயற்சிகளையும் தேகபோகப் பற்றுக் களையும் முற்றித்துறந்து பிறிதொரு பயனையுங் கருதாமல், தத்துவங்களைச் சடமென்றறிந்து கழன்று, சத்தும் அசத் தும் பகுத் துணர்ச்சத்தாயது ஆன்மாவென்றும், அவ்வாறு காட்டியது அருளென்றும் உள்ளுணர்ந்து, அவ்வருளைப் பற்றுதலாலும், நிட்டையிற் பெயராத நின்றலாலும், முற்றியே மாயை கன்மங்களுக் கிடமாகிய சகலாவத்தையையும் ஆணவத்துக் கிடமாகிய கேவலாவத்தையையும் நீங்கின இடமாகிய சுத்தநிலையின்கண் போதஞ் சிறிதுந் தோன்றாமல் நிற்க, புலகோடி சூரியர் ஓரிடத் தொருங்கு தோன்றினாற்போல நீக்கமற நிறைபேரொளியாய்ச் சடசித்துக்களின் உள்ளும் புரம்புமாகிப் பூரண நிரவய நிட்கள சொருபமாக எங்கெங்கும் பரந்து விளங்கும். இச்சுத்தநிலையே இராப்பகலற்ற இடமென்றும், மறப்பு நினைப்பற்ற விடமென்றும், இன்னும் பலவாறாகவும் பெரியோர்கூறுவர்.

இவ்வெல்லைக்கண் மேலீடாய் நின்ற திருவருட் போகத்
தையும், சிவத்தையும் எதிரிட்டுக்காணும் தற்போத நீங்கிச்
சிவயோகமெய்துதல் முத்தான்மாக்கட் கியையுமென வேதா
கமங்கள் கூறுவனவாம்.

இவ்வெல்லையே தாதநெறி முதலிய நான்கு நெறிகளுள்
சன்மார்க்கநெறியாய், மகாமலப்பிணிப்புக் கட்டறுத்துச் சிவா
னந்தப் பெரும்பேறு மருவிப் பாச இரிவும் பதியிற் புகலு
மின்றி ஒருநிலையாம் இயல்பு.

இதுவே ஞானவரம்பும், மெளனரம்பமும், பேசாவநுபூதி
பிறந்தவிடமுமாம். (உதாரணம்.)

(கொன்றைவேந்தன்.)

“மோனமென்பது ஞானவரம்பு”

(கந்தர நுபூதி.)

“தூசாமணியுந்துதிலுட்புனைவா
ணேசாமுருகாநினதன்பருளா
லாசாநிகளந்துகளாயினபின்
பேசாவநுபூதிபிறந்ததுவே.”

மற்றும் வருவனவற்றை காண்க.

தனக்கு வழித்துணையாகக் குடும்பபாரம் தலைக்கொண்டு,
அதன் பாதுகாப்பினு னேக்கத்தால் வெடுங்கால் மறிவுமழு

ங்கி, இனி - எக்காலத்தில் யாண்டு ஓர் சுதங்கூடப் பெறுவ
லென் றேக்கமுற் றுள்ளயர்ந்து நோக்கி யிருந்தவன். தன
தோர் நல்வினையுளதாக; ஒருநகரின் கணிருந்தாங்கெய்திய
முதியோனை யெதிர்ப்பட்டு வணங்கிக் குறையிரத்தலும்,
அன்னோனிரங்கி, “அஞ்சலை எனது அநுஞையாற்றான்
அந்நகர்க்க ணெய்துதியாயின் அந்நகராதிபதி தயவினாற்சுகமே
வாழ்வை” என வுபகரித்து வழிப்படுத்த, தானு மம்முதி
யோனைப் பணிந்து வழிக்கொண்டு, இடையிலுள்ள பலமி
ருகாதிகளடர்ந்த மலை காடு யாறு கவர்நெறிகள் யாவும் பிற்
பட அரிதிற் கடந்துசென்று அந்நகரினெல்லேக்க ணனு
லும், ஆண்டுள்ள செல்வக்கிளர்ச்சியை நோக்கினோக்கி விய
ந்து, அந்நகரையணந்து, மந்திரத் தலைவ னுதவியாற் புரவ
லனைக் கண்டிறைஞ்சி, அவன் தயவுபெற்று, அவன் அர
சிய நெறிநின்று நீடுவாழப் பெற்றோனாகி அங்கணியங்குங்
கால், நோபடுகின்ற நகரின் எல்லையை நோக்குந்தோறும்
இது தொடங்கியன்றோ நமக்குச் சுகோதயப் பேறுண்டா
யிற்றென்று அதன் பெருமையைக் கருதி அவ்வெல்லையை
யும் வந்தித்தல் செய்வானாக.

இக்கருத்தேபற்றிப் பெரியோர் கோயில்முதலிய திருப்பதி
கடோறு மெய்தியக்கால் அத்தலங்களின் திருவெல்லையை
முன்னர் வணங்குமியல்பை அடியார் புராணந்தோறும் புரா
ணகர்த்தர் கூறியிருப்பது. அம்முறைபிறழ்வின்றி, முத்திய
னெல்லேக்கும் முத்திப்பதிக்கும் அனுக்கமான அநுசூ

தான முள்ளதால், “எல்லே யுளது” என அக்குறிப்பு
ண்மை புலப்படுத்துவான் நூலாசிரியரும் போற்றினர்.
பொலும்.

“அது கருத்துக்கு இலைநீதது” என்பது: —அவ்வாறாய்
மெய்ப்பொருளுணர்ச்சியே பதிவர்க்கம் பசுவர்க்கங்களின் கரு,
த்தெவற்றிற்கும் ஒப்பமுடிந்தது,

“அதுவே கண்டன எலாம்” என்பது: —அம்மெய்ப்
பொருளே தூல சூக்தமங்களாற் காணப்பட்ட பூதபௌதிக
ங்களாகிய விடய பதார்த்தங்க ளினைத்தும் ஆதலால்,

இஃது அசுத்த நிலையில் காணப்படுவதாகிய ஞேயமாம்
ஆகவே சுத்தநிலையிற் காணப்படும் ஞேயமும் ஒன்றுண்டென்
பதாயிற்று. இச்சுத்தநிலை மேற்கூறிய திருவருளேயே கண்
னாகக்கொண்டு யாண்டுங் காணப்பட்டவனைத்தும் சிவமே
யாகவும், பிறிதொன்றின்றாகவும் காண்பதாம். உதாரணம்:—

“நவிலுங்கால்மேல்கீழ் நடுபக்கமெங்கும்
சிவமொழிய வேறில்லைதேர்.”

என்பதனானும்,

“பார்ப்பனவெல்லாம் பரமாயறிதல்
சீர்ப்பிபேரறி வுடையோர்திறனே.”

என்பதனானும்,

சிவஞானசித்தியார், சூத்-3. பா-30.

“அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
 யறிவுதனை யருளிஞ னறியாதே யறிந்து
 குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
 கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாகிற்
 பிரியாத சிவஞ்ஞானே பிரிந்து தோன்றிப்
 பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானாய்த் தோன்றி
 நெறியாலே மீவையெல்லா மல்ல வாகி
 நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே.”

மற்றும் வருவனவற்றினுங் காண்க

“மோட்சாந வேளியநு ஆகாயம் கருத் அஞ்சலி செயத
 வாய்” என்பது: — அம்மெய்ப் பொருளை மெளனரூபமான
 வெளியீடாகவும் தியானித்துக் கைகூப்பி வணங்குதல் செய்த
 வாழ்வு.

“வெளியத” என்பதில் “அது” பகுதிப்பொருள் விருதி
 “வெளியதாகவும்” என்றதால் எங்கும்பிரகாசமாய் ஆனந்த
 பூர்த்தியாகி யருளொடு நின்றந்ததாகவும், இச்சைவைத் துயிர்க்
 குயிராய்த் தழைத்ததாகவும், தட்டாமனின்றதாகவும், வழக்
 கிடவு நின்றதாகவும், என்றைக்கும் உள்ளதாகவும், எல்லையுள்
 தாகவும், அதுவே கண்டனவெலாமாகவும், தனித்தனிக் கருதி
 அஞ்சலிசெய்குவாம். அன்றியும் கடையிற் கூறிய வாராகவும்
 கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம் எனவும் உரைக்க.

இவ்வாறு கூறியவாற்றான் ஆதாரங்க ளனைத்திற்கும் அதித மாகிய நிராதாரப் பரமகுருவை [தக்ஷிணமூர்த்தியை] அஞ்சலி செய்தமை கண்டுகொள்த.

அதுவன்றி இந்நூலாசிரியர் தாம் சொல்லப்புகுந்த சுருதி குரு அநுபவங்களையும் அவற்றின் பயனையும் அருட்சார்பாய் நின்று ஒருவாற்றா னுணர்த்துமதாகிய இந்நூல் இனிது முடி தற் பொருட்டு “ஆகாரபுவனம் சிதம்பராகசியம்” என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் “எண்குணமுங்காட்டி” “சௌபான பக்ஷங்காட்டி” மந்திரஞ்சினக்ஷ சோதிடாதிமற்றங்க நூல்வணங்க மௌனமோலி யயர்வறச் சென்னியில் வைத்து ராசாங்கத்தி லமாந்தது வைதிக சைவமழகிதந்தோ!” இதுவன்றித் “தாய கம் வேறில்லை இல்லை” “அருளைக் காட்டத்தக்க நெறியிர் நெறியேதான் சன்மார்க்கம்” என்றும், சின்மயானந்தகுரு என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் “சித்தாந்த முத்தி முதலே” என்றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் பழிச்சுதல்செய்தபடி இவ் வாசிரியர்க்கு வேதாந்தத்தெளிவாகிய சித்தாந்தமே சிறப்புடை த்தாதலால் அஃதொன்றே உடன்பாடுதென்பது பெறப்படு கின்றது.

உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா - 15. 16.

“வேதநூல் சைவநா லென்றிரண்டே நூல்கள்

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்

ஆதிநா லநாதியம் லன்றருநா லிரண்டு

மாரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்புநூலா

தீயின லுல்கர்க்குஞ் சத்திரிப்ா தர்க்கு
 நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத்
 தீதில்பொருள் கொண்டொருக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
 றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்.”

“சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
 சென்னமொன்றி லேசிவன் முத்த ராக
 வைத்தாண்டு மலங்கமுவி ஞான வாரி
 மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
 முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ் வைப்ப னென்று
 மொழிந்திடவு முலகரெல்லா பூர்க்கராகிப்
 பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாஷப்
 பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.”

“மௌன உருவெளி” என்பதற் *குடில ஆகிய மூல
 மநு † வினின்றும் சிவம் சுத்திகளின் திருநோக்கத்தால் வெளி
 கீந்தருளிய முதற்கடவுள் என்பதும் அமைந்து கிடத்தலின்,
 தொல்லோர் வழக்கின்படி தாமும் மெய்ப்பொருளை அம்முதற்
 கடவுளாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்தனர் என உரைத்தலு
 மமையுமீ.

“யோகிகள் மூலமுதல்வ மௌனஞ்காமென்றும் மூங்கை
 எழுத்தென்றுங் கூறுவர். உதாரணம்:”

* பிரணவம். † மந்திரம்.

திருமந்திரம்.

“ஹமையெழுத்தொடு பேசுமெழுத்துறி
லாமையகத்தினி லஞ்சமடங்கிடு
மோமயமுற்றது வுள்ளொளிபெற்றது
நாமயமற்றது நாமறியோமே.”

முத்தகடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையார் மூலம் மருவினின்றும்
வெளிவந்தருளிய வரலாற்றை விநாயகபுராணத்திற் கண்டு
கொள்க.

அன்றியும், இந்துலாசிரியர் மேலே “மௌனகுரு” வணக்
கம்” என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் “மூலன்மரபில் வருமௌ
னகுருவே” என்று தமது ஆசிரியரை வழிபடுகின்ற ராக
லின், அத்துணை யியல்பு வாய்ந்த சிவமே தம்மையாட்கொ
வான் திருவுளங் கொண்டு மேற்கூறிய திருமூலநாயனார் ம
பிற் குருவடிவாய் எழுந்தருளிவந்து தமக்குப் பந்தமோசனஞ்
செய்வித்தமையை யுட்கொண்டு, அவரை ஈண்டும் வணங்
குதல் செய்தபடி என்பதுங் காண்க.

இங்ஙனங் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவது உளருறை
யணியாம்.

திருமூல நாயனார் ஸ்ரீகயிலாயத்திலே ஸ்ரீ கந்திதேவரது
அருள்பெற்று அணிமாவாதி அட்ட சித்திகளினும் வல்ல சிவ
யோகியார். அகத்திய முனிவர்பாலுள்ள நட்பினால் அவரு
டன் சிலநாள் வடிக்கவேண்டிக் கயிலையினின்றங் காசி சிதம்
பரமுதலிய அங்குள்ள தலங்களைத் தரிசித்து வந்து, திருவா
வடு துறைக்கண் பாரசிவத்தைப்பணிந்து, அத்தலத்தின்

கண் வசிக்கவிரும்பிக் காவிரிக்கரைச் சார்பிலுள்ள வனத்தில் வரும்போது, அங்கு தம்மை மேய்த்திருந்து அந்நாளிற் காலஞ்சென்றுவிட்ட மூலன் என்னும் பெயருள்ள வோரிடையனைச் சூழ்ந்து கதறிக்கொண்டிருந்த பசுமந்தையைக் கீண்டாங்கி, அவற்றின்றுயர் ிக்கற்பொருட்டுத் தமது யாக்கையை ஓரிடத்திற் சேமித்துவைத்து, அவனுடலிற் பிரவேசித்துப் பசுக்களையன்று முழுதும் மேய்த்து, பின்பு அதனத னிடங்களில் அவற்றைப்போக்கி, கணவனிற்றத்து தெரியாத இடையன் மனைவி வந்தழைக்கவும் மறுத்துவிட்டு, தாம் சேமித்து வைத்த விடத்திற் போய் பார்க்க தமதுடல் அங்கில்லாமை கண்டு அது பரமசிவத்தின் அருளென் றுள்ளாணர்ந்து, தாம் பிரவேசித்த யாக்கையொடுசென்று, ஆவடுதுறைக்கண் பரமசிவத்தைத் தரிசித்து, கோயிலின் மேற்பாலுள்ள அரசமர்த்தி னிழற்க ணமாந்து, ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியையாதி நான்கு பாதங்களையும், ஆண்டுக்கொரு பாசுரமாக மூவாயிரந் திருமந்திரஞ் சொல்லி யருளிணர். அவரது திருமரபிற் றேன்றிய மௌனகுரு சுவாமிகளின் மரபினரே இந்நூற். கருத்தராகிய தாய்மான முனிவர்.

“எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்ததும்” “இச்சை வைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்ததும்” “மனீவாக்கினிற் தட்டாமல் நின்றதும்” “எங்குந் தொடர்ந்து எகிர்வழக்கிடவு நின்றதும்” “யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்புமாய் என்னைக்கும் உள்ளதும்” கங்குல் பக லறநின்ற எல்லை யுளதும், ஆதிய இவ்வறுவகைத் தன்

மைத்தாயபொருளென்றே ஞெயத்தழுந்தின சீவன்முத்தர் கண்டனவெலா மாகுமாதலின், அதனை “மௌனகுரு வெளியதாகவும் கருதி யஞ்சலி செய்குவாம்” என முடிக்க.

இவ்வாறனையும் வாய்பாடுகளாகக்கொண்டு நூன்முகத்தில் “பரிபூரணந்தம்” என்னுந் தொடர்நிலை முதல் “சிற்சுகோதய விலாசம்” என்ப திறுதியாகிய புன்னிரு தொடர் நிலைகளினும், அதன் வியாபக இலக்கணங்களை ஒவ்வொன்றிற்கிவ்விரண்டாக ஒருவாறு குறிப்பித்து, அம்மெய்ப்பொருளைப் பழிச்சல் செய்கின்றாரென்க.

அப்பன்னிரண்டின்மேற் கூறும் “சிதம்பா ரகசியம்” என னும் தொடர்நிலையில் வத்துநிண்ணயமும், ஏனைத்தொடர்நிலைகளில் அதனைச் சார்ந்த பன்னெறிகளுங் கூறினர்.

அம்மெய்ப்பொருள் இவ்விதத் தன்மைத்தாம் விளங்குவதென்று நுவன்றதால் இதுபொருட்டன்மையணி. பொருள்வகை பின்னர்க் கூறுதும்.

இறைவன் ஆன்மாக்க ளுய்யும் பொருட்டுக் கடாக்கித்தருளிய வேதாகம நெறியைப் பற்றாதார்க்கன்றி, அந்நெறியைப் பற்றிய வழி உளதாகும் தத்துவஞான முடையார்க்கு, (தியானசமாதிகளாற் சீவன் முத்தத்தவப் + பேறுகைவந்துள்ள தாயுமானமுனிவர்,) தமது சிவானந்தானுபவீத் + தேர்ச்சியை ஒருவாறு புலப்படுத்துவான், எடுத்துக்கொண்ட இம்முதற் செய்யுள், சொற்கள் வாளா விரியாமையும், பொருள்கள் விபரீத ஐயங்கட் கிடமாகாமையும், சிவனைச் செய்வார்க்கு

இன்பந்தருளையும், சீரிய சொற்களுடையையும், சந்தச்சுவையுடையையும், ஆழியகருத்தைக் கொண்டிருக்கையும், காரணகாரிய முறைகளையுடையையும், சான்றோர் ஆட்சியோடு மாறுபடாமையும், சிறப்பாகிய பொருட்பேற்றைப் பயத்தலும், உதாரணமுடையதாதலும் ஆகிய பத்தழகோடுங் கூடி நிற்கின்றது, காண்க.

2 - வது பாடல்.

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினு
லுடலனந்தஞ்செய்யும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றேபர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழுகின்றசமயமு மனந்தமதனன்னான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருடித்ததெனவன்பர்
தண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபர்ழியுமுகிலைங்
கடவுளைத் துழிவடிவைப்

பேரனந்தப் பேசி மறையனந்தஞ்சொலும் "

பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்

பேரருமனந்தபதஞானவானந்தமாம்

பெரியபொருளைப்பணிசுவாம்.

“ஊரோ அனந்த (பேதம்)” என்பது:—ஊர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள் ;

பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலும் சேய்மை, அணிமை நடுவிற்பலவேறு வகையாய் அளவில்லனவாய் உள்ள ஊர்களாம்.

“பெற்றபேரோ அனந்த (பேதம்)” என்பது:—அவைகொண்டுள்ள பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

மேற்கூறிய ஜூர்கள் பலவற்றுள்ளுந் தோன்றுந் தேகிகளடையும் பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களெனினுமமையும்.

“சுற்றும் உரவோ அனந்த (பேதம்)” என்பது:—தேகிகளைச் சூழ்கின்ற உறவாதிகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

உறவினராவோர் ஒருவரை யொருவர் சூழ்ந்து நத்தியிருப்பதால் ‘சுற்றுமுறவு’ எனப்பட்டனர்.

‘சுற்றும் உறவு’ என்றதால் அளவில்லனவாகிய பகையும் நொதுமலும் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. உறவாதிகளாவன:—மனைவி, மக்கள், தாய், தந்தையர் முதலியபலர்.

“வினையினால் உடலோ அனந்த (பேதம்)” என்பது:—
வினைகள் காரணமாகத்தோற்றும் உடல்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

‘வினை’ நல்வினை தீவினையென விருவகையாம். வினையினால்ன்றித் தேகமெடுப்பதில்லை யாதலால் வினையினால் உடல், என்றனர்.

உள்ளம் முதலியவற்றின் விகாரமே யிருவினைக்குங் காரணம்; அவ்வினைகளே பிறப்பிறப்பிற்குக் காரணம்; இவைமேல் நடு கீழ் ஆகியமூவுலகத்தினும் தோற்றிக் கெடுவனவாம். ‘தநு’ என்பத்துநான்கிலக்க யோனிபேதமென வரையறுக்கப்பட்டதேனும், ஒவ்வொரு பேதத்தினும் எண்ணிறந்த உடல்கள் தோன்றி அழிவனவாதலால் ‘உடல் அனந்தம்’ என்னப்பட்டது. தநு என்பத்துநான்கிலக்க யோனிபேத மென்பதற்கு உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார்.

“அண்டசஞ்சுவேதசங்க ஞற்பிச்சஞ்சராயுகத்தோ
டெண்டருநாலெண்பத்து நான்குநூறாயிரந்தா
னுண்டெல்லையோனியெல்லா மொழித்துமானுடத்துதித்தல்
கண்டழற்கடலைக்கையா னீந்திணன்காரியங்காண்.”

“செயும் வினையோ அனந்தபேதம்” என்பது:—அவ்வுடல்களோடு கூடிய வுயிர்கள் செயுஞ் செய்கைகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், ஓம்பல், பயிறல், பயிற்றல், பொருந்தல், பொருத்தல், ஈட்டல், உழுதல், உழுதுவித்தல், காத்தல், அழித்தல், விரும்பல், வெறுத்தல், எதிர்த்தல், நள்ளுதல் முதலிய பலவேறு வகைப்படுவனவாம். மனமில்லா மாகுமளவாம் செய்வினைகளாவபடாமையின் அனந்தமாயின.

“கருத்தோ ஆனந்த (பேதம்)” என்பது:—தேகிகள் பலவாறு கருதும் எண்ணங்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள் ;

அவற்றை யீண்டு விரிக்கிற் பெருகும் தேவராத் . திருவருட்பாக்களிற் பாக்கம் கண்டுகொள்க.

“உண்பதுநர்ழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பதுகோடி நினைந்தெண்ணுவன்.”

என்னும் ஒளவையார் வாக்கானும்,

“ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.”

என்னும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் இயற்றிய விருத்தியானுங் கண்டுகொள்க.

செய்யுஞ் செய்கைகள் தேகாதியவயவங்களாலாம், கருதும் எண்ணங்கள் மனத்தி யந்தக் கரணங்களாலாம்.

இவ்வினைகளுங் கருத்துகளும் யோக முயற்சியையும் அக் கருத்தையு நோக்குங்கால் பயனில்லனவாய்க் கழியும்.

“பெற்ற பேர் சீரோர் அனந்த (பேதம்)” என்பது:—
மேற்கூறிய ஊர் முதலியவற்றைத் தத்தம் வினைக்கிடாய்ப்
பெற்றவர்களது செல்வுமுதலியவையோ அளவில்லனவாகிய
பேதங்களாம்;

செல்வ முதலியவற்றின் எதிராகிய வறுமை முதலிய
பேதங்களுங் கொள்க.

“சொர்க்கமோ நரகமுமோ அனந்தபேதம்”

என்பது:—(தேகிகள் அவ்வவ் வந்தத்தினடையும்) முத்திபத
ங்களும் நரகங்களும் தனித்தனி அளவில்லனவாகிய பேத
ங்கள்;

சொர்க்கனாகங்கள் புண்ணியமிசுதியானும் பாவமிசுதியா
னும் அடையப்பட்டவையாம்; ஆகவே, நடுவாகிய கனம்
பூமி அவ்விரண்டினையும் சமமாக அநுபவிக்கும் இடமென்
பதுகாண்க.

சொர்க்கங்களாவன:—இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்
களாம்.

நரகங்களாவன:—தனிப்பட்ட பாதனைக்கும், அசுரகண்டம்
சர்ப்பகண்டம் இராக்கதகண்டம் இவை ஒவ்வொன்றும் மும்
மூன்றாயுள்ள ஏழுபாதலங்கட்கும் கீழே அடுக்காயுள்ள இரௌ
ரவம், சும்பிபாகம், அபிசிகம் முதலிய அநேக பேதங்களாம்.

செய்தையுங் கருத்து மளவில்லனவாதவின் ஆவற்றால
டையும் பலனாகிய சொர்க்கநரகமு மளவில்லனவாம்.

“நற்றெய்யழமோ அனந்த (பேதம்)” என்பது:—
(அவாவர்களும் பூசிப்பதுப்போற்றி அங்கங்கும் வழிபாடுசெய்யும்) நன்மையுள்ள தெய்வங்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்

தம்மை வழிபடுகின்றார்க்கு இயன்வாற்றாற் பேற்றையளிக்கின்ற உண்மைநோக்கி ‘நற்றெய்வம்’ என்றார்,

பரமார்த்தமாய தெய்வம் ஒன்றேயாயினுந் தேகிகள் பல வேறு வகையாகியும், அவர்கள் மனோவாக்குக் காயங்களால் அர்ச்சிக்குங் கர்மம் அளவிலாப் பேதங்களை யுடையனவாகியு மிருக்கையால், அவ்வவற்றிற்கேற்பச் சுகதுக்கங்களையூட்டு நிமித்தம் பகவான் திருவினையாடலாக அனந்த கரும காண்டங்களை நியமித்து அனந்த வருவங்களைக் கொண்டிருத்தலால் ‘தெய்வமுமனந்தம்’ என்றார்.

“நீ கழிக்கின்ற சமயமோ அனந்த. (பேதம்)” என்பது:—(முடிவுபெறாமல் அங்கங்கும்) மிளங்காநின்ற சமயங்களுமோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம் ;.

அவ்வச் சமயங்களும் வாதிக்கப்பட்டு ஒழிவு கூடாமல் அனந்தமான அளவைகளைக்கொண்டு நிற்கின்றன ; ஆதலால், “திகழ்கின்ற சமயமும்” என்றார். உதாரணம்:—அவிரோத உந்தியார்.

“ஒன்றோடொன்றாவா மதங்களொன்றொன்றி னொப் பொன்றுவதில்லையே லுந்தீபற
பொய்யென்பதெத்தநா முந்தீபற.”

பூர்வத்திற் சமயங்க ளறுவகைபா யிருந்தன. உதாரணம்:—

திருமந்திரத் திருவருட்பா.

“ஒன்றதேபேருர் வழியதற்காறுள
தென்றதேபோலு மிருமுச்சமயங்க
ணன்றி துதித்து வென்றுரைமாந்தர்கள்
குன்றுகுரைத்தெழு நாயையொத்தாரே.”

என்பதனாலும்,

“முதலொன்றான முத்துடன்வாலுந்
திதமுறுகொம்பு செவிதுதிக்கைகான்
மதியுடனந்தகர் வகைவகைபார்த்தே
யதுகூறலொக்கு மாறுசமயமே.”

என்பதனாலும் மறிக. இவை அகச்சமயமெனக் கொள்க

பிற்காலத்தில் இச்சமயங்களினின்றும் பலவேறுவகைப், புறச்சமயங்கள், அகப்புறச்சமயங்கள், புறப்புறச் சமயங்கள் முதலியவற்ற்பத்தியாகி, யொவ்வொன்றினின்றும் மனேக சமயங்க ளுண்டாகி யிருத்தலான் ‘சமயமு மனந்தம்’ என்றார்.

தெய்வ பேதமும் சமயபேதமும் சிற்சில முன்னருரைக் கப்பட்டன.

“அதனால்” என்பது:—(இங்ஙனம் மேற்போந்த ஊர்முதலியவைகளின் ஒவ்வொன்றின் பேதங்கள் எண்ணில் அடங்கரியனவா யிருக்கும்). நோன்மையினாலே,

“ஞான சிந்தத்தியால் உணர்ந்து” என்பது:—ஞானமே திருமேனியாகியும் உயிருக்கு ஒளியாகியு மிருக்கும் சிற்சத்தி யருளால் மேற்கூறிய விடயங்களையும் இனிச் சொருபத்தை யும் பாகுபாட்டா லறிந்து,

அநாதியே ஆன்மாவை இருவகை மறைப்புக்களாய் விஷய சொருபங்களை மறைத்துள்ளது ஆணவமலமாம். ஆணவத்தி னிலககணம் சித்தியாரிற் றெற்றெனக் காண்க.

உயிர்க்குப் பரிபாகமேறுவான் தநுகாணதிகளைக் கொடுத்து முன்னர் விடயமறைப்பை நீக்கவும், பின்னர்ச்சுருதி யாதி யாற் சொருபமறைப்பை நீக்கவும், அவ்விருவகை ஞானங் ளையுந் தருவது அருட்சத்தியே யாகலாற் ‘சிற்சத்தியாலுண ர்ந்து’ என்றது,

எனவே, அவ்வுயிர் உணர்ந்த உணரு மாத்திராழே யன் றித் தனக்கென ஷேரெரு சக்த மில்லாததான் சிற்றறி வினதா மாகலான் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. கூறவே நித் தா நித்தப்பொருள்களை அருண்முன்னீடாயறிந்து என்பதாம். இவ்வாறுணர்தல் சீவன் முத்தத்துவமாம். உதாரணம்:—

அவ்ரோதவுந்தியார்.

“பல்சித்திமுத்தி பாளுடைதலாற்
 ரெவ்வேருமுள ருந்தீபற
 சுதந்தரகீனரென் றுந்தீபற.”

(சிவஞானசித்தியார், சூத் - 8. பா - 28.)

“சூரியகாந் தக்கல்வி னிடத்தே செய்ய
 சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
 ஆரியனா மாசான்வந் தருளாற் றேன்ற
 வடிஞான மான்மாவிற் றேன்றந் தோன்றத்
 தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றந் தானுந் தோன்றந்
 தொல்லுலக் கெல்லாந்தன் னுள்ளேதோன்றும்
 நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கும்
 நின்றநிலை யெல்லாமு நிகழ்ந்து தோன்றும்.”

“காரீ அனந்தம் கோடி வருடிந்நது என்” என்பது:—
 அளவில்லன்வாகிய மேகசாலங்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து ஏககால
 த்தில் இடையறாமற் பொழிந்தனபோல மென்னும்படி,

“அன்பர் கண்ணும் விண்ணும் தேக்க” என்பது:—
 அன்பர்கள் கண்களும் அவைநாடும் ஞானகாயமுந் தேங்கு
 மாறு,

“கருநரிய ஆனந்தமழை பொழியும் முகிலை” என்பது:—
 நினைத்தற் கியையாத ஆனந்தப் பெருமழையை விடாது
 பொழியாநின்ற நிலைமைத்தாய முகிலை,

“அன்பர் கண்ணும் விண்ணுந் தேக்கப்” பொழியுமான
 ந்தமழையை யேனையோர் மனத்தினாலேனு மதித்தலுமறி
 தாகலான் “கருநரிய” என்றார்.

சம்வர்த்தம் முதலிய ஏழுமேகங்களும் மணிமுதலிய வன்றி ஆனந்தமழையைப் பொழியமாட்டா வாகலானும் இவ் அவைபோலாது கருணைமழையைப் பொழிவ தாகலானும், இம்மழை பொழியக்கண்ட அன்பர்க்கு ஒரு நினைவு முண்டாய்ச் சலியாதாகலானும், “கருதரிய ஆனந்தம்” என்றார்.

இவ்வாறு வருவது அம்புத உருவக அணியாம்.

கைம்மாறு எதிர் பாராது நீரைக் கொண்டு உலகுயிரைக் காக்கும் மேகப்போல அருண்மழையைப் பொழிந்து ஆன்ம கோடிகளை யீடேற்றலால் “முகிலை” என்றார்.

“நம்கடவுளை” என்பது:—நமது கடவுளை,

“கடவுள்” என்பது எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளதாகலாம் காரணக்குறியாயிற்று.

எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளதாவது:—பூத முதலிய இரு பத்துநான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதியி லொடுங்க, புருட தத்துவ முதலியன மாயையிலொடுங்க, சுத்தவித்தை முதலியன விந்துவிலொடுங்க, சத்தி சிவங்களின் கூறாகிய அபர விந்து அபரநாதங்கள் சுத்தமாயையிலொடுங்க, இவையெல்லாம் கடந்து நின்றது சுத்தசிவம் ஆதலால் கடவுள் என்னப்பட்டது. உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார் குத்திரம்-2 பா-72.)

“மொய்தரு பூத மாகி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும் புகன்று

மெய்தருந் துசைவ மாத்ரி யிருமுன்றும் வித்தை யாதி
மெய்துதத்துவங்களேயுமொன்றுமின்றெம்மிறைக்கே.”

ஞெயத்தமுந்தின சீவன் முத்தரான தம்மைப்போலச் சிவ
சங்விதி யநுசந்தான முடையோரையும் உள்ளிட்டுக் கொண்டு
“நமதுகடவுள்” என்று சுதந்தரித்துக் கூறினர். அங்ஙனங்
கூறின் சங்கற்பவிகற்பங்கள் தோன்றுமே யென்னும்போதம்
சிறிது மில்லாராகலால், உடைமையை உடைப் பொருளாக
“நமது” என வுபசரித்தனர். அன்றி மலபரிபாகத்தின்மேல்
ஞானம் பிரகாசித்துச் சதாசாரியன் அருளால் ரிட்டை கைகூ
ழச் சீவன் முத்தராய் விகற்பமின்றி ஓடும்பொன்னும் ஒப்பக்
கண்டு, மெய்ப்பொருளின் வியாபகத்தில் வியாப்தமாகப் பொ
ருந்தி அதனை “நாமலுடைந்தையாய் அதனையே நோக்கி
யிருக்கை அவர்க்கிமல்பாகலால், அவ்வாறு கூறவுங்கூடும்எனக்
கோடலுமொன்று. உதாரணம்: —

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா. 29.)

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத் திரிபாத

மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
கூணுட்டித் தேரிட்டை புரிந்து னோர்கள்

பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்

பிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்

றமணியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரணே
நாக்வுறைந் திவனவனை யவனிவனை விடாதே

யுடந்தையாய்ச் சிவன்றோற்ற மொன்றுமே காண்பார்.”

“துரிய வடிவை” என்பது:—தூரியஞான சொருபத்தை,

எல்லாவற்றையும் தன்னியல்பானேயறிந்து, ஆன்மாக்களே அறிவிக்குமதே தூரியஞானமாம், தூரியம் மேலான ஞானமாம். நின்மலாவத்தையிலே தற்சொருப தரிசனந்தோன்றுவது தூரியம்; அஃது அறிவே மயமாயிருத்தலாம். இவ்வாறு தோற்று வித் தருளிப்பதாகலின் “தூரியவடிவு” என்றார். உதாரணம்:—

(திருமந்திரத் திருவருட்பா)

“அறிவறி கின்ற வறிவு நணவா
மறிவறி யாமை யடையக கணவா
மறிவறி வவ்வறி யாமை சுழுத்தி
யறிவறி வாகு மான தூரியமே.”

என்பதனாலும்,

“சிவமா யவமான மும்மலந் தீர்ப்
பவனமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானந் தத்தே
துவமா தூரியஞ் சொருபம தாமே.”

என்பதனாலும்,

“பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற வெங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொருபத்து ணீடுஞ் சொருப
மரிய தூரியத் தணைந்து நின்றானே.”

என்பதனாலுங்காண்க.

“பேர் அனந்தம்பேசி மறை அனந்தம்சொல்லும்” என் பது:—அளவில்லனவாகிய அபிதானங்களை யெடுத்து எண்ணிலவாகிய வேதாகமங்கள் எத்தாநின்ற,

போனந்தமாவன:—நிர்க்குணம், நிராமயம், நிரஞ்சனம், நிராலம்பம், நிர்விடயம், நிட்களம், அசங்கம், நிர்வசனம், நிர்த்தொந்தம், நித்தம், முக்தம், தற்பரம், விசுவாதீதம், பரிபூரணம், சயம்பு, சிவம், பதி, பரம், அபரம், பராபரம், அந்நியம், அநநியம், தற்பதம், பரபதம், அநபூதி, பரமாகாயம், அநபுதம், நிரதிசயம், தேசோமயம், சின்மயம், சிற்பரம், ஆதி, அநாதி, கைம், அநேகம், அகண்டம், பாஞ்சோதி, மாயாதீதம், ஶகாதீதம், வன்னிரோதா, சத்தியன், அரு, உரு, புருடன், புருடதன், புருகூதன், மெய், சதது, பரமான்மா, பரதத்துவன், பரப்பிரமம், யாகமுதல்வன், மும்மண்டலசன் முதலிய பலவும், பலவேறு சமயிகள் கூறுவனவும், அன்பர்கள் துதிப்பனவும் ஆம்.

மறையனந்தமாவன:—நானகுலேதங்கள், அவற்றின் சாணைகள், இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்கள், இவற்றின் பரிவுகள், உபாகமங்கள், இவற்றின் பகுதி விகுதிகள் முதலியவையாம். தாரகம் காயத்திரி முதலியன பகுதிகளும், அங்கம், கலைகள் முதலியன விகுதிகளும் ஆம்.

“மறை அனந்தம்” என்பதற்கு உதாரணம்:—

“இன்னவை யிரண்டு மிவனருள் வலியா
லீன்றநான் மறையையந் நான்கும்

பின்னிவ னருளா லளவில் வான
 பிரணவ மாதிமந் திரமும்
 அன்னவா ருன தாரகத் தகார
 மாதியக் கரங்களு முதித்த
 சொன்னவக கரத்திற் சிவாகம நூலிச்
 சுரவா னடுமுகத் துதித்த.”

தேகிகள் பக்குவத்திற் கேற்பக் கடவுணிலை பலவாக வேதங்
 கள் சொல்லி யிருத்தலின் “மறையனந்த மாகச்சொலும்”
 எனப் பொருள்கோடலு மொன்று உதாரணம்:—

(அஞ்ஞவதைப்பராணி.)

“பலபலவாப்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
 பட்டதொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம்.”

(அவிரோதவுந்தியார்.)

“சுருதிகள் சொல்பல் சமயத் துணிவுமப்
 பரசீவ பந்தமென் றுந்தீபற
 பகர்நாமம் வேறுவே றுந்தீபற”
 மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

“பெய் மௌனத்தின் வையிபை” என்பது—பெரு
 மைத்தாய மௌன நிகேஷத்தை,

பண்டையோ ருதத்தின் கண், சனகராதி நான்கு பிரம
 விருடிகளும் பரமசிவத்தைப் பிரார்த்தித்து “எங்களறிவு
 அமைந் தடங்கும் வகைமையை அடியேங்கட் குணர்த்தியு
 ருளுதி” என விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதனைத் திருவுள்ளத்

தடைத்து, கல்லாலி னீழற்கண் வீற்றிருந்து, வேதாந்தத்தெளிவாகிய ஆகமத்தியம்பும் திரிபதார்த்த வியல்புகளையு முபதேசித்தருளலும், அதனைக் கேட்டுணர்ந்து பின்னரும் “அறிவமைந்தடங்குதற்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய ஞானபோதகத்தையும் போதித்தருளல் வேண்டும்” என்ன, பாம்குரவன் புன்மூரலரும்பி அதற்கு யாதும் எதிர் கூறாது, “அது வாயாற் புகல்வதன்று, இவ்வண்ணமிருக்கையே அந்நிலையாகும்” என்று அவர்கட்கு உணர்த்துவானாகித் தனது திருமார்பின்கண் ஒருகையைச் சேர்த்து, ஒருகையில் மோன முத்திரையைக் காட்டி, யோகியர்போல நின்றபடி அவரும் அவ்வாறுணர்ந்து அறிவொடுக்கம் பெற்றாரென்ப. இங்ஙனமாகிய மோனத்தினிலையுந்தானே யாகலானும், அதுவே பரமுத்தியாகிய வைப்பாகலானும், “பெரியமௌனத்தின் வைப்பு” என்றார்.

மௌனநிலையி லிருப்போர் அடையும் நிட்சேபத்தையெனினுமாம். உதாரணம்:—

(கண்ணுடையவள்ளலார்.)

“தானே சிவமான சத்தியஞ் ஞானந்தமோனநிலை சொல்காழி முன்னேனே”

என்பதானும்,

“மாயைமயக் கற்றறுத்தற் போத மற்றுமவுனநிலை யுற்றோர்கள் பெற்ற பேறே.”

என்பதானுமறிக.

“பேசரும் அனந்தபதம் (அனந்த) ஞானம் (அனந்த) ஆனந்தம் ஆம்” என்பது—பேசற்கரிய அந்தமில்லாததான பதமும், அந்தமில்லாததான ஞானமும், அந்தமில்லாததான ஆனந்தமுமே தனது மெய்யாகின்ற,

முடிவில்லாதனவாகிய பதத்தையும், ஞானத்தையும், ஆனந்தத்தையும் மனதிற்கொளவே வெகு அருமை அவற்றை வாக்கினால் வசனித்தல் அதினு மருமையாதலால் “பேசரும்”. 6 ன்றார்.

அனந்த பதமாவது—முடிவில்லா நித்தமுத்தியாம் அது கேவல சகலங்கள் நீங்கி, அருளைத் தரிசித்து, காண்பானுங் காட்சியுமா யறிந்துவந்த தற்சுதந்தரத்துவமும் விட்டு, தற்போதமும் நீங்கி, ஆனந்தாநுபவம் பெற்று, ஒன்றுந் தானாகாமல் ஒன்றாயிருந்த சிவத்தில் இரண்டறக்கலந்து, போதவாசனையு மொழிந்த சுகாதீதமாகிய நிலையாம்; ஆகலின் “பேசருமனந்தபதம்” என்றார். இந்நிலையே சிவயோக சிவபோகங்களாம்.

அனந்தஞானமாவது முற்றுமுணர்தலாம்.

அனந்த ஆனந்தமாவது: வரம்பிலின்ப முடைமையாகிய பரமசுகமாம். அவை முறையே வேதாகமங்களை யருளிச் செய்தமையையும், திவ்யாகமத்தின் வழியே செல்வார்க்கு வினைகளையொழித்து அநுக்கிரகிக்கின்றமையும் ஆமெனக் காண்க

இனம்பற்றித் தன்வயத்ததாதல் முதலிய என்னைய ஆறுகுணங்
களையும் கூட்டியுரைக்க.

அவையாவன:—

“தன்வயத்தவன் றூயவுடம்பினன்
ருனி யற்கை யுணர்வின னாகுதல்
பன்னு முற்ற வுணர்த லியல்பினன்
பாச நீங்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில் வாற்ற லுடைமையும்
வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குணம்.”

என்பனவாம்.

“பெரிய பொருளைப் பணிதவாம்” என்பது:—பரமகர்த்
தாவை வணங்குவாம், எ-று.

இப்பொருளினும் உயர்வும் ஒப்புமுள்ளது பிறிதொன்றின்
மையாக, இஃதே எல்லாவற்றிற்கும் பெரியதாகலான், “பெரிய
பொருள்” என்றார். பாராதியண்டப் பரப்பு அனைத்தும், அவற்
றுட் சராசரமனைத்தும் விரிக்கின் பசுபாசங்களுடங்கும்; இவ்
விரண்டும்பதியிலடங்கும். அடங்கவும்தான் சுதந்தராய் அவைக்
கெல்லாமாதாரமாகி அவற்றொடு தாக்கற்று நிற்பதாகலான் எல்
லாவற்றிற்கும் பெரியபொருளாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்)

“பல்லோர் துணிவும் பராதிலுன் றுந்தேர்த
ல்லல்லவே நில்லெனு முந்தீபற
வவரவர் கொள்கை வேறுந்தீபற.”

ஊர் முதற் சமயம் ஈரூயுள்ள விடயங்கள் தனித்தனி அனந்தம் என்னும் பேதங்களா யுள்ளன; அவற்றின் தோற்றக்கேடுகளேச் 'சிற்சத்தியாலுணர்ந்து' 'ஆனந்த மழைபொழியு முகிலும்' 'நம் கடவுளும்' 'துரியவடிவும்' 'பெரிய மௌனவைப்பும்' 'அனந்தபதமும்' 'அனந்தஞானமும்' 'அனந்தானந்தமு' ஆகிய 'பெரியபொருளைப் பணிகுவாம்' என முடிக்க.

இது சிவத்தைப் பணிந்தது.

'கருத்தோ அனந்தம்' என்பதிலுள்ள ஓகாரத்தையும், 'நற்றெய்வமும் அனந்தபேதம்' என்பதிலுள்ள 'பேதம்' என்னும் சொல்லையும் எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

'தெய்வமும்' 'சமயமும்' என்பவற்றுள்ள உம்மைகள் சிறப்புமமை; மற்றவை எண்ணும்மைகள்.

3 - வது பாடல்.

அக் துவிதவததுவைச் சொபாகாசுததனியை
யருமறைகண்முரசுறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமபமான
வாதுயையநாதிபேக
தத்துவசொருபத்தை மதசமமதம்பெருச்
சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கல நிராலமபவாலமப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை

வித்ததிர்மலசுகித நிஷ்ட்பரபஞ்சப்பொருளை
 நிர்விஷயசுத்ததாரண
 நிர்விசாரதந்தத தடததமாய்நின்றொளிர்
 நிர்ஞ்ஞனநிராமயததைச
 சித்தமறியாதபடி சித்ததத்தினின் றிலுந்
 நிவாயிதேயோபாயததைச
 சிறபரவெளித் துள்வளர் தற்பாமதானபர
 தேதவனையையஞ்சலிசெய்வாம.

“அத்துவித வத்துவை” என்பது:—சிவத்துடன் இரண்டற அநாதியே கலந்துள்ளதாகிய பொருளை,

பண்ணும் ஓசையும், பழமும் சுவையும், அவற்றினின்றும் வேறன்றும், அவைபோல அபின்னமாகக் கலந்திருக்கின்றதால் வத்துவை யேகமென்றமலும் துவிதமென்றமலும் சுருதி கூறிய வண்ணம் “அத்துவிதம்” என்றார்

உதாரணம்:—(வள்ளலார்.)

“அத்துவிதமொன்றேயா மாங்கிரண்டின்மையெனிலத்துவித மன்றேவது.” என்பதனானும்,

(திருமந்திரம்.)

“அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவில
 ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகில
 ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
 னன்பே சிவமா யமாந்திருப் பாரே.” என்பதனானும்,

“அத்துவிதப்பொருளென் றாணங்களோதுகின்ற
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொருளை.”

என்பதனனுமுணர்க.

‘பக்குவான்மாக்களைச் சிவத்துடன் அத்துவிதப்படுத்துவதாகிய வத்துவை’ எனலுமாம். இது பக்குவமுடையவருக்கு இரு வினையொப்புமல பரிபாகமுண்டாகச் சத்திநிபாதம் விளைந்த வழி மாணக்காட்டி மாணப்பிடிப்பதுபோலச் சிவமே மானிட வருவமேந்திக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி, அவர்கள் உடல்பொருள் ஆவியாகிய மூன்றையுங் கைக்கொண்டு, ஞானவனுக்கிரகஞ்செய்து, மும்மலங்களைக்கி, அவர்களைத் தன்னோடு சுத்தாத்துவித நிலையை யடையச்செய்தலாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்.)

“மாய்க்குநோய்க்கன்றே மருந்தீ குவாரின்மா
றெய்க்குமோர் பக்ருவற் குந்தீபற
தேசிக னாய்ச்சிவ முந்தீபற.”

(வள்ளலார்.)

“குருவருவங் கொண்டிக் குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை ிக்கும் பரன்.”

(திருவாசகம்.)

“அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் நிகழாதே.”

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

இவ்வாறு அத்தவிதப்படுவதே வீடு. உதாரணம்:—

(திருவாய்மொழி)

“நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய்
நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்
தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா
முலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங் கின்ப துன்பங்கள்
செற்றுக் களைந்து பசையற்றா
லன்றே யப்போ தேவீ
டதுவே வீடு வீடாமே.

என்பதானும்,

(சிவானந்தமாலே.)

“மித்தையுடற்கட்டறுத்துமெய்யருளாப்மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச்—சுத்தத்
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பாமாய்விட்டாற்
சென்னியானிதுசத்தியம்.” என்பதானும்.

(அவிரோதவுந்தியார்.)

“அந்தப் பரததோ டிரண்டற் றயிர்க்கமா
மந்தநன் னிட்டையே யுந்தீபுற
அத்துவித வீடென் றுந்தீபற.”

என்பதானுமுணர்க.

‘வீடு’ என்பதற்குப் பொருள்—விடுதலை. விடுதலையா
வது பந்தரீக்கமாதலின் பந்தமொன்று உண்டென்பதும்,

அஃது உண்டாகவே பந்தத்தினாலே கட்டுப்பட்டிருந்து அதி
 னின்றும் விடப்படுவான் உண்டென்பதும், பந்தம் சடமா
 கையினாலும், பந்தமுடையோன் சுதந்தர ஈனனாகையினாலும்,
 உயிர்களுக்குப் பந்தத்தைநிச்சி முத்திகொடுப்பான் ஒரு சுதந்
 தரகர்த்தா உண்டென்பதுஞ் சர்வமத சம்மதமாம். உதார
 ணம்:—

(சிதம்பராகவாமிகள்.)

“வீடென்றரைதரு சொற்குப்பொருளோ விடுதலை யாதலி
 னால், வீக்குண்டோனுங் கட்டுமாக விளங்குந் திடமாகப், பீடு
 றுகட்டுத் தானாய்விட்டுப் பெயராதிதுசடமாம், பிணிபட்டோ
 னசு சந்தானமிப் பிணிபேரச்செய்வோன்; நீடுசுதந்தர முள
 னொருவன் நேருமில்வேதுவினா, னிகழ்பதி பசு பாசம்மென
 முப்பெரு ணிச்சமயபென்றருளி; வேடனை வெல்லுங் குரு
 வாயெனையான் மெம்பொரு ணீயன்றோ, வேதகிரிப்பவ
 ரோக வயித்திய வேணிமுடிக்கனியே.”

மேற்கூறிய பக்குவான்மாவாகிய சற்சீனது குணதிசயங்
 கள்:—

(சிவநெறிப்பிரகாசம்.)

“கூசியிடா திட்டபணி செய்து குருபத்தி

குறைவிலராய் நம்பினராய்த் துரோக மின்றி

மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்

வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமானு மாயே.”

அன்றியும்,

“ஆதரவுஞ் சாந்தியுந் பொறுமை தானு
மசத்தியமில் லாவுரையு மாசாரந் தவமுந்
தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந் திடலுஞ்
சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளித ருனும்
போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதிப்
புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலும்.”
முதலியவாம்.

இது காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்ததெனவுணர்க.

“சொழ் பிரகா சந்நிமை” என்பது:—மந்திரவடிவப்
பேரொளியாகிய ஒன்றை,

பிரபஞ்சவுற்பத்திக்கு உபாதான காரணங்கள் குண்டலிசத்தி,
அசுத்தமாயை, பிரகிருதி எனமுன்றும். அவற்றுட் குண்டலி
சுத்தமாயிருத்தலால், பராசத்தி அதனை அதிட்டித்துநிற்க வாக்
குண்டாய், அதிற்றேன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாய்,
உயிர்களுக்குப் புத்திமுத்திகளைக் கொடுத்தலால், “சொற்பிரகா
சம்” என்றார். மந்திரம் சிவனுக்குத் திருமேனியாகு மாதலால்
தனக்கும் அத்திருமேனியுள்ளதென்பது போதரும்.

உதாரணம்:—(சிவஞானசித்தியார், சூத்-1. பா-59.)

“மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரம்வடிவமாகத்
தந்திரஞ்சொன்னவாறிங் கென்னெனிற்சாற்றக்கேண்
முந்தியதோற்றத்தாலுமந்திரமூலத்தாலு
மந்தமில்சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமன்றே.”
என்பதனானும்,

“பங்கயற்கண் ணரியபரம் பரனுருவே
தனக்குரிய படிவ மாகி”

என்பதனானு முணர்க.

சொல்லின் தெளிவாகிய ஒன்றையெனினுமாம்.
உதாரணம்:—

(பட்டினத்துச் சுவாமிகள்.)

“சொல்லினுஞ்சொல்லின்முடிவிலும்வேதச்சுருதியிலு
மல்லினுமாசற்றவாகாயந்தன்னிலுமாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்பரிடத்திலுமீசனிருப்பதல்லால்”

என்பதனானும்,

(திருவுந்தியா)

“சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமங்
கல்லவுமானென்றுந்தீபற
யம்பிகைபாகென் றுந்தீபற”

என்பதனானுமுணர்க.

சில பிரதிகளிற் சொப்பிரகாசத்தனியை:—(சுயமாய்பிரகாசிக்
கும் ஒன்றை) யொன்றிருக்கின்றது. இது பின் வருவனவற்
றும் கூறியது கூறலெனங் குற்றத்துக் குடன்படுமொகலாற்
பிசகேயாம்.

“அருமறைகள் முரசு அறைய” என்பது:—அருமையாகிய
வேதங்கள் பலரு மறியுமாறு முழங்காநிற்பு,

அருட்சத்தியே யுயிர்க்கு உணர்வாகிப் பேரின்பத்தை யடை
விக்கின்றது என வேதாமங்கள் ஐயமற வுணர்த்துகின்றது
என்பதற்கு “மறைகள் முரசறைய” என்றார்.

வேதத்துட்பொருள் யாவருக்கு மெளிதல்ல வாதலால் “அருமறை” என்றார். சகல இரகசியங்கட்கும் உறையிடம் வேதங்களாகலினாலும், இவற்றின்பொருள் புதைபொருளாயிருத்தலினாலும், வேதங்கள் “மறை” எனும் பெயர் பெற்றன. முரசறைதல்—வெளிப்படுத்தல்.

“அறிவினுக்கு அறிவாகி ஆனந்தமயமான ஆதியை” என்பது:—சிற்றறிவாகிய வுயிர்க்குள் அறிவாகிப் பேரின்பப் பெருக்கே தனதுமயமான ஆதிசத்தியை.

உயிரானது உடலுக்கும் அந்தக்ரணங்கட்கும் அன்னிபமான தென்றும், பாசவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பசுவுணர்வென்றும், பசுவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பதியுணர்வென்றும், தனது ஞானக்கிரியைகள் மலமறைக்கப்பட்டு அவத்தைப்படுவதென்றும், தன்னைக்கர்த்தர் சத்திதானேயான அருள்காரணமாகக் கருவிமுதலியவற்றா லுணர்த்துவனென்றும், பக்குவச் செயலைக்கண்டு வியாபகமான அறிவையுநல்க, முத்தியில் ஆனந்தம் பெறுவையென்று முணர்த்துதலால் “அறிவினுக் கறிவாகி ஆனந்த மயமான ஆதி” என்றனர்.

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-5. பா-8.)

“தெரிந்துகொண் டொரோவொன் றாகச்
சென்றைந்து புலனும் பற்றி
புரிந்திடு முணர்வி னோடு
போகமுங் கொடுத்தி யோனி

திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து
செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி
வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

எனவும்,

(கந்தபுராணம்.)

“அருளி னீர்மையா லேந்தொழில் புரிபவன்”

எனவும்,

(சௌந்தரியலகரி.)

“சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடுசேரி நெத்
தொழிலும் வல்லதாம்.”

எனவுங்கூறியவாற்றால், பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஆதிசத்தி^{யின்}
யின் சேர்க்கையால் நடக்குமெனலும் ஒன்று. இவ்வாறுகூறு
தலும் சத்தியும் சிவமும் ஒன்றாதல்பற்றி என்க. உதார
ணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூ-2. பா-77.)

“சிவஞ்சத்தி தன்னை யின்றுஞ்

சத்திதான் சிவத்தை யின்று

முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங்

குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்

பவன் பிரம சாரி யாகும்

பான்மொழி கண்ணி யாகுந்

தவந்தரு ஞானத் தோங்கித்

தன்மை தான் நெரியு மன்றே.”

“அறிவினுக்கறிவாகி” என்பதற்குதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

“அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான்.

(கந்தபுராணம்.)

“ஒருமையா லுணருவோ லுணர்வினுக் குணர்வதாம்
பெருமையா னெங்ஙனும் பிரிவரும் பெற்றியான்.”

என்பனவற்றாற் காண்க.

ஈச்சுரனுக்குரிய கல்யாண குணங்களில் “வரம்பிலின்
பம்”——(அளவிலாப்பேரின்பம்) ஒன்றாதலால் “ஆனந்தமயம்”
என்றார். உதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

“இன்ப வயனீச னின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தகும்.”

(திருமூர்திரம்.)

“இன்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கும்”

என்பனவற்றாற் காண்க.

“ஆதியை” எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாகிய முதற்
பொருளை (பாமசிவத்தை) யெனினுமாம்.

உதாரணம்:—

(திருமூலர்.)

“அருளும் வகைசெயு மாதிப் பிரானும்.”
என்பதனானும்,

“பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே”

என்பதனானுமறிக.

“அநாதி ஏக தந்திவ சொருபத்தை” என்பது:—ஆதியந்த மில்லாததாய சிவமே தானாகியும், தானே சிவமாகியும் ஒன்றாயுள்ள உண்மைவடிவம்,

சத்தி சிவத்தின் வேற்றுமை யின்றி நிற்குமென்பதாம். சத்தி யஞ்சிவமும் இரண்டென்னில், நீக்கமுற்று நிற்பதெனப் பொருள்பட்டு, சருவவியாபகம் பின்னப்படுமாதலால், சூரியனும் கிரணமும்போல, தன்னியல்பினிற்பதும் புறம்பேரின் மூணர்த்து வதுமாகிய இரு தன்மையையுடைய பேரறிவாய சைதன்ய மொன்றே புறப்பொருளை நோக்கு நிலையிற் சத்தியெனவும், அதனை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவும், வேதாகமங்க ளுணர்த்துமாற்றால் “அநாதியேகம்” என்றும், அனலின் தன்மைபோன்று சுடுதல் அடுதன்முதலிய தொழிலால் வேறுவகை யாமாறுபோல, சிவசத்தி ஒன்றே காரியவேறுபாட்டால் சிற்சத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என் றைவகையாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐவகையாயும், இன்னும் பலவேறு வகையாயும் நிற்குமாதலால், “தத்துவ சொருபம்” என்றுங்கூறினர். அவ்வச் சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அச்சத்திகட்கு இடமான விந்துவும் பலவேறுவகையான விருத்திப்பட்டு அவ்வப் பெயர் பெறுமென்றுணர்ந்து உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

“மருவிடு மனாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே.”

(கந்தபுராணம்.)

“இத்திறத்தா லவசமதா யீறுமுத னிவ்மிலா
வத்தனது திருவடிக்கீ முடங்கியே யானையினன்.”

எனவும்,

“அண்ணலுமேகன்றானு மளப்பருங்குணத்தினாலும்.”

“ஒருத்தனே யவினாசி யாகிய
வொளியாயவ னொளிர்கின்றான்.”

எனவும்,

(தத்துவராயர்.)

“தலம்வந்த தத்துவனா ரொம்மையே
யின்றுசார்ந்தனரே.”

“போதமேதத்துவரு பம்மிதனைச் சுக்கையற்ற
மாணவகபுத்தியிடை நன்றாய்ப்புதை.”

எனவும் வருவனவற்றற் காண்க.

“மத்சம்மதம் பெறுசீ காலம்ப ிகிதமான சாகவநம்
புட்கலம் நிராலம்பம் ஜலம்பம் சாந்தபதம் வியோம
நிலைய” என்பது:—பற்பல சமயங்களினும் பலவேறு
பொருண்மைபடக் கூறுங் கொள்கைகளில் அவ்வவ்வாற்

றானின்றும், அவைக் கதீதமுமாகின்ற சாலம்ப ரகிதமும்
சாசுவதமும் புட்கலமும் நிராலம்பமும் ஆலம்பமுமான சாந்த
பதமென்னும் பரவெளியை,

“மதசம்மதம்பெரு” என்பதற்குநாரணம்:—

(பட்டினத்துச் சுவாமிகள்.)

“அன்றென்னு மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றோடொன் றெவ்வா துரைத்தாலும்.”

என்றும்,

(பிரம கீதை.)

“வேதமா கமபு ராண மிருதிகள் வேரு மார்க்க
ரோதுமா கமங்க டர்க்க மொன்றோடொன் றெவ்வாதாகும்.”

என்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

சாலம்பம் - ஆதாரத்தோடு கூடியது; சாலம்பரகிதம்-
தானொன்றோடும் பிடிப்பில்லாதது; எல்லாவற்றிற்கும் தான்
ஆதாரமா யிருத்தலன்றி, தனக்குத் தன்னிலும் வேறோ
ராதாரமின்றி யுள்ளது. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

“நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே”

என்பதனானும்,

“ஆதரவின்றிச்சற்று மனைத்திற்கா தாரமானாய்”

என்பதனானும் கண்டுகொள்க.

சாசுவதம்—முதலு முடிவு நில்லாதது.

(பிரமகீதை.)

“எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு
மிறுகியு மிதன்கணே யாகி
யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று
முள்ளதா யுரையுணர் விறந்த.”

என்பதாலும்.

(சிவஞானசித்தியார்.)

“அந்தமொ டாதி யில்லா னளப்பில னுதலாலே.”
என்பதாலு மறிக.

புட்கலம்—நிறைவு. உதாரணம்:—

(கந்தபுராணம்.)

ஒருவர் பாலினும் பிறந்திடா'னருவதா யுருவா
யிருமை யாயுறை பூரண னியாவர்க்கு மீசன்.”

(வள்ளலார்.)

“பேரங்கொடு வாவுமில்லாப்
பூரணப் பொருள்வந் தெய்தும்.”

மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

நிராலம்பம்—தன்னிலும் பிறிதொன் றியற்கையானே யில்
லாதது. உதாரணம்:—

(பிரமகீதை.)

“ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெல்லா மவனேமுன்
அழிந்தபொருள் மேலும் வரக்கூடா பொருடானுமவன்.”

(கந்தபுராணம்.)

“மூல காரண மில்லதோர் பராபர முதல்வன்.”
என்பனவற்றாற் காண்க.

ஆலம்பம்—எல்லாவற்றிற்கும் தானே ஆதாரமா யிருப்
பது. உதாரணம்:—

(திருவாசகம்.)

‘‘ஒன்றுநீ யல்ல யன்றியொன் றில்லை
யாருனை யறியகிற் பாரே.’’

(தேவாரம்.)

“தக்கானைத்தானன்றிவேறென்றில்லத்தத்துவனை.”
என்பனவற்றாற் காண்க.

சாந்தபத வியோமநிலை—அகங்காராதிகளில்லாத தானமாகிய
ஆகாயம். உதாரணம்:—

(அருணகிரிநாதர்.)

“இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை
யெளி தல்லவே.”

(தல மான்மியம்.)

“மங்கல்செய் மலம்புலன்கண் மாளவோட்டி

மன்னுயிரை யாட்கொள்ளும் விருது கட்டித்
துங்கமனம் தணிந்திடமே தங்கு மெங்கு

‘‘மறைமகன்முன் திருவடியைத் துணைக்கொள்வாமே.’’

(ஞானவாசிட்டம்.)

“திடவிசும்பன் ருயிருந்தும் விசும்பான
நிலையதுவாம்.”

என்பனவற்றாலறிக.

யோகமாவது அகத்தொழின் மாத்திரையானே ஈசுரன் அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு அது இந்திரியங்களை யொடுக்கி மனத்தை விடயங்களின் வழி செல்லவொட்டாமல் திருப்பி, ஒரு குறிப்பில் நிறுத்தி, உச்சவாசம் நிச்சவாசமென்னும் இரோசகபூரகவாயுவைத் தடுத்து, நடுநாடியாகிய சுழுமுனமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி, மூலாதாரமுதலிய ஆறாதாரங்களின் அநதர்மா திருகாக் கிரமத்தையறிந்து, அவ்வவ்வாதாரங்களி னத்தேவதைகளை யுபாசித்து, அவர்களனுக்கிரகத்தா லவ்வாதாரங்களி லதோமுகமான பதுமங்களைப்பேதித்து, அவற்றின்மேல் பிரமரந்திர மளவுழ் அசபையுடன் சென்றனைந்து, அங்கு அதோமுகமாக விருக்கும் சகத்திரதன தாமரைமுனையை ஈசுரனருளால் அங்கு உதிக்கும் சிவார்க்கனாலே மலரச்செய்து, அந்தத் தாமரைப்புட்பத்தின் கேசாக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ் சனஞ் செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அக்கினி பீசாட்சர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி, நாடி சக்கரங்களைப் பேதித்து, அவ்வகையினாலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி அந்த வயிர் தத்தைச் சந்திரமண்டலத்திலே விழுத்து, உடல் முற்றும் நிறையக்

செய்து, அதிலுண்டாகும் சுகோதயத்தில் அந்தமயமான ஞான மிர்தாவத்தையை யடைந்துகொண்டு, சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகளாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்க ளெல்லாம் சூரியோதயத்தில் நட்சத்திராதிப் பிரகாசங்களடங்கினுற்போலத் தன்னிடத்தடங்கப் பரவொளிநடுவிற் சர்வதோமுகமாய்ப் பெருஞ்சோதியான சிவத்தைச் சத்தியோடு நேர்நோக்கிச் சுயம்பிரகாசமாயதனுளமுந்து மியல்பாதலாலும், சாந்தி யோகத்திற்குக் காரணமாதலாலும், 'யோகியர்புக் கமுந்துவது பரவெளிச்சோதி யுள்ளாகலாலும் 'சாந்தபத வியோமநிலை' என்னப்பட்டது.

உதாரணம்:—

‘காலே நேர்பெற வோட்டியே கணலினை மூட்டிப்
பால மார்பயன் வீட்டியே தன்னுறு படிவத்
தேலு மன்பினின் மஞ்சன மாட்டியே யிறைக்குச்
சீல மாமலர் சூட்டியுட் பூசனை செய்தான்.’

‘காலமூ வாயிரங் கழிந்த பின்முறை
மாலுறு மருத்தெனு மாவைத் தூண்டியே *
மூலவெங் கணலினை முடுக்கி மூட்டுரு
மேலுறு மமிர்தினை மிசைதன் மேயினான்.’

இடத்தின்பொருளை யிடமாகவுபசரித்தனர்.

நித்தம் நிர்மலசகிதம் நித்ப்பரஞ்சப் பொருளை’
என்பது:—நித்தத்தவமும் இயற்கையிலே அநாதி மலமில்லாத
தும் பிரபஞ்சாவத்தைகடந் துள்ளதுமாகிய பொருளை.

விடியங்களை ஒவ்வொன்றாய் விசாரித்தறிய அவை துன்
பத்தன்மையன வென்று அனுபவத்தாம் கண்டு ஒழிவுபெ
றலும், ஆன்மா தனது நிலைமையையும் உணரப் பெறும்.
பெறவே. நித்தமாயுள்ள திதுவென மேலே யுணரக்கிடைத்
தற்குத் திருவருள் முன்னிற்பதாகலான் இது மெய்ப்பொ
ருளின் குணமென்றும், சமவேதம்பற்றி நித்தத்துவமும்
சிவம் மலத்தான் மறைக்கப்படாத இபல்புடைமைத் தாக
லால் அதன்குணமாகிய சத்தியும் அவ்வியல்பாகலால் நின்
மலசகிதமும், ஆன்மாக்கட்குச் சுகதுக்கங்களைப் பக்குவத்தில்
இல்லையாகப்பண்ணிப் புலங்கொளுத்தி வீட்டின்கணுய்ப்பத
ற்குச் சத்தி கருவியாய் முன்னிற்தலால் 'நிப்பிரபஞ்சப்
பொருளுமாம்' என்பது காண்க.

உதாரணம்:—

(கந்தபுராணம்.)

‘நித்தனு முயிர்க்கு ணீங்கா நிருத்தனு மவனே
யென்னும்.’

(வள்ளலார்.)

‘பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்.’

என்பதனானும்,

‘நீருறு தீயே நினைவதே லரிய நின்மலா
நின்னருள் வெள்ளம்.’

(கந்த புராணம்.)

‘நிர்க்கு ணத்தனே நிமல னன்னவன்.’

என்பதனானும்,

(வள்ளலார்.)

‘உலகமேழையுங் கடந்தவ னடிகளை யுவப்பாம்.’

‘உலகப் பற்றை யொழித்த நிபுணன்’

என்பதனானும்.

‘நிர்விடய சுத்தமான நிர்விகாந்தை’ என்பது:—விடயப் பற்றுக்க ளொன்று மில்லாததாய்ச் சுத்தமாக யாதொன்றின் வயத்தும் தானெய்தாமல் யாவும் தன்வயத்தனவாவள்ளதை,

மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும், விகற்ப வடிவாகிய சகலாவத்தையுமே விடயமாகும். அவையில்லாதது நிர்விடயம். இதுவே சுத்தாவத்தையாம். இதில் நின்ற திருவருளே யெவைக்குந் தாரகமாதலால் நிர்விடயமும், சுத்தமும், நிர்விகாரமும் என்பதுகாண்க. நிர்விடயம்-அபரிச்சின்னம்; சுத்தம்-தான் பூரணனாகவிருந்து பிறிதொன்றாலும் மறியொண்ணமை; நிர்விகாரம்-விகாரங்களை யடையாதது. உதாரணம்:—

‘விடயப் பேயை விலக்கியவிபுதன்.’

(தேவிகாலோத்தரம்.)

“பொருவிலா நித்தசுத்தப் பொருளினே
யடைவரன்றே.”

(கந்தபுராணம்.)

“சுத்தனு முணர்தற் கொண்ணுச் சோதியு
மியாண்டு மேவும்.”

(வள்ளலார்.)

“அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிநிச் சயம்.”

“அவிகாரி யீசனருளே பெற்று
லவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ.”

என்பனவற்று லறிக.

“தடத்தமாய் நின்று ஒளிர் நிரஞ்சனம் நிராமயத்தை”
என்பது:—இஃதெனவும் அஃதெனவும் இஃதென்றெனவும் அஃ
தென்றெனவும் பிருதிவி முதலிய கருவிகளாயும் அவை யல்லா
ததுமாகி நடுவாய் நின்று விளங்காநின்ற நிரஞ்சனமாகிய நிரா
மயத்தனம்,

தனக்கு வேண்டதெனும் வேண்டாமையுமாகிய பற்றொரு
சிறிதுமின்றாய்த் திருவருட்போத ரானவரை வீட்டின்கணுய்ப்
பதும், தோற்றக்கேடில்லாத அருட்சத்தியேயாகவின், “நிரஞ்
சன நிராமயமும்” ஆமாறு காண்க. தடத்தம்—பொதுவாயிருக்

கை; நிரஞ்சனம்—பற்றில்லாதது; நிராமயம்—அவத்தை யில்லாதது. உதாரணம்:—

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

“புக்கானே யெப்பொருட்கும் பொதுவானுனை.”

(வள்ளலார்.)

“சாற்றிரண்டுமற்ற சமநிலைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன்.”

(தத்துவராயர்.)

“நிரஞ்சன நிராமய பராபர புராதன.”

(திருவள்ளுவர்.)

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை ”

(வள்ளலார்.)

“நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப் புராதனமாய்.”

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

“நிராமய பராபர புராதன பராவுசிவ

ராக வருளென்.”

என்பனவற்றாற் காண்க.

“சித்தம் அறியாதபடி சித்தநிலிந்நின்று இலகு தீவியம் தேசோமயத்தை” என்பது:—சிந்திக்குந் தன்மைத்தாகிய சித்தம் இன்னபடித்தென அறியாவண்ணம் அச்சித்தத்தினிடத்தே நின்று உள்ளும் புறம்புமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயர்வினு ளாய் வான தேசோராசியை,

பானுவும் கண்ணும் நீரும் நிழலும்போலச் சிவசந்தியின்
கண் தற்போதங்கழன்று நீங்கா திருப்பவராகிய பரையோகர்,
ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுமாகாத் கலப்பிற் பாம சுகத்து
டன் பொருந்திநிற்க, இருள் நகூத்திரங்கள் சந்திரன் முத
லியன சூரியனொளிமுன் ரோன்றாதவாறுபோல, எல்லாமும்
எங்கும் எப்போழ்தும் அகண்டாகார சோதியே பார்த்து நிற்
குமாற்றால், “திவ்யதேசோமயமுமாம்” என்பதுணர்க. இவ்
வனுபவக் காட்சிதோன்றித் தற்போதம் நீங்கினவழி விகற்
பமின்றி எங்குமாகப் பிரகாசிக்கின்றமையால் “சித்தமறியாத
படி சித்தத்தினின்றிலகும்” என்றபடி. உதாரணம்:—

(அமுத சாரம்.)

“உள்ளத்தி னின்று மொளித்தான் பரன்கூரவன்.

(பிரமகேத.)

“தீம ரந்தொறு மடைந்தழி வருது தெரிவா
காமை நின்றணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பிலழி வின்றி மறை கின்றவமல
னோமெ னும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பி லொளிபாம்.”

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

“சிந்தையு ளொன்றி நின்ற வெம்மான்.”

“ஊற்றுகி யுள்ளே ஓயாளித்தாய் போற்றி.”

என்றும்,

(திருமூலநாயனார்.)

“பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்.”

(பிரபுலிங்கலீலை.)

“தூயபர மானந்த பரஞ்சோதி தோன்றக்கண்
டிருந்தார்.”

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

“அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென
வவனி யெனவமர ரண்டத்த கண்டமென
வகில சலதியென வேண்டிக்கில் வீண்டுவென - வங்கிபாணு
அமுத கிரணமென வந்தத்து மந்த்ரமென
ஹையு மறைகளின ருந்தத்து வங்களென
வணுவில னுவெனநிறைந்திட்டு நீன்றதொர்ப-நப்பிரகாசம்”

(திருமூலநாயனார்.)

“பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பர்தம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி யீசன்
பரமாண்டத் தூடே பட்டரநு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே.”

(வள்ளலார்.)

“நிராமயமாய் நித்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்ப்
புராதனமாய் பசுஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய்ச் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்ப்
பரப்பரமாய் வெறுவெளியாய் யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்.”

“சுசனும்ப் பரம தத்துவ னுகி
 யீறி டை முதலில் னுகி
 யேசறு மணியா யெவைக்குமா தார
 மாகியே தனக்கவை யிலையாய்ப்
 பாசமோ சகனா யனாதிமுத் தனுமாய்ப்
 பகருளா னுனந்தக் கடலா
 யாசையாற் காண்போர்க் கற்புத வடிவா
 மம்பிகா பதியினைப் பணிவாம்.”

என்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

சிம்பா வெளிகீதள்வார் தம்பாமநான பாநேவதையை
 ஈலி செய்வாம்’ என்பது:—சித்தாகிய பரமாகாயத்தில் பூர
 ராமாயிருக்கும் சிவசத்தியை அஞ்சலித்து வணங்கல் செய்
 னாம், என்று.

‘சிம்பாவெளி—பரம் ஆகாயமாம்; இதன் பொருளை முதற்
 பாட்டுரையிற்காண்க. ஆகவே, பரமாகாய சரீரியான சிவம் என்ப
 தாம்; என்வே, சிவத்தினுட் கிடையாதனாடி பூரணாரமாய்த்
 தான் அதுவாகியும் அது தானாகியும் உள்ளது சத்தி என்றவா
 றாம். உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார், சூத் - 5-பா-9.)

‘அருளது சத்தியாகுமான் மனக்கருளையின்றித்
 தெருள்சிவமில்லையந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை
 மருளினையருளால்வாட்டி மன்னுயிர்க்களிப்பன்கண்கட்
 கிருளினையொளியாலோட்டி மரவியைப்போலவீசன்.’

ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமோசன காரியார்த்தமாகக் கேவல் சத்தாவத்தைகளிற் சிவத்தினது திருவருளின் தாரதம்மியாதிக் கேற்ப அச்சிவசத்தியும் பரை ஆதிவிருப்பு அறிவு நெழில்களான ஐந்து சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐந்து கலாசத்திகளாயும், வாமை முதலிய அட்டசித்திகளாயும், உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் காரிய வேறுபாட்டாற் பல்வகை உருவங்களையும் பெயர்களையும் பெற்று ஆறுகோடி மாயர் சத்திகளாகியும் பெற்று ஆறுகோடி மாயாசத்திகளாகியும் பிரிந்தும், சிவத்தோடென்றும் பிரியாமலும் நின்றலால் 'அத்துவிதவத்துவை' எனத் தொடங்கி 'சிற்பா வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபாதேவதையை, எனமுடித்து, அத்துண்ணமையை எடுத்து வாழ்த்துதல் செய்தனர்.

இனிச்சிவம் எவ்வாற்றானிற்கும் அவ்வாற்றாற் சத்தியும் சம்வேதமாய் சிற்சுமென்னு மியலால் 'அங்கங்கெடுத்தபடி யெங்கும் பிரகாசமா யானந்தபூர்த்தியாகி' என்னும் செய்யுளில் 'ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது' என்பதற்கு 'அத்துவிதவத்துவாகிய சொற்பிரகாசத்தனி, என்பதனையும், 'உயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது' என்பதற்கு 'ஆனந்தமயமான ஆதி, யென்பதனையும், 'மனவாக்கினில் தட்டாமனின்றது' என்பதற்கு 'ஏகதத்துவசொருபம்' என்பதனையும், 'வழக்கிடவுரின்றது' என்பதற்கு 'மதசம்மதம்பெருச் சாந்தபதவியோமலி' என்பதனையும், சித்தாகி யின்பமாயென்றைக்கு முள்ளதெது' என்பதற்கு 'நிட்பா பஞ்சப்பொருள்' என்பதனையும், கங்குல்பக லறநின்ற எல்லுபுளது, என்பதற்கு 'சுத்தமான நிர்விகாரத்தை' என்பதனையும்,

அது கருத்திற்கிசைந்தது' என்பதற்கு, 'தடத்தமாய், நின்றொளிர் நிராமயம்' என்பதனையும், 'அதுவே கண்டன வெலாம்' என்பதற்கு, 'திவ்யதேசோமயம்' என்பதனையும், 'மௌனவுரு வெளியதாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம்' என்பதற்கு 'சிற்பா வெளிக்குள் வளர் தற்பரமதான பரதேவதையை யஞ்சலிசெய்வாம்' என்பதனையும் நிரை நிரையாகக்கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

சிவம் எவ்வாறு நிற்கும் அவ்வாறு சத்தியுமா மென்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-75.)

சத்தியாய்விந்துசத்தி யாய்மனோன்மணிதானாகி
யொத்துறுமகேசையாகி யுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாதிக்கிவ்வன் வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநின்றானீச னத்திறமவருநிற்பன்.

(விநாயகபுராணம்.)

'எத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக்
கியைதா வத்திற நின்று
'மெத்திய வுயிரின் மலவீருள் கெடுத்து
விளங்குபு ரணையேயேத் தெடுப்பாம்.'

மற்றும் வருவனவற்றாலுணர்க.

சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் பேதமின்மை என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-76.)

‘சத்திதானாதமாதி தானாகுஞ்சிவமுமந்தச்
‘சத்திதானாதியாகுந் தரும்வடிவானவெல்லாஞ்
‘சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ் சத்திதான்சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ்சத்திதானே.

தேவதை, கடவுள், தெய்வம், சிவம் முதலிய சொற்கள் அஃ
றிணைப் பெயர்களாயினும் உயர்திணை முப்பாலிலும் வழங்கிவரு
கின்றனவாதலாற் பரதேவதை என்பதைப்பரமசிவன் என
ஆண்பாலாகக் கோடலுமாம்.

‘சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம்’ என்பதற் குதாரணம்:—

(நெஞ்சுவிதோது.)

‘வெறுவெளியாய்ப்பாழாய் வெறும்பாழுக்கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்றவொருவன்.’

(சிவப்பிரகாசம்.)

‘சொற்பெறுமதீதம்வந்து தோன்றுமேதோன்றிநின்ற
சிற்பரமதனாலுள்ளச் செயலறுத்திடவுதிக்குந்
தற்பரமாகிநின்ற சாக்கிராதீதந்தானே.’

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

‘யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற்பரமே.’

(திரு வம்மாளை.)

‘சத்திய மானது சத்தேகா ணம்மாளை
தற்போதம் போனவிடந் தற்பரமா மம்மாளை.’

(திருவுந்தியார்.)

‘இரவுபக லில்லா விற்பவெளி யூடே
விரவி விரவின் றந்தீபற
விரய விரயின் றந்தீபற.’

(விநாயகபுராணம்.)

‘சித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய்
நினைவுக் கெட்டாச்

சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா
னந்த மாகி

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா
யமல ஞான

மெத்தியமுள் ளத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியத்தவத்தோர்
விரும்பிக் கேட்பார்.’

தயா, உமா, மாலா, க்ருபா, சீதா, ப்ரமா, பூஜா, கலா,
கதா, க்ரியா முதலிய வடசொற்களி னீற்றியிர்கெட்டு ஐகார
மேற்றுத் தயை, உமை, மாலை, க்ருபை, சீதை, ப்ரமை,
பூஜை, தலை, கதை, க்ரியை யெனத் தமிழில் வழங்குவது
போலத் தேவதா என்னும் வடமொழியி னீற்றியிர்கெட்டி
ஐகாரமேற்று ‘தேவதை’ யெனத் தமிழில் வழங்கிவந்தது.
உதாரணம்:—

சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் பேதமின்மை என்பதற்கு 2.தா
ரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-76.)

‘சத்திதானாதமாதி தானாகுஞ்சிவமுமந்தச்
‘சத்திதானாதியாகுந் தரும்வடிவானவெல்லாங்
‘சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ் சத்திதான்சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ்சத்திதானே.

தேவதை, கடவுள், தெய்வம், சிவம் முதலிய சொற்கள் அஃ
றிணைப் பெயர்களாயினும் உயர்திணை முப்பாலிலும் வழங்கிவரு
கின்றனவாதலாற் பரதேவதை என்பதைப்பரமசிவன் என
ஆண்பாலாகக் கோடலுமாம்.

‘சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம்’ என்பதற் குதாரணம்:—

(நெஞ்சுவிடுதூது.)

‘வெறுவெளியாய்ப்பாழாய் வெறும்பாழுக்கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்றவொருவன்.’

(சிவப்பிரகாசம்.)

‘சொற்பெறுமதீதம்வந்து தோன்றுமேதோன்றிநின்ற
சிற்பரமதனாலுள்ளச் செயலறுத்திடவுதிக்குந்
தற்பரமாகிநின்ற சாக்கிராதீதந்தானே.’

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

‘யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற்பரமே.’

(திரு வம்மாளை.)

‘சத்திய மானது சத்தேகா ணம்மாளை
தற்போதம் போனவிடந் தற்பரமா மம்மாளை.’

(திருவுந்தியார்.)

‘இரவுபக வில்லா விற்பவெளி யூடே
விரவி விரவிரின் றந்தீபற
விரய விரயநின் றந்தீபற.’

(விநாயகபுராணம்.)

‘சித்தியமாய் நிரக்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய்
நினைவுக் கெட்டாச்

சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா
னந்த மாகி

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா
யமல ஞான

மெத்தியமுள் ளத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியத்தவத்தோர்
விரும்பிக் கேட்பார்.’

தயா, உமா, மாலா, க்ருபா, சீதா, ப்ரமா, பூஜா, கலா,
கதா, க்ரியா முதலிய வடசொற்களி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகார
மேற்றுத் தயை, உமை, மாலை, க்ருபை, சீதை, ப்ரமை,
பூஜை, தலை, கதை, க்ரியை யெனத் தமிழில் வழங்குவது
போலத் தேவதா என்னும் வடமொழியி னீற்றுயிர்கெட்டி
ஐகாரமேற்று ‘தேவதை’ யெனத் தமிழில் வழங்குவதது.
உதாரணம்:—

வேத முதலாய் விரிந்தபன் னூல்களு
மோதி யோதியு முரையாப் பொருடற் .
போத மிறந்தோர் பொருந்துந் தேவதை
சீதமலரடி சிந்தையில் வைப்பாம்.'

இச் செய்யுளிலும் 'வத்துவை' 'தனியை' 'ஆதியை' 'சொருபத்தை' 'வ்யோம நிலையை' 'நிப்பிரபஞ்சப் பொருளை' 'நிர்விகாரத்தை' 'நிராமயத்தை' 'தேசோமயத்தை' 'அஞ்சலி செய்வாம்' எவத் தனித்தனிக்கூட்டியு முரைத்துக்கொள்க்.

இந்தச் செய்யுளுக்கு ஈசுவரி பரமாகப் பெண்பாலிலும், ஈசுவரன் பரமாக ஆண்பாலிலும் பொருளுரைத்தமைகாண்க.

அ, அன், ரகிதம், நிர், நின், நிஷ்ட இவை வடமொழி எதிர்மறையைக் குறிக்கும் உபசர்க்கங்க ளென்னும் முதல டைமொழிகள்.

எ, இன்-அசைநிலைகள்.

அது—பகுதிப்பொருள் விசுதி.

பிரகாசம், ஒளிர், இலகு, தேசு என்பனவும்; அத்துவிதம், தனி, ஏகம் என்பனவும்; சாசுவதம், நித்தம் என்பனவும்; வ்யோமம், வெளி என்பனவும்; நின்மலம், சுத்தம் என்பனவும் தனித்தனி ஒருபொருட் கிளவிகள்.

ஆதி, அநாதி; ரகிதம், சகிதம்; நிராலம்பம், ஆலம்பம் இவை ஒன்றற்கொன்று முரணாகவந்த சொற்கள்.

தனி, ஆதி, நிலை, நிர்விகாரம், நிராமயம், தேசோமயம் முதலியவற்றை யிவற்றையுடைய பொருளெனவுருவகஞ் செய்யப்பட்டது.

‘ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமல்லது பலுவலன்றே’ யென்றிருப்பதால் நூல் செய்யப்படுக்த இக்கிரந்தகர்த்தர் இம்மூன்று செய்யுளாற் பாயிரம் புகன்றதாம். இதுதெய்வவணக்கம் கூறியபடி இவை கடவுள்வாழ்த்துத் துறையின்பகுதிகளாம்.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடல்களில் முதல்மூன்று பாட்டுகளுக்கு மகா வித்துவானாகவிருந்த புராசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்க ளியற்றிய உரை எமக்கு வெகு அருமையாகக் கிடைக்க, அவசியமுள்ள இடங்களிற் சீர்திருத்தி, ஆங்காங்குச் சேர்க்கவேண்டியவைகளைச் சேர்த்து, பலசாத்திரங்களி னின்றும் உதாரணங்களை யெடுத்துக் காட்டி அச்சிடுவித்தனம்.

உ
சிவமயம்.

நாலினுட்பிரிவு.

பக்கம்.

பக்கம்.

திருவருள்விலாசப்	1	நினைவொன்று	103
பரசிவவணக்கம்	1	பொன்னைமாதரை	106
பரிபூரணனந்தம்	3	ரணம்	121
பாருள்வணக்கம்	10	சொல்லற்கரிய	124
ன்மயானந்தகுரு	14	வம்பனை	127
மௌனகுருவணக்கம்	21	சிவன்செயல்	129
கருணாகரக்கடவுள்	28	தன்னையொருவர்	132
சித்தர்கணம்	35	ஆசையெனும்	134
ஆனந்தமானபரம்	42	எனக்கெனச்செயல்	144
சுகவாரி	48	மண்டலத்தின்	150
எங்குநிறைகின்ற	56	பாயப்புலி	153
பொருள்	64	உடல்பொய்யுரவு	167
சச்சிதானந்தசிவம்	71	காடுங்கரையும்	184
தேசோமயானந்தம்	79	எடுத்ததேகம்	185
சிற்சுகோதயவிலாசம்	85	முகமெலாம்	186
ஆகாரபுவனம்	97	திடமுறவே	188
சிதம்பராகசியம்	99	தன்னை	188
தேன்முகம்		ஆக்குவை	188
பன்மலை			

	பக்கம்.		பக்கம்.
கற்புறுசின்தை	189	அன்புநிலைமை	274
மலைவளர்காதலி	190	அன்பர்நெறி	276
அகிலாண்டநாயகி	196	அறிஞருரை	277
பெரியநாயகி	196	நிற்குநிலை	279
தந்தைதாய்	197	நிலைபிரிந்தோர்	282
பெற்றவட்கே	199	கூடுதற்குபாயம்	
கல்லாலின்	201	காண்பேடுவெ	284
பராபரக்கண்ணி	206	ன்கண்ணி	
பைங்கிளிக்கண்ணி	250	ஆகாதோவென் கண்ணி	288
எந்நாட்கண்ணியில்.			
தெய்வவணக்கம்	257	இல்லையோவென்	291
குருமரபின்	259	கண்ணி	
வணக்கம்		வேண்டாவோவெ	292
அடியார்வணக்கம்	260	ன்கண்ணி	
யாக்கையைப்	261	நல்லறிவேயென்	292
பழித்தல்		கண்ணி	
மாதரைப்பழித்தல் :	263	பலவகைக்கண்ணி	293
தத்துவமுறைமை	264	நின்றநிலை	296
தன்னுண்மை	267	பாடுகின்றபனுவல்	297
அருளியல்பு	268	ஆனந்தக்களிப்பு	298
பொருளியல்பு	270	அகவல்	305
ஆனந்தவியல்பு	275	வண்ணம்	307

நாலினுட்பிரிவு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப் பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்குமப் பகராசார
யானந்தபூர்த்தியாகி

ஆருளொடுபிறைநததெனு தன்வருள் வெளிந்குளோ
யகிலாண்டகோடியெல்லாம்

தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குரியாய்த
ஐழைத்ததெனாடனவாக்கினிற்

றட்டாமனின்றதெனு சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்

றெங்குநதொடர்கதெதிர் வழக்கிட வறின்றதெனு
வெங்கணும்பெருவழக்கா

யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெனுமேற்

ஈங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெனுவது
கருத்திற்கிசைந்தததுவே

கண்டனவெலாமோன வருவெனியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம்.

உளரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினால்
உடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனான்றான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருகழித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைங்
கடவுளைத்தூரியவடிவைப
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைபபைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிசுவாம்.

அத்துவிதவத்துவைச் சொர்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
அறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொருபத்தை மதசம்மதம்பெருச்
சாலம்பரகிதமான

சாசுவதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளி
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபா
தேவதையைஞ்சலிசெய்வாம்.

3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரிபூரணநாதம்.

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேகநீங்குமெனவெண்ணிலோ
நெஞ்சந் துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய
பேரின்பநிட்டையருள்வாய்

பாசாடவிக்குளோ செல்லாதவர்க்கருள்
 பழுத்தொழுகுதேவதருவே
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே

1

தெரிவாகவுற்றன நடப்பனபறப்பன
 செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
 றெகங்காத்தனையு மோகங்கொள்பென திகஞ்
 சென்றித்தவாங்கிறககும்
 விரிவாய்பூதங்க ளொன்றொடொன்றாயழியு
 மேற்கொண்டேடமதுவே
 வெறுவெளிநிரலம்ப நிறைகுனயமுபசாத
 வேதவேதாததஞானம்
 பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட
 பெற்றோராகள்பெற்றபெருமை
 பிறவாமையென்றைக்கு பிறவாமையாய்வந்து
 பேசாமையாகுமெனவே
 பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
 பரிபாககாலமலவோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே.

2

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியானு
 மையவொருசெயலுமில்லை
 அமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணசந்த்ர
 ராமெனவிருந்தபேரு

நீராகவொருகோப மொருவேளைவாவந்த
 நிறைவொன்றுமில்லாமலே
 நெட்டுயிர்ததுத்தட் டழிந்துவாறுவார்வரன
 ரிர்வாகரென்றபேரும்
 ஆராயமாயொன்று பேசுமிடமொன்றைப்
 புலம்புவார்சிவராததிரிப்
 போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிநூயிற்
 போலேயிருநதுதுயில்வார்
 பாராதிதனிலுள்ள செயலெல்லாமுடிவிலே
 பங்கினின்செயலல்லவோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்காற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தம்.

3

அண்டபகிரண்டமும் மாயானிகாரமே
 யம்மாயையிலலாமைபே
 ஆமெனவுமறிவுமுண் டப்பாலுமறிகின்ற
 வறிவினையறிநதுபார்க்கின்
 எண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
 லிலலையெனுகின்றவுமுண்டிங்
 கியானெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
 யின்பமெனமன்புமுண்டு
 கண்டனவெலாமலல வென்றுகண்டனைசெய்து
 கருவிகரணங்களோயக்
 கண்முடியொருகண மிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
 கர்மங்கள்போராடுதே

பண்டையுளகர்மமே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
 பகூநானிச்சிப்பனே
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறிறைகின்ற
 பரிபூரணநதமே.

4

சந்ததமுமென துசெய னின துசெயலியானெ னுந்
 தன்மைநிலையன் றியில்லாத்
 தன்மையால்வேறலென் வேதாநதசித்தாந்த
 சமரசசபாவமிதுவே
 இந்தநிலைதெளியநா நெககுருகிவாடிய
 வியற்கைதிருவுளமறியுமே
 இந்நிலையிலேசற் றிருக்கவென்றான்மடமை
 யிதசத்ருவாகவந்து
 சிந்தைகுழிகொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
 திருமபுமோதொடுவழக்காய்ச்
 செனமமவருமோவெனவும் யோசிக்குதேமனது
 சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
 பந்தமறமெயஞ்ஞான சிரமுந்தந்தெனைப்
 பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறிறைகின்ற
 பரிபூரணநதமே.

5

பூதலயமாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
 பொறிபுலனடங்குமிடமே
 பொருளென்பர்சிலர்கரணமுடிவென்பர்சிலர்குணம்
 போனவிடமென்பர்சிலபேர்

பாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
 நடந்தநடுவேயிருந்த
 நாமெனபர்சிலருருவ மாமெனபர்சிலாகருதி
 நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
 பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலயமென்றிடுவர்சிலர்
 பேசினருவென்பாசிலபேர்
 பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியம்தென்பர்சிலர்
 பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
 பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
 பரமசுகநிடைபெறுமோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தமே.

அந்தகாரத்தையொ ரகமாக்கிமின்போலெ
 னறிவைச்சுருக்கினவரார்
 அவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்றா
 யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
 சொந்தமாயெழுதப படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
 சுகநிடைசேராமலே
 சொற்றதுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டுண்டு
 தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
 தந்தைதாய்முதலான வகிலப்பரபஞ்சந்
 கனைத்தந்ததெனதாசையோ
 தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
 தற்காலமதைநோவனோ

பந்தமானது தந்த வினையையே நோவனோ
 பரமார்த்தமே துமறியேன
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே.

7

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
 மனதுசாஷியதாகவே
 மருவநிலைதந்ததும் வெதாந்தசித்தாந்த
 மரபுசமரசமாகவே
 பூராயமாயுணர வுக்கமதுதந்ததும்
 பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
 போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
 போகமேவீடென்னவே
 நீராளமாயுருக வுள்ளனபுதந்தது
 நின்னதருளின்னுமின்னு
 நின்னையே துணையென்ற வென்னையே காக்கவொரு
 நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
 பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
 பற்றுகநிற்கவருள்வாய்
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே.

8

ஆழாழிகரையினறி நிற்கவிலையோகொடிய
 வாலமமுதாகவிலையோ
 அக்கடலின்மீதுவட வன்னிற்கவிலையோ
 வந்தரத்தகிலகோடி.

காழாமனிலைநிற்க விலலையோமேருவுந்
 தனுவாகவளையவிலையோ
 சத்தமேகங்களும் வசந்தரணையிற்
 சஞ்சரித்திடவிலையோ
 வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு
 மடமங்கையாகவிலையோ
 மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டிசுத்திகளுலக
 மார்க்கத்திலவைக்கவிலையோ
 பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
 பண்ணுவதுனக்கருமையோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தமே.

ஆசைக்கொரளவிலலை யகிலமெல்லாங்கட்டி
 பாஷ்ணங்கடனம்திலை
 ஆணைசெலவேநினைவ ரளகேசநிகராக
 வம்பொன்மிகவைத்தபேரும்
 நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்துவொ
 நெடுநொளிருந்தபேரும்
 நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
 நெஞ்சுபுண்ணுவரெல்லாம்
 யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
 முறங்குவதுமாகமுடியும்
 உள்ளதேபோதுநா னொன்னக்குளறியே
 யொன்றைவிட்டொனறுபற்றிப்

பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
 பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
 நிறைவாய்நீங்காச்
 சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரிய
 நிறைசுடராயெல்லாம்
 வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
 மனவாக்கெட்டாச
 'செத்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெரு
 வெனியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

1

யாதாமனநினைபுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
 யாதினபாலும
 பேதமற்றினறுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
 பேரானந்தக
 கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறி யொன்றறத்
 தன்னைக கொடுத்துக்காட்டுந்
 தீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
 சிந்தைசெய்வாம்.

2

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத .

பெரியமோனம்

வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப

மயமாய்ஞானக்

குருவருளாற்காட்டிடவு மன்பரைக் கோததறவிழு

ங்கிக் கொண்டப்பாலுந்

தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப் பொருளாந்தப்

பொருளினையாஞ் சிந்தைசெய்வாம்.

3.

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை'

பெந்தநாளுஞ்

சுகபரிபூரணமான நிராலமபகோசாதத்தைத்

துரியவாழ்வை

அகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை

யமிந்தைநாடி

மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திரைப்பக்கரம்

லர்கண் முகிழ்த்துநிற்பாம்.

4

சாதிசூலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்

தன்மைநாமம்

ஏதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவ

றநின் றியககஞ்செய்யுஞ்

சோதியைமாத்நூவெளியை மனதவிழ நிறைவான

துரியவாழ்வைத்

தீதில்பரமம்மப்பொருளைத் திருவருளேரினைவாகச்

சிந்தைசெய்வாம்.

5

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரெனவுலக
 மெடக்குத்தோன்றச்
 சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லறியாததற்பரத்தைச்
 சார்ந்துவாழ்க
 புந்திமகிமுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
 பொலிகவென்றே
 வந்தருளுங்குருமெளனி மலர்த்தானையனுதினமும்
 வழுத்தலசெய்வாம்.

6

பொருளாகககண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
 பொருளாகிப் போதமாகித்
 -தெருளாகிக்கருதுமன்பா மிடிதீர்ப்பருகவந்த
 செழுந்தேனாகி
 அருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னுதபூரணவா
 னந்தமாகி
 இருமரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளினியா
 மிறைஞ்சிநிற்பாம்.

7

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா
 முனிவர்க்கித்த ராதியானோர்
 தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
 செல்வமாகிக்
 கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுடனு
 யிர்போற் கலந்தெந்நாளுந்
 துரியநடுவழிநுந்த பெரியபொருளியாதனைத்
 தொழுதல்செய்வாம்.

8

விண்ணைதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
 வெளியாயனானக்
 கண்ணாக்கண்டவன்பர் கண்ணாடையானந்தக்
 கடலாய்வேறென்
 மெண்ணைதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்செய்தருளு
 மிறையேயுன்றன்
 மண்ணாருஞ்சாந்தவரு டீனநினைந்துகரமலர்க
 டலைமேற்கொள்வாம்.

9

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
 கலந்தறிவாம் வெளியினூடுந்
 தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்தமானபெருந்
 தகையேநின்பா
 லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளருகிமொழிகு
 ளறி யுவகையாக
 கண்ணிறைந்தபுன லுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்பதின்
 னருளேக கருத்திலவைப்பாம்

10

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெமமை
 யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவனைபோல
 நீதிபெருங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
 நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்ரிமலமாகி
 வாதமிஞ்சமயநெறிக கரியதாகி
 மௌனத்தோர்பாலவெளியாய்வயங்காநின்ற
 சோதியையென்னுயிர்த்துணைய நாடிக்கண்ணீர்
 சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.

அகரவுயிரெழுத்தனைத் துமாகிவேறா
 யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத் துமாகிப்
 பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
 பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
 துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களுெல்லாந்
 தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
 நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
 நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைத் தல்செய்வாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீன்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர் தூவி யங்கமதுபுகிப்ப
 வன்பினாலுருகிவிழிநீர்
 ஆளுகவாராத முத்தியினதாவேச
 வாசைக்கடற்குண்முழ்கிச்
 சங்கரகயம்புவே சமபுவேயெனவுமொழி
 தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
 சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
 தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
 துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனீவோர்க
 டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
 சொல்லரியநெறியையொருசொல்லா லுணர்த்தியே
 சொருபாணபூதிகாட்டிச்
 செங்கமலபீடமே கல்லாஸடிக்குள்வளர்
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

1

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யெனறபாவிரா
னத்துவிதவாஞ்சையாதல்
அரியகொம்பிறறேன முடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழுவின்பர்
தாக்கும்வகையே திராட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிலை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம
வருவித்துவட்டாத பேரினபமானசுக
வாரியினவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுததிமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

2

ஒளவியமிருக்கநா நென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோபம்
அருளினமைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு
மெய்ப்பனீவீற்றிருக்க

விதியிலலைமெனனி லொழுகணெனுமெயப்
 விரிக்க லுரைவெறுமுன தோ
 கவவுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினை
 கட்டுண்ட அயிரகண்மூச்சை
 கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
 கதியானபூமிநடுவுட
 செவ்விதன் வளர்ந்தோங்கு தியாகுண பீரருவே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிதகிரிவளங்கவநு தந்நிணைமர்த்தியே
 சிவமயானந்தகுருவே

3

லுபகைமெய லுமடித்த மாதிரியைகுத்ததனு
 ளாசரபாபதமான்
 மாயையுமொகுத்தநல லறிவையுமொகுத்தபாபநா
 யாதிநாடையுமொகுத்தபா
 லைவமுதலாவனவில மாயமுதலாத் துமேத
 மாயங்கடந்தமோவ
 மாயசமொகுத்தநீ யுன்னையான லுமடித்த
 தன்னருள்வகுதகனிலவே
 பொயவவருநெஞ்சின நன காணுதநாட்சியே
 பொயயிலாமெய்யரநிநிற்
 பொதபபிழாண வகண்டிதாகமமாய்ப்
 போக்குவரவற்றபொருவே
 தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசாந்நிவே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே

பெரியபுவனத்தினிடை 'பொக்குவாவுறுகின்ற'
 பெரியவினையாட்டமைத்திட்
 டேரிட்டதன்கருதி மொழிதப்பினமனைவீட்
 டிடருறவுறுககிரிடர்தீர்த்
 திரவுபகலில்லாத பெரின்பவீட்டினி
 லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
 சீரிட்டவ்வுகன்னை வடிவானவெந்தையே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சாக்நிவிளங்கவரு தனிநிலாழர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே

6

கருமருவுகுகையினாய் காயத்தினடுவுட்
 கனிமபுத்தையொப்பனையாயன்
 காண்டகவிருக்கந் தானவன்னமுட்டியே
 கனிவுபெறவுள்ளருக்கிப்
 பருவமதறிதுநின் னருளானருளிகைகொடு
 பரிசித்துவேதிடுப்து
 பத்துமாற்றுத்தங் மாங்கியெபணிடுகாண்ட
 பகஷத்தையென்பொல்லுவேன்
 அருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
 மாதிராமந்தமீனா
 அத்துவிதநிலையரா யென்னையாண்டுன்னடிமை
 யான்வர்க்காறிவினாடுந்
 திருமருவுகல்லா லடிக்கீழ்வளர்கின்ற
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சீரகிரிவிளங்கவரு தகழிணுமூர்த்தினை.

சின்மயானந்தகுருவே.

7

சூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்

குவிதலுடனவிரிதலற்றுக்

குணமற்றவாவினோடு போக்கற்றுநிலையான

குறியற்றுமலமுமற்று

நாடுதலுமற்றுமெல் கீழ்நடுப்பங்கொன்

நண்ணுதலுமற்றுவிந்து

நாதமற்றவைகைப் பூதபேதமுமற்று

ஞாதுருவினஞானமற்று

வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று

வாககற்றுமனமுமற்று

மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலை.

வாய்மடுத்துண்டவசமாயத

தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமொன்றினை

சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சீரகிரிவிளங்கவரு தகழிணுமூர்த்தியை

சின்மயானந்தகுருவே.

8

தாசாதவருளெலாந் தந்தருளமொன்னியாபித்

தாயநையகருணைகாட்டித்

தாளிணையென்முடிசூட்டி யநின்றுசமாதியை

சாதவதசம்பரதாயம்

ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திரினை

யொன்றோடி ரண்டெனம்

லொளியெனவுமவெளியெனவு முருவெனவுநாதபு
 மொளியெனவுமுணர்வுறாமற்
 பாராதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
 பரமவனுபுதிவாய்க்கும்
 பண்பென் றுணர்த்தியது பாராமல்நிலை
 பதிந்தநின்பழுவடியர்தஞ்
 சீராயிருக்கநின் தருள்வேண்டுமையனே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சீரகிரிவிளங்கவரு தகவினுமூர்த்தியே
 சினமயானந்தகுருவே.

9

போதமாபாதிநடு வந்தமுமிலாததாய்
 புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
 போக்குவரவிலலாத வின்பமாய்நின்றநின்
 பூரணமபுகஸீடமதா
 ஆதரவுவையாம லறிவதுமறைப்பதுநி
 னருளபின் னுமறிவினமைதீர்த்
 தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெனியனேற்.
 கறிவாவதேதறிவிலா
 ஏதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
 கீடானகாயமேதென்
 னிச்சாசுதந்தரஞ் செறிதுமிலையுபா
 மிரண்டிஹுண்மலைவுதீரத்
 தீதிலருள்கொண்டுனி யுணர்த்தியெனையுள்
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே

மௌனகுருவணக்கம்.

21

சிரகிரிவிளங்கவரு தகழிணாமூர்த்தியே
சுன்மயானந்தகுருவே.

10

பத்திரெநிறிலேநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடையூழ்கியும்
பசிதாகமன்றியெழுநா
மந்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினா
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூலப் பராணோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிசூடுமோ
சித்தார்த்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தகழிணாமூர்த்தியே
சுன்மயானந்தகுருவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

11

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசனிகள் ததின ரிந்தூளிபடவுத்தரி
யாவகாரமுளையெயற்றி
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாருக
வைகையினிலிழியாக்கிப்

பாசவிருடன்னிழ லெனசசுளித்தார்த்துமேற்
 பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
 பாரித்தகவளமாயப் பூரிக்கவுண்டுமுக
 படாமன்னமாயைநூறித்
 தெசுபெற்றீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
 செங்கைகருளையிடங்கிச்
 சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
 திருவருட்டூர்த்தியான
 வாசமுறுசற்சார மீதெனனையொருஞான
 மத்தகஜமெனவளாததாய்
 மந்தரகுருவேயொக தந்தரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமொன்குருவே.

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
 மடங்கவெனியாகவெளிசெய்
 தறியாமையறிவாதி பிறிவாகவறிவார்க
 னறிவாகநின்றநிலையிற்
 சிந்தையறநில்லென்று சம்மாவிருத்திமேற்
 சின்மயானந்தவெள்ளந்
 தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
 செய்சித்ரமிகநன்றுகாண்
 எந்தைவட்டவாற்பரம குருவாழ்கவாழ்வருளியு
 நந்திமரபுவாழ்க
 வென்றடியர்மனமகிழ வேதர்கமத்துணி
 பிரண்டில்லையோன்றென்னவே

வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே.

2

ஆதிக்கநல்கினவ் ராரிந்தமாபைக்கெ
னறிவன்றியிடமில்லையோ
வந்தரப்புட்பமும் கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையை மயக்குதேயபயநான்
புக்கவருடோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குனிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்ததாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தகுருஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே.

3

யின்னையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
யின்னார்களின்புமே மெய்யென்றுமவளர்மாட
மேல்விடுசொர்க்கமென்றும்

பொன்னையழியாதுவளர் பொருளென்றுபோற்றியிம்

பொய்வேடமிகுதிகாட்டிப்*

பொறையறிவுதுறவித் லாதிநற்குணமலாம்

போக்கிலே போகவிட்டுத்

தன்னிகரிலோபாதிபாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்

*தரணிமிசைலோகாயதன்

சமபநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த

சமாசசிவானுபூதி

மன்னவொருசொற்கொண் டெனைத்தடுத்தாண்டி [ன்

வாழ்வித்தஞானகுருவே

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்

மரபிவ்ருமொனனகுருவே.

4.

போனகமிருககன்ற சாலையிடையேண்டிவ

புகித்தற்கிருககுமதுபோற்

புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுடனாகம்

புகலுமதினலாம்பயன்

கிதானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத

தேவானைதங்கடீர்ந்து

தேவானெனக்குன்று படைபுடைபெயர்த்திடவு

தொன்குசாதனமுமோர்திட்

ந்நானெறியுஞ்சரீரைய யாதிகோபனமுத்

நந்நுபகூசம்புபகூச

மருவிதற்பமு மாயாதிகேசையு

மறிந்திரண்டொன்றென் னுமேவர்

மன்னதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுநமது
மரபென்றபிரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே.

5

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிரிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திசிரெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்க்மொழியு மல்லாதுநன்மைகள்
பொருந் துருணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவினும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லேன்
நல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்மெனக்
கெவ்வண்ணமுயவண்ணமோ
வினாவிருளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
மென்ககுநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனை யாளினை யாப்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே.

6

கானகமில்ங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானீ
கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டையிசுவேந்திவருமே

செற்றறிவதன்றியு மெவ்ரோனும்மாருமொழி
 திடுக்கென்றுரைத்தபோது
 சிந்தைசெனியாகவே பறையறையவுதரனெந்
 தீநெஞ்சமளவனாவ
 வற்றுணர்வுணர்வற்றுன மத்தவெறியினர்போல
 வுளருவேன் முததிமார்க்க
 முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமாணமா
 யுறுவதெப்படியாயினும்
 ஈற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவாந் துதையினை
 மலையிலககெனநம்பினேன்
 மந்தரகுருவேயோக தந்தரகுருவேமுந்
 மரபிலவருமெளனகுருவே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணாகரீகடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிரால்ம்ப
 நிர்விஷயகைவல்பமந
 நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன்
 நிர்த்தொந்தநித்தமுத்த
 தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
 சதானந்தஞானபகவ
 சம்புவிவசங்கர சர்வேசுவென்றுநான்
 சர்வகாலமுநினைவென
 அற்புதவிகேசர நினைத்திடுமன்பருக்
 கானந்தபூர்த்தியான்

வத்துவிதரிச்சய சொருபசாஷாத்கார
 வனுபுதியனுருதமுங்
 கற்பனையறககாண முக்கனுடன்வடநிழற்
 கண்ணாடிநுந்தகுருவே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்திர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

1

மண்ணுதியைந்தொடு புறத்திலுளகருனியும்
 வாக்காதிசுரோத்திராதியும்
 வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
 மன்னுசத்தாதியுடனே
 தொண்ணூற்றொடாறுமற் றுள்ளனவுமெளனியாப்
 சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
 ரவெனியதாயகண் டானந்தசகவாந்
 தோற்றமதையென்சொல்லுவேன்
 பண்ணுநுமிசைவினெடு புரடிப்படித்தருட்
 பான்மைநெறிநின்றதவறாப்
 பக்குவவிசேடராய் நெக்குநெக்குரிசிப்
 பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
 கண்ணாறுகரைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
 கைவிடாக்காட்சியுற்றே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்திர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

2

எல்லாபுணடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
 யெல்லாபுணடியெயலே

யெங்கணும்விபாபிநீ யெனறுசொலுமியல்பென்
 நீருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
 சொல்லான்முழக்கியது மிககவுபகாரமாச்
 சொல்லிற்ற்தவரும்விண்டு
 சொன்னவையுமிழைதநல்ல சூருவானேருந்
 தொகுத்தெடுத்தாணுமிவையே
 அன்னாமலில்லையென நன்றாவறிந்தே
 னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
 னாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
 னதுவுநினதருளென்னவே
 கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்துகினை
 கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
 கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தநரிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

31

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
 பசுஷமோவெனதுபசுஷம்
 பார்த்தவிடமெங்கணங் கோத்தநிலைகுலையாது
 பரமவெளியாகவொருசொற்
 றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுஞ்
 சேராமலாராகநான
 சிறுவிடுகட்டியதி னடுசோற்றையுண்டிண்டு
 தேவிசூழியார்க்குப்போல
 நடட்டையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
 நன்னியமாகவுன்னி

நோனென்றுநீயென் நிரண்டில்லையென்னவே
 நடுவேமுளைத்தமனதைக்
 கட்டவறியாமலே வாடினெனப்போது
 கருணைக்குறித்தாவனே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிரத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

4

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்பருளிநுந்துநீ
 மெய்யானமெய்யையெல்லா
 மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமில்
 மெய்யேதுமறியாவெறும
 பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
 பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
 மெய்யெனவண்ணமே புகலவைத்தாயென்றிற்
 புனமையெனென்செய்குவேன
 மைவிடாதெழுநீல கண்டருவேவிஷ்ணு
 வடிவானஞானகுருவே
 மலர்மேனிமறையோது நான்முகக்குருவே
 மதங்கடொருநின்மகுருவே
 கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கனபாய்க்
 கருத்துமிணர்த்துகுருவே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிரத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

5

ஃபண்ணே ஹனக்கான பூசையொருவடிவிலே
 பாலித்திறஞ்சுவாங்கே

பார்க்கின் மமலருடு நீயேயிருத்தியப்
 பனிமலரெடுக்கமனமும்
 நண்ணெனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
 னுனுமென் னுளநிற்றிநீ
 நான்கும்பிடும்போதரைக் கும்பிடாதலா
 னுன்புசைசெய்யன் முறையோ
 விண்ணைவினாதிபாம் பூதமேநாதமே
 வேதமேவேதாந்தமே
 ரோதக்கெள்வியே கேள்வியாம்பூழிக்குள்
 வித்தேயவித்தின்முனையே
 கண்ணைகருத்தேயெ னெண்ணெயெழுத்தே
 கதிக்கானமோனவடிவே
 கருநரியசுற்சபையி லானந்தவிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

6

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
 தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
 சகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
 சதாநிஷ்டாநினைவதிலலை
 சிந்தையறியாக்கீது போதிப்பதல்லவே
 செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
 திவ்யகுணமார்க்கண்டர் சுகராதீமுனிவேளர்கள்
 சித்தாந்தரித்யாலரோ
 விர்தராதிதீவதைகள் பிரமாதிகடவுள்
 நிருக்காதீவேதமுனிவ

ரெண்ணரியகணநாதர் நவநாதசித்தர்க
 ளிரவிமதியாதிபிராகள்
 கருநுவாகினனரர்கண் மற்றையர்கரியா வருங்
 கைகுனித்திடுகெய்வமே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிரத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

7

துள்ளுமறியாமனா பங்கொடுந் தென்தாம
 துட்டத்தவதைகனிலலை
 துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனகடு
 கொழும்பனன்பாதி டேகநீர்
 உள்ளுறையிலென்னாவி கை வேததியாமபராண
 னேங்குமதிதூபதீப
 மோருகாலமன்றிது சதாகாலபூரையா
 மொப்புனித்தேனகருணைகூ
 தெள்ளிமறைவடியிட்ட வழுதப்பிழம்பெ
 தெளிந்ததேனைநினியே
 திவ்பரசமியாவுந் திரண்டொழுஞ்பாக்க
 தெவிட்டாதவானந்தமே
 மள்ளானறிவுமே மெள்ளமென வெளியாய்க
 கலங்கவருநல்லவுறவே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிரத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே

8

உடலகுழையவென்பெலா நெக்குரு கவிழிநீக
 னூற்றெனவெ துமபிபூற்ற

ஸூசிகார்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
 யோருறவுமுன்னியுன்னிப
 படபடெனநெஞ்சம் பதைததுண்ணடுக்குறப்
 பாடியாடிக்குதித்துப
 பனிமதிமுகத்தலை நிலவனையபுனனைகை
 பரபரியாததார்ததெழுநது
 மடலனிழுமலரனைய கைவிரிததுக்கூப்பி
 வானையவானிலின்ப
 மழையேமழைததரை வெள்ளமேநீடுழி
 வாழியெவ்வாழ்த்தியேத்துங்
 கடனமடையதிறந்தனைய வனபரன்புகுகெளினை
 கன்னெஞ்சுணுகுகெளியையோ
 கருதரியசிறசபையி லானந்தநிர்த்தமயி
 கருணாகரககடவுளே.

இங்குந்நபடியங்கு மெனவறியுநலலறிஞ்
 ரெககாலமுமமுதவுவா
 ரினசொறவறாபொய்மை யாமிழுக்குரையா
 ரிரங்குவாகொலைகள்பயிலார்
 சங்கறபசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
 சாக்நிநீயிகபரத்ததுஞ்
 சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
 சமஸ்தவிற்பமுமுதவுவாய்
 சிங்கத்தையொத்தெனைப பாயவருவினையினை
 சேதிக்கவருசிமபுளே

சின்தாருலததிமிர மகலவருபா னுவை
 தினனென்றரை யோறுவை
 கங்கறற்பேராசை வெள்ளத்தினவளபருட்
 ககனவட்டககப்பலே
 கருதரியசிற்சவாயி லானந்தநிர்ந்தாட்டு
 கருணாகரககடவனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகநதமும மனவேகமென்னவே
 சென்றோடியாடி வருவீர்
 மெம்பொன்மகமேருவொடு புண்பெருவென்னவே
 திகழ்துருவனளவளாவி
 புகர்மிகுசகரதர நென்னநிற்சோகையி
 லுமுநதமிழுமாசமனமா
 வேரேழுதடலையும் பருகவல்லீநந்தா
 லுலகுமயிராவதமுமே
 கைக்கெளரியபந்தா வெடுத துவினோயாடுனி
 ககனவட்டத்தையெல்லாங்
 கடுகிடையிருத்தியே பட்டகுலவெற்றையுங்
 காட்டுவீர்மேலுமேலும்
 மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீரடிமையு
 விளங்கவருசித்தியிலையோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தாகணமே.

பாட்டளிதுதைந்துவளம் கற்பகநனீழலைப்
 பாரினிடைவரவழைப்பீர்
 பதமநிதிசங்கநிதி யிருபாமிசத்திலும்
 பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
 கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
 கேட்டுப்பிழைப்பீரையுங்
 கீர்பதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
 கேணிடைகுறுகவைப்பீர்
 ஓட்டினையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்றாக
 வொளிவிடும்பொன்னாகுவீ
 ருரகனுமீளப்பாற யோகதண்டத்திலே
 யுலகுசுமையாகவருளான்
 மீட்டிடவுமவல்லநீ ரெனமனக்கல்லையனன
 மெழுகாககிவைப்பதரிதோ
 ரெதாநதசித்தாந்த பாரதன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தகனரோ

பாரொடுநனனீராதி வொன ரொடொன்றாகவே
 பற்றிலயமாகுபோத்து
 பரவெளியினமருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
 பரந்திடினதற்குமீ லே
 நீரினுறைவண்டாய்த் துவண்டிவியோகநிலை
 நிற்போவிகற்பமாகி
 நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிககிலோ
 நிலவுமதிமண்டலமதே

ஊரெனவிளங்குவீர் பிரமதிமுடிவில்விடை
 யூர்தியீருளா லுலவுவி
 ருலகங்கள் கீழ்மேல தாகப்பெருந்தாற்
 றுலாவினற்றாரணையினுன
 மேருவெனவசையாம னிற்கவலலீருமது
 மேதக்கசித்தியெளிதேதா
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கண்மே.

3

எண்ணரியபிறவிதனின் மா லுடபிறந்தா
 னியாதினும்மரிதரிதுகா
 னிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாயக்குமோ
 வேதுவருமோவறிகிலேன
 தண்ணகனிலத்தூநா னுள்ளபொழுதேயருட்
 ககனவட்டத்தினின்று
 காலூன்றிநின்றபொழி யானந்தமுகிலொடு
 கலந்துமதியவசமுறவே
 பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
 பதியாயிருந்ததேகப்
 பவுரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி
 பண்ணவிதனருளினுலே
 விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொழியவே
 வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கண்மே.

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொலகேனென்சொ
 ல்கேன பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
 பொய்யுடனிம்ததம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
 புசித்தபின் கண்ணுறங்கல்
 கைதவமலாமலீது செயதவமதல்லவே
 கண்டெட்டபோக்கும்வெளியாய்க்
 கண்டதிதுவிண்டிதைக் கண்டித்துநின்றலெக
 காலமோவகையறிகிலேன்
 மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
 வரையினொடுசெம்பொன் மெரு
 மால்வரையின்முதுகடும் யோகதண்டக்கோல்
 வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
 மெய்திகழுமட்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
 லோநதீரகுணசாந்தோ
 வேதாந்தசித்தநாத சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்ததச்சித்தநாகணமே.

கெசதூரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி
 கேள்வியினிசைந்துநிற்பந்
 கெடிகொண்டதலமாறு முடிமண்டலத்திலுங்
 கள்ளாக்குசெல்லமிக்க
 தெசவிதமதாயநின்ற நாதங்கலோலிடச்
 சிங்காசனாதிபாகளாய்த்
 திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
 திகழ்ந்திடவசந்தகாலம்

இன்சயமுலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
 மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
 றென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
 யிரந்த்ராதிதேவாகளெலாம்
 ன்ஜபஜெயஜெயவெனன வாசிசொலவேகொலு
 னிருக்குதும்பெருமையெளிதோ
 வெதார்தசித்தார்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 னித்தகச்சித்தர்கணமே.

6

ஆனிலேபண்ணிலே யெனபோலவொருபேதை
 ாகிலத்தினமிசையுள்ளதோ
 லாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
 ாடக்கியொருகணமேனுமயான்
 காணிலேன்றிருவருளே யல்லாதுமௌனியாய்க
 கண்முடியோடுமூச்சைக்
 கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமுல்வெங்
 கணலினையெழுப்பரினவும்
 பூனிலேன்றிறைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
 பாக்கிலேபோகவிட்டுப்
 பொய்யுலகனாயினே னாயினுங்கடையான
 புன்மையேனின்னமின்னம்
 வினிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
 வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
 வெதார்தசித்தார்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 னித்தகச்சித்தர்கணமே.

கன்னலமுதெனவுமுகம் கனியெனவும்வாயுறு
 கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
 கடவுளர்கடந்ததல வழுதழுதுபேப்போற்
 கருத்திலெழுகின்றவெல்லா
 என்னதறியாமையறி வெண்ணுமிருபகுதியா
 லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
 கின்னல்பகராதுலக மாராமைமேலிட்
 டிருத்தலாபித்தமிழையே
 சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
 தோய்ந்தறியேபடித்தீர்
 சொல்லுமெனவவாநீங்கள் சொன்னவவையிற்சிறி
 துதோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
 மின்னல்பெறவேசொல்ல வசசொல்கேட்டடிமை
 மனம் விகசிப்பதெந்தநாளோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநனனிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

8

பொற்புமென்கைகாலில் வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
 போந்திடையொடுக்கமுறலாற்
 பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு
 பூரித்தவெண்ணீர்மையால
 எற்படவிளங்குகக எத்திலிமையாவழி
 யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
 விரவுபகலிருளான கனதந்திபடவாறி
 யிதயங்களித்திடுதலாற்...

பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
 படைத்துப் பரதாபமுறலாற்
 பணிவெயில்கள் புகுதாமனெடியவான்றொடர்நெடி
 யபருமரவனங்களாரும
 வெற்பினிடையுறைதலாற் றவராசசிங்கமென
 மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

9

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள்
 கற்றுமறிவிலலாதவென்
 கர்மத்தை யென்சொலவேன மதியையென் சொல்
 லுவேன் கைவலயஞானநீதி
 நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
 நாட்டுவேனகர்மமொருவ
 னாட்டினாலோபமைய ஞானமுக்கியமென்று
 நவிலுவேனவடமொழியிலே
 வல்லானொருத்தன்வர வுந்தராவிடத்திலே
 வந்ததாவிவகரிப்பேன்
 வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
 வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
 வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
 வித்தையென்முத்திதருமோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

10

ஆனந்த மானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
 குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
 கோரமெத்தனைபகஷ் பாதமெத்தனைவன
 குணங்கொத்தனைகொடியபாழ்ங்
 கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனைமனக்
 கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
 கரியஞ்சொல்லி னு மறியாமையெத்தனை
 கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
 செல்லாமையெத்தனை விர்தாகோஷ்டியென்னிலோ
 செல்வதெத்தனை முயற்சி
 சந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரஜாலம்போன்ற
 தேகத்திலவாஞ்சைமுதலாய்
 அல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
 யானேனவைக்குமரனோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
 சேர்ந்துவளாசித்தாகியச்
 சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த்
 திரமாகிநாணிதப்
 பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
 புலனுமாயம்பூதமாய்ப்
 புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
 போக்கொவெரந்துமாகி

யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
 யின்றுகிராளையாகி
 பென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
 யிவையல்லவாயநின்னை
 அருளாகினிறவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
 ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

2

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
 வயிற்றின்பொருட்டதாக
 மண்டலமுவிண்டலமு மொன்றுகிமனதுழல
 மாலாகிநிற்கவறிவார்
 வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
 மெணமெணன்றகம்வேறதாம்
 வித்தையறிவாரொமைப் போலவேசந்தபோன்
 மெய்ந்நூல்நிரிகவறிவார்
 சிறுபுலிபோற்சிறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
 செக்கச்சிவக்கவறிவார்
 திரமென்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
 செய்கைகொடுமுளறவறிவார்
 ஆறுசமயங்கடொறும் வேறுவேறுகிவிளை
 யாடுமுனைபாவறிவா
 ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுன்னமண்டிய
 கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
 கார்வரையின்முழையிற்கருங்கலபோலசையாது
 கண்முடிநெடிதிருந்துந்
 தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின்முழ்கியுந்
 தேகங்கனென்பெலும்பாய்த்
 தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்நடாக்குருகி
 தெற்றவெயிலாடிருந் தும்
 வாயுவைபடக்கியு மனதினைபடக்கியு
 மெளனத்திலையிருந்து
 மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
 வனமுடிருந்துமறிஞர்
 ஆயுமறைமுடிவான வருணாடினாடிமை
 யகிலத்தைநாடனமுறையோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமனபரமே.

சுத்தமுமசுத்தமுந் துககககபேதமுந்
 கொந்தமுடனிர்த்தொந்தமுந்
 ஸ்தூலமொழிசூக்குமமு மாயையுநிராசையுஞ்
 சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
 பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
 பேதமொடபேதநிலையும்
 பெருமையொடுகிறுமையு மருமையுடனெளிமையும்
 பெண்ணினுடனுணுமற்று

நித்தமுமனித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
 நிஷ்களமுநிகழ்சுகளமு
 நீதியுமநீதியு மாத்யொடனாதியு
 நிர்விஷயவிஷயவடிவம்
 அத்தனையுநீயலதெ ளத்தனையுமில்லையெனின
 யாங்களுநீயன்றியுண்டோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே

5.

காராருமானவக் காட்டைககனீந்தறக்
 கண்டகங்காரமென்னுங்
 கல்லைப்பிளந்துநெஞ் சுகமானபூமிவெளி
 காணத்திருத்திமேனமேற்
 பாராதியறியாத மோனமாமனித்தைப்
 பத்ததனபுந்ராகவே
 பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயைவன்
 பறைவையனுகாதவண்ண
 நேராகநின்றனினை போகம்புசித்தாயந்த
 நின்னன்புக்கூட்டமெய்த
 நினைவிற்படிக்குநீ முன்னின்றாகாப்பதே
 நின்னருட்பாரமென்றும்
 ஆராருமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
 யாகின்றதுரியமயமே
 யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

வாணதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
 மலைபாகவளைகடலுமாய
 மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
 வான்கருணைவெள்ளமாகி
 நானாகின்றவனு நீயாகின்றிடுவு
 நானென்பதற்றிடுதே
 நானெனக்குளறி நானாகாரியாய்
 நானறிந்தறியாமையாய்ப்
 போனாதிட்டவலி வெல்லவெனிதோபதற்
 பொழுதுபுகுமுன்கண்முடிப்
 பொய்த்துயிலகொள்வான்றீன யெழுப்பவசமோவி
 னிப் போதிப்பதெந்தநெறியை
 யானாலுமெனகொடுமை யனியாயமனியாய
 மார்பாலெடுத்துமொழிவே
 னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபாடே.

7

பொய்யினென புலையினென கொலையினெனின்னரு
 ள்புலப்படவறிந்தநிலையாப்
 புனமையேன்கல்லாத நன்மையேனன்மைபோற்
 பொருளலாப்பொருளைநாடும்
 வெய்யனென் வெகுளியேன வெறியனென் சிறிய
 னென் வினையினெனென்றெனனை
 ிட்டுவிடவினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
 வேறுகதியேதுபுகலாய்

துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
 துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
 துரியனே துரியமுங் காணவதீதனே
 சுருதிமுடிமீதிருந்த
 ஐயனேயப்பனே யெனுமறிஞரநிவைவிட்
 டகலாதகருணவடிவே
 யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே

8

எததனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
 னிதயமுமொடுங்கனில்லை
 யானெனுமகநதைதா னெள்ளளவுமாறவிலை
 யாதினும்மபிமானமென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட தீகையொடிர்க்கமென்
 செனமத்தூநான நிகிலென்
 சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந்
 தரிசனங்கண்டுமரிபேன்
 பொய்த்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
 புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
 போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
 பொருந்திடாப்பேதைநானே
 அத்தனைகுணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா
 வவனிமிசையுண்டோசொலா
 யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

9

எக்காலமுந்தனக கென்னவொருசெயலிலா
 வேழையென்றிருந்திட்
 டெனதாவியுடல்பொருளு மெனணியாய்வநதுகை
 யேற்றநமதெனறவன்றே
 பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சை
 யும்பொய்யுடலைமெய்யெனனலும்
 பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
 பொய்யினும்பொய்யாகையான்
 மைக்காவிருட்டினைய விருளில்லையிருவினைகள்
 வந்தேறவழியுமில்லை
 மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
 வரவிலலைபோக்குமில்லை
 அக்காலமிக்கால மென்பதிலையெல்லா
 மதீதமயமானதன்றே
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாக
 யானந்தமானபரமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு க வ ர ி .

இன்னமுதுகனிபாரு கற்கண்டுசினிதே
 டவலையவந்
 தின்பங்கொடுத்தநினை யெந்நேரநின்னன்ப
 ரிடையறுதுருகிராடி
 யுன்னியகருத்தவிழ வுரைகுளறியுடலெங்கு
 மோய்ந்தயார்தவசமாகி

யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
 யுணர்வார்களுள்ளபடி காண்
 கன்னிகையொருத்திசிற நினபம்பேம்பென்னினுங்
 கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
 கணவனொள் பெறின்முனே சொன்னவாறென்னெ
 னக் கருதிநகையாவளதுபோற்
 சொன்னபடி கேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
 தோற்றிற்சகாரமபமாஞ்
 சத்தரிக்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசகவாரியே.

I

அனபின்வழியறியாத வெண்ணைத்தொடர்ந்தென்னை
 யறியாதபக்குவத்தே
 பாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிககொடுத்துநா
 னற்றேனலந்தேனென
 னன்புலமயங்கவே பித்தேற்றினிட்டா
 யிரங்கியொருவழியாயினு
 மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்கனிக்கவே
 யெனநீகலந்ததுண்டோ
 தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
 தண்முகைதனக்குமுண்டோ
 தமிழனெற்கிவவணந் திருவுளமிரங்காத
 தன்மையாற்றனியிருந்து
 துன்பமுறினெங்கனெ யழியாதநின்னன்பர்
 சுகமவந் துவாய்க்குமுண்டையாய்.

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

கல்லேனுமையவொரு காலத்தினுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகலிலேயே
கருணைக்கிணங்காத வனமையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லானவகுத்தீத வாயக்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நினைநின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசெயெனிற் றுய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோதிருவருட்கயலுமாய்
புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமென்னியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிவிர்ப்பவுட
விளகமனதழலின்மெழுகா
பிடையறுதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகளீரிறைப்ப
அன்பினுள்முர்ச்சித்த வன்பருக்கங்கனே
யமீர்தசஞ்சிவிபோல்வந்

நானந்தமழைபொழிவை யுள்ளன்பிலாதவினை
 யார்ககாகவடிமைகொண்டாய்
 புலான்மயிர்தோ னரம்பெனபுமொய்த்திடு
 புலைக்குடிவிலருவருபுப்
 பாய்யல்லவேயிதனை மெய்பென் றுநம்பியென்
 புந்திசெலுமோபாழிலே
 ன்பமாயலையவோ வுலகநடையபவொரு
 சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன
 த்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசகவாரியே.

4

ஃர்பொருதெனுடலகாலினமுட்டைக்கவும்
 வடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
 ஸியிமைததங்ஙனே தண்ணருளேநாடுவேன்
 வேறொன்றையொருவர்கொல்லின்
 ன்நேரமையோவென் முகமவாடிநிற்பதுவு
 மையரின்னருளறியுமே
 னுலுமெத்தப் புயந்தவனியானென்னை
 யாண்டநீகைவிடாதே
 ன்நேரமென்றிலை யுடற்சுமையதாகவு
 மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
 பங்கெங்குமொருநீர்வை யாயமுண்டாயினு
 மிறஞ்சுகராதியான
 தானீர்மைபாளர்க்கு மானுடம்வகுத்தவரு
 டினைபென் றுநம்புகின்றேன

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

5

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்குற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிவை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றையஞ்சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதின்நெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன் பெறுதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தனித்துளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைததுநான்
பீய்ப்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே யலையிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

6

அரும்பொனேமணியே யெனன்பேயெனன்பான்
வறிவேயெனநிலிநூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
அடினேஅடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி

விண்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
 வேசற்றயர்ந்தேனியான்
 இரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனானுமுனை
 யிடைவிட்டுநினறதுண்டோ
 வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
 யாதேனுமறியாவெறுந்
 துரும்பனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
 தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
 த்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

7

பாராதியண்டங்க ளததனையும்வைக்கின்ற
 பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
 பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
 பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
 தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச்
 சதாகாலநிட்டையெனவே
 சுகசநிலைகாட்டினை. சுகாதீதநிலையந்
 தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
 காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
 காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
 கால்விசுமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங்
 கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
 சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
 தொண்டரைக்கூவுமுனிலே

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

8

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்தினுற்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிககுமுககணிற்றேநர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சிறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீகமறவசனமாப
போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானு யயாந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிகமனமாயை தனையேவினாலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

9

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ
அனனடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவன்ப்
ரகமுருகிமலர்கடீவத்
தெண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெனியிலோ

செழ்வீந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
 . சத்தாந்தநிலைதன்னிலோ
 கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
 கண்டசூனியமதனிலோ
 காலமொருமுன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
 கருவிகரணங்களோயந்த
 தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
 தொழும்பனைற்குளவுபுகலாய் .
 சுததநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

10

சுந்தநாள்கருணைக் குறித்தாகுநாளெனவு
 மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
 யெதென்றுசொல்லுவேன் முன்னொடுபின்மலைவறவு
 மிற்றைவரையாதுபெற்றேன
 பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
 பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
 புரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாயப்
 பலகாலுழர்ச்சிப்பதோ
 சந்தையானதுமறிவை யென்னறிவிலறிவான
 தெய்வநீயனறியுளதோ
 தெகநிலையலவே யுடைசுப்பல்கப்பலாய்த்
 திரையாழியுடுசெலுமோ
 சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
 துன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே

11

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சடம்
தென்றுனைச்சிததென்றுமே
அந்நாளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
வனறுமுதலின்றுவரையு
மநியாயமாயெமை யடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசபண்ணியெங்கண்
முனனாகநீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்று
முடமனமிகவுமேச
முண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதினாயிரஞ்
சொன்னாலுரினன்னரு ளிரங்கவிலையையினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்.

எத்துநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரனுவும்கையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதெதுகில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியாஅனார்

மௌன்மொடிருந்ததாரென்போ லுடம்பெலாம்
 வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
 மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
 வன்மைபொடி-ரககமெங்கே
 புஷனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
 பூதபேதங்களெவிடம்
 பொய்மெயிதமகிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
 பொறைபொறுமையுமெவ்விடம்
 எவர்கிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனையனறியுண்டோ
 ஷிகபரமிரண்டினி லு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

1

அன்னேயனெயெனுஞ் சிலசமயநின்னையே
 யையாவையாவென்னவே
 யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
 வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
 பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றைப்
 பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
 பேசரியவொளியென்றும் வெளியெனறுநாதாதி
 பிறவுமேவிலயமென்றுந்
 தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமுனிதத்
 தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
 சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவெறதாய்ச்
 சதாரூபவானந்தமா

யென்னேயெனேகருணை வினையாட்டிநுந்தவா
 மெமமனோர்புகலவெளிதோ
 னிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுககுயிராக
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

2

வேதமுடனாகம் புராணமிதிகாசமுதல்
 வேறுமுளகலைகளெல்லா
 மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
 விரிவாவெடுத்துரைக்கும்
 ஒதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
 யுண்டுபணுஞானமாகு
 முகமனுபவம்வசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
 துவயவாதிகள்சம்மதம்
 ஆதலனெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
 மியாதொன்றுபாவிக்கநா
 னதுவாதலாலுண்ணை நானென்றுபாவிக்கி
 னத்துவிதமார்க்கமுறலாம்
 ஏதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
 யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
 னிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

3

சொல்லானதற்சற்றும் வாராதபிள்ளையத்
 தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
 தொடையினைக்கிள்ளல்போற் சுககற்பமொன்றிற்
 மெடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சத்தபூமியிடை
 போந்துதலைசுற்றியாடும்
 புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றாநே
 புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
 கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
 காணாதுகேட்டவெல்லாங்
 கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
 கபடநாடகசால்மோ
 யெல்லாமும்வலதின்ற மனமாயையேழையா
 மென்னுடைக்கவசமோ
 விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

4

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
 கள்ளனேனானுமோ
 கைகுவித்தாடியும யாடியும்விடாமலே
 கண்பனித்தாரைகாட்டி
 அண்ணாபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
 யானெனவுமேலெழுந்த
 வனபாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
 யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
 றண்ணுநின்னதரு ளறியாததல்லவே
 சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
 சாக்ஷதமுத்திரிலை யீதென்றுணர்த்தியே
 சகசநிலைநந்துவேருளே

நெண்ணுமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
 யேழையேற்கருள்செய்க்கண்டா
 மிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குவிதைகின்றபொருளே.

5

காகமானதுகோடி கூடிநின்றலுமொரு
 கல்லின்முனனெதிரிநிற்குமோ
 கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
 கருணைப் பரவாகவருளேத்
 தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
 தமியனேற்கருட்டாகமோ
 சற்றுமில்லையென்பதுவும் வெளியாச்சுவியையெலாஞ்
 சங்கேதமாய்க்கடியே
 தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
 சேராமல்யோகமார்க்க
 சித்தியோவரவில்லை சகசநிட்டைக்குமென்
 சிந்தைக்கும்வெகுதூரநான்
 ஏகமாய்நின்றோ டிருக்குநாளெந்தநா
 ளிந்நாளின்முற்றுறாதோ
 மிகபரமிண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குவிதைகின்றபொருளே.

6

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்றருளி
 லொருவனுள்வந்திருக்கி
 லுலகம்பொழுதுதேதா மாயாவிசித்தமென
 வோயுமோவிடமில்லையோ

அருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
 வலதுகிர் த்தியகர்த்தரா
 யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
 ரடாதென்பரோவகன்ற
 பெறுமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
 பேய்க்கோலமாயவிதண்டை
 பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
 பிறக்களிலையோதொல்லையாம்
 இருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்ப்பேசுமோ
 வேதுளவுசிறிதுபுகலா
 யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

7

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
 நின்றிடவுமௌனியாகி
 நேரேயுபாயமொன் றருளிணையையோவிதனை
 நினறனுட்டிக்கவென்றற்
 கல்லாதமனமோ மொடுங்கியுபரதிபெறக்
 கரணவிலையாகையாலே
 கையேற்றுணும்புசிப் பெரவ்வாதெநாளுமுன்
 காட்சியிலிருந்துகொண்டு
 வல்லாளராயியம நியமாத்மேற்கொண்ட
 மாதவர்க்கேவல்செய்து
 மனதிற்படிக்கெல்லாஞ் சித்திபெறலாளுநம்
 வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்

கில்லாமைபொன் றினை யு மிலலாமையாகவே
யிப்போ திரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

8

மரவுரியுடுததுமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமுழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சகவபேகைஷயாய் நின்னணபர்யோகஞ்
செலுத்தினுரியாம்பாவினேம்
விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தரையில்
வேண்டுவெலாழுடுத்து
மேடைமானிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேமழையர்கள் சையோகமாயினோ
மெப்பிபிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

9

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசமஞ்சனா
மூர்ச்சிக்கவிரகதன் னதழைற்றவிருகும்ப
முலையினமணிமாலைநால

வைத்தெமையககியிரு கண்வலையைவீசியே
 மாயாவிலாசமோக
 வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிறற்றிடை
 மடந்தையர்கள்சிறற்றின்பமோ
 புத்தமிதபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
 பொன்னாட்டும்வந்ததென்றற்
 போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
 பூமியிலிருந்துகாண
 எத்தனைவிகாதம்வரு மென் றுசகர்சென்றநெறி
 யிவ்வலகமறியாததோ
 விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

10

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடர்
 துளறிமெவத்தையாகி
 யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
 டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
 தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினர்
 றுவுசகதுக்கவேலை
 தட்டழியமுற்றாயில் லாமாயையதனற்
 றடித்தகிலபேதமான
 முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
 முதறிவுமேலுதிப்பு
 முன்பினெழிமே னடுப்புக்கமென்முன்
 முற்றமானந்தநிறைவே

யென்னிலைமையாப்நிற்க வியல்புக ரருள்வடி வ
மெந்நாளும்வாழிவாழி
யிகபரமீரண்டினிலு முயிரினுகுவிராகி
யெங்குசிறைகினைறபொருளே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

11

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிசாணை சுயஞ்சோதியாயண்ட
பசுரண்டவுயிரெவைககும்
நெராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
நிர்த்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிரக்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுநாத
நிராமலானந்தமயமாய்ப்
பேராதுநிறிநீ சம்மானிருந்துதாவ
பேரினபமெய்திடாமற்
பெய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைப் பாத்
பித்தாகவேமனதைநான
பாராதபடியறிந் னிருன்கற்பாயகமாந்
சாகவதநிட்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமாவ
சச்சிதானந்தசிவமே.
குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு
கொள்ளலபோலைந்துபூதங்

கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலேகமொன்பது
 குலாவுநடைமனையநாறும்
 வடககயிறுவெண்ணரம் பாவென்புதசையினுன்
 மதவேன் விழாநடத்த
 வைக்கினறசைத்தேசை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
 மலரீர்புணீரிணறக்கும்
 விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
 வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
 ஷேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
 மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
 சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமெனறுசின்மயந்
 தானாகிற்பதென்றே
 ர்வயிர்பூரண வகண்டதத்துவமான
 சசுதானந்தசிவமே.

2

நாகத்தினற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
 பத்திரெறியில்லைவேத
 ராயணப்பணுவன மூவர்செய்பணுவலது
 பகரவோவிசையுமில்லை
 யாகத்திலேசிறிது முயலவெனமுற்றேக
 மொவ்வாதிவூண்வெறுத்தா
 றிர்வெறுத்திடலொச்சு மல்லாதுகிரியைக
 னுப்பாயத்தினற்செய்யவோ
 மாகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
 மொனத்தினற்கவென்றான்

வீட்டுநெறிகூட்டிடுதன மிகவுநன்றி வைபன்றி
 விவகாரமுண்டென்னிலோ
 தன்னந்தனிச்சிறிய னாற்றிலேன்போற்றிவளர்
 சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

9

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினுன்
 வினைப்பகுதியென்பனநத
 வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனதால்
 வினைநததான்மனதைநாடிப்
 போதமேதிற்குமப் போதத்தைநாடினோ
 போதமுநிலவிளக்கம்
 பொய்பென்றுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
 போக்குவரவறிகழ்த்தும்
 ஆதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா
 லகலமீதென்னையாட்டி
 யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
 யருளுநீமென்னொருந
 தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
 தமருநீயாவுநீகாண்
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

10

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழல்வைகினுங்
 குவிர்தீம்புன்றையெள்ளிக்

நொள்ளுகினுமநீ ரிடைத்திளைத்தாடினுங்
 குளிரந்தவாடைமடவார்
 வந்துலவுகின்றதென மூன்றிலிடைபுலவவே
 வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
 வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
 மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
 விரலதபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவழுதுண்ணு
 ம் வேளையிலுமாலகந்தம்
 வெள்ளிலையடைககாப் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்.
 விளையாடிவிழி துயிலினுஞ்
 சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
 துரியேனைரணைப்புரிவாய்
 சாவபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைநெறி நன்னீ மூன்மலையாதி
 மனனுமுனிவர்க்கேவலாய்
 மந்தச்சமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
 மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
 தருமருவகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
 கமலாசனஞ்சேர்த்துக்
 தாலைப்பிடித்தனலை யமமைமகுண்டலியடித்
 கலைமதியினுடையாக்கி

யுருகிவருமமீர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
 லுணர்வானவிழியைநாடி
 பொன்றோடி-ரண்டெனச் சமர்ச்சொருபுக
 முற்றிடவென்மன தின்வண்ணந்
 திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகாண்பனோ
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுடிக்கொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

1

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
 னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
 டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
 மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
 துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
 சூழல்வந்துவந்தடிப்பச்
 சோராதவாசையாங் காணுவானதி
 சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
 கைப்பரிசுகாராபோ லறிவானவங்கமும்
 கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
 கள்ளவங்கக்கால் வருவரென்றஞ்சியே
 கண்ணருவிகாட்டுமெனியேன்
 செப்பரியமுத்தியாங் தரைசேரவுங்கருணை
 செய்வையோசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுடிக்கொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

2

சூந்தைதாய்தமர் தார மகவென னுமிவையெலாஞ்
 சந்தையிற்கூட்டமிதினோ
 சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை
 சதுரங்கசேனையுடனே
 வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்தர்சாலக்கோலம்
 வஞ்சனைபொழுமைலோபம்
 வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
 வாஞ்சனையிலாதகனவே
 யெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
 யிரவுபகலில்லாவிடத்
 தேகமாய்நின்றநினை நருள்வெள்ளமீதிலே
 யானென்பதறவுழ்முக்கிச்
 சிந்தைதான்றெளியா துசமுலும்வகையென்கொனோ
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைகுடிக்கொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

8

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
 யடங்கிமனம்வீழ்நேரே
 யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
 மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
 கோடாதெனைக்கண் டெனக்குணிறைசார்தவெளி
 கூடியின்பாதீதமுங்
 கூடினேனோசரியை கிரியையின்புயன்றுநெறி
 கூடினேனோவல்லனியான்

ஸ்டாகவேயாறு வீட்டினிரம்பியே
 யிலகுவொர்பிராணின்னு
 மிருநிதியினைக்கட்டி யோகபரனாகாம
 லேழைக்குடும்பனாகித்
 தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

4

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமுந்
 பஞ்சபடுசொல்லனிவளைப்
 பார்மினோபார்மினோ வென்றுசைபகூடவும்
 பரமார்த்தமிதுவென்னவே
 ஆடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
 யமல்மேயேகமேயெம்
 னாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
 யரசேயெனக்கூவிநான்
 வாடாதுவாமிமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
 வாடாவுணக்கருணை
 வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
 வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்
 தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

5

பிறியாதத்ண்ணருட் சிவஞானியுரய்வந்து
 பேசரியவாசிபாலே
 பேரின்பவுண்மைபை யளித்தனையென்மனதற்ப
 பேரமபலககடவுளாய்
 அறிவாயிருந்திடும நாதவொலிகாட்டியே
 யமுதப்பாவாகசித்தி
 யருளிணையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
 யாண்டீண்டினெய்தினெறியாய்க்
 குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக்
 கொலமாய்ச் சபாநலங்
 கூறினபின்மௌனியாய்ச் சம்மாவிருக்கநெறி
 கூட்டினபெலாமிருக்கச்
 சிறியேனமயங்கமிக வ்றிவின்மையாவனே
 தேடரியுசத்தாகியென்
 சித்தமிசைக்குடிகொண்ட வறிவான்தெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

6

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
 னறிவினைமயக்கவசமோ
 வண்டகோடியையெலாங் கருப்பவறைபோலவு
 மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
 போரமனின்றபர வெனியிலேமனவெளி
 பிறங்குவதலாதொன்றினும்
 பின்னமுற்றஞ்வாது நன்னயத்தாலினிப்
 பேரின்பமுத்திலிலையுந்

தாராதுதள்ளவும் போகாதுனால்து
 தள்ளினும்போகேனியான
 றடையே துமில்லையாண்டவனடிமையென்னுமிரு
 தன்மையி லுமென்வழக்குத்
 தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
 தேடரியசத்தாகியென
 சித்தமிசைகுடி கொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

7

கந்நுகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
 கரடிவெம்புலிவாயையுங்
 கட்டலாமொருசிற்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
 கட்டுசெவியெடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
 வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவர்காணும் லுலகத்துலாவலாம்
 விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
 சந்ததமுமிளமையொ டிருக்கலாமற்றொரு

சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
 தன்னகரிலசுத்திபெறலாஞ்
 சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
 திறமரிதுசத்தாகியென்
 மிசைகுடி கொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

8

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
 மில்லையெனும்வலகமீ
 தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
 வேழைக்குளேழையாகிக்
 கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானன் று
 கையினுலுண்மைஞானங்
 கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
 காட்டுவேன்குற்றேவனான்
 அல்லார்தமேனியொடு குண்கெட்டிற்றையெய்திற்
 ருபாசவடிவமான
 வந்தகாரீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
 தடர்தடாகாசநம்பாற்
 செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
 செவ்வமேசத்தாகியென்
 சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

9.

மீன்போலுமிழையொடியு மொடியுமெனமொழிதல்
 போன் மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
 வீங்கிப்புடைத்துவிழு சமையன்னகொங்கைதாட
 மிழ்னார்கள் பின்னேவலா
 என்போலிலந்தவர்கள் கற்றார்கள்கல்லார்க
 ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
 வென்செய்கேனம்மம்ம வென்பாவமென்கொடுமை
 யேகென்மெடுக்கமொழிவே.

அன்பால்வியந்துருகி யடியறறமரமெனன
 வடியிலேவீழ்நதுவீழ்ந்தெம்
 மடிகளேயுமதடிமை யாங்களு னுநாலவருக்
 கறமாதிபொருளுரைப்பத்
 தென்பாலினமுகவாகி 'வடவாலிருக்கின்ற
 செலவமேசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுடிக்கொண்ட வறிவான்தெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

10

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநனீழலிற்
 பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
 பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
 பூமுண்டலாதிக்கமும்
 மததவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமெ
 மாலுமொருசுட்டுமறவே
 வைக்கினறவைப்பாளான மெனனதேசிகனென்ன
 வந்தரினனருள்வாழிகாண்
 சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
 சுருதிமுடிவானபொருளோ
 சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
 சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
 சித்திரில்முத்திரில் விளகின்றபூமியே
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுடிக்கொண்ட வறிவான்தெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிற்கோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழு கலகநாயநரிகள
 சுற்றுசோறிடுதுருத்திபைச்
 காலிரண்டுநவ வாசலபெற்றுவளர்
 காமவேண்டனசாலையை
 மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியமு
 மலமிசூந்தொழுதுகேணியை
 மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
 * முடங்கலார்க்கிடையாக்கினை
 மாகவிந்தீர்தனு மினையொத்திலக
 வேதமோதியகுலாலனார்
 வனையவெய்யதடி காரனானயமன்
 வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
 தேகமர்னபொயை மெய்யெனக்கருதி
 , யையவையமிசைவாடவோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்கோதயவிலாசமே.

குறிகளோடுகுண மேனும்புறியன்
 லொழுகின் றிடுமிரும்பன்
 கூடலின் றியது வாயிருந்தபடி
 கொடியவாணவவறைக்குளே
 யறிவதேதுமற வறியிலாமைமய
 மாயிருக்குமெனையருவின
 ள்ளவிலாதத்து கரணமாதியை
 யளித்தபேரதுனையறிந்நாள்

பிழிவினா தவண நின்றிடாதபடி
 பலநிறங்கவருமுபலமாய்ப்
 பெரியமாயாரி லமுந்திநின்னது
 ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுஞ்
 சிறியனேனுமுனை வந்தனைந்துசுக
 மாயிருப்பதினிபென்றுகாண்
 டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சுகோதயனிலாசமே.

2

ஐந்துபூதமொடுகானனீரென
 வடங்கவந்தபெருவான்மே
 யாதியந்தநடுவேதுமின்றியரு
 ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
 தொந்தருபமுட னொருபமாதிகுறி
 குணபிறந்துவளர்வஸ்துவே
 துரியமேதுரிய வுயிரினுக்குணர்வு
 தோன்றின்றருள் சுபாவமே
 பெந்தநாளுநடு வாகுநின்றொளிநு
 மாதியேகருணைந்தியே
 பெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு
 மெனியனேன்கவலைதீரவுஞ்
 சிந்தையானதை யறிநதுநீயுனருள்
 செய்யநாதுமினியுய்வனே
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயுமல
 சிற்சுகோதயனிலாசமே.

3

ஐவரெனறபுல வேடர்கொட்டா
தடங்கமர்க்கடவன்முட்டியா
யடவ்வினறுமலை யருகினின்றசுரு
காதிதின்றுபனிவெயிலினுன்
மெய்வருந்துத்வ மில்லைநற்சரியை
கிரியுயோகமெனுமுனறதாய்
மேவுகன்றசவு பானநன்னெறி
விருமபவிலையுலகத்திலே
பொயமுடங்குதொழில் யாததற்குநல
சாரதித்தொழினடத்திடும்
புத்தியுகமறி வற்றமுகமவை
பொருளெனக்கருதுமருளன்பான்
றெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சகோதயவிலாசமே.

4

வகமானவுரு வானநீயருளி
'னானேகவுருவாகியே
பெந்தநாளகில கோடிசிர்வடிசெய
விசையுநாள்வரையநாண்முத
லாகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசன்னமானதோ
வனந்தமுண்டுநல சன்னமீதிதனு
ளறியவேண்டுவனவறியலா

மோகமாதிதரு பாசமானதை
 யறிநதுவிட்டுணையுமெனையுமே
 முழுதுணர்ந்துபக மானகின்பவெள
 மூழ்கவேண்டுமிதுவினநியே
 தேகமேநழுவி நானுமோநழுவின்
 பினனையுப்யும்வகையுள்ளதோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சுகோதயவிலாசமே.

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
 மாசனாகிவிதபேதமு
 நெடிதுணர்ந்திதய பத்யபிடரிசை
 நின்றலங்குமசபானலத்
 தியவநிக தவளா மூலநுண்டலிபை
 யினிதி கறஞ்சியவனருளின
 லெல்லியற்றவளர் சோதிமூலவன
 லெவ்வன் மோனா னுமுதையிலே
 வடிநிதூதுவந மயிர்காமண்டல
 மதிநகு மைமதிவைவைத்துநான
 வாய்மதிதவமித வாரியையபருக
 மன் னுமாராநிதவடிவமாய்ச்
 சொல்லுநதுவரு சித்தம்பாகநில
 பெற்றுஞானநெறியடையனோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சுகோதயவிலாசமே.

னறிதிரைக்கடனி கர்த்தசெலவமிக
 வல்லெனெருவர்பின்செலா
 கில்லையென்னுமுரை பேசிடாதுலகி
 லெவருமாமெனமதிக்கவே
 நெறியின்வைகிவளா செல்வமும்முதனி
 நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
 றியமமாதிலை நின்றனானநெறி
 நிடைகூடவுமெந்நாளுமே
 அறிவினினறுகுரு வாயுணர்த்தியது
 மன்றிமோனகுருவாகியே
 யகிலமீதுவர வந்தசீரருளே
 யையவையவினியென்சொல்கேன
 சிறியனேழைநம தடிமையென்றுனது
 திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்கோதயவிலாசமே.

7

எவ்வுயிரத்திரளு முலகிலென்னுயி
 ரெனக்குழைந்துருகின்மையா
 யிதமுரைப்பவென தென்றயாவையு
 மெடுத்தெரிந்துமதயாண்போற்
 கவ்வையற்றநடை பயிலவன்பரடி
 கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
 கண்டயாவையு மகண்டமென்னவிரு
 ய

பாவெவண்டினை கொழித்ததண்டரளம்
 விழியுதிர்ப்பொழிஞ்சு றியே
 பாடியபடியு ஞுடைநதுடைநதெழுது
 பாவையொத்தசைதலின் றியே
 சுவ்வனபுருவ மாகியன்பொடு
 மின பரிட்டினிலிருப்பனோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சுகோதயவிஸாசமே.

8

மததா பெயரோடு பாவர்தன்மைபது
 மருவியே துரியவடிவமார்
 மனனுதேசமொடு காலமாதியை
 மறந்துநின்வடி பாரடியிலே
 பத்தியாயகொடிது நம்பினெனையொரு
 மையறந்தகிலமாயையப்
 பாருபாரொன நடத்தவந்ததென
 பாரதத்தினுள் துள்ளுகோ
 சுத்தநித்தவிபல பாகுமேய அனது
 விசுவமாயைநடுவாகவே
 சொல்லீவண்டும்கைநல்லகாதிகதை
 சொல் லுமாயையினுநிலையென்
 சித்தம்ப்படி மயங்குமோவருளை
 நம்பினோர்கள் பெறுபெறிதோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சுகோதயவிஸாசமே.

9

பன்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
 மிபாங்களேகடவுளென்றிடும்
 பாதகத்தவரும் வாததர்ககமிடு
 படிற்றருந்தலைவணங்கிடத்
 தன்முகத்திலுயிர் வரவழைக்குவென
 தருமனுமபகடுமேய்க்கியாப்த
 தனியிருப்பவட நீழலூடுவளா
 சனகனாதிமுனிவோர்கடரு
 சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு
 மோனஞானமதுணர்த்தியே
 ஸத்தநித்தவரு எரியல்பதாகவுள
 சோமசேகரகிரபாலுவாப்த
 தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகொலு
 வெமுகத்தினுடவணங்குவேன்
 நெறிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சுகோதபவிலாசமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகாரபுவனம்.

சிதம்பராகசியம்.

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
 வங்ஙனையொருமொழியாலகண்டாகார
 யோகானுபூதிபெற்றவன்பராவிச்
 குறுதுணையேபென்னளவுமுகந்தநட்பே

வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணியாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேகாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழ்நனதானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே.

1

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கிழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போனானிடையாவண்ண
மின்பமுறவனபர்பககலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தககட்டிப்பேறே.

2

பேறனைத்துமனுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பெரினபமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிந்நெறிக்கேயெனனவெனனை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெலலைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேருவமாரின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போறசமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிரிப்பே.

3

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீற்றற்றேங்கி
யருமறையின்னமுங்காணாதற்றநானா
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியருமவாய்வாதப்பேயராகச்

சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலீதடக்கைக்கேற்க
வெதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே.

4

விமலமுதற்குணமாகி நூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்தாரைத்தவிருத்திக்கெற்க
அமையுமில்க்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பா லுக்கப்பாலாயருட்கண்ணகிச்
சமமுமுடன் கலப்புமகிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காககுஞ்சாஷிப்பேறே
பிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறென்
றியக்காரிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே.

5

ஒன்றாகிபபலவாகிப்பலவாககண்ட
வெளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திரண்ணாதாகி
பரினாகிராளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையெயெம்மானேயெனறென்றேங்கிக்
சன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே.

6

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணையரியவான

பொருளனைத்துந்தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
 பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
 கருதரியகருத்ததனுட்கருததாய்மேவிக
 காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
 விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும் [ளே
 விழுந்தொருளேயான்சொலுமவிண்ணப்பங்கே

விண்ணாவிரந்திரன்முதலோர்நார்தாதி
 விளங்குசப்தரிஷிகள் கனவீணைவல்லோ
 ரெண்ணிரியசித்தர்மனுவாதிலேந்த
 ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக
 கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
 கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
 திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தனறோ
 செப்பரியசித்திமுத்திசேர்தாரென்றும்.

8

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
 நெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
 அப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
 லடுத்ததந்தூல்களும்விரித்தேயனுமானதி
 வொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன [ம்
 வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு
 இப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
 யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி.

9

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமாவதி
 யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
 பயனருளப்பொருள்கள் பரிவாரமாகிப்
 பண்புறவுஞ்செனபானபக்தங்காட்டி
 மயலறுமநதிரஞ்சினைக்கோதிடாதி
 மற்றங்க நூல்வணங்கமெளனமோலி
 அபர்வறச்சென்னியிலவைத்துராசாங்கத்தி
 லமாந்ததுவைதிகசைவமழகிதந்தோ.

10

அந்தோவீ ததிசயமிச்சமயம்போலின
 றறிஞரெல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
 வந்தாடித்திரிபவாக்கும்பேசாமோனம
 வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்றும்
 இந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு
 மிதுவனறித்தாயகம்வேறில்லையிலை
 சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
 தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சனமார்க்கம்.

11

சனமார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
 சமயசங்கேதப்பொருளுநதானொன்றாகப்
 பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதிலை
 பகர்வரியதில்லைமனறுட்பார்த்தபோதங்
 கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாமவெளியேயென்ன
 வெச்சமயத்தவர்களுமவந்திறைஞ்சாநிற்பர்
 கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
 கண்டவுடனானந்தங்காண்டலாகும்.

12

காண்டல்பெறப்புறத்தினுள்ளபடியேயுளருங்
 காட்சிமெய்ந்நூலசொலும்பதியாங்கடவுளேந்
 நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
 நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
 வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சம்பீபந்தூரம்
 விலகலனுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
 புண்டவளவைகணமனவாககாதிபெயலலாம
 பொருந்தாமலகம்புரமும்புணர்க்கையாகி.

13

ஆகியசற்காரியவூதத்துக்கேற்ற
 வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
 பொகமுறுமானந்தமயமதாகி
 யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்காநிற்ப
 ரொகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
 மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
 பாகமிகவருளவொருசத்திவந்து [கொல்.
 பதிந்ததென்கொனெனும்பான்மையென

நானென்னுமோரகந்தையெவாக்கும்வந்து
 நலிந்தவுடனசகமாயைநானாவாகித்
 தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துனபச்
 சாகரத்தினபெருமையெவார்சாற்றவல்லா
 ஊனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
 முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
 வானென்றுங்காலென்றுநீநீரென்று
 டண்ணென்றுமலையென்றுமவனமதென்றும்.

15

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணமையாதி
 மறப்பென றுநினைப்பென் றுமாயாவாரி
 யலையலையாடிக்குமின்பதுன்பமென்று
 மதைவினைக்கும்வினைகளென றுமதனைத் தீர்க்கத்
 தலைபலவாஞ்சமயமென் றுநதெயவமென் றுஞ்
 சாதகரென் றும்மதற்குச்சாக்ஷியாகச்
 கலைபலவாநெறியென் றுநதர்க்கமென் றுங்
 கடலுறு துண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும்.

காணரியவல்லெல்லாநதானேகட்டுக்
 கட்டாகவினையுமதைக்கட்டோடேதான
 வீணினிற்காப்பூரமலைபடுதிப்பட்ட
 விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
 ஆணுறக்கமின்பதுன்பம்பேரூராதி
 யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டிக்
 கோணறவோர்மான்காட்டி மாணையீர்க்குங்
 கொள்கையெனவருண்மொளனகுருவாய்வந்து.

வந்தெனுடல்பொருளாவிழுந றுநதன்கை
 வசமெனவேயததுவாமார்க்கநோக்கி
 யைந்துபுலனைமபூதங்கரணமாதி
 யபுத்தகுணமததனையுமலையல்லை
 யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
 யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின் று
 பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
 பக்கவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம்.

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
 மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
 ிரியாமற்றண்ணருளேகோயிலான
 பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
 னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
 நிற்க்குணவிற்குளம்வாய்ததுநீடுவாழ்க
 செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
 சிற்சுகம்பெற்றிகெபந்தந்தீர்கவென்றே-

19

பதமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
 பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்
 சிந்தையிலலைநானென்னும்பானமையிலலை
 தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
 தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
 சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
 யந்தமில்லையாதியிலலைநடுவுமில்லை
 யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை.

20

இல்லையிலையென்னினென்றுமில்லாதல்ல
 வியலபாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
 சொல்லரியதன்மையதாயான்றென்னத்
 தோன்றாதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொருபமாகி
 யலையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
 மடையவுண்டுதடையறவுன்னிறவைத்தானே
 வெல்லவுண்டிங்குண்ணையுந்தானாகக்கொண்டு
 லேதகமாயப்பேசாமைவிளக்குந்தானே.

21

தா னுன தன்மயமே யல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கற்பபூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்றா
ஞானகாரததினெடுஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநமுவாமனமூவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமைபெவர்க்காசொலவா
ரதுவானுலதுவாவரதுவேசொலலும.

22

அதுவென்றாலெதுவெனவொன்றிக்குஞ்சங்கை
யாதலினுலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலைபெனவுமென்னையாண்ட
படிகுருநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகண்டு கொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக்
கதிபன்றியுறங்கென்மேறகருமம்பாபென்

23

பாராதிவிண்ணைத்துநீயாச்சிறதை
பரியமடலாவெழுதிப்பாத்ததுப்பார்த்து
வாராயோவெனப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
புண்ணுளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளோ

நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர

நெட்டியிர் த்து மெய்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்பேன் 24

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண

மண்ணத்துசுகம்பெற்றவன்ப ரையோவென்னத்

தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை

தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செயவேன்வாழ்வான்
காயிலைபுனசருகாதிபருநதக்கானங்

கடன்மலைபங்கையெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரைமுன்னிலைபாதைததுநேரே. 25

நேரேதானிரவுபகலகோடாவண்ண

நித்தம்வரவுங்களையிந்நிலைககைவத்தார்

ஆரேயங்கவர்பெருமையென்னையென்பே

னடிக்கின்றகாற்றேநீயாராலேதான

பேராதேசுமல்கின்றையென்பேன்வந்து

பெய்கின்றமுகிலகாளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியசெய்யுஞ்
சாதகமென்னேகருதிச்சாற்றுமென்பேன். 26

கருதரியவிண்ணையெங்குமாகிக்

கலந்தனையேயுனமுடிவிற்காட்சியாக

வருபொருளெப்படியிருக்குஞ்சொல்லையென்பேன்
மண்ணையுன்முடிவிலெதுவயங்குமாகே

துரியவறிவுடைச்சேடனீற்றி லுண்மை
 சொல்லானோசொல்லென்பேனசுருதியேநீ
 யொருவரைப்போலனைவருக்குமுண்மையாமுன்
 னுரையன்றோவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். 27

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத்திரைக்கைநீட்டி
 யொலிகுகின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக
 கரையுமினறியுன்னைவைத்தாரியாரேயென்பேன்
 கானகத்திற்பைங்கிளிகாவி கமலமேவும
 வரிசிறைவண்டினங்காளோதிமங்காடுது
 மார்க்கமன்றோநீங்கனிதுவரையிலேயும்
 பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைககண்டு
 பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். 28

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
 யோட்டுதலபோனான்பேதையுப்போடப்பை
 மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
 வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திறிற்பே
 னருளுடையபரமென்றோவன்றுதானே
 யானுளனென்றுமமெனக்கேயாணவாதி
 பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னாற்கட்டிப்
 பேசியதன்றேயருனூல்பேசிற்றன்றே. 29

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனக்காடி
 யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லால்

இன்றைவரைமுத்தியின்றேயெடுத்ததேக
 மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
 துன்றமனக்கவலைகெடப்பிலைநாயேனைத்
 தொழும்புகொவச்சீகாழித்துரையேதூது
 சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நஞ்
 சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே.

30

தேவர்கொழுமவாதவூர்த்தேவேயென்பேன
 றிருமூலத்தேவையிச்சகத்தோர்முத்திக
 காவலுறச்சிவவென்வாக்ருடனேவந்த
 வரசேசம்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்
 பூவுலகில்வளரருணைகிரியேமற்றைப்
 புண்ணியர்கானோவென்பேன்புரையொன்றில்லா
 வோவியம்போலரைவழவுநதானேநிற்பே
 னேதரியதுயர்கெடவையுரைக்குமுன்னே.

31

ஓதரியசுகாபோலவெனென்ன
 வொருவரினையெனவமுரைப்பேனருனே
 பேதம்பேதங்கெடவுமொருபேசாமை
 பிறவாதோவாஸியிறபெரியமோன
 நாதனொருதரமுலகம்பார்க்கவிச்சை
 நண்ணுனென்றென்றேநானாவாகிக்
 காதன்மிகுமணியிழையாரெனவாடுற்றேன்
 கருத்தநிந்துபுறப்பதுன்மேற்கடன்முக்காலும்.

32

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
 கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
 மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
 மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
 சாலமிகுமெனியேனின்வழக்குப்பேசத்
 தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
 ஆலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
 யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி.

33

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேன்முகம்.

தேனமுகம் பிலிற்றும பைந்தாட் செய்யபங்கயத்
 தின்மேவு, நான்முகத் தேவேநினனா னாட்டிய வகில
 மாயை, காண்முயற் கொம்பே யென்கோ கானலம்
 புனலே யென்கோ, வான்முக முளரியென்கோ மற்ற
 றென்கோ விளம்பல வேண்டும். 1

வேண்டுவ படைத்தாய் நுந்தை விதிப்படி புரந்
 தானத்தைக், காண்டக வழித்தான முககட் கடவு
 டானினையவாற்றா, லாண்டவ னெவனோ வென்னவறி
 கிலா றகிலநீயே, யீண்டிய வல்லநீர வெம்மனோர்க்கி
 யம்பு கண்டாய். 2

கண்டன வல்ல வென்றே கழித்திடு மிறுதிக்கண்
 னே, கொண்டது பரமா னந்தக் கோதிலாமுத்தியத்
 தார், பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தனமா

யை யோடே, வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட
நின்றான் யாவன். 3

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்
கித், துளங்குநன் னுதற்கண்டோன்றச் சுழல்வளிநெ
ழெச் சாகக், களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாய்ப்
பொலியப்பூமி, வளர்ந்ததா ளென்னவுள்ளமன்றென
மறையொன்றின்றி. 4

மறைமுழக் கொலிப்பத் தானே வரதமோ டப
யக் கைகண், முறைமையி னோங்க நாத முரசெனக்
கறங்க வெங்குங், குறைவிலா வணநிறைந்து கோதி
லா நடனஞ் செய்வா, இறையவ னெனலாமியார்க்கு
மிதயசம் மதமீதல்லால் 5

அல்லலார் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெ
டுத்தே, மல்லன்மா ஞாலங் காக்க வருபவர்கடவுளெ
ன்னிற், ஞெல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திரு
ணீங்காது, நல்லது மாயை தானு நானெனவந்து நிற்
கும். 6

நானென நிற்குஞான ஞானமன் றந்த ஞான,
மோனமா யிருக்க வொட்டா மோனமின் றுகவே
தான், றேனென ருசிக்கு மனபாற் சிந்தைநைந்துரு
கும் வண்ணம், வானென நிறைந்தானந்த மாகடல்
வளைவதின்றே. 7

இன்றென விருப்போ மென்னி னென்றுஞ் சூனி
யமா முத்தி, நன்றொடு தீதுமனறி நாமுன்னே பெறு
மவித்தை, நின்றது பெத்தந் தானே நிரந்தர முத்தி
பென்னி, னொன்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வி
ல்லை குருவு மில்லை. 8

இல்லையென நிடினிப் பூமி யிருந்தவா நிருப்போ
மென்னி, னல்லவன் சாருவாக னுன்சொலுநெறிக்கு
வீணிற், ரெல்லையே னாகமாதி தொடுப்பதென் மயக்க
மேதிங், கொல்லைவர் திருமினென்ன வுறவுசெய் திடு
வனந்தோ. 9

அந்தணர் நாலவர் காண வருட்குரு வாகிவந்த,
வெந்தையே யெல்லாந் தானென நியமபின னெமை
ப்படைத்த, தந்தைநீ யெம்மைக்காககுந் தலைவனே
நுந்தை யன்றோ, பந்தமில் சித்திமுத்தி படைக்கநின
னருள் பாலிப்பாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன் மாலை.

பன்மலைத்திரவிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமலைக்கேநீ தான் பகூமென்று
நன்மலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நலலோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனென்னொருந் துதித்துநிற்பே

னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாப்திருக்கருணையெம்பிரானே. 1

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதனில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையெனறன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதுமபெற்றறியேனெனையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. 2

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாசசுத்த
வான்பொருளேயெளியனைன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாரே
யடியெடுத்தென்முடியிலினனம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. 3

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றோர்ந்த
வாரேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
ரூழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே

யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கத்தோவிங்
 கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
 பாழுவதிப்படவெனக்குமுடியாதெலலாம்
 படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினுனே. 4

நானாங்கெனமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய
 நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
 யூருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
 யுயிரெனவுமெனையொன்றுயுள்ளேன்வைத்தா
 யானுமையாயகிலநிகிலபேத
 மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
 தேனாகிப்பாலாதிக்கனியாய்க்கன்னற்
 செழுமபாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன்றியொன்றின்றுநின்றமென்னையெனனை
 யுன்னியுன்னும்பொருளலைநீயுன்பாலனபா
 னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
 னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநீலனுக்கே
 பென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
 யிடுக்குவாகைப்பிள்ளையேதோயேதோ
 கன்றுமனத்துடனாழிதழைதினாற்போற்
 கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. 6

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேருன்
 றுன்னேன்பன்னாளுலகத்தோடியாடிக்

கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
 கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணுநீத
 நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
 நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணாதி
 சுற்றமுமாய்நல்லனபர்தமைச்சேயாகத்
 தொழும்புகொள்ளுங்களுகனமேசோதிக்குன்றே.

குணறுதழுவுருவாயருவாய்ஞானச்
 கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
 நின்றையேமாயையெனுந்திரைபைநீக்கி
 நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
 மன்றாகவிற்பக்கூத்தாடவல்ல
 மணியேயென்கண்ணைமாமருந்தேநால்வர்க்
 கன்றூலின்கீழிருந்துமோனஞான
 மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே.

8

திரையில்லாககடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
 தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லா
 கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ [ங்
 கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
 வரையிலேவரக்கானேனென்னாற்கட்டி
 வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
 யிரையிலேயிருத்திரிநுவிசற்பமான
 விற்பரிட்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ.

9

எந்தநாளானக்கடிமைபாகுநாளோ
 வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
 சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற் [சொற்
 தெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்
 றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
 றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
 வந்தநாளிலலைமெத்தவலைந்தேனுனனை
 மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கினறேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்று நினையாம நிற்கினக மென்பார்
 நிற்குமிடமேயருளாநிட்டையருளொட்டுந், தனை
 யென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற்றட்டி
 யெழுந் திருக்குமின்பந் தனமயமே யதுவாம், பினை
 யொன்று மிலையந்த வுன்பமெனு நிலயம் பெற்றாரே
 பிறவாவை பெற்றார்மற்றுந்தான, மனையென்று மக
 வென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த வாதனைபாமாசை
 யொழி மன்கினுருசொற்கொண்டே.

1

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்
 தவொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்கு மென
 மொழிந்த, குருமொழியே மலையிலக்குமற்றைமொழி
 டியல்லாங் கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங்

கண்டாய், கருமொழியிங் குணக்கில்லை மொழிக்கு
மொழிருசிக்கக் கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காட்
டவுங் கண்டனைமேற், றருமொழியிங் குணக்கில்லை
யுனனைவிட்டு நீங்காத் தற்பரமா யானந்தப் பொற்
பொதுவாய் நில்லை. 2

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்நே
யவருண் மெய்பனறோ நிலயமதாநிற்கக், கல்லாதே
யேனபடித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங்கற்றதெல்லா
மூடமென்றே கண்டனையு மன்று, சொல்லாலே பய
னிலலை சொன்முடிவைத் தானே தொடர்ந்துபிடி ம
ர்க்கடம்போற் றொட்டதுபற்றாநில், லெல்லாருமறிந்
திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடி நீயிராப்பகலில்லா
விடமேயொமக்கிடமெனறறிந்தே. 3

இடம்பொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநாயெ
னவே யெங்கேநீ யகப்பட்டா யின்கேநீவாடா, மடம்
பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசைமன்னிட
மே யிடமந்தமாரிலத்தே பொருளுந், திடம்பெறவே
நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந் தேவல்செய்யுமிந்த நிலை
நின்றோர் சனகனமுதன் முனிவர், கடம்பெறுமா மத
யானை யென்னவுந் பாசக்கட்டான நிகளபந்தக்கட்ட
விழப் பாரே.

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானறசலம்போற்-
பார்த்தனையேமுடிவினின்றுபாரெதுதா னின்ற, தா
ராலு மறியாத சத்தன்றோ வதுவா யங்கிருநீ யெங்
கிருந்து மதுவாவை கண்டாய், பூராய் மாகவுநீ மற்
றென்றை விரித்துப் புலம்பாதே சஞ்சலமாப்புத்தி
யை நாட்டாதே, யோராதே யொன்றையுநீ முன்னி
லையையாதே யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி
காணே. 5

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றென்றைத் தொடர்
ந்திட் டுளங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக்,
களள்ளமனத் துறவை விட்டெல்லாந் துறந்த துற
வோர் கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குலபகலற்ற,
வெள்ளவெளிக் கடன்முழ்கியின்பமயப் பொருளா
ய் விரவியெடுத் தெடுத்து விள்ளவும்வா யினறிக்,
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக்கும்
பிட்டுச் சகமபொயெனத் தம்பட்டமடியே. 6

அடிமுடியு நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
லத்துவித வானந்த சித்தமுண்டாநமது, குடிமுழு
தும் பிழைக்கு மொரு குறையுமில்லை யெடுத்தகோ
லமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே, விடியு
முதயம்போல வருளுதயம்பெற்ற வித்தகரோடுங்
கூடிவிளையாடலாகும், படிமுழுதும் விண்முழுதுங்

தந்தாலுங் கனியாப் பாலருடனுன்மத்தர்' பிசாசுந்
குணம்வருமே. 7

வரும்போமென் பனவுமின்றியென்று மொருபடி
த்தாய் வாணதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளி
யா, மிருமபோகல் லோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக்
கணனமே லீட்டமெழு காவுருக்குமின்ப வெள்ள
மாகிக், கரும்போ சுண்டோசினி சருக்கரையோதே
னே கனியமிர்தோ வெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோ
ருணர்வா, ரரும்போ நன மணங்காட்டும் காமரசங்
கன்னி யறிவாளோவபக்குவர்க்கோ வந்நலந்தான் விள
ங்கும. 8

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலுமாகாத்தன்மை
யிறை படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான, கோன
கொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்கூட்டியதுஞ்
சகமுடி விற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான, வானாகவம்முதலே
நிற்குநிலை நம்மான் மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்
தனுமுன மனமே, யானாலு மனஞ்சடமென்றமுங்
காதே யுண்மை யறிவித்த விடங்குருவா மருளில
தொன்றிலையே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே

யுண்ணைநாடுவனுன்னருட்டுவெளி
தண்ணைநாடுவன்றனநதனியனே. 1

தன்னதென்றிறைசாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதநதே
னின்னமெண்ணையிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்க்கிலனபேதையனுவியே. 2

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. 3

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சேலமின்றிச்சிரியன்பிழைப்பனே
வாலமுண்டுமமிர் துருவாயவந்த
காலமெந்தைதகதிநிலைகாண்பதே. 4

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணையுனைச்
சேனும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. 5

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாரருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே. 6

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலாலரு
 ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
 வல்லையென்னைவாவெனறிடாவிடிற்
 கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே.

7

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
 யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
 பொய்யேனெனசிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
 மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே.

8

என்றுமுன்னையிதயவெளிககுளே
 துன்றவைத்தனனையருட்சோதிநீ
 நின்றதன்மைநிலைக்கெனனைநோமையா
 நன்றுதிதற்கைத்தநடுவதே.

9

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
 பித்தனானருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
 சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
 வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே.

10

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சடரேழுமுழு
 வம்பனேனுனைவாழ்த்துமநியின்றி
 யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
 நம்பிவாவெனினைனகொலசெய்வதே.

11

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
 மையநினனதென்றெண்ணுமநிவின்றி

வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுனமையே. 12

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. 13

இல்லையுண்டென்றெவர்பகமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழுப்பன்யான்
செல்லவேறொருதிக்கறியேனெலாம
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. 14

வேண்டுஞ்சீரருண்மெப்பன்பர்க்கேபன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டைநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டென்னசொல்வதே. 15

எனக்குளையுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீரருட்காட்சியலாதொன்றை
கினைக்கவோவறியாதென்றெஞ்சமே. 16

நெஞ்சுகந்துணைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சுவேநின்றசிறுசுகவாரியே. 17

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
 சீரிதானநின்சினமயத்தேயென்ற
 லாரிலேயுளவாவித்திரளதை
 யோரிலெனெனையாண்டவொருவனே. 18

ஒருவரென்னுளத்துள்ளுருகுறிப்பறிந்
 தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
 மருளேனென்பட்டவாதவிர்க்கினோ
 பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. 19

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
 யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
 நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
 மனறமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. 20

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
 பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ
 சூழ்த்துநின்றதொழுமபரையானந்தத்
 தாழ்த்துமுககணருட்செம்பொற்சோதியே. 21

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
 கீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
 யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
 வாதியாதருள்வாயருள்வாரீனயே. 22

வாணைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
 தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனானு
மீனப்பாழ்கெடவெனறுமிருப்பனே.

23.

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீரகம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே.

24.

அன்னையப்பென்னுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென
என்னைப்பூரணவிற்பவெரிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரெனததக்கதே

25.

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழுவாயையும்பூததுக்காய்த்
தொக்கனினறுமொன்றுநிறைவானதே

26.

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடிய
தினனேனினபந்தேககித்திலைப்பனே.

27

தேககியின்பந்திலைக்கத்திலைக்கவே
யாக்கமானெனக்கானந்தமாகியே
பேர்க்கினோவெரவற்றபூரணந்
தாக்கிரின்றவாதன்மயமாமதே.

28.

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின் நிற்பவாரிவழங்குமே.

29

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாயப்
பாரிற்கண்டவைபாவுமபருகினை
யோரிதகண்டிமூமனகனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே.

39

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிரதமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குபபுகலிடமெங்ஙனே.

31

எங்ஙனையுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனையுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைககண்ணுதலெந்தையே.

32

கண்ணிற்காண்பதுன் காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திர
மண்ணோடைந் தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணிலேநின்னருள்வடிவாகுமே.

33

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்புனோ

நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே.

34

அத்தனையகண்டானந்தனையருட்
சுத்தனையெனவுண்ணைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனையெனபெறுமாமலமாயவான்
கத்தனையகலவியாதுகற்கவே.

35.

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநினைவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே

36

பெருடைக்கேயிறுமாநதுபிதற்றிய
கரும்க்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பாக்கண்ணையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனந்தமே.

37

உன்மனிக்குளொளிப்பரஞ்சோதியாஞ்
சினம்பப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துபுழுவுன்னபாவினேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே.

38.

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுணைவந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்பழளளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே.

39.

மையுலாம்பிழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனையெனையாளுடையண்ணலே

40

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போய்யும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே.

41

வாக்குங்கைக்குமெளனமெளனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலறறிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநலலடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே

42

தூயதானதூரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தநதையுநீயென்றற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயுமபேரொளியானவகண்டமே.

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றினறன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்குளங்குந்திரிந்நூனமோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவரையனே.

44

ஐயனையுனையனறிபொருதெய்வம்
கையினற்றொழுவங்கருதேன்கண்டாய்

பொய்யனாகிலும்பொய்யுரைபென்சுத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே.

45

வெளியினின் றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின் றவொளியாமுன் றன்னையான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றோகற்றகல்லியே.

46

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராயையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாநீன.

47

கிருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின் றமேனியொருபரங்
குருவைமுககணைங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின் றகன்மமிங்கில்லையே

48

கனமமேதுகநெரகேதுமேற்
செனமமேதெனத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூடமுக்கனாதனிருக்கவே.

49

நாதகீதனென்னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிபாழ்நெஞ்சே.

50

மறறுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவாசடைககண்னுதலோனருள்
பெற்றபேரவரேபெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர்புதுரையர்த்தமே

51

உரையிறந்துளத்துள்ளனிகாரமார்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தினபமாகக்கலப்பனே.

52

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்கொதியுநின்றெமைப்போலவே
யலந்தபேரினமென்னுமருமறை
மலந்தவாபுமுககண்மாணிககச்சோதியே

53

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்குட்டிபே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றென்முககணைந்தையே

54

எந்தநாளேககுமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வரழகவென்றுன்னுவேன்
சுந்தைநோக்கந்தெறிநதுகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே.

55

கண்ணகனறவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை

யெண்ணவோவரிதேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவநதுகாக்குமே.

56

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புநதிக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணுநந்தழர்த்தியே.

57

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னுநந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனல்வெறுந்
தினன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே.

58

நாகயினற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
ககாணவருமபினே
னையனையரசேயருளேயருட
டையலோர்புறம்வாழ்சுகநாதனே.

59

சுகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவினையவினேக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்தி
சுகத்தினுன்வந்துதோய்வதெக்காலமே.

60

காலமுன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்தர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதெலன்றுகொடியனே.

61

கொடிய வெள்ளினைக் கூற்றைத் தூரந்திடு
மடிகளாமபொருளே நினக்கனபின்றிப்
படியிலேழைமைப்பற்றுகின்றேன்வெறு
மடியினேனகதிமேவும்வீதியின்றே.

62

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே.

63

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்மென்றுமெனபானினறுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோபதினாயிரந்
தெண்டனெனபொய்ம்மைதீர்த்திடலவேண்டுமே. 64

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானென்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே.

65

எடுத்ததேகமிறக்கமுனையெனைக்
கொடுத்தநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக
கெடுத்தவின் பககிளர்மணிக்குன்றமே.

66

குன்றிப்பாடகொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடியுமாணிககமேயுனை

யன்றியார் துணையாருறவார்கதி
பென்றுநீபெனக்கின்னருள்செய்வதே.

67

அருளெலாநதிரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமனனலா
லீருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே.

68

எங்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செயதபழவினைபற்றற்றா
லங்கணுவன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே

69

உண்டவர்ககன்றியுட்பசியோயுமோ
தண்டவர்ககன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழக்கிசைவாகமதிக்கவே.

70

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிநதக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே.

71

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொன்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே.

72

இருவரே புகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரே துணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க்கெனகொல்புகலவதே.

73

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையும்ன்புமளித்தவே
சுகவிலாசததுணைப்பொருட்டாற்றமாங்
ககண்மேனியைக்கண்டனகண்களே.

74

கண்னுனினறவொளியைக்கருத்தினை
விண்னுனின்றுவிளங்கியமெய்யினை
பெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவாநன்றொழுந்தெய்வமெ

75

தெய்வம்வேறுவதென்பவர்கிரதனை
வைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனையுணைச்சார்ந்தவ
ருய்வரென்பதுமயானுணர்ந்தேனுற்றே

76

உற்றவேளைககுறுதுணையாயிரதச
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவாசடைக்கண்னுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே.

77

பற்றலும்பொருளேபரம்பற்றின
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே.

மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே.

78

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரணம்

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவெனகண்ணே
பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்
போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே.

1

இடமொருமடவாளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீனறுந்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மை
தன்னையுமொழிததுவிண்ணெனவே
படறுருசோதிககருணையங்கடலே
பர்யிருட்புகிரிர்கிடக்கக்
கடனதோரினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே.

2

வளம்பெருஞானவாரிவாய்மெடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
தளம்பெறுநதுரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்

களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணாக்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே

3

உள்ளமேந்ங்காவென்னைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தாவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதெனைக்கரையேற்றிப்
பாவிப்பதுன்னருட்பரமே.

4

பரம்பரமாகிப்பகருவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுதுதுச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சடைந்துகண்டயிலபெரும
பிருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணாற்றியில்பெறலவேண்டிக்
கருதினேன்கருத்திதுதானே.

5

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துத்
காரணங்கண்டுசும்மாதான்

வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெருவண்ணம்
 வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
 ரொருத்தராருளப்பாடுணர்பவர்பாவ
 நலகவர்பன்னெறியெனககுப்
 பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
 போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே

6

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
 மறிந்திடினீர்க்குணநிறைவு
 முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
 மொழிந்திடிற்சுகமனமாயைக்
 குடிகெடவேண்டிற்பணியறிற்றல்
 குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
 படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
 பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே.

7

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
 றெண்ணுவேனொவ்வொருகாலம்
 புன்செயன்மாயைமயக்கினெனசெயலாப்
 பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
 பின்செயல்பாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
 பித்தனேனன்னிலைபெறநின்
 றன்செயலாகமுடித்திடலவேண்டுஞ்
 சச்சிதானந்தசற்குருவே.

8

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
 கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்

கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்
 காயமோபொய்பெனக்கண்ட
 திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
 சேருமோவாவலோமெத்த
 வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
 மளவிடாவானந்தவடிவே

9

வடிவிலாவடிமாயமனநினைவனுகா
 மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
 முடிவிலாவீட்டி ன்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
 மோனமல்லால்வழியுண்டோ
 படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
 பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
 லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
 யனபரைபருகுமாரமுதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற் கரிய பரம்பொருளே சுகவா ரிதியே
 சுடாக்கொழுந்தே வெல்லற் கரிய மயலிலெனைவிட்
 டெங் கொளித்தா யாகெட்டேன், கல்லிற் பசியநா
 ருரித்துந் கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கு, மலலிற் கரிய
 வந்தகனார்க் காளாக்கினையோ வறியேனே.

1

அறிவிற் கறிவு தாரகமென றறிந்தேயறிவோடறி
 யுமை, நெரியிற் புகுதா தோர்படித்தாய் நின்றநிலை

யுந் தெரியாது, குறியற் றகண்டா தீதமயக் கோதில
முதே நினைக்குறுகிப், பிறிவற்றிருக்க வேண்டாவோ
பேயேற் கினிநீ பேசாயே. 2

பேசாவனுபூ தியையடியேன பெற்றுப் பிழைக்கப்
பேரருளாற, தேசோ மயந்தந் தினியொருகாற் சித்தத்
திருளுந் தீர்ப்பாயோ, பாசாடவியைக் கடந்தவனப்
பற்றுமகண்டப் பரப்பான, வீசா பொதுவி னடமாடு
மிறைவா குறையா வினனமுதே 3

இன்பக்கடலிற் புகுந்திடுவா னிரவும்பகலுந் தோற்
றும், லனபிற் கரைநது கரைந்துருகி யண்ணு வரசே
யெனக்கூவிப், பின்புற்றமுஞ்சே யெனவிழிநீர் பெருக்
கிப் பெருக்கிப் பித்தாகித், துனபக் கடல்விட் டகல்
வேனோ சொருபானந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே. 4

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச்சடிலக் கோவே
மன்றிற் கூத்தாடற், கெழுந்த சுடரே யிமயவரை
யென்றாய் கண்ணுக் கினியானே, தொழுந் தெய்வமுநீ
குருவுநீ துணைநீ தந்தைதாயுநீ, யழுந்தும்பவநீ நன
மையுநீ யாவியாக்கை நீதானே. 5

தானே யகண்டா காரமயந் தன்னிலெழுந்து பொ
துநடஞ்செய், வானே மாயப் பிறப்பறுப்பான் வந்து
ன் னடிக்கே கரங்கூப்பித், தேனே யென்னைப் பருக-

வல்ல தெள்ளாரமுதே சிலலோகக், கோனேயெனுஞ்
சொன் னினதுசெவி கொள்ளா தென்னே கூறயே.6

கூறாநின்ற விடர்க்கவலைக் குடும்பக்கூத்துட் டிளை
ந்துதடு, மாறா நின்ற பாவியைநீ வாவென் றழைத்தா
லாகாதோ, நீராமேனி முக்கண்ணுடை நிமலாவடி
பா நினைவினிடையாறாயப் பெருகும்பெருங்கருணை
யரசேயென்னை யாள்வானே. 7

வானே முதலாம் பெரும்பூதம் வகுத்துப் புரந்து
மாற்றவல்ல, கோனே யெனனைப் புரக்குநெறி குறித்
தா யிலையே கொடியேனைத், தானே படைத்திங் கெ
ன்னபலன் றன்னைப் படைத்தாயுன்கருத்தை, நானே
தென்றிங் கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே.8

கண்டார கண்ட காட்சியுநீ காணார் காணாக் கள்வ
னுநீ, பண்டா ருயிர்தீ யாக்கையுநீ பலவாஞ் சமயப்
பகுதியுநீ, யெண்டோண் முக்கட் செம்மேனி யெந்
தாய் நினக்கே யெவ்வாறு தொண்டாய்ப் பணிவரவர்
பணிநீ சூட்டிக்கொள்வ தெவ்வாறே. 9

சூட்டி யெனதென் றிடுஞ் சமையைச் சமத்தியெ
னையுஞ் சமையாளாக், கூட்டிப்பிடித்து வினைவழியே
கூத்தாட்டினையே நினதருளால், வீட்டைக்கருது மப்

போது வெளியா முலக வியப்பனைத்து, மேட்டுக்
கடங்காச் சொப்பனம்போ லெந்தா யிருந்த தென்
சொல்வேன. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ ம ப னே ன்.

வம்பனேன் கள்ளங் கண்மென்னருள் வெள்ள
ராய, வும்பாபா லேவல செய்யென் றுணர்த்தினை
யோ கோவானோர், தமபிரா னேநீ செய்த தயவுக்குங்
கைம்மாறுண்டோ, வெம்பிரா னுய்ந்தே னுய்ந்தே
னினியொன்றுங் குறைவிலேனே. 1

குறைவிலா நிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெ
ள்ளத், துறையிலே படிந்துமூழ்கித் துளைந்துநான
னேன்றாவாறுள், ஞுறையிலே யுணர்த்தி மோனவொ
ண்சுடா வைவா டந்த, விழைவனே யுணர்ப்பிரிந்திங்
கிருக்கிலே னிருக்கிலேனே. 2

இருநில மாதிநாத மீறதா மிவைகடந்த, பெருநி
லமாயதூய பேரொளிப் பிழம்பாய நின்றுங், கருந
ருமகண்டா னந்தக் கடவுனின் காட்சிகாண, வரு
கவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோ வஞ்ச
னேற்கே. 3

வஞ்சனை யழுக்காறுதி வைத்திடும் பாண்டமான,
நெஞ்சின் வலிதின் மேன்மை னெக்கு நெக்குருகப்

பண்ணி, யஞ்சலிசெய்யுங்கையுமருவிரீர்விழியுமாகத்,
தஞ்சமென்றிரங்குககாக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. 4.

உனக்குநா னடி-ததொண்டாகி யுன்னடிக் கன்பு
செய்ய, வெனக்குநீ தோற்றி யஞ்சே லென்னுநா
ளொதநானோ; மனக்கிலை சங்கடந்நத மாதவர்க்கி
ரண்டற்றோங்குந; தனக்குநெ ரில்லாவொன்றே சச்சி
தானநதவாழ்வே 5

வாழ்வென வயங்கி பெண்ணவசஞ்செய்து மருட்
மும் பாழ்த்தத்; ஆழ்வினைப்பகுதி கெட்டிங்குன்னையு
ங்கிட்டுவோனே; தாழ்வெனுஞ் சமயநீங்கித் தமையு
ணர்ந்தோகட் கெல்லாஞ், சூழ்வெளிப் பொருளே
முககட சோதியே யமர ரேறே. 6

ஏறுவாம் பரியா வாடை யிருங்கலை யுரியாவென்
று; நானுநற் சாந்தநீரு நஞ்சமே யமுதாககொண்ட,
கூறருங், குணத்தே யுன்றன் குரைகமல குறுகின
ல்லா, லாறுமோ தாபசோப மகலுமோ வலலருளே. 7

தானமுந தவமும் யோகத் தன்மையு முணராவெ
ன்பான், ஞானமுந தெவிட்டா விற்ப நனமையுநல்
குவாயோ, பாணலங் கவர்ந்த தீஞ்சொற் பச்சிளங்
கிள்ளைகாண. வானவரிழைஞ்ச மன்றுள் வயங்கிய
நடத்தினுனே, 8

நடத்தியிவ் வுலகையெல்லா நாதநீ நிறைந்த தன்மை, திடத்துடனறிந்தா னந்தத் தெள்ளமு தருந்தி டாதே, விடத்திர ளனையகாம வேட்கையி லழுந்திமாயைச், சடத்தினை மெய்யென் றெண்ணித் தளரவோ தனியனேனே. 9

தனிவளர் பொருளேமாறத் தண்ணருங் கருணை பூத்த, வினியகற் பகமேழுக்க ணெந்தையே நினக்கன் பின்றி, நனிபெருங் குடிவங்காட்டு நயனவேற் கரிய கூந்தல, வனிதயர் மயக்கி லாழ்ந்து வருந்தவோ வம்பனேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி வ ன் செ ய ல்.

சிவன்செய லாலேயாதும் வருமெனத்தேறே னாளு, மவந்தரு நினைவையெல்லா மகற்றிலே னாசை வெள்ளங், கவர்ந்துகொண் டிழுப்பவந்தக் கட்டிலே யகப்பட்டையோ, பவந்தனை யீட்டியீட்டிப் பதைக் கின்றேன், பாவியேனே. 1

பாவியே. னினியென்செய்கேன் பரமனே பணிந்து ன்பாதஞ், சேவியென் விழிநீர்மலகச் சிவசிவவென்று தேம்பி, யாவியே நிறையவந்த வழதமே பென்னேன ந்தோ, சாவிபோஞ் சமயத்தாழ்ந்து சகத்திடைத் தனி ர்க்கின்றேனே, 2

இடைந்திடைந் தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெ
 முந தையநின் சரண, மடைந்தன னினிநீ கைவிடே
 லுனக்கே யபயமென் றஞ்சலி செய்துள், ஞடைந்து
 டைந தெழுது சித்திரப்பாவை யொத்துநா னசைவற
 நிற்பத், தொடர்ந்துநீ யெனையாட் கொள்ளுநா ளென்
 றே சோதியே யாதிராயகனே.

3

ஆதியாய்நவொ யந்தமாய்ப்பந்தம் யாவுமற்றகம்புற
 நிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம் பெருமான்
 ரொண்டனேன் சுகத்திலே யிருக்கப், போதியாவண்
 ணங் கைவிடன் முறையோ புன்மையே னென்கெய
 கேன் மனமோ, வாதியா நின்ற தன்றியும் புலன்சேர்
 வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே.

4

வாயிலோ ரைந்திற் புலனெனும்வேடர் வந்தென்க
 யீர்த்துவெங் காமத, தீயிலே வெதுப்பி யுயிரொடுந்
 தின்னச் சிந்தைநைந் துருகிமெயம்மறந்து, தாயிலாச்
 சேய்போ லலைந்தலைப் பட்டேன் றுயினுங் கருணையா
 மன்று, ணையகமாகி யொளிவிடுமணியே நாதனேஞ்
 னவா ரிதியே.

5

ஞானமே வடிவாய்த் தேடுவாதேடு நாட்டமே
 நாட்டத்து ணிறைந்த, வானமே யெனக்கு வந்துவந்
 தோங்கு மார்க்கமே மருளர்தாமறியா, மோனமேமுத
 லே முத்திரல வித்தே முடிவிலா விற்பமே செய்யுந்,
 தானமே தவமே நின்னைநா னினைந்தேன் றமியனேன்
 றனைமறப் பதற்கே.

6

மறமலி யுலக வாழக்கையே வேண்டும் வந்துநின்
னன்பர்தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்த
வற்புத நிட்டையி னிமித்தந், துறவதுவேண்டு மெள
னியா யெனக்குத் தூயநலருடரி னின்னம், பிறவி
யும்வேண்டும யானென திறககப் பெற்றவர் பெற்றி
டும்பேறே. 7

பெற்றவர் பெற்ற பெருந்தவக குன்றே பெருகிய
கருணைவா ரிதியே, நற்றவத் துணையே யானந்தக்கட
லே ஞாதுரு ஞானஞ் சங்க, ளற்றவர்க்குத நட்பு
டைக் கலப்பே யனேகமாய் நின்னடிக்கன்பு, கற்ற
துங் கேள்வி கேட்டது நின்னைக் கண்டிடும் பொருட்
டன்றோ காணே. 8

அன்றுநால் வருக்கு மொழிநெறி காட்டு மன்பு
டைச் சோதியே செம்பொன், மன்றுண் முககண்
னுங் காளகண் டமுமாய் வயங்கிய வானமே யென்
னுட், னென்கூரிருளைத் துரந்திடுமதியே துன்பமு
மின்பமுமாகி, நின்றவாதனை யைக் கடந்தவர் நினைவே
நேசமே நிற்பரமயானே. 9

யானெனல் காணேன் பூரண நிறைவில் யாதினுமி
நுந்தபே ரொளிநீ, தானென நிற்குஞ் சமத்துற வென
னைத் தன்னவ னுக்கவுந் தகுங்காண், வானெனவயங்கி
யொன்றிரண் டென்னு மார்க்கமாநெறி தந்துமாறுத்,
தேனென ருசித்து ளன்பரைக கலந்தசெலவமே சிற்
பர சிவமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னை யொருவர்.

தன்னை யொருவர்க் கறிவரிதாய்த் தானே தானு
யெங்குநிறைந், துன்னற் கரிய பரவெளியா யுலவா
வமுதா யொளிவிளக்கா, யென்னுட் கலந்தா யானறி
யா திருந்தா யிறைவா வினியேனு, நின்னைப்பெறுமா
றெனக்கருளா னிலையைக்கொடுக்க நினையாயோ. 1

நினையு நினைவுக கெட்டாத நெறிபெற் றுணர்ந்த
நெறியாளர், வினைபைக் கரைக்கும் பரமவின்ப வெ
ள்ளப்பெருக்கே நினதருளான், மனைவி புதல்வ ரன்
னைபிதா மாடுவீடென் றிடுமயக்கந், தனையுமறந்திங்
குனைமறவாத் தன்மைவருமோ தமியேற்கே. 2

வரும்போ மென்னு மிருநிலைமை மன்னுதொருத.
ன்மைத்தாகிக், கரும்போதேனோ முககனியோ வென்
னவென்னுட் கலந்துநலந், தரும்பே ரின்பப்பொரு
ளேநின் றன்னை நினைந்து நெசுகுருகே, னிரும்போகல்
லோ மரமோவென் னிதயமியாதென்றறியேனே. 3

அறியுந் தரமோ நானுன்னை யறிவுக் கறிவாய் நிற்
கையிறை, பிரியுந்தரமோ நீயென்னைப பெம்மானே
பே ரின்பமதாயச், செறியும் பொருணீ நின்னையன்றி
ச் செறியாப் பொருணை பெறும்பேற்றை, நெறிநின்
றொழுக விசாரித்தா னினக்கோ வில்லை யெனக்காமே. 4

எனதெம்பதும்பொய் யானெனல்பொய் யெவ்வா
மிறந்த விடங்காட்டு, நினதென்பதும் பொய் நீயெ

னல்பொய் நிற்கு நிலைக்கே நேசித்தேன், மனதென்
பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ,
தனதென்பதுக்கு மிடங்காணேன றமியேனெவ்வா
றுய்வேனே. 5

உய்யும் படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக்
கொடுத்தா லுடையாய்பாழ்ம, பொய்யு மவாவுமழு
க்காறும் புடைபட்டோடு நன்னெறியா, மெய்யும
றிவு பெறும்பேறும் விளங்கு மெனக்குன்னடியார்
பாற், செய்யும் பணியு வகைகூடுஞ் சிந்தைத் துயருந்
தீர்த்திடுமே. 6

சிந்தைத் துயரென் றொருபாவி சினந்து சினந்து
போர்முயங்க, நிர்தைக்கிடமாய்ச் சகவாழ்வை நிலை
யென் றுணர்ந்தே நிற்கின்றே, னெந்தப் படியுன்ன
ருள்வாய்க்கு மெனக்கெப படிநீயருள் செய்வாய்,
பந்தத்துயரற் றவர்க்கெளிய பரமானந்தப் பழம்பொ
ருளே. 7

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென்
றெண்ணு மொருபாவி, யிருளைத் துரந்திட் டொளி
நெறியை, யென்னுட் பதிப்பதென்றுகொலோ, தெ
ருளத் தெருள வன்பர்நெஞ்சந் தித்தித் துருகத் தெ
விட்டாத, வருளைப் பொழியும் குணமுகிலே யறிவா
ணந்தத் தாரமுதே. 8

ஆரா வமிர்தம் விரும்பினர்க ளறியவிடத்தை யமீர்
தாக்கும், பேரானந்த சித்தனெனும் பெரியோயாவிக்
குரியோய்கேள், காரா கிரக லலையி னிடைக்கட்டுண்
டிருந்த களைகளெல்லா, மூரா லொருநாட் கையுண்
வேற்றுண்டா லெனக்கிங்கொழிந்திடுமே. 9

எனக்கென் றிருந்த வுடல்பொருளும் யானுரின
வென றிர்ந்தவண்ண, மனைத்து மிருந்து மிலதாக
வருளாய் நில்லா தழிவழக்காய, மனத்துட்புகுந்து
மயங்கவுமென்மதிக்குட் களங்கம் வந்ததென்றே,
தனக்கொன் றுவமை பறநிறைந்த தனியே தன்னந்
தனிமுதலே 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும் பெருங்காற்று டிலவம் பஞ்சென
வுமன தலையுங்கால, மோசம்வரு மிதனலே கற்றது
ங்கேட்டதுந தூரந்து முத்திக்கான, நேசமுநல வா
சமும்போய்ப் புலனாயிற் கொடுமைபற்றி நிற்பரந்தோ,
தேசபழுத் தருள்பழுத்த பராபரமே நிராசையின்றே
ற் றெய்வமுண்டோ. 1

இரப்பானங் கொருவனவன் வேண்டுவ கேட்ட
ருள்செயன வேசற்றேதான், புறப்பான்ற னருணடி
யிருப்பதுபோ லெங்குநிறைபொருளே கேளாய, மர
ப்பான்மை நெஞ்சினன்யான் வேண்டுவ கேட்டிரங்

நீகனவே மௌனத் தோடந், தரப்பான்மை யருணி
றைவி லிருப்பதுவோ பராபரமே சகசநிட்டை. 2

சாட்டையிற் பம்பர சாலம் போலெலா
மாட்டுவா னிறையென வறிந்து நெஞ்சமே
தேட்டமொன் றறவருட் செயலி னிற்றியேல்
வீட்டறக துறவற மிரண்டு மேன்மையே. 3

தன்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவினான் ஞா
னமெனுந் தன்மைபேச, வுன்னெஞ்ச மகிழ்ந்தொரு
சொல்லுரைத்தனையே யதனையுநி புருகேனையா, வன்
னெஞ்சோ விரங்காத மரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோ
வைரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணுங் கட்டிநெ
ஞ்சோ வென துநெஞ்சங் கருதிற்றானே. 4

வாழி சோபனம் வாழிநல லனபர்கள்
சூழ வந்தரு டோற்றமுஞ் சோபன
மாழி போலரு னையன் மௌனத்தா
லேழை யேன்பெற்ற விற்பமுஞ் சோபனம். 5

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையா தியானெ
னுங் குதர்க்கம், விடுக்கின் றோகள்பாற் பிரிகிலா
துள்ளன்பு விடாதே, யடுக்கின் றோர்களுக் கிரங்கி
டுந்தண்டமி ழலங்க, றொடுக்கின் றோர்களைச்சோதி
யாததுபாஞ் சேதி. 6

உலக மாயையி லேயெளி யேன்றனையுழல விட்ட
 னையேயுடையாயரு, ளிலகு பேரின்ப வீட்டினி லெ
 ன்னையு மிருத்தி வைப்பதெக் காலஞ் சொலாயெழி
 ற், நிலக வாணுதற் பைநதொடி கண்ணினை தேக்க
 நாடகஞ்செய்தடி யார்க்கெலா, மலகிலாவினை தீர்க்கத்
 துசங்கட்டு மப்பனே யருளானந்த சோதியே. 7

முன்னிலைச் சுட்டொழுதியெனப் பல்காலு நெஞ்
 சேநான் மொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக் காட்டா
 தே யென்னையொன்றாச் சூட்டாதே சரணுன்போந்த,
 வந்நிலையே நிலையந்த நிலையிலே சுத்திமுத்தியனைத்துந்
 தோன்று, நன்னிலையீ தனறியிலை சுகமென்றே சுகர்மு
 தலோர் நாடினாரே. 8

அத்துவிதப் பெறும்பேரன் றறியாமல் யானெ
 னும்பே யகநதையோடு, மத்தமதி யினர்போல மனங்
 கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூர
 ணமாய் நின்மலமா யகண்டிதமாய்ச் சொருபானந்த,
 சுத்திகணீந் காதவணந் தன்மயமா ய்ருள்பழுத்துத்
 தழைத்தவொன்றே. 9

தந்தை தாயுநீ யென்னுயிர்த் துணையுநீ சஞ்
 சல மதுதீர்க்க, வந்ததேசிக வடிவுநீ யுணையலான்
 மற்றொரு துணை காணே, னந்த மாதியு மளப்

பருஞ் சோதியே யாதியே யடியார்தஞ், சிந்தைமே
விய தாயுமா னவனெனுஞ் சிரகிரிப் பெருமானே. 10

காதி லோலையை வரைந்துமேற் குமிழையுங் கறு
விவேள் கருநீலப், போதுபோன்றிடுங் கண்ணியர்ம
யக்கிலெப்போதுமே தளராமன், மாதுகாதலி 'பங்க
னையபங்கனை மாடமா ளிகைக்குழுஞ், சேதுமேவிய
ராமநா யகன்றனைச் சிந்தைசெய் மடநெஞ்சே. 11

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமா யளவிலாத வாரு
யிருக் கோருயிரா யமர்ந்தாயானாற், கண்டவரார்க்கே
ட்டவரா ருன்னுலுன்னைக காண்பதல்லா லெனன்றி
வாற்காணப் போமோ, வண்டுளப மணிமார்பன் புத
ல்வனோடு மனைவியொடுங் குடியிருந்து வணங்கிப்போ
ற்றும், புண்டரிக புரத்தினி னாதாந்தமௌன போதா
ந்த நடம்புரியும் புனிதவாழ்வே. 12

பொறியிற் செறினயம் புலக்கனியைப் புந்திக்கவ
ரார்ற் புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலு மனைக்குரங்குமா
ள்வாளா விருப்பேனோ, வறிவுக் கறிவாய்ப்பூரணமா
யகண்டானந்த மயமாகிப், பிறிவற் றிருக்கும் பெருங்
கருனைப் பெம்மானேயெம் பெருமானே. 13

உரையுணர் விறந்து தம்மை யுணர்பவ ருணர்வி
 னூடே, கரையிலா விற்ப வெள்ளங் காட்டிடுமுகி
 லே மாறாப், பரையெனுங் கிரணஞ் சூழ்ந்த பானு
 வே நின்னைப்பற்றித், திரையிலா நீர்போற் சித்தந்தெ
 ளிவனோ சிறியனேனே. 14

கேவல சகல மின்றிக கீழொடு மேலாயெங்கு, மே
 விய வருளின் கண்ணாய் மேவிடமேலா யின்பந், தா
 விடவின்பா தீதத் தனியிடை யிருத்திவைத்த, தே
 வெனு மெளனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய்
 வாம். 15

நேற்றுளா ரின்று மாளா நின்றன ரதனைக் கண்டு
 ம், போற்றிலே னின்னை யந்தோ போக்கினேன வீ
 ணைகால, மாற்றிலே னகண்டானந்த வண்ணலே யள
 வினமாயைச், சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திரோக்க
 வோ சிறிய னேனே. 16

போத மென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தை
 பொய்யிருளார், தீதிலாவிளக் கெடுத்திரு டேடவுஞ்
 சிக்கா, தாதலாலறி வாய்நின்ற விடத்தறியாமை, யே
 துமில்லமென றெம்பிரான் சுருதியே யியம்பும. 17

சுருதி யேசிவா கமங்களே யுங்களாற் சொல்லு,
 மொரு தனிப்பொரு ளளவையீ தெனனவாயுண்
 டோ, மொரு திரைக்கட னுன்மண லெண்ணினும்

புகலக், கருத வெட்டிடா நிறைபொரு ளளவையார்
காண்பார். 18

மினனைப் போன்றன வகிலமென் றறிந்துமெய்ப்
பொருளா, முன்னைப்போனற நற்பரம்பொருளில்லை
யென்றோர்ந்து, பொன்னைப் போன்ற நின்போதங்
கொண்டுன்பணி பொருந்தா, வெனனைப் போன்று
ள வேழைய ரையவிங்கெவரே. 19

தாயுந் தந்தையு மெனக்குற வாவதுஞ் சாற்றி
யு நீயுநின் னருளுநின் னடியரு மனறே
பேய் னேன்றிரு வடியினைத் தாமரைபிடித்தே
யு ய் னேயெனை யாளுடை முக்கணு யகனே. 20

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருந்தாது செல்லும
ந்தக காந்தத்தொன்று, தேய்ந்துவிட மெங்கேதான
ங்கேதான் சலிப்பறவு மிருக்குமாபோற், சாந்தபதப்
பரம்பொருளே பற்றுபொரு ளிருக்குமத்தாற் சலிக்
குஞ் சித்தம், வாய்ந்தபொரு ளில்லையெனிற் பேசா
மை நின்றநிலை வாய்க்குமன்றே. 21

பொற்பு றுங்கருத் தேயக மாயதிற் பொருந்தக்,
கற்பின் மங்கைய ரென்விழி கதவுபோற் கவினச்,
சொற்ப னத்தினுஞ் சோர்வின்றி யிருந்தநான்சோர்
ந்து, நிற்பதற்குந்த வினைவந்த வாறென்கொனிமலா.

வந்த வாறிந்த வினைவழி யிதுவென மதிக்கத், தநீ
தவாறுண்டோ வுள்ளுணர் விலை யன்றித் தமியே,
னெந்த வாறுகண் டிரங்கவு மிலைகற்றநூலா, லெந்த
வாறினித் தற்பரா வுயகுவேநேழை. 23

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொ
டரவொண்ணு வருணெறியைத் தொடர்ந்துநாடி, நல்
லார்க ளவையகத்தே யிருக்கவைததாய் நன்னர்நெஞ்
சந் தன்னலமு நணுகுவேனோ, வில்லாளி யாயுலகோ
டுயிரை ஈன்றிட் டெண்ணரிய யோகினுக்கு மிவனே
யென்னக், கல்லாலின் கீழிருந்த செக்கர்மேனிக் கற்ப
கமே பராபரமே கைலைவாழ்வே. 24

சாக்கிரமாநுதலினிலிந் திரியம்பத்தும் சத்தாதி
வசனாதி வாயு பத்து, நீக்கமிலந்தக் கரணம்புருடனோ
டு நின்றதுமுப் பாணெந்து நிலவுங்கண்டத், தாக்கிய
சொப்பனமதனில் வாயுபத்து மடுத்தனசத் தாதிவச
னாதியாக, நோக்குகர ணம்புருட னுடனேகூட நுவல்
வரிரு பந்தைந்தா நுண்ணியோரே. 25

சுழுத்தியித யந்தனிற் பி ராணன் சித்தஞ் சொல்
லரியபுருடனுடன மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்
றுரியம்பிராணனோடு மன்னுபுரு டனுங்கூடவயங்கா
நிற்கு, மழுத்திடுமு லந்தன்னிற் றுரியாதீத மதனி

டையே புருடனென்றி யமருஞானம், பழுத்திடுபக்
குவரறிவ ரவத்தை யைந்திற் பாங்குபெறக் கருவிநிற-
கும பரிசுதானே. 26.

இடத்தைக் காத்திட்ட சுவாவெனப் புன்புலாவி-
றைச்சிச், சடத்தைக் காத்திட்ட நாயினே னுன்னன
பர்தயங்கு, மடத்தைக் காத்திட்ட சேடத்தால் விசே-
டமாய்வாழ, விடத்தைக் காத்திட்ட கண்டத்தோய்
நின்னருள் வேண்டும். 27.

வாதனைப்பழக்கத்தினுன்மனமநதமனததா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழி லுளவா
மேதமம்மனமாயென்றிடிற் கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செபாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. 28.

ஐயவாதனைப் பழக்கமே மனரினைவதுதான், வை-
யமீதினிற் பரம்பரை யாதினுமருவு, மெய்யினின்றொ-
ளிர் பெரியவா சார்வுற்று விளங்கிப், பொய்யதென்ப
தை யொருவிமெய் யுணறுதல போதம. 29.

குலமிலான்குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொ-
டிதாம், புலமிலான் றனக கென்னவோர் பற்றிலான்-
பொருந்து, மிலமிலான மைந்தர் மனைவியில் லானெவ-
னவன்சஞ், சலமிலான் முத்தி தரும்பர சிவனெனத்-
தகுமே. 30.

கடத்தை மண்ணென லுடைந்தபோதோ விர்தக்
கருமச், சடத்தைப் பொய்யென லிறந்தபோதோ
சொலத்தருமம், விடத்தை நல்லமர் தாவுண்டு பொற
பொது வெளிக்கே, நடத்தைக காட்டியெவ் வுயிரை
யு நடப்பிக்கு நலத்தோய். 31

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாம னடு
வேசமமா, தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ் சத்திய
மெனநீ தமிழ்நேற்கு, மோனகுரு வாகியுங்கை காட்
டினையே திரும்பவு நான் முளைத்துத்தோன்றி, மான
தமார்க் கமபுரிநதிங் களைந்தேனே பரந்தேனே வஞ்ச
னேனே. 32

தன்மயஞ் சுபாவஞ் சுத்தர் தண்ணருள் வடிவஞ்
சாந்த, மின்மய மானவண்ட வெளியுரு வானபூர்த்தி,
யென்மய மெனக்குக்காட்டா தெனையபகரிக்கவந்த,
சின்மய மகண்டாகாரந தக்ஷிண திக்கமுர்த்தம். 33

சிற்றரும்பன சிற்றறிவாளனே தெளிந்தான், மற்
றரும்பென மலரெனப் பேரறிவாகிக், கற்றரும்பிய
கேள்வியான் மதித்திடக்கதிச்சீர், முற்றரும்பிய மெள
னியாய்ப் பரத்திடை முளைப்பான. 34

மயக்கு சிந்தனை தெளிவென ஊருநெறி வகுப்பா,
னயக்கு மொன்றன்பா லொன்றிலை யெனனல வழ்க்

கே, யியக்கமுற்றிடு மயக்கத்திற் றெளிவுற லினிதாம்,
பயக்க வலலதோர் தெளிவுடை யவர்க் கெய்தல பண்
போ. 35

அருள்வடி வேழுமூர்த்த மவைகள்சோ பானமெ
ன்றே, கருதிசொல்ல வியவாற்றாலே தொழுந் தெய்வ
மெல்லா மொன்றே, மருளெனந கில்லைமுன்பின் வரு
நெறிக் கிவ்வழக்குத், தெருளின்முன் னிலையா முன
னைச் சேர்ந்தியான நெளிகின்றேனே. 36

எத்தனை பிறப்போ வெத்தனை யிறப்போ வெனிய
னேற் கிதுவரை யமைத்த, தததனை பெல்லா மறிந்த
நீ யறிவை யறிவிலி யறிகிலே னந்தோ, சித்தமும் வர
க்குந் தேகமுநினவே செனமமு மினியெனா லாற்று,
வைத்திடிங் கெனனை நின்னடிக்குடிபா மறைமுடியி
ருந்தவான் பொருளே. 37

வான்பொருளாகி யெங்குநீ யிருப்ப வந்தெனைக்
கொடுத்து நீயாகா, தேன்பொருள் போலக் கிடக்கின்
றேன முனனை யிருவினை வாதனையன்றோ, தீனபொ
ருளான வயிர்தமே நின்னைச சிந்தையிற் பாவனைசெய்
யு, நான்பொரு ளானே னலலனல் லரசே நானிறந்தி
ருப்பது நாட்டம். 38

நாட்டமுன் றுடைய செந்நிற மணியே நடுவுறுநா
யுகவிளக்கே, கோட்டமில் குணத்தோர்க் கெளியநிர்க்,

குணமே கோதிலா வமிர்தமே நின்னை, வாட்டமி னெ
ஞ்சங் கிண்ணமாச் சோத்து வாய்மடுத் தருந்தினனாங்
கே, பாட்டளிநறவ முண்டயர்த் ததுபோற் பற்றயர்
ந் திருப்ப தெந்நாளோ. 39

என்னுடை யுயிரே யென்னுளத்தறிவே யென்னு
டையன்பெனு நெறியாயக், கன்னன் முக்கனிதேன
கண்டமிர் தெனனக் கலந்தேனை மேவிடக் கருனை,
மன்னிய வுறவே யுன்னைநான் பிரியா வண்ணமென
மனமெனுங் கருவி, தனனது வழியற் றென்னுழைக்
கிடப்பத் தண்ணருள் வரமதுவேண்டும். 40

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கெனச் செயல்.

எனக்கெனச் செயல் வேறிலையாவு மிங்கொருநின்,
றனக்கெனத்தகு முடல்பொரு ளாவியுந் தந்தேன்,
மனத்த கத்துள வழுக்கெலா மாற்றி யெம்பிரானீ,
நினைத்த தெப்படி யப்படி யருளுதனீதம். 1

உளவறிந்தெலா நின்செய லாமென வுணர்ந்தோர்,
களவி லானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக்,
வுநாயினேற் கிவ்வண மமைத்தனை கருத்துத்
ருந் தன்மையிங் காரொடு புகலுவேன் றக்கே.

என்னைத் தானின்ன வண்ணமென் றறிகிலாவே
ழை, தன்னைத் தானறிந்திடவருள் புரிதியேற்றக்
கோய், பின்னைத் தானினற னருள்பெற்ற மாதவப்
பெரியோர், நின்னைத் தானிக ராரென வாழ்த்துவர்
நெறியால. 3

ஏத மின்றித்தன னடியினைக் கன்புதா னீட்டு
காத லன்பர்க்கு கதிநிலை யீதெனக் காட்டும்
போத நித்திய புண்ணிய வெண்ணரும் புவன
நாத தற்பர நானெவ்வா றுய்குவே னவிலாய். 4

வேத மெத்தனை யத்தனை சிரத்தினும் விளங்கும்
பாத நித்திய பரம்பர நிரந்தர பரம
நாத தற்பர சிற்பர வடிவமாய் நடிக்கு
மீத நிற்குண நினையன்றி யொன்று நானினையேன. 5

நெறிக டாமபல பலவுமா யந்தந்த நெறிக்காஞ்-
செறியுந் தெய்வமும் பலபல வாகவுஞ்செறிந்தா, லறி
யுந் தன்மையிங் காருனை யறிவின லறிந்தோர், பிறி
யுந் தனமையில் லாவகை கலக்கின்ற பெரியோய். 6

பெரிய வண்டங்க ளெத்தனை யமைத்ததிற் பிற
ங்கு, முரியபல்லுயி ரெத்தனை யமைத்ததற்குறுதி,
வருவதெத்தனை யமைத்தனை யமைத்தருள் வளர்க்
-யிய் தத்துவ வெனக்கிந்த வண்ணமே னமைத்
7

கணமதேனுநின் காரணந் தனனையே கருத்தி,
 லுணரு மாதவர்க்கானந்த முதவினை யொன்றுங், கு
 ணமிலாதபொய் வஞ்சனுக்கெந்தை நிர்க்குணமா, மண
 முலாமலர்ப் பதந்தரின் யாருனை மறுப்பார். 8

கன்னன முக்கனி கண்டுதேன் சருக்கரைகலந்த,
 தென்னமுத்தியிற் கலந்தவர்க் கின்பமா யிருக்கு,
 நன்ன லத்தரின் னற்பதந் துணையென நம்பசு, சொ
 னனவர்க்கென லாங்கைம்மா நிலையென் சொல்
 வேன். 9

தந்தைதாய்தமர் மகவெனு மவையெலாஞ் சுகத்
 திற், பந்தமா மென்றே யருமறை வாயினற்பகர்ந்த,
 வெந்தை நீயெனை யின்னமவ வல்லலி லிருத்திற், சிந்
 தைத்தானறெளிந் தெவ்வண முய்வணஞ்செப்பாய். 10

துய்யன் றண்ணருள் வடிவினன் பொறுமையாற்
 றுலங்கு, மெய்ய னென்றனை யையனே யடைந்த
 னன்மெத்த, நொய்ய னுண்ணிய வறிவிலனென்றை
 தூ ருக்கும், பொய்யனென்றனைப் புறம்விடி னென்
 செயவேன் புகலாய். 11

ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த் திரட்கெலா முறுதி,
 யென்றதா யென்று முள்ளதா யெவற்றினு மிசைய,

நின்ற தாய்நிலை நின்றிடு மறிஞுவென்னெஞ்சு, மன்ற
தா யின்ப வருக்கொடு நடித்திடின வாழ்வேன். 12

தனியி ருந்தருட் சகசமே பொருந்திடத் தமியேற்
கினியிரங்குதல் கடனிது சமயமென நிதயக
கனிவு மப்படி யாயின தாதலாற் கருணைப்
புனித நீயறி யாததொன் றுள்ளதோ புகலாய். 13

திருந்து சீரடித் தாமரைக் கன்புதான் செய்யப்,
பொருந்துநா ணல்ல புண்ணியஞ் செய்யுநாள் பொ
ருந்தா, திருந்த நாள்வெகு திவினையிழைத்தநாளெ
ன்றா, அருந்தவாவுணைப் பொருந்துநா ளெந்தநாள
டிமை. 14

பின்னு முன்னுமாய் நடுவுமா யாவினும் பெரிய,
தென்னுந் தன்மையா யெவ்வுயிர்த் திரளையுமியக்கி,
மன்னுந் தண்ணருள் வடிவமே யுனக் கன்புவைத்
துந், துன்னு மின்னலேன் யானெனு மகந்தையேன்
சொல்லாய். 15

மின்னை யன்னபொய் வாழ்க்கையே நிலையெனமெ
ய்யா, முன்னை நான்மறந் தெவ்வண முய்வணமுரை
யாய், முன்னை வலவினை வேரற முடித்தெனறுமுடி
யாத், தன்னைத் தன்னடி யார்க்கருள் புரிந்திடுந் தக்
கோய். 16

எம்ப ராபர வெம்முயிர்த துணைவவென் நிறை
ஞ்சு, மும்ப ரிம்பர்க்கு முளககணை நடிக்கின்றயுன்
ற, நம்பொன மாமலர்ப பதத்தையே துணையென
வடிமை, நம்பி னேனிணிப் புரப்பதெக் காலமோ நவி
லாய். 17

பாடி யாடிநின் நிரங்குநின் பதமலர் முடிமேற்,
சூடி வாழ்ந்தன ரமலநின் னடியர்யான் றொழும்ப,
னடியே விந்தவுலகத்தை மெய்யென நம்பித், தேடி
னென்வெறுந தீமையே யென்னினிச் செய்வேன். 18

கூவு வஞ்சனை காமமென் றிவையெலாங்காட்டு
மாவு மாயையிங் காரெனக கமைத்தனரையா
வுளவிலே யெனக் குள்ளவா றுணர்த்தினுந் நடிமை
வளருமாமதி போன்மதி தளர்வினறி வாழ்வேன். 19

வானநாயக வானவர்நாயக வளங்கூர், ஞானநாய
கநானமறை நாயகநலஞ்சேர், மோனநாயக நின்னடி
க்கன்பினறி முற்றுந், தீனனாபகம் வாடவோவென்செ
ய்வேன் செப்பாய். 20

ஏத மற்றவர்க் கினபமே பொழிகின்ற விறையே
பாத கககருங் கன்மனங் கோயிலாப் பரிந்து
சூத கத்தனா யாதினு மிசசைமேற் றோன்றும்
வாத னைக்கிட மாயினே னெவ்வணம் வாழ்வேன். 21

தெளிவொ டகையோ வறிகிலா னறிவிலான் சிறி
து, மளியி லானிவன் நிருவருட் கயலென வறிந
தோ, வெளிய னாக்கினை யென்செய்வே னென்செய்
வே னெல்லா, வொளியுமாய் நிறை வெளியுமா யாவு
மா முரவோய். 22

கண்ணினுன்மணி யென்னவே தொழுமன்பர் கரு
த்து, ணண்ணுகின்றநின் னருளெனக் கெந்தநாண
ணுகு, மண்ணுவிண்ணு மற்றுள்ளன பூதமுமாறப்,
பெண்ணுமாணுமா யல்லவாய் நிற்கின்ற பெரியோய்.

சுகமெ லாந்தனி புரந்தனை தகவுடைத் தக்கோ,
தகமெலாநிறைந் தானந்தமாயினை யளவின், மகமெ
லாமபுரிந் தோரைவாழ் வித்தனைமாறு, விகமெலாமெ
னைப் பிறந்திடச் செய்ததே னெந்தாய். 24

ஏய்ந்தநல்லருள் பெற்றவர்க் கேவலா யெளியேன்,
வாயந்த பேரனபு வளர்க்கவுங் கருணைநீ வளர்ப்பா,
யாய்ந்த மாமறை யெத்தனை யத்தனை யறிவாற், றேய்
ந்த பேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோனறலாந்துயோய்.

தககநின்னருட் கேள்வியோ சிறிதினறிக் தமியே
ன், மிக்கதெய்வமே நின்னின்ப வெள்ளத்தில் வீழே,
இனாக ருய்தந்தை மகவெனும் புாசக்கட்டுடனே,

துக்க வெள்ளத்தி லாழ்கினறே நென்செய்வான் னு
ணிந்தேன். 26

பவம் புரிந்திடும் பாவியேற் கருணிகை பதியத், தவ
ஞ்செயும்படி தயவுசெய் தருள்வதேகரும, மவம்புரிந்
திடார்க் கானந்த வமிர்தத்தை யளிக்க, நவங்கொடத்
துவத் திரையெறி கடலெனு நலததோய். 27

உற்று ணர்ந்தெலா நீயல திலையென் றுனையே,
பற்றுகின்றன ரெந்தைநின் னடியர்யான்பாவி, முற்று
மாயமாஞ் சகத்தையே மெய்யெனமுதறு, னற்றிருந்
திடத் தொழில்செய்வான் றனை நிகரானேன். 28

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தை
யகோ வெனவும வாரணாதி, யண்டமவை யடுக்கடுக்
கா யந்தரத்தி னிறுத்துமவதானம்போல, வெண்டரு
நல்லகிலாண்ட கோடியைத்தன் னருள்வெளியி லிலக
வைத்துக், கொண்டுநின்ற வற்புதத்தை யெவராலு
நிசசயிககக் கூடாவொன்றை. 1

ஒன்றிண்படாய் விவகரிக்கும் விவகாரங் கடந்தே
ழாம் யோகபூமி, நின்றுதெளிந தவர்பேசா மெளன

நியாயத்தைநிறை நிறைவைத்தன்னை, யன்றியொரு
பொருளிலதா வெப்பொருட்குந் தான்முதலா யசல
மாகி, யென்றுமுள்ள விற்பத்தைத் தண்ணென்ற சா
ந்தபத வியற்கை தன்னை. 2

பதமுன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப்
பரிசுகாட்டிச், சதமாகி நிராலம்ப சர்க்கியதா யாரம்
பத் தனமையாகி, விதம்பாவுங் கடந்த வித்தை யெ
னுமிருளைக் கீண்டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங்
காணாத வானந்த சாகரத்தை மௌனவாழ்வை. 3

வாழ்வனைத்துந் தந்தவிற்ப மாகடலை நல்லமிர்தை
மணியைப் பொனனைத், தாழ்வறவென் னுளத்திருந்த
தத்துவத்தை யத்துவித சாரந்தனைச், சூழ்பெரும்
பே ரொளியையொளி பரந்தபர வெளியை யினபச்
சுகத்தைமாறு, வேழலகுங் கலந்தின்றுய் நாளையா
யென்றுமா மியற்கைதன்னை. 4

தன்னையறிந் தவாதம்மைத் தானாகச்செய்தருளுஞ்
சமதலைலாக, மின்னைநிகாத் திடவறியாச் சொருபா
னந்தச் சுடரை வேதமாகி, யெனனையறி வரிதென்
னச் சமயகோடிகளிடைய விடையறாத, பொன்னைவி
ரித் திடுமுலகத் தும்பருமிய் பரும்பரவும், புனிதமெ
ய்யை. 5

பரவரிய பரசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலா
ய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்ற விசித்திரத்தை யைக்ய
பதத்தினிதிருந்த விவேகந்தன்னை, யிரவுபக னினைப்பு
மறப் பெனுந்தொந்தமறியார்க ளிதயம்வேதச், சிரமெ
னவாழ் பராபரத்தையானந்தநீங்காத சிதாகாசத்தை.

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமி
ன்ன மறியேமெனனு, நித்தியத்தை நிராமயத்தை
நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளா னினைவுகளுள்ளே, வை
த்து வைத்துப் பார்ப்பவரைத் தானாக வெந்நாடும்
வளர்த்ததுக் காக்குஞ், சித்தினைமா தூவெளியைத்
தன்மயமா மானந்தத் தெய்வந்தன்னை. 7

தன்னிலே தானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்து சுக
சமாதியாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு
மனமேயுன புரைகடர்ந்தா, யென்னினோ யான்பிழை
ப்பே னெனக்கினியா ருன்போல்வா ரில்லையில்லை, யுன்
னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோ
ருறவுமாவாய. 8

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை
யொழிந்து தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றோ விகபரமு
முன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதிலுன்னை யசத்
தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவே

னென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதே
யத்தினினீ செல்லல்வேண்டும். 9

வேண்டியநா ளென்னோடும் பழகியநீ யெனைப்பிரி
ந்த விசாரத்தாலே, மாண்கிடக கினுமந்த வெல்லை
யையும் பூரணமா வணக்கஞ் செயவே, னாண்டகுரு
மௌனிதனனா லியானெனதற் றவனருண னாவேன
பூவிற், காண்டகவெண் சித்திமுத்தி யெனக்குண்டா
முன்னாலென் கவலைதீர்வேன். 10

தீராத வெனசனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தச்
சனனத்தோடே, யாரேனு மறிவரிய சீவன்முத்தியுண்
டாகு மையவையோ, காரேனுங் கற்பகப்பூங் காவே
னுமுனக்குவமை காட்டப் போமோ, பாராதியாக
வெழு மண்டலத்தி னின்மகிமை பகரலாமோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயப்புலி.

பாயப் புலிமுன் மான்கனறைக் காட்டும்படியகில,
மாயைப் பெரும்படைக் கேயிலக் காவெனை வைத்
தனையோ, நீயெப் படிவகுத் தாலுநன்றேரின் பெரு
ங்கருணை, தாயொத் தடியாக்கருள் சச்சிதானந்த தற்
பரமே. 1

தற்பரமாஞ் சிற்பரமாகி மன்றந் தனினடித்து, நிற்
பரம் போருகன மால்பணி நீதரென் னெஞ்சகமாங்,

தற்பரந் தாங்குக் கரைந்திட வாநொத்த காட்சி நல்
கும், பொற்பர மாயென் வினைக்கருந்தாதைப் பொடி
செய்ததே. 2

செய்யுந் தவஞ்சற்று மிலலாத நானுன் றிருவடிக்
கே, கொய்யும் புதுமல ரிட்டுமெய்யன்பர் குழாத்து
டனே, கையுஞ் சிரமிசைக் கூப்பிநினறடிக் கசிந்து
ருகி, யுய்யும படிக்கருள் செய்வதென்றோ புலியூரத்
தனே. 3

அத்தனைச் சிற்றம்பலவனை யென்னுயிராகினின்று,
சுத்தனைச் சுத்த வெளியா னவனைச் சுகவடிவா, நித்
தனை, நித்த நிராதாரமாகிய நின்மலனை, எத்தனைநாள்
செல்லு மோமன மேகண் டிறைஞ்சுதற்கே. 4

கண்டா ருளத்தினிற் காலூன்றிப் பெய்யுங்கருணை
முகி, லண்டார் புரத்துக்கு மன்பர் வினைக்குமசனித
ன்னைக், கொண்டாடி னார்முனங் கூத்தாடுமத்தன்றன்
கோலமெல்லாம், விண்டாலம்மாவொன்றுங் காணாது
வெட்ட வெறுவெளியே. 5

வெளியான நீயென் மனவெளி யூடு விரவினையா,
வொளியாருங் கண்ணு மிரவியும் போனினுலாவுவ
ன்கா, ணளியாருங் கொன்றைச் சடையாட வம்புலி
யாடகங்கைத், துளியாட மன்று ணடமாடு முக்கட்
சுடர்க்கொழுந்தே. 6

கொழுந்தா துறைமலர்க் கோதையர் மோகக்கு.
ரைகடலி, லழுந்தாத வண்ணநின் பாதப்புணைதந்த
ருள்வதென்றோ, வெழுந்தா தரவுசெ யெமபெருமா
னென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர், தொழுந்தாதையே வெ
ண்பொடிபூத்த மேனிச் சுகப்பொருளே. 7

சுகமாகு ஞானந் திருமேனி யாநல்ல தொண்டர்
தங்க, ளகமேபொற கோயி லெனமகிழ்ந்தே மனறு
ளாடியகற், பகமேயுன பொன்னடி நீழல்கண் டால
னறிப் பாவிக்கிந்தச், செகமாயை யானவருங் கோ
டை நீங்குந் திறமீலையே. 8

நீங்கா துயிருக் குயிராகிநின்ற நினையறிந்தே, தூ
ங்காமற் றாங்கினல் லாதே யெனக்குச் சுகமுமுண்
டோ, வோங்கார மாமைந் தெழுததாற் புவனத்தை
யுண்டு பண்ணிப், பாங்கா நடததும பொருளே யக
ண்ட பரசிவமே. 9

சிவமாதி நான்முகக கோவந்த மாமறை செப்புகி
ன்ற, நவமா யிலங்கிய வொன்றே யிரண்டற்ற நன்
மைபெறு, தவமேதருமைம் புலப்பொறிக்கே யென
னறிவுபொல்லாப், பவமே விளைக்க வென்றோவெளி
மானெனப் பாய்ந்ததுவே. 10

ஆறொத் திலங்கு சமயங்க ளாறுக்கு மாழ்கடலா
ய், வீறிப்பரந்தபரமான வானந்தவெள்ளமொன்று,

தேறித் தெளிநது நிலைபெற்ற மாதவர்சித்தத்திலே,
யூறிப் பரந்தண்ட கோடியெல்லா நின்றலாவியதே.

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்ட
மின்றிக், கிடக்கினுஞ் செவ்வி திருக்கினு நல்லருட்
கேள்வியிலே, தொடக்குமென் னெஞ்சமனமற்ற பூர
ணத் தொட்டிக்குளே, முடக்குவன்யானபரமானந்த
நித்திரை மூடிடுமே. 12

எண்ணுத தெண்ணிய நெஞ்சே துயரொழி யெ
ன்னிரண்டு, கண்ணே யுறங்குறங் கென்னுணை முக்
கட் கருணைப்பிரான், றண்ணா கருணை மௌனத்தி
னுன் முத்தி சாதிக்கலா, நண்ணுத தொன்றில்லையெ
ல்லா நலமு நமக்குளவே. 13

நானென் றொருமுத லுண்டென்ற நான்றலை நா
ணவென்னுட், டானென்றொருமுதல பூரணமாகத்
தலைப்பட் டொப்பி, லானந்தந் தந்தென் னறிவையெ
ல்லாமுண் டவசநல்கி, மோனந் தனைவிளைத்தாலினி
யாது மொழிகுவதே. 14

தானந் தவஞ்சற்று மில்லாத நானுண்மை தானறி
ந்து, மோனம் பொருளுளைக் கண்டிடச் சற்குருமோ
னனுமாய்த், தீனன் றனக்கிங் கிரங்கினையேயினிச் சிந்
தைக்கென்று, மானந்தந் தானல்லவோபரமேசச்சிதா
னந்தமே. 15

எனக்கோர் சுதந்தர மில்லையப்பாவெனக் கெய்ப்
பில வைப்பாய், மனக்கோ தகற்றும்பரம்பொருளே
யெனனை வாழ்வித்திட, நினக்கேபரநின்னை நீங்காத
பூரண நீள்கருணை, தனக்கே பரமினிச் சும்மாவிருக்
கத் தகுமென்றுமே. 16.

இடம்பெறு வீடுமின் னூர்சேய் சகமு மிருநிதியு,
முடம்பைவிட் டாருயிர் போம்போதுகூடி யுடனவ்
ருமோ, மடமபெறு மாயை மனமே யினியிங்குவா
மௌனி, திடமபெற வைத்த மௌனஞ் சகாயந்தெ
ரிந்துகொள்ளே 17.

நாற்றச சடகத்தை யொன்பது வாசனடைமனை
யைச், சோற்றுப் பசையினை மும்மலபாண்டத்தொ
டக் கறையை, யாற்றுப பெருககன்ன கன்மப்பெரு
ககை யடர்கிருமிச், சேற்றைத் துணையென்ற நாய்க்
குமுண் டோகதி சேர்வதுவே 18.

பொய்யா ருலக நிலையல்ல ளானற் புனலெனவே,
மெய்யாவறிந்தென்ன வெனனாவிதனை விடப்படுமோ,
கையான மௌனந் தெரித்தேகல்லா னிழற்கண்ணி
ருந்த, வையாவப் பாவென் னரசேமுக் கண்ணுடை
யாரமுதே. 19.

ஆரா வமுதென மோனம் வகித்துக்கல் லானிழற்
கீழ்ப், பேராது நால்வருடன் வாழ்முக்கண்ணுடை

ப்பேரரசே, நீரா யுருகவுள் ளன்புதந்தே சுகநிட்டை
யைநீ, தாரா விடினென் பெருமூச்சுத் தானத்தனஞ்
செயனே 20

வாயுண்டு வாழ்த்த மெளனஞ்செய் போதுமெள
னவருட், டாயுண்டு சேயென்ன வெண்ணைப் புரக்கச்சு
தானநதமா, நீயுண்டு நின்னைச் சரண்புக நானுண்டெ
ன்னெஞ்சமையா, தீயுண்டிருநத மெழுகலவோகதி
சோவதற்கே. 21

கல்லா லெறிந்துங்கை வில்லா லடித்துங்கனிமது
ரச், சொல்லாற் றுதித்துநற் பசுசிலை தூவியுந் தொ
ண்டரின, மெல்லாம பிழைத்தன ரன்பற்ற நானினி
யேதுசெய்வேன், கொல்லா விரதியா¹ நேர்நின்றமுக
கட் குருமணியே 22

முன்னிலைச் சுட்டொழி நெஞ்சேநின்போதமுளை
க்கிலையோ, பின்னிலைச சனமம் பிறக்குங்கண் டாயிந்
தப் பேய்த்தனமேன், றன்னிலையே நிலலு தானே
தனிச்சச்சி தானநதமா, நன்னிலை வாய்க்குமெண் சித்
தியுங் காணு நமதல்லவே 23

சொல்லான் மெளன மெளனமென்றே சொல்லிச்
சொல்லிக் கொண்ட, தல்லான் மனமறப்பூரண நிட்
டையி லாழ்ந்த துண்டோ, கல்லாத மூடனினியெ
ன்செய் வேன்சுகற் காரணமாம், வல்லாளனானமௌ
ன சதானந்த மாகடலே. 24

ஆரணமாகம மெல்லா முரைத்த வருண்மௌன,
காரண மூலங்கல லாலடிக் கேயுண்டு காணப் பெற்
றூற், பாரணங்கோடு சுழனெஞ்சமாகியபாதரச, மா
ணமாய்விடு மெண்சித்தி முத்தியும் வாயத்திடுமே 25

சித்தமவுனி வடபான் மவுனந் தீபகுண்ட, சுத்
தமவுனியெனுமுவுருக்குந் தொழும்புசெயது, சத்த
மவுன முதன்முன்று மௌனமுர்தான் படைத்தே,
னித்த மவுனமல்லாலறியேன் மற்றை நிட்டைகளே.

கண்டே னினதரு ளவவருளாய் நின்று காண்ப
தெல்லா, முண்டேயதுவு நினதாக்கி னேனுவட்டாத
வின்ப, மொண்டேயருந்தி யினேப்பாறி னேனல்ல
முத்திபெற்றுக், கொண்டேன் பராபரமே யெனக
கேதுங் குறைவிலையே. 27

மேற்கொண்ட வாயுவுங் கீழ்ப்பட மூலத்துவெந்
தழலைச், சூற்கொண்ட மேகமெனவூமை நிறுதுசொரி
வதையென, னாற்கண்டதன்று மௌனோபதேசியளிக்
கையினிப், பாற்கண்டு கொண்டனன் மேலேயமிர்தம்
பருகுவனே. 28

சொல்லாற் றொடர்பொரு ளாற்றொட ராப்பரஞ்
சோதிநின்னை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சக
மார்க்கத்திலுஞ், செல்லாதென் சிந்தை நடுவே கிட

ந்து திகைத்து விம்மி, யல்லானதுபக லானதும் வாய்
விட் டரற்றுவனே. 29

அறியாத வென்னை யறிவாயு நீயென்றகம்புறமும்,
பிறியா தறிவித்த பேரறி வாஞ்சுத்தப் பேரொளியோ,
குறியாத, வானந்தக் கோவோ வழுதருள் குண்ட
லியோ, சிறியேன் படுத்துயர் கண்கெல்லானிழற் சேர்
ந்ததுவே. 30

எல்லா முதவு முனையொன்றிற் பாலனை யேனுஞ்
செய்து, புல்லா யினுமொரு பச்சிலையாயினும் போட்
டினைஞ்சி, நில்லேனல யோக நெறியுஞ்செயேனரு
ணீதியொன்றுங், கல்லேனெவ்வாறு பரமே பரகதி
காண்பதுவே. 31

ஒன்றுந் தெரிந்திட வில்லையென் னுள்ளத்தொரு
வவெனக், கென்றுந் தெரிந்த விவையவைகே ளிரவு
ம்பகலுங், குன்றுங் குழியும் வனமுமலையுங் குரைக
டலு, மன்று மனையுமனமாதிதத்துவ மாயையுமே. 32

பழுதுண்டு பாவையர் மோகவி காரப்பரவையி
டை, விழுகின்ற பாவிக்குந் தனமுட்புணையை வியந்
தளித்தான், நொழுகின்ற வன்ப ருளங்களிகூரத்துல
ககுமன்று, நொழுகின்ற வானந்தக கூத்தனென்கண்
மணி யென்னப்பனே. 33

அழுக்கார்ந்த நெஞ்சடையேனுக் கையாநின்னரு
ள்வழங்கி, னிழுக்காகு மெனறெண்ணியோவிரங்காத
வியல்புகண்டாய், முழுக்காத லாகிவிழி நீர்பெருக்கிய
முத்தரெனுங், குழுக்காணநின் று நடமாடு திலலைக்
கொழுஞ்சடரே. 34

ஆலம்படைத்த விழியார்கண் மால்கொண் டவர்
செயிர்த்ர, சாலம்படைத்துத தளாந்தனையெயென்
றுந் தண்ணருள்கூர், கோலம் படைத்துக கல்லால
டிக் கிழ்வைகுங் கோவுக்கனபாங், காலம்படைக்கத்
தவம்படை யாதெனகொல கன்னெஞ்சமே 35

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா,
மமமா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டுமறிவினறியே,
பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பே
தைமையால், வெமமாயக் காட்டி லலைந்தேனந்தோ
வென்விதிவசமே. 36

தினமே செலச்செல வாழநாளு நீங்கச் செகத்தி
ருள்சொற், பனமேயெனவெளி கண்டேயிருக்கவும்
பாசபந்த, வினமே துணையென்றிருந்தோ நமன்வரி
னென்செய்குவோ, மனமே நம்போல வுண்டோசுத்த
மூடரிவ்வையகத்தே. 37

கடலெத் தனைமலை யெத்தனை யத்தனை கன்மம
தற், குடலெத் தனையத் தனைகட னுண்மண லொகி

குமிந்தச், சடலத்தை நானவிடுமுன்னே யுனைவந்தி
சாரலிருட், படலத்தை மாற்றப் படாதோ நிறைந்த
பராபரமே. 38

நினைவு நினைவு நினையன்றி யில்லை நினைத்திடுங்கா
ல், வினையென் றொருமுத னின்னையல்லாது விளைவ
துண்டோ, தனையுந் தெளிந்துண்ணைச் சார்ந்தோர்க
ளுள்ளச்செந் தாமரையா, மனையும்பொன மனறமு
நின்றாடுஞ் சோதி மணிவிளக்கே. 39

உள்ளத் தையுமிங் கெனையுநின் கையினிலொப்
புவித்துங், கள்ளத்தைச் செய்யும் வினையால் வருந்
தக் கணக்குமுண்டோ, பள்ளத்தில்வீழும் புனல்
போற் படிநதுன் பரமவின்ப, வெள்ளத்தின்மூழ்கின
ர்க்கே யெளிதாந்தில்லை வித்தகனே. 40

கள்ளம் பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங் காலர்
வந்தா, லுள்ளன் பவர்கட்குண் டோவிலலையேயுல
கின்றவன்னை, வள்ளம் பொருந்து மலரடி-காணமன்
றாடுவின்ப, வெள்ளச் செம்பாதப் புண்ணையெல் லாற்
கதிவேறில்லையே. 41

தன்மயமான சபாவத்தின மெள்ளத் தலைப்படுங்
கான், மின்மயமான சகம்யா துரைத்தென் வெளியி
லுயத்த, சின்மய முத்திரைக கையேமெய்யாகத்

தெளிந்தநெஞ்சே, நின்மய மென்மயமெல்லா நிறை
ந்த நிராமயமே. 42

ஆயுங் கலையுஞ் சுருதியுங் காண்டற் கரியவுனைத்,
தோயும் படிகுக் கருணைசெய் வாயசுகவான் பொரு
ளே, தாயும் பிதாவுந் தமருங் குருவுந் தனிமுதலு,
நீயும் பரையுமென் றேயுணர்ந்தேனிது நிச்சயமே. 43

அல்லும் பகலு முனக்கே யபயமபய மென்று,
சொல்லுஞ் சொல்லின்னந் தெரிந்ததன்றோ துதிப்பா
ர்கண்மனக், கல்லுங் கரைக்கு மெளனாவுனது கருணை
யென்பாற, செல்லும் பொழுதல்லவோ செல்லுவேன
ந்தச சிற்சுகத்தே. 44

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்றறிந் தாலவ னின்ன
ருளே, யல்லாற் புகலிடம் வேறுமுண் டோவதுவே
நிலையா நிலலாயுன் னாறறமி யேற்குக் கதியுண்டிந்நீணி
லததிற், பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்ந்தாவ தென்னபுக
னெஞ்சமே. 45

ஒளியே யொளியி னுணர்வே யுணர்வி னுவகை
பொங்குங், களியே களிக்குங்கருத்தே கருத்தைக் கவ
ளங்கொண்ட, வெளியே வெளியின் விளைசுகமே சுகர்
வீறுகண்டுந், தெளியேன் றெளிந்தவரைப்போற்றிடே
னென்ன செய்குவனே. 46

மறக்கின்ற தன்மை யிறத்தலொப் பாகு மனம்
தொன்றிற், பிறக்கின்ற தன்மை பிறத்தலொப்பாகு
மிப்பேய்ப்பிறவி, யிறக்கின்ற வெல்லை களவிலையே
யிந்தச சன்மவல்ல, றுறக்கின்ற நாளொநத நாள் பர
மேனின் றொழும்பனுக்கே. 47

காட்டியவந்தக கரணமு மாயையிக் காயமென்று,
சூட்டிய கோலமு நானு வியங்கத் துறையிதனு, ணுட்
டிய நான்றனக் கென்றோ ரறிவற்ற நானிவற்றைக்,
கூட்டினி னுட்டினையேபர மேநல்ல கூத்திதுவே. 48

பொல்லாத மாமர்க் கடமன மேயெனைப்போ லடு
த்த, வெல்லாவற்றை யும்பறிக கொண்டனையே
யென்னை நின்மயமா, நில்லா யருள்வெளி நீநானிற்
பேனருனிட்டையொரு, சொல்லாற்பதிந்து பரிபூரண
னந்தந் தோய்குவனே 49

வாராய்நெஞ் சேயுன்றன றன்மார்க்கம்யாவையும்
வைத்துக்கட்டிங், காரா யடிக்கடி சுற்றுகின் ருயுன்
னவலமதிக், கோரா யிரம்புத்தி சொன்னாலு மோர்கி
லையோகெடுவாய், பாராயுனைக் கொலலுவேன் வெல்
லுவே னருட்! ாங்கு கொண்டே. 50

மாதத்திலையொரு திங்களுண்டாகி மடிவதை
நின், போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையே வெறுப்பு

ன்மைநெஞ்சே, வேதத்தி லேதர்க்க வாதத்திலே விளங்காதுவிநது, நாதத்திலேபடங்காதநத வானபொரு ணுடிகொள்ளே. 51

எங்கும் வியாபித துணர்வா யுனக்கென் னிதயத் துள்ளே, தங்குந் துயரந தெரியாத வண்ணந்தடை செயததா, ரங்கங்குழைநதுள் ளுருகுமன்பாளாக் கணைகடந்து, பொங்குங் கருணைக் கடலேசம்பூரண போதத்தனே. 52

வையகமாதர் சுகத்தையும் பொன்னையு மாயைம ல, மெய்பையு மெப்பென்று நின்னடியார்தம் விவே கத்தையு, மையமில்வீட்டையு மெய்ந்நூலையும்பொ ய்ய தாகவெண்ணும், பொய்யர்தநட்பை விவெதெ ன்றோபரி பூரணமே. 53

அனியுங் கனியொத் தருவினை யானொந் தயர்வுறு வேன், நெளியும் படிககிப பரிபாக காலமுஞ் சித்தி க்குமோ, வொளியுங் கருணையு மாறாத வினபமுமோ ருருவாய், வெளிவந தடியர்களிக்க நின்றும் விழுப் பொருளே. 54

அடையார் புரஞ்செற்ற தேவேநின் பொன்னடிக் கன்புசற்றும், படையாத வெண்ணைப்படைத்திர்தப் பாரிற் படர்ந்தவினைத், தடையாற்றளையிட்டு நெஞ் சம புண்ணாகத் தளரவைத்தா, யுடையா யுடையபடி யன்றி யானசெய்த தொன்றிலையே. 55

ஆடுங் கறங்குந் திரிகையும் போல வலைந்தலைந்து,
காடுங் கரையுந் திரிவதல் லானின் கருணைவந்து, கூ
டும் படிக்குத் தவமுயலாத கொடியரெமன், நேடும்
பொழுதெனன செய்வா பரானந்தசிற்சுடரே. 56

கற்றும் பலபல கேள்விகள் கேட்டுங் கறங்கென
வே, சுற்றுந்தொழில் கற்றுச்சிற் நிற்பத்தூடுசுழலி
னென்னுங், குற்றங் குறைந்து குணமே விடுமன்பர்
கூட்டத்தையே, முற்றுந் துணையென நம்புகண்டாய்
சுத்த மூடநெஞ்சே. 57

நீயென நானென வேறில்லை யென்னு நினைவருள
த், தாயென மோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச்,
சேயெனக் காத்தனை யேபர மேநின்றிருவருளுக், கே
யென செய்யுங்கைம மாறுளதோ சுத்த வேழை
யனே. 58

ஆத்திரம் வந்தவர் போலலை யாமலரோகதிட, கா
த்திரந் தந்தென்னை யேயன்னைபோலுங் கருணைவை
த்திம், மாத்திர முன்னின் றுணர்த்தினை யேமெள
னாயினிநான், சாத்திரஞ் சொன்னபடி யியமாதியுஞ்
சாதிப்பனே. 59

கிருச்சிற்றம்பலம்.

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மையுற வாகக
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோன னொருசொல்லே யுண்மைநன்றுப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 1

பாராதி பூதமெல்லாம் பாக்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந்திருவருளி னெஞ்சேயா நிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 2

மெய்யான தன்மை விளங்கினால் யார்க்கேனும்
பொய்யான தன்மை பொருநதுமோ-வையாவே
மன்னு நிராசையின்னம வநததல்ல வுன்னடிமை
யென்னுநிலை யெய்துமாறென. 3

அறியாமை மேலிட் டறிவின்றி நிற்குங்
குறியேற் கறிவென்ற கோலம்-வறிதேயா
நீயுணர்த்த நானுணரு நேசத்தாலோ வறிவென
றெயெனக்கோர் நாம மிட்டதே. 4

ஏதுக்குச் சும்மா விருமனமே யென்றுனக்குப் [கு
போதித்தவுண்மை யெங்கேபோகவிட்டாய் - வாதுக்
வந்தெதிராதத மல்லரைப்போல் வாதாடினாயெயுன்
புந்தியென்ன போதமென்ன போ. 5

சுகமனைத்தும் பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாற்றுக்க்
சுகமனைத்தும் பொய்யன்றோ சோரா-திகபரத்தும்
விட்பெப்பிரியாத மேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்கு ளாவதென்றோ காண். 6

கற்கண்டோ தேனோ கனிரசமோ பாலோவென் [ட
சொற்கண்டா தேதெனநான் சொல்லுவேன் - விற்கண்
வானமதி காண் மெளனிமெள னத்தளிதத
தானமதி ஓாறு மமிர்தம் 7

கேட்டலுடன் சிந்தித்ததல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறா வுற்பவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம. 8

மாயா சகத்தை மதியாதார் மண்முதலா
யேயான தத்துவத்தி லெய்துவரோ-நேயானு
பூதிநிலை நிறகப் பொருநதுவாக ளன்னவர்த
நீதியையே யோமனமே நீ 9

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யேய்ந்துணர்ந்தா
லாங்கே, மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே-யகநெகிழப்,
பாரீ ரொருசொற் படியே யனுபவத்தைச், சேரீ ரது
வே திறம். 10

ஆரணங்க ளாகமங்க ளியாவுமேயானந்த, பூரண
மே யுண்மைப் பொருளென்னுங்-காரணத்தை, யோ
ராயோ வுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்ந்தவ் வுண்மையினைப்,
பாராயோ நெஞ்சே பகர். 11

நேராயம் மௌனநிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
யாரா யலைந்தீர்நீ ராகெடுவீர் - தேரீர்
திரையுந் திரையுநதிச சென்னியனை நாவாற்
கரையுங் கரையுமனக் கல.

12

அற்ப மனமே யகிலவாழ் வத்தனையுஞ், சொற்ப
னங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனான் - கறபனையொ
ன், நிலலாவிடத்தே யெனைச்சுமமா வைத்திருக்கக்,
கல்லாய்நீ தானோர் கவி.

13

ஏதுந்திருவருளி னிச்சையா மென்றென்றெப்,
போதும் பொருந்தும் புனிதர்பாற் - நீதுநெறி, செ
ல்லுமோ செல்லாதே செல்லுமிடமினபமலாற், சொ
ல்லுமோ வேதத் தொனி.

14

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங் கட்டியே றும்போலச்,
சொல்லேறப பாழ்த்த தொளைச் செவிகொண் - டல்
லேறு, நெஞ்சனென நிற்கவைத்தாய் நீதியோ தற்பர
மே, வஞ்சனல்லே னீயேமதி

15

அப்பொருளு மாண்மாவு மாரணநூல் சொன்னப
டி, தப்பிலாச் சித்தொன்றஞ்-சாதியினு லெப்படியுந்,
தேரீற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுநிட்டை, யாரு
மிடத் தத்துவித மாம்.

16

வேத முதலாய் விளங்குஞ் சிவவடிவாம்
போத நிலையிற் பொருந்தாம - லேதமிகு

மோகாதி யல்லலிலே மூழ்கினையே நெஞ்சேயித்
தேகாதி மெய்யோ தெளி. 17

நோக்கற் கரிதான நுண்ணியவான் மோனநிலை,
தாக்கற் குபாயஞ் சமைத்தபிரான் - காக்குமுயி, ரத்
தனைக்கு நானடிமை யாதலினால் யானெனதென், நித்
தனைக்கும் பேசவிட மில். 18

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம மோனகுரு,
தன்றுணைத்தா ணீழி தாம்வாழ்க - வென்றென்றே,
திக்கனைத்துங் கைக்குவிக்குஞ் சின்மயராக தன்மையர்
ககே, கைக்குவரு மின்பக் கனி. 19

மனத்தாலும் வாக்காலு மன்னவொண்ணாமோன,
வினத்தாரேநல்ல வினத்தார் - கனத்தபுகழ், கொண்
டவரு மன்னவரே கூறிய முத்திரெறி, கண்டவரு
மன்னவரே காண். 20

கண்ணொளியே மோனக் கரும்பே கவலையறப்,
பண்ணொளிகு முள்ளொளிபாம் பான்மையினை - ந
ண்ணிடவுன, சித்த மிரங்கிலதென் சித்தந்தெளியா
வே, நித்தனைக்கு மாதரவு மில். 21

அறியாமை சாரி னலுவா யறிவா
நெறியான போததுவாய் நிற்குங் - குறியாற்
சதசத் தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற் றறிவெனும்பேர் மெய். 22

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்டதிரு மேனி, கரு
வொன்று மேனிநம்பாற் காட்டா-தருளென்று, கண்
டவர்க்கே யானந்தங் கண்டுகொளலாமலது, கொண்
டவர்க்கிங் கென்ன கிடைக்கும். 23

புலியி னதளுடையான பூதப் படைபான், பலியி
ரந்து மெல்லாம் பரிப்பான் - மலிபுனலசேர், பொன்
முடியான் முககட் புனிதன் சரண்புகுந்தோர்க்கென்
முடியா தேதுமுனதே. 24

சொலலுக்கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே,
யல்லும் பகலு மரற்றுவதென்-னல்லசிவ, ஞானமயம்
பெற்றோர்களுமில்லை யென்பரந்தோ, மோனமயமான
முறை 25

ஐயா வருணகிரி யப்பா வுனைப்போல, மெய்யாக
வோர்சொல் விளம்பினர்யார்-வையகத்தோர், சாற்றரி
தென் றேசற்றார் தன்னனையாய் முக்கணைந்தை, நாற்
றிசைக்குங் கைகாட்டினான். 26

காதற்றுப் போனமுறி கட்டிவைத்தா லாவதுண்
டோ, தீதற்ற காயமுமச் செய்கையே - போதமாய்,
நிற்பரல்லா லிச்சகத்தி னேரார்க ணேரிடினுந், தற்ப-
சுமாக் கண்டிருப்பார் தாம். 27

வெள்ளங் குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினான்,
கள்ளங் குலாவுவஞ்சக கள்ளனே-னுள்ளத்தி, லில்
லனென்ற லன்னவன்ற நெங்கும் வியாபகத்தா,னல்
லவென்றுஞ் சொல்ல வழக்காம். 28

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல்,
வைத்த வருண்மோன வள்ளலையே-நித்தமனடி, பூண
க்கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழும்புங், காணத்துடி
க்குமிரு கண். 29

தொல்லைவினைக் கீடாய்ச் சுழல்கின்ற நானொருவ,
னெல்லையிலா நின்கருணை யெய்துவனே - வல்லவன,
மோன குருவே முழுதினையுந் தானுணர்ந்த, ஞான
குருவே நவில். 30

மூன்றுகண்ணு முத்தொழிலா மும்முதலா மூவுல
குந, தோன்றக் கருண்பொழி தோன்றலே - யின்ற
வனனை, தன்னைப்போ மோலன்பு தழைத்தோயொரு
தெய்வ, முன்னைப்போ லுண்டோ வரை. 31

நேசிக்குஞ் சிந்தை நினைவுக்குளுன்னை வைத்துப்,
பூசிக்குந் தானிறைந்து பூரணமா-யோசித்து, நின்றத
லலான் மோன நிருவிகற்ப நிட்டைநிலை, யென்றுவரு
மோவறி யேனே. 32

அறிவி ல்றியாமை யற்றறிவாப்நின்று, பிறிவறவா
னந்தமயம் பெற்றுக் - குறியனிழந்தா, லன்றைக் குட
ல்வேண்டே னையாவிவ் வாக்கையைபே, பென்றைக்
கும வேண்டுவனே யான. 33

உடலைப் பழித்திங் குணவுங் கொடாமல், விடவி
டவே நாடுவரோ மெய்யைப் - படபடென, வேண்டு
வேனிந்தவுடன் மெய்யுணராப் பொய்யனா, னாண்ட
நீ தானேயறி. 34

அறியாயோ வென்னையுநீ யாண்டநீ சுத்த, வெறி
யாய் மயங்கவுமேன விட்டாய்-நெறிமயங்கிக், குன்று
ந்செடியுங் குறுகுமோ வையாவே, கன்றுகெட்டாற்
றாயருகே காண். 35

ஏதுக் குடறசுமைகொண் டேனிருந்தே னையனே,
யாதிக்க மோனவருட் டாயே - சோதியா, மன்ன நிரு
விகற்ப வானந்த நிட்டையிலே, பின்னமற நிலலாத
பின். 36

பினனு முடற்சமையாய் பேசும் வழக்கதனா
லென்னபல னாமுற் றிருந்தோமே-யன்னதனா
லானந்தந் தானேதா னாகுமெய் மையனே
யேனிந்தத் துன்ப மினி. 37

துன்பக் கடலிற் றுளைந்ததெல்லாந் தீரந்ததே
யின்பக் கடலி லிருமென்ன-வன்பிற்

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணருவி காட்ட
விரைந்து வருமானநத மே.

38

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணீரா ருக
விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த-நிரந்தரமு
நின்னையே சிந்திக்க நீ கொடுத்தாய் மோனாநா
னென்னை முழுதுங்கொடுத்தேனே.

39

அல்லும் பகலும்பே ரன்புடனே தானிருந்தாற்
கல்லு முருகாதோ கன்னெஞ்சே-பொல்லாத
தப்புவுழி யேனின்னதாய் சந்ததமு நீயிறந்த
வெப்பிலே யானநதமே

40

கொடுத்தேனே யென்னைக் கொடுத்தவுட னின்ப
மடுத்தேனே நீழி வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றேனே பெற்றுப் பிழைத்தேனே சன்மவல்ல
விற்றேனே யேழையடி யேன்.

41

பெற்றோம் பிறவாமை பேசாமை யாயிருக்கக்
கற்றோ மெனவுரைக்கக் காரியமேன-சற்றேனு
நீக்கற்ற விற்ப நிலைபொருந்தி யேசற்று
வாக்கற்றாற் பேசுமோ வாய்.

42

காலன் றனையுதைத்தான் காமன்றனை யெரித்தான்
பாலன் பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னே நடக்கவிட்டான் பேரருளை நாடாதார்க்
கென்னே நடக்கையினி.

43

விண்ணருவிமேனமேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவி வெள்ளமொடு கைகூப்பித்-தண்ணமிர்த,
வெள்ளமே யானந்த வெற்பே யெனத் தொழுவோ,
ருள்ளமே ஞானவொளி. 44

பிள்ளைமதிச் செஞ்சடையான் பேசாப் பெருமை
யினான், கள்ளவிழும் பூங்கொன்றைக் கண்ணியா-
னுள்ளபடி, கல்லாலின் கீழிருநது கற்பித்தா னேர்வ
சன, மெல்லாரு மீடேறவே. 45

புலனைந்துந் தானே பொரமபங்கிச் சிந்தை
யலமந் துழலு மடிமை-நலமிசூந்த
சித்தான மோன சிவனேநின் சேவடிககே
பித்தானு லுண்டோ பிறப்பு 46

நிறைகுடந்தா னீர்கொளுமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்ககை லாயமலை வித்தகனே வேதியனே
செக்கரணி மேனியனே செப்பு 47

துங்கமழு மாலுடையாய் சூலப்படையுடையாய்,
திங்களணி செஞ்சடையாய் சேவுடையாய் - மங்கை
யொரு, பாலுடையாய் செங்கட் பணியாயென்சென
னியின்மேற், காலுடையாய் நீயே கதி. 48

இனிய கருணைமுகி லெம்பிரான் முக்கட்
கனியமிர்த வாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதலவ

னித்தன் பரம னிமலநிறை வாய்நிறைந்த
சுத்தனமக் கென்றுந் துணை.

49

நீதியாய்க் கலலாலி னீழலின்கீழேயிருந்து
போதியா வுண்மையெல்லாம போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய் தவத்தோர்க்கு ஞான
தினகாநு மோன சிவன்.

50

தேகச் செயறானுஞ் சிந்தையுடனே குழையில்
யோகநிலை ஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலே வாழ்வாரோ வப்பனே நீயற்ற
வெல்லையி லே சும்மா விரு.

51

சுமமா விருக்கச் சுகமுதய மாகுமே
யிமமாயா யோகமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்லவேண் டாங்கன்ம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய் நீ.

52

நீயற்ற வந்நிலையே நிட்டையதி னீயிலையோ
வாயற்றவனே மயங்காதே-போயற்
றிருந்தாலு நீபோகா யெனறுமுள்வாய் சும்மா
வருந்தாதே யினபமுண்டு வா.

53

வாவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென் றேயமுத வப்பனே-நீவாடா
வெல்லா நபக்கெனவே யீந்தனையே யீந்தபடி
நில்லா யதுவே நினை.

54

நில்லாப் பொருளை நினையாதே நினையுள்ளோர்
சொல்லாப் பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தை குழைந்துசுகஞ் சேரக்குருவருளால்
வந்தவழி நல்ல வழி.

55

வழியிதென்று மல்லா வழியிதென்றுஞ் சொல்
லிற், பழிபழியா நல்லருளாற் பார்த்தோர் - மொழி
யுனக்கே, யேற்றிருக்கச் சொன்னவன்றே யெங்கும்
பெருவெளியாம, பார்த்தவிடமெல்லாநீ பா.

56

பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்
ளையப்போ, லாருந்துறக்கை யரிதரிது-நேரே, ம்ன
சுதுறவு மப்படியே மாணவிவற்றி, லுனக்கிசைந்த
வாறென்றே யோர்.

57

ஓராமலே யொருகா லுனனம் லுள்ளொளியைப்
பாராம லுள்ளபடி பார்த்திருந்தால்-வாராதோ
பத்துத் திசையும் பரந்தெழுந்தா னந்தவெள்ளந்
தத்திக் கரைபுரண்டு தான்.

58

தானான தன்மைவந்து தாக்கினு லவ்விடத்தே
வானாதி மாயை வழங்காதோ-நானாகே
நுன்னுள்ளோ தோன்ற வுறவாகி நின்றதென
வென்னுள்ளோ யென்று மிரு.

59

என்னையுன்னை யின்னதிது வென்னும் னிற்குநிலை
தன்னையரு ளெனற தருணத்தி-லன்னைபெற்ற

பிள்ளைக்குஞ் சொல்லாத பெற்றிகண்டா யையனே ,
யுள்ளத்தி னுள்ளே யுணர். 60

சொன்னவர்தாநிட்டை தொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர் போதியார் மாமௌனன்-றன்னுள்
விருப்பாகக் கைகாட்டி மிக்கவட நீழ்
விருப்பா னிருவிகற்பத் தே. 61

இந்த நிருவிகற்பத் தெந்தை யிருக்கநிட்டை
சுந்தைநீ தேறாய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடர்ப்
பாடுகெட வன்றோவோர் பாத்திரத்துக் காடலல்லா,
லர்வெதே னாட்டு மவன். 62

அவனே பரமு மவனே குருவு
மவனே யகில மனைத்து-மவனே தா
மானவரே சொன்ன லவரே குருவெனக்கு
நானவனாய நிற்பதெந்த நாள். 63

நாளவங்கள் போகாம னாடோறு நந்தமையே
யாளவந்தார் தாளின்கீழாட்புகுநதாய்-மீளவுன்னைக்
காட்டாம னிற்குங் கருத்தறிந்தா நெஞ்சேயுன்
னாட்டானு னையமில்லை யால. 64

யான்றனெனலறவே யின்பநிட்டை யென்றருணைக்
கோன்ற னுரைததமொழி கொள்ளாயோ-தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய் நெஞ்சேநீ யென்கலைகள் சேர
வழுக்கடிக்கும் வண்ணாபோ லாய். 65

எங்குஞ் சிவமே பிரண்டற்று நிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ் சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென்
றெண்ணுதே பாழி லிறந்து பிறந்துழல்
பண்ணுதே யானுன் பரம.

66

மெய்யைப்பொய் யெனநிடவு மெய்யணையாப்
பொய்நெஞ்சே, பொய்யைததான் மெய்யெனவும
போகுமோ-வையமுறத்; தனமயத்தை மெய்யெனவே
சார்ந்தனையேலானந்த, மெனமபமுநின்மயமுமே. 67

பூங்கா வனநிழலும் புததமுதுஞ் சார்தபதம்
வாங்காத வானந்த மாமழையு-நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற் றாமெளனபூமியின
னில்லை யெனநின்ற விடம். 68

இடம்வான நல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக் கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தார தாருவென வந்து மவுனகுரு
தந்தானோர் சொற்கொண்டு தான். 69

தானந் தவளுனஞ் சாற்றரிய சித்திமுத்தி
யானவையெல் லாந்தாமே யாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொரு சொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்க முனக் கேன். 70

உன்னை யுடலையுறு பொருளைத் தாவெனவே
யென்னை யடிமைக் கிருத்தினுன்-சொன்னவொரு

சொல்லை மறவாமற் றெய்யந்தா னெஞ்சேயுன்னு
லில்லை பிறப்ப தெனக்கே.

71

எனக்கு முனக்குமுற வில்லையெனத் தேர்ந்து
நினைக்கவரி தானவின்ப நிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசான் மவுனி ஸ்ரீததானெஞ் சேயுனையோர்
காசா மதியேனுன் காண்

72

ஆனந்த மோனகுரு வாமெனவே யென்னறிவின்
மோனந் தனக்கிசைய முற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லா மோனந் தொழிலா தியுமோன
மெல்லாநன் மோன வடிவே

73

எல்லாமே மோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
கல்லார்கண் மோனநிலை நாடினா-பொல்லாத
நானெனவிங் கொன்றை நடுவேமுனைக்க விட்டிங்
கேனலைந்தேன மோனகுரு வே.

74

மோன குருவளித்த மோனமே யானந்த
ஞான வருளுமது நானுமது-வானாதி
நின்ற நிலையுமது நெஞ்சப் பிறப்புமது
வென்றறிந்தே ஞானந்த மே.

75

அறிந்தவறி, வெல்லா மறிவன் றி யில்லை
மறிந்தமன மற்ற மவுனஞ்-செறிந்திடவே
நாட்டின னுனந்த நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினுன் மோன குரு.

76

குருவாகித் தண்ணருளைக் கூறுமுன்னே மோனா
 வருநீ யெயிர்பொருளு மொக்கத் - தகுதியென
 வாங்கினையே வேறுமுண்மை வைத்திடவுங் கேட்டி
 மீங்கொருவ ருண்டோ வினி. [உவு]

இனிய கருப்புவட்டை யென்னுவி லிட்டா
 னனியிரத மாறாது நானுந்-தனியிருக்கப்
 பெற்றிலேன்மோனம் பிறந்தவன்றே மோனமல்லாற்
 கற்றிலே னேதுங் கதி. 78

வதுக்குஞ் சும்மா விருநீயென வுரைத்த
 சூதுக்கோ தோன்றாத துணையாகிப்-போதித்து
 நின்றதற்கோ வென்னையா நீக்கிப் பிரியாமற்
 கொன்றதற்கோ பேசாக் குறி. 79

குறியுங் குணமுமறக் கூடாத கூட்டத்
 தறிவறிவாய் நின்றூவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்
 சும்மா விருத்திச் சுகங்கொடுத்த மோன நினபாற்
 கைம்மாறு நானொழிதல் காண். 80

நானாரு னெனுமயக்க நண்ணுங்கா லெனனாணை
 வானாரு னெனநிறைய மாட்டாய்நீ-யூன்றாமல்
 வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிறந்து
 துய்த்துவிடு ஞான சுகம். 81

ஞானநெறிக் கேற்றகுரு நண்ணரிய சித்திமுத்தி
 தானந் தருமந் தழைத்தகுரு-மானமொடு

தாபெனவும் வந்தென்னைத் தந்தகுரு வென்கிந்தைத்
கோயிலென வாழுங் குரு. 82

சித்துஞ் சடமுஞ் சிவத்தைவிட வில்லையென்ற
நித்தன் பரமகுரு நேசததாற்-சுத்தநிலை
பெற்றோமே நெஞ்சே பெரும்பிறவி சாராமற்
கற்றோமே மோனக் கரு. 83

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையெய்ந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே. 1

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தமுந்தப்படியாயோ [போல்
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. 2

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக் கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. 3

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனைபானீயிலைந்து
கொஞ்சமுற்றாயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண்
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ் [டோ
நெஞ்சமேயென்போலநீயமுந்தவாராயோ. 4

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. 5

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. 6

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவாய்
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்னாலே
சந்தநெஞ்சேபரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே. 7

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரின்றாட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருந்துசெய்ப்புசைகொண்டாருளே.

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளிததநெஞ்சேரீ
மருடர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ.
விருடர்நீயுறைந்ததெவ்விடமோகானேனே. 9

எவ்விடத்துமபூரணமா மெந்தைபிரான் றண்ணரு
ளே, யவ்விடத்தேயுண்ணெநெஞ்சே யாராயிற்கண்டி
லனே, யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்
விடமுஞ், செவ்விடமேநீயுஞ் சென்னமற்றுவாழி
யவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

காடுங்கறையும்.

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதே
ன்பிறகே, யோடுந் தொழிலாற் பயனுளதோவொன்
றாய்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா, யாடுங் கருணைப் பாஞ்
சோதி யருளைப் பெறுதற்கன்புநிலை, தேடும் பருவ
மிதுகண்டா சேரவாருஞ்செகத்திரே. 1

சைவசமயமேசமயஞ் சபயாதிதப்பழம்பொருளை
க், கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டு மிந்தக்கருத்
தைவிட்டுப், பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி புகுத
வேண்டா முத்திதருந், தெய்வ சபையைக் காண்ப
தற்குச் சேரவாருஞ் சகத்திரே. 2

காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்ட ரகண்டாகார
சிவ, போக மெனும்பே ரின்பவெள்ளம் பொங்கித்
ததும்பிப் பூரணமா, யேக வருவாய்க் கிடக்குதை
யோவின்புற் றிடநா மினியெடுத்த, தேகம் விழு
முன புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்திரே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்த தேகம் பொருளாவி மூன்றுநீ யெனக்
கொன்றில்லை யெனமோன நன்னெறி, கொடுத்த
போது கொடுத்ததன் ரோபினுங் குளறி நானென்
றுகூத்தாட மாயையை, விடுத்தவா றுங்கண்ணீரொடு
சும்பலை விலகு மாறுமென் வேட்கைப்ர வாகத்தைத்,
தடுத்தவாறும் புகலாய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர
மூர்த்தியே 1

நோயும் வெங்கலிப் பேயுந் தொடரநின் னூலிற்
சொன்ன முறையிய மாதிரான், ரோயும் வண்ணமெ
னைக்காக்குங் காவலுந்தொழும்பு கொள்ளுஞ்சுவாமியு
நீகண்டா, யோயுஞ்சன்ம மினியஞ் சலஞ்சலென்
றுலகங் கண்டு தொழுவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையு
மூனோய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர் முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகி
ழ்ப்ப, வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞ் சீக
மெலாந்தவ மிழைக்கின்ற ரென்செய்கோவேழை, சக
மெலாம்பெற நல்லருளுதரமாச் சமைந்தோய். 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக் காத்
தாளக, கடனுனககெனறெண்ணி நின்னைக்கைகுவி
த்தோ னானலனோ, வடைவுகெட்ட பாழ்மாயை யாழி
யிலே யின்னமலலற், படமுடியா தெனனாவிப் பற்
றேபராபரமே. 1

ஆரமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாறாயோவந்துவருததமெல்லந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. 2

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளாராழக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேகமினிநாநொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. 3

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
சுள்ளக்கருணையையான்காணுந்தரமாமோ

“வெள்ளத் தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சுட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. 4

வாவிக்கமலமலர் வண்டாய்த் துவண்டு துவண்,
டாவிக்கு னின்றவுனக கன்பு வைத்தார்க்கஞ்சலெ
ன்பாய், பூவிற்கும் வான்கடையிற் புல்விற்போரோ
லவொன்றைப், பர்விக்க மாட்டேன பதியே பரா
பரமே. 5.

விண்ணாறுவெற்பினவிழுநதாங்கெனமர்பிற்
கண்ணாறுபாய்ச்சிடுமெனகாதல வெள்ளங்கண்டிலை
தண்ணாறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப் [யோ
பண்ணாறுமின்பப்பதியேபராபரமே. 6

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவெனனெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்குனை த்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. 7

நெஞ்சத்திநூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமென்தாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றிநையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநாணர்பதியேபராபரமே. 8

புத்திரெறியாகவுணைப்போற்றிப்பலகாலு
முத்திரெறியேண்டாதமுடனேனுகெடுவேன்
சித்திரெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திரெறிக்கெனுமுகம்பார்நீபராப்ரமே. 9

கண்டறியேன்கேட்டறியேன் காட்டுநினையேயித
யங், கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தரமுமுண்
டோ, தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லே
னின் றெனமை யெல்லாம், பண்டறிவாய் நீயேபக
ராய்பராப்ரமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

த ன் னே.

கட்டளைக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றாணுணர்த்து
மண்ணைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொண்ணைப்புனியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யெண்ணைக்கவாந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ கீ து வை.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள்
நீக்குவநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோசச்சிதானந்தவாழ்வே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறே
 ரிற்புறத்தவரைநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
 தற்பொறியாகநல்குந்தலைவநின்னலதோதெய்வம்
 பொறபுறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. 1.

முருந்திளநகையார்பாரமுலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய
 ஷிருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
 மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனயிருந்தவேழை
 பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. 2

தீதெலாமொன்றும்வனமை செறிந்திருட்படலம்
 பாதகசிறதைபெற்றபதகனுனபாதீழ [போர்த்த
 லாதரவடையவுள்ளனபருள்கிலையின்மற்றியார்
 போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. 3

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநவொய்நின்ற
 நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால் [ர்க்க
 வாதனைபெருக்கியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மா
 போதனைசெய்தநன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. 4

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்
 காசை, பண்ணியென்னறிவையெல்லாம் பாழாக்கி
 யெனைப்பாழாக்குந், திண்ணியவினையைக் கொன்று

சிறியனை யுய்யக்கொண்டாற், புண்ணியநினக்கேய
ன்றோ பூரணனந்தவாழ்வே. 5

பத்திரீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திரீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திரீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திரீயெனக்கொன்றுண்டே பூரணனந்தவாழ்வே.

தாயினுமினியின்னைச் சரணென வடைந்தநா
யேன், பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்
றோ, தீயிடைமெழுகாயநொந்தேன் நெளியிலேன
வீணேகாலம், போயினதாற்றகில்லேன் பூரணனந்த
வாழ்வே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டுரிதியுண்டுபுத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
படரெனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங்கதிருண்டுசதிருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பாலம்மையின்றாளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே

னதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
 ஞானவானந்தவொளியே
 நாதாந்தரூபமேவேதாந்தமோனமே
 நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
 மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
 மதுசூதனன் றங்கையே
 வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெணுமையே

I

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
 சுற்றிடையிலேநடையிலே
 சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
 சிறுபிறைத்தற்கீற்றிலே
 பொட்டிலேயவர்கட்டுபட்டிலேபுனைகந்த
 பொடியிலேயடியிலேமேற்
 பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
 புந்திதனை நுழையவிட்டு
 நெட்டிலேயலையாமலறினிலேபொறையிலே
 நினனடியர்கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்றவன்பிலேமலைவற்றமெஞ்ஞான
 ஞேயத்திலேயுனிஞாதான்
 மட்டிலேமனதுசெலநினதருளுமருள்வையோ
 வளமருவுதேவைபரசே
 வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெணுமையே.

2

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

பாகமோடிபுறவுணைப் பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமில்லை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபருப
தேகமோதிடமில்லை ஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேனபேரின்பமோ
சேரவென்றாற்கள்ள மனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோ குரோதமோலேர்பமோ
முற்றுமாற்சரியமோதான
முறியிட்டெனைக்கொள்ளு நிதியமோதேடவெனின்
முகவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வல்ல நெனையாளவல்லையோ
வனமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
* வுளர்காதலிப்பெனுமையே.

6

தூரளேறுதூசுபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுட்சிக்கொளுஞ்
சுழலேறுகாற்றினிடை யழலேறுபஞ்செனச்
சூறையிட்ட டிறிவையெல்லா
நாளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்குற்றி

வேளே றிதந்தியைக் க்னதந்தியுடன்வெண்ணு
 விடையே றுமலைகுடி
 ிண்ணே றுமேகங்கள் வெற்பேறிமறைவுற
 வெருட்டியகருங்குந்தலாய்
 லாளே றுகண்ணியே விடையே றுமெம்பிரான்
 மனதுக்கிசைந்தமயிலே
 வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெனுமையே.

7

தமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள்
 புந்திமுதலானபேய்கள்
 போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களின்
 போதத்தையூழித்து
 விதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன்
 விதித்தானிவ்வல்லலெல்லாம்
 மும்படிக்குனது மெளனமந்த்ராதிக்ய
 வித்தையைவியந்தருள்வையோ
 தவடிவாகிய மஹாமந்த்ரருடியே
 நாதாந்தவெட்டவெளியே
 ிசமயமானபுயிர் தழையவருமேகமே
 ஞானவானந்தமயிலே
 தநிபெரசமயம் யாவுக்குமுணர்வரிவ
 மகிமைபெருபெரியபெருந்நே

அகிலாண்டநாயகி.

சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிப்பிராணவாயுவெனு
 நிகளமோடுகமனஞ்செயு
 மனமெனும்பெரியமத்தயர்நையெயன்
 வசமடக்கிடினமுமண்டலத்
 திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன
 யோகமெனறறிஞர்புகழவே
 யேழையேனுலகினீடுவாழ்வனினி
 யிங்குதற்குமனுமானமோ
 பட்டவர்த்தனர்பாவுசுக்கரதர
 பாக்யமானசுகயோகமும்
 பரகாவியகவித்வநானமறை
 பாராயணஞ்செய்மதியுகமு
 மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
 விருதுகட்டியபொன்னன்னமே
 அண்டகோடிபுகழ்காஷுவவாழ்மகி
 லாண்டநாயகியெனம்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேரியநாயகி விருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
 கனம்புணற்குளுறங்
 கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
 காயத்தொனையிருத்திச்

சோற்றைச் சமத்திநீபந்தித் துவைக்கத்
 துருத்திக்குண்மதுவென்னவே
 துள்ளித் துடித்தென்னபேருபெற்றேனருட்
 டோயநீபாய்ச்சல்செய்து
 நாற்றைப்பதித்தெனஞானமாம்பயிரதனை
 நாட்டிப்புலப்பட்டியு
 நமனானதீப்பூமெனுகாமன்முன்னின்று
 நாடுகிவபோகமான
 பேற்றைப்பகுத்தருளியெனையாளவல்லையோ
 பெரியவகிலாண்டகோடி
 பெற்றநாயகிபெரிய கயிலைமாநகர்மருவு
 பெரியநாயகியம்மையே.

1

திருச்சிற்றம்பலம்.

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய் மகவுமனை வாழ்க்கை யாக்கை
 சகமனைத்து மெளனியரு டழைத்தபோதே
 யிந்திரசா லங்கனவு கானனீரா
 யிருந்ததுவே யிவ்வியற்கை யென்னையென்னே.

1

என்னைநான் கொடுக்கவொருப் பட்டகால
 மியாதிருந்தென் னெதுபோயென் னென்னைநீங்கா
 வன்னைபோ லருள்பொழியுங் கருணைவாரி
 பானந்தப் பெருமுகிலே யரசே சொல்வாய்.

2

அரசேநின் றிருக்கருணை யல்லா தொன்றை
யறியாத சீறியேனா னதனை முத்திக்
கரைசேரும் படிக்குனருட் புணையைக் கூட்டுங்
கைப்பிடியே கடைப்பிடியாக கருத்துட்கண்டேன். 3

கண்டேனிங் கென்னையுமென் றனையுநீங்காத்
கருணையுநின் றன்னையுநான கண்டேன கண்டேன்
விண்டேனென் றெனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்களிப்பின் வியப்பாலன்றே. 4

ஒவென்ற சுத்தவெளி யொன்றே நின்றிங்
குயிரையெல்லாம் வம்மினென வுவட்டாவின்பத்
தேவென்ற நீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோ செகவிலாசம். 5

செகத்தையெல்லா மனுவளவுஞ் சிதறு வண்ணஞ்
சேர்த்தனுவிற் வைப்பையனுத் திரளையெல்லா
மகத்துவமாப் பிரமாண்டமாகச் செய்யும்
வல்லவா நீநினைந்த வாரேயெல்லாம். 6

சொல்லாலே வாய்துடிப்ப தல்லா னெஞ்சந்
துடித்திருந் ணீரருவி சொரியத் தேம்பிக்
கல்லாலே யிருந்தநெஞ்சங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெத குருகிடவுங் காண்பேன் கொல்லோ. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவ்ருத்தம்பிள்ளை
பெறுப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறுதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். 1

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனையானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. 2

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றணர்த்திரிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனககெனவோரனபுமுண்டோ
பெம்மானையின்னமன்புபெருகப்பாராய். 3

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியென்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. 4

வைத்திடுங்கலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில் [டிச்
வைத்தனைத்துக்கொண்டுகையர்லவளைத்துக்கட்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியகமறவின்பசுகஞ்சேர்வதெனறோ. 5

சேராமற்சிறிந் த்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்
 திருவடிப்பேரின த்துடனேசேராவண்ண
 மாராகநாளிலைந்தேனரசேநீதா
 னறிந்திருந் துமாயையிலேனமுந்தவைத்தாய். 6

வைத்தபொருளுடலாவிமுன் றுநின்கை
 வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
 சித்தமிசைப்புகுந்த துதான்மெய்யோபொய்யோ
 சிறியேற்கிங்குள வுரையாய்திகையாவண்ணம். 7

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
 தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
 வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுத்து
 வாழ்ந்தேனூனிரண்கொனமாடுபோலே. 8

மாடுமக்கள் சிறிதையார்செம்பொனாடை
 வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
 வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
 மிக்ககதிவிடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். 9

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
 வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
 களங்கரகிதப்பொருளே யென்னநீங்காக்
 கண்ணுதலேநாதார்தகாட்சிப்பேறே. 10

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
 ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநீல்

வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ள் ல ல ி ன்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணையுணர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
தூரும்புபற்றிகடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ.

1

அன்றோவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவவேறுயற்றநேரோ
நின்றையேநினைப்பெருமாறெவ்வாறுங்கே, னின்ன
ருள்கொண்டறிவதலலாநெறிவேருண்டோ.

2

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறோ
நிலநீர்தீக்கால்வாணுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றாலயாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூற்றிடையாய்கூறாய்கூறாய்.

— ருயவம்பூதச்சமையைத்தாங்கி
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பினனே
நாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேனின்மகிமைநன்றே.

4

நன்றெனவுநதீதெனவுமெனக்கிங்குண்டே
நானாகியிருந்தனியாயஞ்சற்றே

யின்றெனக்குவெளியானுலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருட்நிருந் துவாழ்வேன். 5

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. 6

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுணைக்காண்பானலந்துபோனேன். 7

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந் துநாளத்தனையும்போக்கினெனென்
னானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளே. 8

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனே துன்மார்க்கநாரிமார்கண்
பட்டகாயமிந்தக்காயமெனறே
வாழ்ந்துமுயிர்பிடிக்கவருமந்தி. 9

வன்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நீதிமலர்களெங்கேநெறிதப்பாத
நீதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயுங்கெங்கே
நித்தியின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். 10

ஆனாலும்பானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்பான போவுனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். 11

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
இருடனுவல்லவெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ.

உண்டோநீபடைத்தவயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமன்றிக
காசினிக்குளிலைந்தவரர்காட்டாய்தேவே. 13.

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூட்டனென்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். 14.

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதரிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசுற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. 15.

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்சட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவுதென்றோ. 16

என்று னேநீயன் றுளம் யாமென்ப தென்னை
விது நிற்கவெல்லாந் தாபில்லையென்றே
பொன்றிடச் செய்வல்லவனீ யெுமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னின துபொருந்திடாதோ. 17

பொருந் துசகமனைத்தினையும் பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றே போதலுபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றோ
வெம்பெருமான் யான்கவலையெய்தாக்காலம். 18

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவா வென்றுகூனிக், குறைவற
நின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். 19

சொல்லாயதொகுதியெல்லாங்கடர் துநின்ற
சொலுபானந்தச்சுடரே தொண்டனைனைக்
கல்லாகப்படைத்தா லுமெத்தநன்றே
கரணமுடனா லுறவுகலக்கமாட்டேன். 20

கலங்காதெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானெநீவன்னானம்பேசிப்
பொய்க்குகாதத்தென்னபுதுமைகண்டாய். 21

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந் துந்தெரியாதோககிந் துள்ளன்பார்

தொண்டாடித்தொண்டன்னரோகருணைநீங்காச்

சுத் தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா.

22

சோதியா யிருட்பிழம்பைச் சூறையாமிந், தாவெ
ளியே யெனைத் தொடர்ந்து தொடர்ந் தெந்நாளும்,
வாதியா நினறவினைப் பகையைவென்ற, வாழ்வேயிந
குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன்.

23

மயக்குறமென் மனமணுகாப் பாதைக்காட்டி, வல
வினையைப் பறித்தனையே வாழ்வே நானென், செயக்
கடவேன் செயலெல்லா நினதேயென்று, செங்கைகு
விப் பேனல்லாற் செயல்வேறிலலை.

24

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம் புஞ்ஞ பார்ச்சின,
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லான்,
மாறுபடுங் கருத்திலை முடிவின் மோன, வாரிதியின
தித்திரள்போல் வயங்கிற்றம்மா.

25

அம்மாவீ ததிசயந்தா னன்றோவன்றோ, வகண்ட
நிலை யாக்கியென்னை யறிவாம்வண்ணஞ், சும்மாவேயி
ருக்கவைத்தா யையா வாங்கே, சுகமயமா யிருப்பதல்
லாற் சொல்வானென்னே.

26

என்னேநான் பிறந்துழலவந்தவாறிக், கெனக்கெ
னவோர்செயலிலையே யேழை யென்பான், முன்னே

செய் வினையெனவும் பின்னேவந்து, முன்னம்வினை
யெனவுமவர முறையேனெந்தாய். 27

தாயானதண்ணருளேநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகல்வேண்டும். 28

புகலரிய நின்வினையாட் டெனனே யெந்தாய், புன
மையறி வுடைய வெனனைப் பொருளாப்பண்ணி, யிக
ல்வினைக்கு மலமாயை கனமத்தூடே, யிடருறவுஞ்
செய்தனையே யிரக்க மீதோ. 29

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
மில்லேனானல்லோகனீட்டங்கண்டாற
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. 30

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாபாக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத் திருநாளும்பூமிமுதற்
பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே. 1

கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணாடிருந்தவின்ப வெற்பேபராபரமே. 2

சிந்தித்தடிவல்லாமென் சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணை மழையேபராபரமே. 3

ஆராவமுதேயரசேயா னந்தவெள்ளப்
பேராரேனோனப் பெருக்கேபராபரமே. 4

ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப் பெருக்கேபராபரமே. 5

உரையிறந்தவன்பருளத் தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 6

எத்திக்குந்தானாகி யெனனிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானதத் தேனேபராபரமே. 7

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோ
கைக்குள்வளர்நெல்லிக் கனியேபராபரமே. 8

முத்தேபவளமே மொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. 9

கண்ணைகருத்தேயென் கற்பகமேகண்ணிறைந்து
விண்ணையானந்த வியப்பேபராபரமே. 10

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவாபாற்
ஆக்காதேதாக்குந் தனியேபராபரமே. 11

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்ற
வொரு, வார்த்தைசொல்லவந்த மனுவேபராபரமே.

. வானந்தமண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப்பார்க
கவெனக், கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே. 13

அன்பப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. 14

வானமெல்லாங்கொண்ட மௌனமணிப்பெட்ட
கத்துக், கானபணியான வணியேபராபரமே. 15

ஒடுமிருந்தியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
னாடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. 16

சித்தநீனவுஞ் செய்யுஞ்செயலுநீயெனவா
முததமர்கட்கான வரவேபராபரமே. 17

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெ
னும், வேதாந்தவீட்டில் விளக்கேபராயரமே. 18

முத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந் தேவேபராபரமே. 19

ஈனந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தவேண்டி யலந்தேன்பராபரமே 20

அன்புருகிநெஞ்சமிளகிக் கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. 21

சுத்தவழிவாய்ச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென் செய்வேன்பராபரமே. 22

மாமுனபூதி வாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறாதென்செய்வேன் சிவமேபராபரமே. 23

தாதுநிற்கின்பரிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
தேனீவிமுந்திடினென் செய்வேன்பராபரமே. 24

அப்பாவென் னெய்ப்பில்வைப்பே யாற்றுகிலேன்
பொற்றியெனறு, செப்புவதல் லால்வேறென் செய்
வேன்பராபரமே 25

உற்றறியுமென்ன றிவு முட்கருவிபோற்சனிமாண்
டற்றுமின்பந்தந்திலையே யையாபராபரமே. 26

சொல்லாலட்டந்தாச் சுகக்கடலிலவாய்முடுக்கி
னல்லாலென்றாக மறுமோபராபரமே. 27

பாராயோவென்னமுகம் பார்த்தொருகா லென்கவ
லை, தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்புராபரமே. 28

ஒபாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
யாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. 29

ஒகோவண்பிரிந்தா னுள்ளக்கனலில்வைத்த
புகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. 30

கூர்த்தவறிவத்தனையுங் கொள்ளுகொடுத்துன்னரு
ளேப், பார்த்தவனென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே.

கடலமுதேதேனையென் கண்ணைகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. 32

உள்ளமறிவா யுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத் தவிப்பேன்பராபரமே. 33

கன்றினுக்குச்சேதா கனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே. 34

எண்ணாதவெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணி
ழைநெஞ்சம், புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பரா
பரமே. 35

ஆழிததுரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே; 36

கற்றவறிவா லுனைநான் கண்டவன்போற்கூததாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே.

ஐயோவுனைக்காண்பா னுசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப் புகலாய்பராபரமே. 38

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தோர்க்குன்னுனந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே. 39

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழக்கா றுயுள
று, நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே.

பாசம்போய்நின்றவர்போர் பாராட்டி பானாஹு
மோசம்போனேனான் முறையோபராபரமே. 41

நன்றறியேன்தீதறியே னானெனறுநின்றவனா
ரென்றறியேனானேழை யென்னேபராபரமே. 42

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேன்படுந்துயர்
மொன்றுமறியாயோ ஷரையாப்பராபரமே. 43

எத்தனைதான்சன்மமெடுத தெத்தனைநான்பட்டது
ய, ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே. 44

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலனவரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே 45

உற்றுற்றுநாடி யுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. 46

எள்ளளவுநினனைவிட வில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே. 47

பாடிப்படித்துலகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. 48

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான் வேறுகபடென்
றறியேன், சிட்டருடன்சேரனந்தந் தெண்டன்பரா
பரமே. 66

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. 67

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின் றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. 68

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணினான்றோன்றாத
வைப்பையாழியாநிலைபா வையாய்பராபரமே. 69

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. 70

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறின்
தன்னொடுநாநிற்பதென்றே சாற்றாய்பராபரமே. 71

மைவ்வண்ணந்தீர்த மெளனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. 72

வித்தன்றியாதும விளைவதுண்டோரின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. 73

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூககமது தூக்கும்பராபரமே. 74

சிறதையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாரின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. 75

சொல்லாடாவுமரைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனககுமுத்தி யாமோபராபரமே. 76

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுனைத்ததென்றற்
காச்சாச்சமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. 77

கெட்டியென்றுன் னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோ
ர்பூரணமாந், தொட்டிலுக்குட் சேய்போறறுயின்றூர்
பராபரமே. 78

காட்டவருளிருக்கக் காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவர னன்றோபராபரமே. 79

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநினனருளு மன்றோபராபரமே 80

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னுலே யின்பமுண்
டோ, சித்துருவேயினபச் சிவமேபராபரமே. 81

மண்ணெழுவின்காட்டி மறைந்துமறையாவருளாக்
கண்ணெடுகண்ணாகவென்று காண்பேன்பராபரமே.

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே 83

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. 84

அநீ ததுமாய்நின்றாயே யான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 85

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்ற
லென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. 96

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோடுமனமெல்லாநீ
பென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும்பராபரமே. 87

கொழுந்திலவயிரமெனக் கோதறவுள்ளன்பி
ல்முந்துமவர்க்கேசுகமுண் டாகும்பராபரமே. 88

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேரூம்பராபரமே. 89

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்பேரன்பாக
தாகியரும்யோகமுன்னே சார்ந்தோர்பராபரமே. 90

அல்லும்பகலு மறிவாகினின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சமைகாண்பராபரமே. 91

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குணப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே. 92

அந்தக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
பெந்தத்தூறவினுந றெந்தாய்பராபரமே. 93

தன்னையறிந்தாற றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 94

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே.

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. 66

கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியா மன்றோபராபரமே. 97

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோ நின்னரு
ளாம், விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே. 98

நேரேநினதருளென் நெஞ்சைக்கவரினொன்றும்
பாரேன்குகமும் படைப்பேன்பராபரமே. 99

வான்காணவேண்டின் மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய் நாட்டம்பராபரமே. 100

வாதனைவிட் டென்னஞளின் மன்னினல்லால்வேறு
மொரு, சாதனை தானுண்டோநீ சாற்றாய்ப்பராபரமே.

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகறிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியனளோ சாற்றாய்ப்பராபரமே. 102

விளக்குந்தகனியையும் வேறென்னார்னினைத்
துளககமறச்சீவனென்று சொலவார்பராபரமே. 103

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயஞ்சீவனுநீ யாங்காண்பராபரமே. 104

பொய்யைப்பொய்யென் றறியும்போதத்துக்காதர
வுன், மெய்பருளேயன்றோ விளம்பாய்ப்பராபரமே. 105

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியஞ்ச
கத்தை, தெரிவாகவில்லையென்ற தீரமபராபரமே.

மாயாசகமில்லையென மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்து னிற்பேன்பராபரமே. 107

வானாதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ, சாற்றாய்ப்பராபரமே. 108

வெள்ளககருணைமத வேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. 109

வீண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்:ங் கொடுப்பாப்பராபரமே.

மாயைமுதலாம்வினை நீ மன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானது நீ யன்றோபராபரமே 111

என்னறிவுமயானுமென தென்பதுவுமாமிவைக
லின்னவையேயன்றோ னிகழ்த்தாய்பராபரமே. 112 :

பா ரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவாராநோ வறியேன்பராபரமே 113.

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டனின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீ கண்டாய்பராபரமே

என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போலவலியவரு முண்டோபராபரமே. 116

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்து நின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. 117

ஒன்றேபலவே யுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுனை யென்றோபராபரமே. 118.

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான் சிந்திப்பதெல்லானின்
னெப்பிறியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே. 119

ஆரிருந்தென்னுர்போ யென்றாமுதாரின்னருனின்
சீரிருந்தாலுபவேன் சிவமேபராபரமே. 120

வஞ்சநமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிலேதனைக்கு
மஞ்சியுணையடைந்தே னையாபராபரமே. 121

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே 122

எந்தெந்தநாளு மெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிநொண்டவருட் டேவேபராபரமே. 123

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக் கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்து னிறைவேபராபரமே. 124

என்னையுன்றன் கைக்கவித்தார் யாவரென்னையா
னகொடுத்துப், பின்னையுன்னுற் பெற்றநலம் பேசேன்
பராபரமே. 125

வாய்பேசாலுமையென வைககவென்றோநீமெளனத்
தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. 126

தன்னைத்தந்தெனனைத் தடுத்தாண்டனின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே.

மீர்க்கண்டர்க்காகு மறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே.

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானோ வியப்பேன்பராபரமே 129.

சூதொன் றுமின்றியென்னைச் சும்மாரொகைவைததா
யீதொன் றுமபோதாதோ விற்பம்பராபரமே. 130.

வாயொன் றும்பேசா மெளனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன் றும்மோதாதோ விற்பம்பராபரமே. 131.

என் றுமிருந்தபடிக கென்னெயெனக்கனித்த
தொன றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே. 132.

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான் கண்டேன்பராபரமே

பித்தனையே தும்மறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனை தான்றெண்ட மிடுவேன்பராபரமே.

தாயர்கர்ப்பத்தாடனமுந் தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரே நினைபார்பராபரமே. 135.

விரிந்தமனமொடுவகும வேளையினாகப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே. 136.

சிந்தனைபோய் நானென்னல்போய்த் தேக்கவின்த்
மாமழைபை, வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே.

தந்தேனையோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 138

மண்ணு ம்விண்ணுமவநது வணங்காவோ, நின்ன
ருளாக, கண்ணுறவுட்கண்டவரைக் கண்டாற் பரா
பரமே. 139

என்றுங்கருணைபெற்ற வினபத்தபோதனர்சொற்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே.

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநினைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. 141

பொங்கியநின் றண்ணருளப் புட்கலமாப் பெற்
றவர்கட், கெங்கெழுந் தென்னாயி றியம்பாய் பரா
பரமே. 142

பாலரொடுபேயர்பித்தா பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. 143

உண்டுடுத்துப்பூண்டிந குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பராபரமே.

கிங்குல்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கண்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே. 145

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பறகுத் தொடாவார்பராபரமே. 146

அப்புழுப்பும்போனற வயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே.

சித்தந்தெளிந்து சிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிநான்பராபரமே. 148

தம்முயிர்போ. லெவ்வுயிருந்தானென்று தண்ண
ருள்கூர், செம்மையருக் கேவலென்று செய்வேன்
பராபரமே. 149

விண்ணுக்கும்விண்ணாகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணினிற்றுகூறு பகராய்பராபரமே. 150

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே 151

கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசை செய்வார்பராபரமே. 152

கால்பிடித்துமூலக் கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே. 153

பஞ்சசத்திசெய்துநின்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்தால், விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே. 154

அன்பர்பணிசெய்யவெனை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா லினபநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. 155

மூர்த்திதலநீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர் வார்த்தைசொலச் சற்குருவும்வாயக்கும்பராபரமே.

விரும்புஞ்சரிபைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநானகு மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரவே. 157

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ ஞானந்தனையனைய நலலோர்பராபரமே 158

சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கினறவாணவப் பேய்க், கின்னலவருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே.

இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றோ வன்றேவினைந்ததன்றோ வாற்றேன்பராபரமே. 160

எண்ணமுந்தானின்னைவிட வில்லையென்றால்யான் முன்மே, பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே. 161

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமுகெடுவேன் முண்ணினைக்கூடன் முறையோபராபரமே. 162

அறியாநான்செய்வினையை யையாநீ கூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவு கூறும்பராபரமே. 163

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே. 164

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநானொருவ
னிலலையெனினெங்கே யிருக்குமபராபரமே. 165

முக்குணத்தாலெல்லா முளைக்கப்பிரகிருதிக்
கக்குணத்தைநல்கியதா ரெந்தாய்பராபரமே. 166

ஆற்றப்படாதுதுன்ப மையுவென்னுலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேனபராபரமே. 167

பூராயமாப்மனதைப் போககவறியாமலையோ
பாராயலைதே னரசேபராபரமே. 168

சினம் றகககற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாமபெற்றாலு
மனம் றக்கக்கலலாக்கு வாயேனபராபரமே 166

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மலரைப்போற் பாழ்த்தம
ன, மேதுக்குக்கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே. 170

சூதாவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே. 171

காலமொருமுன றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலநதனக்குரையார் நல்லோர்பராபரமே. 191

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறிபேன்பராபரமே 192

இல்லாதகாரியத்தை யிசசித்துசிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. 193

எதுவந்துமேதொழிந்துமெனன தியானென்றார்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே 194

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே 195

மாயமயக்கொழிந்தாற் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பராபராபரமே. 196

நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராபரமே. 197

எந்நெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே. 198

மந்தவறிவாகியின்பம் வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே. 199

தேடினேன் றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன் சி
ந்தைநைந்து, வாடினே நென்மயக்க மாற்றாய் பரா
பரமே. 200

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளலவேண்டு மரசேபராபரமே. 201

காலாபயந்தீரவின்பக் காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலேவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. 202

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப் [மே.
பார்ப்பதல்லால் வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபர

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியாய்க்கரையைப்
பார்க்குமிடமெல்லா மென்பார்வைபராபரமே. 204

ஆடியோய்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே.

வேதார்தஞ்சித்தார்தம் வேறென்றார்கண்களிக்கு
நாதார்தமோன நலமேபராபரமே. 206

ஆனந்தமானநினை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே. 207

எதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றாலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான சொன்னேன்பராபரமே.

முத்தியிலுநதேகமிரை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றே
ரெத்தனைபேரெனறுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே.

நீயனநிநானார் நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சுலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே. 210

அங்கமேநின்வடிவ மானசகாகூபபிடீ
யெங்குமேனெனெனற தென்னைபராபரமே. 211

கொள்ளாவெள்ளத தண்ணருண்மேற் கொண்டு
சுழித்தார்த்திழுத்தாற்; கள்ளமனக கப்பலெங்கே
காணும பராபரமே. 212

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ நென்றவர்க்குஞ் சம்ம
தஞ்சொல, வககணையாலின்பம்வருமோபராபரமே.

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயறிஞ
ரெனனகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. 215

என்னதியானென்னலற்றோ ரெங்கிருந்துபார்க்கிலு
சன்னிதியானீபெரிய சாமிபராபரமே. [நின்

சோற்றுததுருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைநதேன கண்டாய்பராபரமே. 217

உள்ளபடியொன்றையுரைக்கினவர்களுள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே. 218

அடுத்தனியல பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்
லாற், றொடுதததொன்றையானவேண்டிச் சொல்லேன
பராபரமே. 219

உள்ளமறியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசுலை
யோ, துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே.

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யலலாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே. 221

முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிநநாஸிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே. 222

நன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைபராபரமே 223

கண்டியிலாதென்னறிவின் கண்ணாடே காட்சிபெற்
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. 224

நானானதன்மையென்று நாடாமனாடவின்ப
வானாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே. 225

அகத்தாடனுவனுவா யண்டமெல்லாதானாய்
மகத்தாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே. 226

காரகமாங்காப்பவறைக் கண்ணாடுமென்கண்ணே
வாய்வைத்துக் காத்தனைநீவாழிபராபரமே. 227

புரந்தோர்த்தேசமென்பா பூமியைப்போராடி
யுரந்தோருந்தம்மதெனபா ரென்னேபராபரமே. 228

மூர்த்தியெல்லாம் வாழியெங்கண் மோனகுருவா
ழியருள், வாத்தையென்றும் வாழியன்பா வாழிபரா
பரமே 229

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணை செய்தாய்பராபரமே. 230

இற்றைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே. 231

நாடுநகருநிசா னாட்டியபாளையமு
மீசெயுமோமுடிவி லெநதாய்பராபரமே. 232

தேன்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிபெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறும்பராபரமே. 233

தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துலாக்கோல்பொல்
வாடாச்சமனிலையில் வாழ்வார்பராபரமே. 234

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிரததுநின்றேனைப்
பாராததெனனோ பகராய்பராபரமே 235

உள்ளபொருளாவி யுடன்முன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென் குறைதீர்பராபரமே 236

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்த்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனை நீ வாழிபராபரமே. 237

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனை நீ வாழிபராபரமே. 238

ஆசையுன்மீதல்லா லருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனினகருணைப் பாங்காற்பராபரமே

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையனறிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. 240

தானாகவந்துதடுத் தாண்டெனையினப
வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே. 241

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைகருமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே. 242

படிப்பறறுககேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே 243

சுத்தாகிரினரோர் சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென வாழ்வேபராபரமே. 244

சித்தநிருவிகற்பஞ் சொந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரமபோல் வயங்குமபராபரமே 245

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையேயிப்பான்
போதியெனினெங்கேநான் போவேனபராபரமே.

நாவழுத்துஞ் சொன்மலரோ நாளுதிகும பொ
னமலரோ, தேவையுனக் கினனதென்று செப்பாய
பராபரமே. 247

கன்னறும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்பராபரமே. 248

சிறபரமேதற்பரமே தெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே. 249

அறிவிப்பானீயென்ற லைம்புலங்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 250

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே. 251

ஐவரொடுங்குடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே 252

— ஞானகிநின்றசுக மாகாமலையா
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே 253

அன்பரெலலாமின்ப மருந்திடவுமயானொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீ சொல்லாப்பராபரமே 254

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதலலால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே 255

நானுனைனக்குளறு நாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே 256

இக்காயம்பொய்யென்றோ நீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோ புகலாப்பராபரமே 257

தானுதலபூரணமே சாருமிடமுண்டியிரும்
வானுதியுமொழுங்காய் மனனும்பராபரமே. 258

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலேகரைய
மினனுமானந்த விளக்கேபராபரமே 259

நாட்பட்டலைந்த நடுக்கமெலலாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக் காமோபராபரமே. 260

அண்டபிண்டங்காணை நகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னை நீதலந்த காலம்பராபரமே. 279

எத்தனை யோகோடியெடுத்தெடுத்துசொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென் செய்வேன்பராபரமே. 280

அன்றந்தகாலவருக்கு மற்றுதமாரீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக் குண்டோபராபரமே.

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியென்னும்முனை
செபபுவதுமுன்னிலையின் றோகாண்பராபரமே [யே

கட்டுங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாயபராபரமே 283

பேசாதமோனநிலை பெற்றன் றெருநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே. 284

கற்றாலுங்கேட்டாலுங் காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 285

கண்டவடிவெல்லாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளே யன்றோபராபரமே. 285

தன்செயலாலொன்றுமில்லை தானென்றானுன்பாவி -
நின்செயலாப்நில்லா நினைவேன்பராபரமே. 287

கொலைகளவுதட்காமங் கொபம்விட்டாலன்றே
மலையிலக்காநின்னருடன் வாய்க்கும்பராபரமே. 288

தன்னையறியாதசகந் தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவரு ஞண்டோபராபரமே 289

ஒன்றிரண்டென்றுன்னு ஷணாஷுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னையா யிறையேபராபரமே 290

கருதுமடியார்களுந் காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே 291

பொங்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கன
த்துங், கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம்பராபரமே.

அத்துவிதமான வரிக்பவனுபவமே
சுத்தநிலையநிலையா சொலவாபராபரமே. 293

வைத்தசுவரலம்பின் மண்போமாமாயயினோர்க
கெத்தனபோதித்துமென்னு மெந்தாப்பராபரமே

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென் கண்ணேபராபரமே 295

சொல்லிப்பதர்களைந்து சொன்முடிவுகாணாதார்
நெல்லிற்பதர் போல நிற்பார்பராபரமே. 296

அழுககாற்றானெஞ்ச மழுங்கியபுன்மாகந்
னிழுக்காற்றாலின்பநல மெய்தார்பராபரமே 297

தேகாதிபொய்பெனவே தேர்ந்தவுபசார்தருக்கு
மொகாதிபுண் டொ மொழியாய்பராபரமே 298

சாதனையெல்லாமவிழுத் தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீல்குவதெப் போதோபராபரமே 299

ஒன்றுமறியாவிருளா முள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவ தெந்தாய்பராபரமே 300

சிந்திக்குந்தொறுமென்னுட் சிற்சுகமாயுற்றாறிப்
புந்திக்குணின்றவருட் டொற்பேராபரமே 301

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்காகுறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைகாலி கதைகாண்பராபரமே. 302

குற்றங்குறையக குணமெலிடவருளை
யுற்றவரையாவிக் குறவாம்பராபரமே. 303

ஒருறையால்வாய்க்குமுண்மைக் கோரனந்தநூல்
கோடிப், பேருரையாற்பேசிலென்ன பேருயராப
ரமே. 304

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே. 305

பிடித்ததையேதாபிக்கும் பேராணவத்தை
யடித்துத்தூர்த்தவல்லா ராகாண்பராபரமே. 306

நேசத்தானின்னை நினைக்குநினைவுடையார்
ஆசைக்கடலி லமுந்தாபராபரமே. 307

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநானொருசொற்
'கொள்ளாத'தொஷமன்றோ கூறும்பராபரமே. 308

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாசகமா
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. 309

நீட்சிசுறுகலில்லா நித்யசுகாரம்பசக
ராஷியாமுன்னைவந்து சார்ந்தேன்பராபரமே. 310

வானுதித்ததுவமாய மனனிநின்றகாரணநீ
நானுகிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. 311

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினுடெவந்த நட்பேபராபரமே. 312

புதித்தியாயத்தானே நினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கைபராபரமே.

இன்பநிட்டை யெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்
றுமனந், துன்புறுதல் வன்பிறவித் துக்கம்பராபரமே.

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையயமிலை யையாபராபரமே. 315

மந்திரத்தையுன்னி மயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தவைக்கத் தகாதோபராபரமே 316

வின்கருணை பூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவரு டாய்நீபராபரமே. 317

தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே. 318

ஏங்கியிடையுநெஞ்ச வேழைபைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற் பாரம்பராபரமே.

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம் புகலாப்பராபரமே. 320

எங்கணுநீயென்று விருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலைப லாமோபராபரமே. 321

கற்குமதுவுண்டு களித்தலல்லானின்னருளி
'னிற்குமதுதந்ததுண்டோ நீதான்பராபரமே. 322

அண்டபகிரண்ட மறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற் கதியாப்பராபரமே. 323

கலக்கமுறனெஞ்சைக் கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனியலையோ சொல்லாய்பராபரமே. 324

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கினிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேன்பராபரமே. 325

பந்தமெலாந்தீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேன்பராபரமே 326

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையரு னையாபராபரமே. 327

அல்லெல்லாந் தீரவெனக் கானந்த மாகவொரு,
சொல்லையென்பால் வைத்ததையென் சொல்வேன்ப
ராபரமே. 328

சிந்தைமயக்கமறச் சின்மயமாப்நின்றவுன்னைத்
தந்த வுனக்கெண்ணையுநான் றந்தேன்பராபரமே. 329

மைகாட்டுமாயை மயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 330

மால்வைத்தசிந்தை மயக்கரவென்சென்னிமீசை
கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே 331

மண்ணுனமாயெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணுரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 332

மண்ணீர்நாயாலே மயங்கா துன்கையாலென்
கண்ணீர் துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 333

உள்ளதுணரா வுணாவிலிமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாயபராபரமே.

எல்லாநீனதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனசகுளதோ வையாபராபரமே. 335

பத்தமயககிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
பித்தமயசக மெனக்கேன்பராபரமே 336

காட்கியெல்லாங் கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோ
யாதினுககு. மாட்சியுன தருளையன்றோ பராபரமே.

எட்டுத்திசையுமொன்று யின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடர் வேறோபராபரமே. 338

பிரியாதயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே. 339

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளா வுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே. • 340

கற்புணையாய் பாடுகின்றேன் கண்ணீருங் கம்பலை
யுஞ் சொற்பனத்துங் காணேனென் சொல்வேன்பரா
பரமே. 341

வன்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்பமாறப்பே
ரன்பொன்றும்போது மெனக்கையாபராபரமே. 342

ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற் பொருதோபராபரமே 343

ஒராமலெல்லா மொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத் தகுமோபராபரமே. 344

மோனந்தருளுன முட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாப்பராபரமே. 345

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறையேபராபரமே. 346

புந்தியினுனின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சுந்தையிறப்போரின் றியானம்பராபரமே 347

உனக்குவமையாககருணை யுள்ளவருமவனமைக
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே 348

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின் றேன்பராபரமே. 349

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயாணூர்க்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 350

பாவமென்றோலேதும் பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்பாதத் தெரித்தார்பராபரமே. 351

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதாவன்றெனிலோ
அன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. 352

கற்குநிலைகற்றாற் கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவே நீதம்பராபரமே 353

காச்சச்சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சுற்றவரே நிறவார்பராபரமே. 354

பற்றொழிந்துசுந்தைப் பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாய்பராபரமே. 355

உருவெளிதான்வாதவூ ருத்தமார்க்கல்லாவினமுங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூறும்பராபரமே

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறி யையாபராபரமே. 357

உலகநெறி போற்சடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே. 358

பரமாப் பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்
க்குந், திரமேதுமில்லைன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே.

தேடுவோனின்னருளைத் தேடுமுன் நையெய்தினட
மாடுவேனானந்த மாடுவென்பராபரமே 360

உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள் விருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே. 361

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசுந்தைமாளினெல்லா
ந், வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே. 362

பார்க்கினனுப் போற்கிடந்தபாழ்த் சுந்தைமாளி
னென்னை, யார்க்குச்சரியிடலா மையாபராபரமே.

பாட்டுக்கோவன்பினுககோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி நின்றாய்பராபரமே. 364

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே 365

உன்னாவெளியா புறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே 366

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையர்க்குச்சின்மயமா
ரித்தமுத்தகத்த நிறைவேபராபரமே. 367

உள்ளக்கொதிப்பகல வுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணை வேண்டும்பராபரமே. 368

என்னைப்புரப்பதரு ளின்கடனாமென்கடனா
நின்னிற்பணியறவே நிற்கைபராபரமே. 869

தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
வானேமனாதீத வாழ்வேபராபரமே. 370

மண்ணாதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்த நின்னிறை
வைக், கண்ணாரக்கண்டு களித்தேன்பராபரமே. 371

அறியாமையீதென் றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும் பெற்றேன்பராபரமே. 372

தீதெனவுநன்றெனவுந் தேர்ந்துநான்தேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டா தென்னேபராபரமே. 373

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேழுத்தி கொடுப்பாய்பராபரமே. 374

ஈழாகவல்வினைநா நென்னுமலின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமை பெற்றேன்பராபரமே. 375

பெற்றாரனுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே 376

நீயேநானென்று நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனைவரு டந்தாய்பராபரமே. 277

சஞ்சலமற்றெல்லாநீ தானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. 378

பூதமுதமுதவரை பொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவிற்பக் கடலேபராபரமே. 379

வாக்குமன மொன்றுபட்ட வார்த்தையல்லால்வெ
வ்வேறாய்ப், போக்குடைய வார்த்தை பொருந்தேன்
பராபரமே. 380

வன்மையின்றியெல்லாமதித் துணர்வாய்க்காகெடு
வேன், றன்மையொன்றுந் தோயாத் தடையோபரா
பரமே. 381

பத்தர்சித்தாவாழிபரி பஞ்சுவர்கர்வாழிசெங்கோல
வைத்தவர்கர்வாழிகுந வாழிபராபரமே. 382

தல்லாதேனானுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே.

சொல்லிறப்பச் சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்
கொடுத்த, நல்லுடைக்கே கொத்தடிமை நான்காண்
பராபரமே. 384

முத்திக்குவித்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்த தேனேபராபரமே. 385

'த்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலை சொல்லாய்பராபரமே. 386

மணனுமறிகடலு மற்றொரு புமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 387

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோ வறியேன்பராபரமே. 388

பொய்யுணர்வா யிர்தப் புழுக்கூட்டைக் காத்திருந்
தே, னுய்யும்வகையு முளதோபராபரமே. 389

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே. 1

அகமேவுமண்ணலுக்கென் னல்லெல்லாஞ்சொல்லி
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. 2

ஆவிக்குளாவியெனு மற்றுதனாச்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாயநீபைங்கிளியே. 3

ஆருமறியாமலெனை யந்தரங்கமாகவந்து
செரும்படியிறைக்குச செப்பிவாபைங்கிளியே. 4

ஆறனகண்ணீர்க்கென் னங்கபங்கமானதையுங்
கூறாததென்னோ குதலைமொழிப்பைங்கிளியே. 5

இன்பருளவாடையழுக் கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
வெப்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. 6

உன்னுமலொன்றிரண்டென் றேராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னுன்வரவும்கை சொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

உள நுமிலார்பேருமிலா நுற்றார்பெற்றருடனே
யாருமிலாரென்னை யறிவாரோபைங்கிளியே. 8

உள ரைப்பா ராமலெனக் குள்ளகத்து நாயகனார்,
சீரைப்பார்த்தாற்கருணை செயவாரோபைங்கிளியே.

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே. 10

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறைவடிவைச், சிந்தைமட
லாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே. 11

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே.

வடாமலர்கூடே னெம்பெருமான்பொன்னடியாட்
வடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோபைங்கிளியே. 13

கல்லேன்மலரேன் கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு நாடுவாரோபைங்கிளியே.

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே, விண்ட
பெருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே. 15

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
வினாக்கழித்து மெலிவேனோபைங்கிளியே. 16

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெமையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே. 17

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையெபெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே. 18

கிட்டிக்கொண் டன்பருண்மை கேளாப்பலவடி
கொள், பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீபை
ங்கிளியே. 19

கிட்டிராய்நெஞ்சிற் கிளர்வார்தழுவவென்றா
னெட்டிராவரவர் நேசமென்னோபைங்கிளியே. 20

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினரென்கவலை
யாறும்படிக்கு மனைவாரோபைங்கிளியே. 21

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கிளியே. 22

சின்னதமருளைத் தெளிவித்தெனையாள்
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோபைங்கிளியே. 23.

சொல்லிறந் துநின்ற சுகரூபப்பெம்மாளை
யல்லும்பகலு மனைவேனோபைங்கிளியே. 24

தற்போதத்தா லை தலைகீழ்தாகவைய
னற்போதவின்புலா நாட்செலுமோபைங்கிளியே 25.

தன்னையரியுந் தருணந் தனிற்றலைவ, ரென்னைய
னையாதவண்ண மெங்கொளித்தார் பைங்கிளியே. 26.

தாங்கரிய மையலெல்லாந் தந்தெனைவிட் டின்னரு
ளாம், பாங்கியாசேர்ந்தாரிறைககுப் பண்போசொல்
பைங்கிளியே. 27

தானியதோர மர்க்கடமாந் தன்மைவிட்டே யண்
ணலிடத், தோனியம்போனிற்கினனை யுள்குவரோ
பைங்கிளியே. 28

தீராககருவழக்கைத் தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரேருதாண்டாணப் பற்றுவனோபைங்கிளியே. 29.

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றாங்காமற்றாங்கி நிற்
குந், பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்
கிளியே. 30.

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின் பமய மெயதுவனோபைங்கினியே.

நன்னெஞ்சத் தன்பரெல்லா நாதரைச்சேர்ந்தின்
பணைந்தார், வன்னெஞ்சத் தாலேநான் வாழ்விழந்
தேன் பைங்கினியே 32

நானேகருதின்வர நாடாசும்மாவிருந்தார்
முனைபணைவரவா தன்மையன்னோபைங்கினியே. 33

நீககுமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சோக்கவறியாமற் றிகைப்பேனோபைங்கினியே. 34

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கின்வேறென்றனை
யார், வஞ்சகத்தா ரல்லரவர் மார்க்கமென்னோ பைங்
கினியே 35

பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச சேர்வேனோபைங்கினியே. 36

பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லா மண்ணற்கியம்பிவாபைங்கினியே. 37

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம் பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனான்பைங்கினியே. 38

பாராசையற்றிறையைப் பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம் புகன்றுவாபைங்கிளியே. 39

பேதைப்பருவத்தே பின்னொடர்ந்தென் பக்குவ
முன், சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்வாரோபைங்
கிளியே. 40

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பாபூத்தபைங்கொ
டிசேர், செம்பயிரைநாடித் திகைத்தேனான் பைங்
கிளியே. 41

பொய்க்குகொண்டு புலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்குகொண்டு விளம்பிவாபைங்கிளியே. 42

பொய்ப்பணி வேண்டேனைப் பொருட்படுத்திப்
ண்ணலென்பான், மெய்ப்பணியுந் தந்தொருகான் மே
வுவனோ பைங்கிளியே. 43

மண்ணுறங்கும் விண்ணுறங்கு மற்றுள் வெவ்வுற
றங்குங், கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற்பைங்
கிளியே. 44

மட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந் தீரவென்னை, வெ
ட்டவெளிவீட்டிலண்ணன் மேவுவனோபைங்கிளியே.

மாலேவார்த்தென்னை வார்த்திறைவர் பன்னெறி
யாம், மாலேவனத்திலிட்ட பாவமென்றோ பைங்
கிளியே. 46.

மெய்யினோய் மாற்றவுழ்த மெத்தவுண்டம்மண்
னாறந்த மையனோய்தீர்க்க மகுந்துமுண்டோபைங்
கிளியே 47

மேய்பாஞ்ச வண்ணமுற்றாய வீண்சிறையா லல்ல
லுற்றாய். பாவிபஞ்சவண்ணம் பகர்ந்துவா பைங்கி
ளியே. 48.

வாய்திறவா வண்ணொனை வைத்தாண்டார்க்கெ
ன்றுபரை, நீதிறவாச்சொல்லி னிசமாங்காண் பைங்
கிளியே 49

வாட்ட பாடாதமனின வுன்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனோபைங்கிளியே.

வாராவாவாக வந்தருளுமோனருக்கென்
பேராயையெல்லாம்போயபேசிவாபைங்கிளியே.

விண்ணாவர்தம் பாலமுதம் வேப்பங்கா யாகலெ
ன்பாந், பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல் பாசத்தாயோ
கிளியே. 52

விண்ணுள் வளியடங்கி வேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோபைங்கிளியே. 53.

விண்ணார் நிலவுதவழ் மேடையி லெல்லாருமுற,
மண்ணான வீட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்
கிளியே. 54

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்திருந்தென் கள்ள
மெல்லாம், வள்ளலறிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோ
பைங்கிளியே. 55.

ஆகத்தைநீக்குமுன்னே யாவித்துணைவரைநான்
ஞகத்தின்வண்ணந் தழுவுவனோபைங்கிளியே. 56.

தானேசபாவந் தலைப்படநின்றான்ருளான
வானுணவரும் வருவாரோபைங்கிளியே. 57

கள்ளத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்திலவந்த வுபாயமென்னோபைங்கிளியே. 58

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணீ நிலவெறிப்பீமன்றடுங்
கார்பூத்தகண்டணையான் காணுநாளெந்நாளோ. 1

பொன்னுருமன் றன்மணிய் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்றாழுதினில மிச்சிப்பதெந்நாளோ.

நீ ககிமலககட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளேத் தொழுதிநொள்ளெந்நாளோ. 3

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்விசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. 4

வெஞ்சேலெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக் கஞ்சின.
ரை, யஞ்சேலெனுங்கைக கபயமென்புதெந்நாளோ.

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநொள்ளெந்நாளோ. 6

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றோ யூங்காண்பதெந்நாளோ. 7

ஆதியந்தங்காட்டா தகண்டிதமாய்நின்றணர்த்தும்
போதவடிவாமடியைப் போற்றுநொள்ளெந்நாளோ. 8

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டாணைத் தந்தையெனும்,
புங்கவெண்கோட்டாணைபதம் புந்திவைப்பதெந்
நாளோ. 9

அஞ்சமுகங்காட்டா னாறுமுகங்காட்டவந்த
செங்கரணச்சிவடியை சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ

தந்தையிருதா^{*}டுணித்துத் தம்பிரான்ருள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தருமாபிள் வணக்கம்.

துய்யகரமலர்நாற் சொல்லாமற்சொன்னவுண்ணிய
யையரினக்கல்லாலரசை யாமனைவதெந்நாளோ. 1

சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
சந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமனைவதெந்நாளோ. 2

எந்தைசனற்குமர னாதியெமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. 3

பொய்கண்டார்காணப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்தண்டநா தனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. 4

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை, சா
தித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ. 5

சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைநகர்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ. 6

குழைவிலிருண்ணானமுதல், கொற்றங்குடியடிக்
கைவலர்க்காட்கன்பிபற்றந் துன்பிபெதெந்நாளோ.

நீர்க்குமிழிபூணமைத்து நின்றானுநிலைமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ. 2

காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாட்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ. 3

செங்கிருமியாதி செனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னு*மிழக்கொழிவதெந்நாளோ. 4

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவா தாமாயவாழிந்நாட்
டைப், பித்தனென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ.

உளனென்றிநாத னுணர்த்துமத்தைவிட்டறிவே
னென்றபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ. 6

வேலையிலாவேதன் விதித்தவிர்தர்சாலவுடன்
மலைவியாபரர மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

ஐழ்ந்துநினைக்கி னரோசுகமாவியவுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றை மதிக்குநாளெந்நாளோ. 8

மும்மலச்சேறான முழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. 9

நாற்றமிகக்கூட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றத்துருத்தி சுமைபென்பதெந்நாளோ. 10

உருவிருப்பவுள்ளேதா னாறுமலக்கேணி, யருவ
ருப்பு வாழ்க்கையைக்கண் டஞ்சுநாளெந்நாளோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதரைப் பழித்தல்.

மெய்விசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்விசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ. 1

திண்ணியநெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ. 2

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டு கைவிலை
யுட்க், கொண்டுவிடுமொனர்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்
நாளோ. 3

கர்மனைவாவென்றிருண்ட கண்வலையவிசுமின்றார்
நாமமறந்தருளே நண்ணுநாளெந்நாளோ. 4

கண்களில்வெண்பூளை காபபக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 5

வீங்குத்தளர்ந்து விழுமுலையார்மேலவிழந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ. 6

கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர் மய்க்கொழிவதெந்நாளோ. 7

பச்சென்றகொங்கைப் புசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளே நண்ணுநாளெந்நாளோ. 8

உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ. 9

தட்டுவைத்தசேலைப்பூங் கொய்சகத்திற் சிந்தை
யெல்லாங், கட்டிவைககு மாயமின்னா கட்டழிவதெ
ந்நாளோ. 10

ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதம்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. 11

தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 12

ஏழைக்குறும்புசெயு மேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. 13

விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமது மொண்டுதருந்,
தெருண்டியர்கள் கட்கடையிற், சுற்றொழிவ தெந்நா
ளோ. 14

மெய்யிற்சுவம்பிறகத மேவுமின்பம் போன்மாதர்,
பொய்யிலின் லின்றென்று பொருந்தாரா னெந்
நாளோ. 15

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்ருவழறைமை.

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோடமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ

சுத்தமுதலாம்புலனிற் சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தாபயந்தீர்த்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 2

நாளும்பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெனும்
யாளும்பொறியா ஷ்ருள்வருவதெந்நாளோ, 3

வாக்காதியானகன்மமாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந் துநாளெந்நாளோ. 4

மனமானவானரக் கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடி பெய்துநாளெந்நாளோ., 5

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக
காட்டைத்திருத்திக கரைகாண்பதெந்நாளோ. 6

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க மனமிறப்பதெந்நாளோ. 7

புத்தியெனுந் துத்திப் பொறியரவின்வாய்தீரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ.

ஆங்காரமென்னுமத யானைவாயிந்தரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ 8

சித்தமெனும்பெளவத்திரைக்கடலில்லாழ்துரும்பா
பித்தமையாதருளி னிற்குநாளெந்நாளோ. 10

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச
சுத்தபரபோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ.

சுத்தவித்தை யேழுத்தலாத் தோன்றுமோ ன்ந்தூர்
வகைத் தத்துவத்தை நீங்கியருள் சாருநாளெந்
நாளோ. 12

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. 13

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கறொழிவதெந்நாளோ.

ஆனபுறக்கருவி யாறுபத்துமற்றுள்வும்
போனவழியிங்குடப் புன்முளைப்பதெந்நாளோ. 15

அந்தகனுக்கெங்குமிரு ளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. 16

புன்மலத்தைக் சேர்ந்துமல போதம்பொருந்துத
ல்போய் நின்மலத்தைச் சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்
நாளோ. 17

கண்ணிகண்மிந்தேறாக் கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
புண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. 18

பைங்கூழ்வினைதான் படுசாலியாகவெமக்
கெங்கோண்கிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. 19

குறித்தவிதமாதியாற் கூழ்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம் வண்ணமிருள் வந்திடுநா னெந்நா

- சஞ்சிதமேயாதி சரக்கானமுசசேனம்
வெந்தபொரியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ. 21
- தேகமுதனன்காத் திரண்டொன்றுநின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ. 22
- சத்தமுதலாத் தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சத்தமாமாயை தெட்டக்கறுவதெந்நாளோ. 23
- எம்மைவினையை யிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதை யகலுநாளெந்நாளோ. 42
- நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. 25
- சன்னல்பின்னனான சகலமெனுங்குப்படையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமுட்டுநாளெந்நாளோ. 26
- மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோய்வருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ 27
- திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னுணைமை.

உடம்பறியுமென்னும்த ஓழிலெல்லாதீரத்
திடம்பெறவேயெய்தித் தெரிசிப்பதெந்நாளோ.
செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ.

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசியப்பெந்நாளோ. 3

பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத் தெரிசிப்பெந்நாளோ. 4

அந்தக்கரணமுயி ராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ.

முக்குணத்தைசசிவனென்னு முடத்தெவிட்டரு
ளா, லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வ தெந்
நாளோ. 6

காலையுயிரென்னுங் கலதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. 7

வார்கொடுத்துத்தேடு மதிசூடாப்போலவெமை
நான்கொடுத்துத்தேடாம னன்கறிவதெந்நாளோ. 8

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளியல்பு.

நுனந்தருநா டிதுநமக்குவேண்டாமென்
முனந்தநாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ. 1

பொய்க்காட்சியான் புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியழம்புநா னெந்நாளோ. 2

ஆதியந்தங்காட்டாடி லம்பரம்போலேறிநைந்த
திதியிலருட்டினைச் சேருநா னெந்நாளோ. 3

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும், வெட்ட
வெளிவிண்ணாற்றின் மெய்தோயவதெந்நாளோ. 4

சூதானமென்று சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ. 5

வெந்துவெடிக் கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணரு
வாய், வந்துபொழிகின் றுமிழகாண்பதெந்நாளோ. 6

சூரியர்கள் சந்திரர்க டோன்றாய்ச்சயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற் பொருந்துநாளெந்நாளோ 7

கன்றுமனவெப்பக் கலகமெலாந்தீரவருட
டென்றல்வந்துவிசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ. 8

கட்டுமன்செங்கோல் கடர்வடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளுந்நாளோ. 9

சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்து ளோடுநாளெந்நாளோ. 10

விண்ணவன்றாளென்னும் விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித் தளர்வொழிவதெந்நாளோ

வெய்யுபுவிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லலற்ற
துய்யவருளிற் றுயிஞ்நாளெந்நாளோ.

வெய்யபிறவிவெயில் வெப்பமெலாங்கிட்டகல
வையனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ. 13

வாழைப்பிறவி வளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையப் பற்றுநாளெந்நாளோ. 14

நனமில்லா மெய்ப்பொருளுரை யிம்மையிலேகாண
வெளி, ஞானமெனும்ஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்
நாளோ. 15

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப புணருநாளெந்நாளோ. 16

சுடத்துஞயிர்போலெமக்குத் தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி, நாம்விவெதெந்நாளோ. 17

எககணுமர்ந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ. 18

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின் மின்னேபோய்க் காண்பார்போன்
மெய்ஞ்ஞான, மெய்விளக்கின் மின்னேபோய் மெய்
காண்பதெந்நாளோ. 1

கேடிபுகழ்பாசமெல்லாம் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சகப்பொருளுக் கன்புறுவதெந்நாளோ.

ஆணவத்தைநீக்கி யறிவூடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ. 3

நீக்கப்பிரியா நினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்ற பொருளீணுவதெந்நாளோ. 4

அண்டருக்கு மெய்ப்பில்லைவப்பா மாரமுதையெ
ன்னகத்திற, கண்கொண்டுநின்று களிக்கநாளெந்
நாளோ. 5

காட்டுந்திருவருளே கண்ணாகக்கண்முபுர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளே மேவுநாளெந்நாளோ. 6

நானான தன்மை நழுவினையெவ்வுயிர்க்குந்
தானானவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ. 7

சிந்தைமறந்து திருவருளாய்நிற்பவர்பால் [ளோ.
வந்தபொரு ளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்ப தெந்தா
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடி போருநாளெந்நாளோ. 9

அருவுருவமெல்லா மகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ. 8

ஆரணமுங்காண வகண்டித்காரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப் பொருந் துநாளெந்நாளோ

சுத்தொடுசித்தாகத் தபங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ. 12

எங்கெங்கும்பார்த்தாலு மின்புருவாபநீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ. 13

அடிமுடி காட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெரிவந்தென்னைக் கலககுநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றையுங்காட்டா வுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுட னிற்குநாளெந்நாளோ. 15

எந்தச் சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளைப்பொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 16

எவ்வாறிங்குற்றுணாந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ.

பெண்ணாணவியெனவும் யோசாமலென்னறிவின்
கண்ணு டேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ.

நினைப்புமறப்புமற நின்றபாஞ்சோதி
தனைப்புலமாவுவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ 19

திருச்சிற்றம்பலம்:

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாத யெரின்பவெள்ளமுற்று
நீடிக்காணும னிற்குநாளெந்நாளோ. 1

சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்பெரிவான
சுத்தசுகககடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. 2

சிற்றின்பமுண்டுழ் சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெமை மூடுநாளெந்நாளோ. 3

எலலையிப்பேரினபமய மெப்படியென்றோர் தமக்
குச், சொல்லறியாலும்கள்போற் சொல்லுநா ளெந்
நாளோ. 4

அண்டரண்டகோடி யனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பம் கூடுநாளெந்நாளோ. 5

ஆதியந்தமில்லாத வாதியனாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்துடே துலையுநாளெந்நாளோ. 6

சாலோகமாத் சவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. 7

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துகாளெந்நாளோ. 8

உள்ளத்தினுள்ளேதா னூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துலைந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ. 9

கன்னலுடன் முக்கனியுங் கற்கண்டுசீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ. 10

மண்ணாடுமூன்ற மயக்கமெல்லாந்தீர்த்திடவும்
விண்ணாடுமூந்தகக மேவுநாளெந்நாளோ. 11

காணற்சலம்போன்ற கட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவி முருவுநாளெந்நாளோ. 12

திங்கரும்பென்றாலினியா தின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரீன்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. 13

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரீன்பசக நாமனைவதெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்பு நிலைமை.

தககுரவிகண்ட சரோருகம்போலென்னிதய
மிககவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ. 1

வானமுகிலகண்ட மயூரபட்சிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. 2

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷிபோலற்றிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம் வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ 3

குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொ
ன்னாட்டுஞ் சித்தனையென்கண்ணாற் றெரிசிப்பதெ
நாளோ. 4

அந்தரத்தெறின்றாடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிற்ததிறைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ. 5

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காழியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 6

விண்ணாடர்காண விமலபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவென் றாற்றுநாளெந்நாளோ. 7

ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 8

பண்டுங்கிணைஞன் பழம்பொருளேயின் றுமுனைக்
கண்டிங்கானெனெனவுங் கைகுவிப்பதெந்நாளோ. 9

பொங்கேதமான புழுக்கமெல்லாதீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ. 10

கடலின்மடைகூண்டதீபோற் கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமுர்ச்சித் துருகுநாளெந்நாளோ. 11

புலர்த்தேன்முகஞ்ச்ருகாய்ப் போனேனிற்காண
வலந்தேனென்றேங்கி யழுங்குநாளெந்நாளோ. 12

புண்ணீர்மையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ. 13

போற்றேனென் றாலுமென்னைப் புந்திசெய்யும்
வேதனைக்கிங் காற்றேற்றேனென் றாற்றுநா ளெந்நா

பொய்ம்முடங்கும்பூம்சில போட்டலறபபூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக கட்டறுவதெநநாளோ. 15

கற்குணத்தைப் போன்றவஞ்சக் காரர்கள் கைகோ
வாமு, நற்குணத்தார கைகோத்து நன்றிரிவதெந்
நாளோ. 16

துட்டனை மாமாயைச் சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ. 17

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்பர் நேறி.

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார் தெளிவறிவதெந்நாளோ. 1

மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்று மூதறிவாய்ப்,
பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்
நாளோ. 2

கோட்டாலையான குணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. 3

கெடுத்தே பசுத்துவத்தைக் தேடிவானந்த, மடு
த்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. 4

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்ம்மா
ய்ச், சொற்கண்டாலேடுமென்பர். தோய்வறிவதெந்
நாளோ. 5

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரென்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. 6

குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைத்தெந்நாளோ.

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நோப்பெறுவதெந்நாளோ. 8

வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை [ளோ
யாறுமுணர்ந் தோருணர்வுக் கன்புவைப்ப தெந்நா

கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மய மென்றறிந்து,
கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்பதெ
ந்நாளோ. 10

பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தேரர்
நோக்குந்திருக்கத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. 11

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போர் லெண்ணுந் தபோ
தனர்கள், செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்
நாளோ. 12

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிஞநறை.

இருநிலனாய்த்தீயார்கி யென்றதிருப்பாட்டின், பெ
ருநிலையைக் கண்டகூணந்து பேச்சறிவ் தெந்நாளோ.

அற்றவாகட்கற்றசிவ னுமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ. 2

தானென்னைமுன்படைத்தா னென்றதகவுறையை
நானென்னுவுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ.

என்னுடைய தோழனுமாயென்ற திருப்பாட்டி,
என்னெறியைககண்டுரிமை நூஞ்செய்வதெந்நாளோ.

ஆருடனேசேரு மறிவென்றவவ்வுன்றையத்
தேரும்படிககருடான் சேருநாளெந்நாளோ. 5

உன்னிலுன்னுமென்ற வுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிரன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ.

நினைப்பற்வேதானினைநதே னென்றிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாமுநாளெந்நாளோ. 7

சென்றுசென்றே யணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்
தொன்றாகி, நின்றவிடுமென்றநெறி நிற்குநா ளெந்
நாளோ 8

ஆதியநதீமில்லா வரியயரஞ்சோதியென்ற
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ. 9

பிறிதொன்றிலாசையின்நீப் பெற்றிருந்தேனென்ற,
நெறியுடையான்சொல்லினிலைநிற்குநா ளெந்நாளோ

திரையற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுறைபற்றியுற்றங் கொடுக்குநாளெந்நாளோ 11

அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுரையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. 12

எனக்குணீயென்று மியற்கையூய்ப்பின்னு
முனக்குணைனென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. 13

அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென், றுறுதி
சொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீ ந் து நீ லே.

ண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானிற்றதிற்
ண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ 1

அறிவோடறிபாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. 2

சொல்லான்மனத்தாற் றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய் நிலைநிற்பதெந்நாளோ. 3

செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கினிந்நிடல்போ
லங்கணனாநாளி லடங்குநாளெந்நாளோ. 4

வானுடடங்கும் வளிபோலவிற்புருவாங்
கோனுடடங்கும் குறிப்பறிவதெந்நாளோ 5

செப்பீரியதண்கருணைச் சிற்சுகனாபூரணத்தி
லப்பினிடைபுப்பா யணையுநாளெந்நாளோ. 6

தூயவறிவான சுக்ருபசோதிதன்பாற
றியினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

தீதணையாகர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியிடனென்றித் துரிசருவதெந்நாளோ. 8

ஆராருங்காணாத வற்புதனாற்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போ நிலாவுநாளெந்நாளோ. 9

எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரான்சந்தியில்
பட்டப்பகல்விளககா பண்புறுவதெந்நாளோ. 10

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ. 11

துச்சப்புலனாற் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிாப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. 12

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 13

தான்வனாந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்ட
மெங்கு, ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றிரண்டு மில்லதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளது
வாய், நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 15

பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல்
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 16

சுற்றறிவுமெவ் ளச் சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. 17

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவென்
தெந்தையுணர்வேவடிவா வெப்துநாளெந்நாளோ 18

போக்குவரவற்றவெளி போனிறைந்தபோதனிலை
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. 19

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய் மேவுநாளெந்நாளோ. 20

வாடாதேநானுவாய் மாயாதயெங்கோவை
நாடாதநாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ. 21

ஆடலையேகாட்டியெம தாடலொழித் தாண்டான்
பொற் குடலைமேற்குடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ.

மேல்லொடுகிழில்லாத வித்தகனூர்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. 23

அறியாதறிந்தெமையா ளண்ணலைநாமாகத்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ. 24

- ஒராம்ன்மந்திரமு முன்னுமனம்பரணைப்
பாராமற்பார்த்துப் பழகுநாளெந்நாளோ. 25.
- உளன்பற்றுமென்றோ நெய்பற்றும்பூரணன்பால்
வன்பற்றுங்கண்போன் மருவுநாளெந்நாளோ. 26.
- ஆண்டான்மவுனி யனித்தவறிவாலறிவைத்
தாண்டாமற்றாண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. 27
- ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. 28.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்பார்யம்.

- கன்மநெறிதப்பிற் கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறி நாமணைவதெந்நாளோ. 1
- ஞானநெறிதானெ நழுவிடினுமுப்பதத்து
வன்முத்திரல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ. 2
- பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. 3
- அத்துவிதமென்ற வந்நியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 4
- கேட்டன்முதனன்காலே கேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமககு வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 5

என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்னசான்
சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. 6

நாம்பிரமமென்ற நடுவேயொன்றுண்டாமா
றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

முச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாசார
சச்சிதானந்தசிவந் தானென்பதெந்நாளோ. 8

எவ்வடிவும்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ. 9

சினதித்தெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. 10.

தாங்கியபார்விண்ணாதி தானேனானாக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர் வற்றிடுநாளெந்நாளோ. 11

ஆசனமூர்த்தங்க வறவசண்டாகாரசிவ
பூசைசெய்வாசை பாராந் துந்நாளெந்நாளோ. 12.

அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானல்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றுகி நிற்குநாளெந்நாளோ. 13

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரான் நன்னடிமை
யெவ்வுயிறுமென்றுபணி யாஞ்செய்வதெந்நாளோ.

தேசிகர்கோனான திறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசுகொடுக்க மகிழ்நாளெந்நாளோ

15

குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
யருண்மபமென்றன்புற் றருள்பெறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந் தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான் பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. 1

நேவலத்தினன்கிடந்து கீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ. 2

துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுணரான் பெற்றிடவுங்காண்பேனோ.

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறாதபெட்டதமாத்
தேசுற்றமர்மணிநின் றேகிணையுங்காண்பேனோ. 4

மாயாவிசுர மலம்கலவெந்தைபிரா
னையானுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனோ. 5

*பொய்யுலகும் பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொ
ற்பெனவே, மெய்யநினை மெய்யெனவேமெய்யுடனே
காண்பேனோ. 6

கொலற்றப்பட்டமென் மாயாமனப்படலங்
காலற்றுவிழவுமுகக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ 7

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின்றசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. 8

காட்டுகின்றமுக்தட். கரும்பேகனியேயென்
னாட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ. 9.

தூங்காமற்றுங்கிச சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்ரு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ. 10

வாதவூராளிதனை வான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின் பொன்னடியுங்காண்பேனோ 11

சாட்டையிலாப் பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த நானவெளிகாண்பேனோ. 12

மன்றும்வாழ்வே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கிழக் குடிபெறவுங்காண்பேனோ. 13

பொய்யென் றறிந்துமெமைப் போகவொட்டாதைத்
யுயிர்த், வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ.

தாயினும்நல்லதயாளுவே நின்னையுன்னித், தீயின்
மெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக்காண்பேனே. 15

என்செயினு மென்பெறினு மென்னிறைவா வே
ழையன்யா, னின்செயலென் றுன்னு நினைவுவரக
காண்பேனே. 16

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தை யுலாவிடவுங்காண்பேனே. 17

வஞ்சகத்துக்காலயமாம் வல்வினையேனுகெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீ நெர்பெறவுங்காண்பேனே. 18

தொல்லேபிறவித் துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனே. 19

வாளாருங்கண்ணார் மயற்கடலிலாழந்தேன்சற்
றாவாகவெந்தை யருள்செயவுங்காண்பேனே. 20

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சம் பாவியைநீகுவியையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருள்செயவுங்காண்பேனே. 21

ஆடுகெறங்காகி யலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீ வாவென்வுங்காண்பேனே. 22

சிட்டர்க்கெளிய சிவனையோதினினையென்
மட்டற்றவாசை முய்த்தறவுங்காண்பேனே. 23

உண்ணின் றுணர்ந்து முலப் பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாநதவருங் சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ.

ஒடுங்கருத்தொடுங்க வுள் அண்ணர்வுதோன்றினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. 25

வாக்கான்மனத்தான் மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனோக்கிநிற்கு நுண்ணறிவுகாண்பேனோ. 26

இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேரின்னருளை
மன்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்ககாண்பேனோ. 27

நித்தமாயொன்றுய நிரஞ்சனமாய் நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீ வெளியாய்த் தோன்றிடவுங் காண்
பேனோ. 28

கண்ணிறைந்தமேனக் கருத்தேதெயென் கண்ணை
யென், நுண்ணிறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங் காண்
பேனோ. 29

அத்தாவிமலா வருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குணருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ. 30

வீணேபிறந்திறந்து வேசற்றேனாசையறக்
காணேநிறைநின் கருணைபெற்ககாண்பேனோ. 31

சட்டையொத்த வீர்வுடலைத் தள்ளுமுன்னே நா
ன்சகசு, பிட்டைபைப் பெற்றறையா நிருவிதற்பங்காண்
பேனே. 32

எல்லாந்தெரியுமிறைவா வென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான் ரொகுத்திரங்கக்காண்பேனே 33.

அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக் [னே
கண்டவாகள்கண்டதிருக் காட்சியையுங் காண்பே

உளானிருந்த காயமுட னிருப்பவெந்தை நின்றால்,
வானிருந்த தென்னவுநான் வந்திருக்கக் காண்
பேனே. 35

தினையத்தனையுந் தெளிவறியாப்பானியே, னினை
சிற்பரம்பொருணி நேர்பெறவுங்காண்பேனே. 36

துன்பமெனுந் திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையா
வே, யின்பவெள்ளம்வந்திங் கெதிர்ப்படவுங் காண்
பேனே. 37

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகாபோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம் வழங்கினாலாகாதோ.

என்னையறிய வெனக்கறிவாய்நின்னருணின்
முன்னையறிநதன்பநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. 2

பொய்ம்மபமேயான புரைதீரவெநதையின்ப
மொய்ம்மயம்வந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ

மட்டிலாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின் பமயாந
சிட்டர்போலயானருநதித்தேககவைத்தாலாகாதோ

அத்தாநின்பொற்றா ளடிக்கேயனுதினமுந்
பித்தாககியின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. 5

மெல்லியலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தநல மிசசித்தாலாகாதோ 6

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ்சூறையிட்டானந்தமயக
கட்டழகாநின்னைக கலக்கவைத்தாலாகாதோ. 7

சோதியேநநதாச் சுகவடிவேதூவெளியே
ஆதியேநின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ. 8

நேசஞ்சிறிதுமிலே னின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கி வாவென்றாலாகாதோ 9

என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுநினனுடனயா னிற்கவைத்தாலாகாதோ.

ஆதிபிராணேயென் னல்லலிருளகலச்
சோதிபரகாசமய்ந தோன றுவித்தாலாகாதோ. 11

ஆசைச்சுழங்கடலி லாழாமலையாநின்
நேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினுலாகாதோ. 12

பாசநிகர ங்களெல்லாம் பஞ்சாகசசெஞ்செவே
யீசுவெனை வாவென் றிரங்கினுலாகாதோ 13

ஓயாவுளவனபா யுருகிவாய்விட்டரஹிச
சேயாகியெநதநின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ

ஆதிபார்வாழ்வா யகண்டிதமாப்ரின் றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத தொழும்பென்னுலாகாதோ

விண்ணாரக்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாரநின்னிறைவைக் காணவைத்தாலாகாதோ

சேராமற்சேர்நதுநின்று சின்மயனேநின்மயத்தைப
பாராமற்பாரெனநீ பசுஷம்வைத்தாலாகாதோ. 17

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுநதிருவருளை
உண்ணாடியையா வருகவைத்தாலாகாதோ. 18

மூலவிருள்கால்வாங்க முதறிவுதோன் றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தை கூடுவித்தாலாகாதோ.

சாற்றரியவிற்பவெள்ளந் தாகுமதினீமுளைக்கி
வூற்றமுருமென்னவதிலுண்மைசொவ் னுலாகாதோ.

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றாட்கீழே யடிமைநின்றாலாகாதோ. 21

திருச்சிற்றம்பலம்.

இல்லையோவென்கண்ணி.

எதுந்தெரியா தெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ 1

பணியற்றுநின்று பதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்ப வாயெனக்கில்லையோ. 2

எம்மாலறிவதற வெம்பெருநாயாதமிழ்நிச்
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ 3

நாய்க்குங்கடையானே னாதாநின்னின்பமயம்
வாயக்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ. 4

ஊனாகநிற்கு முணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. 5

அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனை தானில்லையோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேண்டாவோவேன்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றே கைகூவித்
துப், பண்டுமின்று நின்றவென்னைப் பாரத்திரங்க
வேண்டாவோ 1

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனை தந்தையா புலப்படுத்த வேண்டாவோ 2

தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்குகிற்கவேண்டாவோ

அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ.

அண்டனையண்ட ரமுதேயென்னுருயிரே, தொ
ண்டனைநெற்குன்பத் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ 5

பாராதேநின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும் வழிகாட்ட வேண்டாவோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்த மேன்மைபடைத் தெவ்வுயிர்க்கு
மவ்வுயிராய்க், கண்ணிறைந்தசோதியைநாங் காணவா
நல்லறிவே. 1

சித்தானநாமென்சடத்தை நாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. 2

அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனாபொற்பறிந்து
பங்கபத்துள்வண்டாய்ப் பபனபெறவாநல்லறிவே.

கான்றசொறென்னவிந்தக் காசினிவாழவத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் றோனறவாநல்லறிவே 4

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவகைக்கண்ணி.

என்னாசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமில்
தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. 1

பண்டொருகானின்பாற் பழக்கமுண்டோ வெந்
தைநினைக்; கண்டொருகாற்போற்றாக் கருத்துங்கரு
தியதே 2

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிங் காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனெந்தநினைக்கூடுங்குறிப்பினையே 3

கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப் பொருத்தநதான்சொல்லாயே. 4

தப்டிதமொன்றின்றியது தானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாஸென் சென்னியதுதொட்டனையே.

வேறு.

மடசானநெஞ்சினிவன் வஞ்சனென்றேவாய்திறந்து
பேசாமெனன் பெருமன்படைத்ததுவே 6

கற்பதெல்லாம் கற்றேழுக் கண்ணுடையாய் நின்
பணியாய். நிற்பதுகற்றன்றோநிருவிகற்பமாவதுவே.

முன்னளவில்கன்ம முயன்றானிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. 8

வேறு.

நெஞ்சகர்வேறாகி நினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே.

வேறு.

பள்ளங்கடோறும் பரத்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பார்தா லுடையாயென்செய்வேனே. 10

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்கு மூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே.

வல்லாளாமோனாநின் வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனா நெவ்வண்ணமுய்வேனே. 12

வேறு.

வாக்குமனமுமவுனமுற வெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்த நூலறிவினுண்டாமோ 13

ஒன்றாய்ப்பலவா யுலகமெங்குந்தானேயாய
நின்றாயையாவெனைநீ நீங்கற்கெளிதாமோ 14

ஆவித்துணைபே யருமருந்தேயென்றனைநீ
ஈவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ 15

எத்தனையோ நின்விளையாட் டெந்தாய்கே ளிவ்
வளவென், றத்தனையுமென்னு லறியுந்தாமாமோ. 16

தேடுவார்தேடுஞ் சிவனையோநின் றிருத்தான்
கூடுவான்பட்டதாயர் கூறற்கெளிதாமோ 17

வேறு.

பற்றினதைப் பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவ
லத்தி, லுற்றவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்ப
டியோ. 18

ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங் காட்
டாமற், பொய்ப்புனியை மெய்போற் புதுக்கிவைத்த
தென்னையோ. 19

காலாலவழிதடவுங் காலத்தேகண்முனைத்தாற்
போலையெனதறிவிற் போந்தறிவாயநில்லாயோ 20

தன்னரசுநாடாஞ் சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டி னையோ 21

வேறு.

திங்குமுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிட்டானைய பொய்நூல்புலம்புவனோ. 22

உன்னவுன்ன வென்னையெடுத் துள்விழுங்கு நின்
னிறைவை, யின்னமின்னங்காணாம லெந்தாய் சுழல்
வேனோ 23

ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
ரூராமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததென்னோ 24

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானே றிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி [தோ
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்திழுக்குமந்
இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே

ஒருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னெழியாதனின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும் 2

கற்றாங்கேட்டதந்தானையேதுக்காக
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறககைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடுகின்றபனுவல்

பாடுகின்றபனுவலோக
டேடுகின்றசெலவமே
நாடுகின்றஞானமன்றி
லாடுகின்றவழகனே. 1

அதலனென்றநின்றையே
புத்திசெய்துபனுவலால்
பித்தனின்றிபேசுவே
வைத்ததென்னவாரமே 2

சிறதையன்புசேரவே
நைநதுநின்றநாடினென்
வந்துவநதுளின்பமே
தந்திரங்குதாணுவே 3

அண்டரண்டம்யாவுநீ
கொண்டுநின்றகோலமே

தொண்டர்கண்டுசொரிகனீர்
கண்டநெஞ்சுகரையுமே.

4

அன்னை போலவருண்மிசூத்து
மன்னுஞானவாதனை
என்னையெயெனக்கரித்த
நின்னையாநுநினைவனை.

5.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தநிபிப்பு

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி

எனக்

கானந்த மாயறி வாய்நின்றி லங்குஞ்
சோதிமௌனியாய்த்தோன்றி
சொல்லாதவார்த்தையைச்சொன்னாடிதோழி
சங்கர சங்கர சம்பு.

அவன்

1

சொன்னசொல்லைதென்றிசொல்வேன்
சூதாயத் தனிககவே சம்பா விருத்தி
முன்னிலையேதுமில் லாதே
முற்றச்செய்தேயெனைப் பற்றிக்கொண்டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு.

என்னைச்

சுக

2.

பற்றியபற்றறவுள்ளே

தன்னைப்

பற்றச்சொன்னான்பற்றிப் பார்த்தவிடத்தே

பெற்றதை யேதென்றுசொல்வேன் சற்றும்
பேசாத காரியம் பேசினான் நேழி
சங்கர சங்கர சம்பு 3.

பேசா விடும்பைகள் பேசுச சத்தப்
பேயங்க மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்
ஆசா பிசாசைத் துரத்தி ஐய்
னடியிணைக்கீழே யடக்கிக்கொண்டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு 4

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே அவ
னாகிய மேனியி லன்பை வளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண்டா னென்னைத் தன்னுட் சற்றும்
வாய்ப்பேசா வண்ண மரபுஞ்செய தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 5.

மரபைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் இத்தை
வாய்விட்டுச் சொல்லிடின வாழ்வெனக்கில்லை
கரவு புருடனு மல்லன் என்னைக்
காக்குந் தலைமைக் கடவுள்காண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு. 6

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன இரு
கண்களுமானந்தக் கண்ணீர் சொரிய
உடலும் புளகித மாக என
துள்ள முருக வுபாயஞ்செய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 7

உள்ளது மில்லது மாய்முன் உற்ற
 னுணாவது வாயுன் னுளங்கண்டதெல்லாம்
 தள்ளெனச் சொல்லியென் னையன் என்னைத்
 தானும்கிக் கொண்ட சமர்த்தைப்பார் தோழி
 சங்கர சங்கர சம்பு 8

பாராதி பூதநீ யல்லை உன்னிப்
 பாரிந்தி ரியங்க ரணநீ யல்லை
 யாரா யுணாவுநீ பென்றான் ஐய
 னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்தந்தோழி
 சங்கர சங்கர சம்பு. 9

அல்பருக் கன்பான மெயயன் ஐய
 னானந்த மோன னருட்குரு நாதன்
 தன்பாதஞ் சென்னியில் வைத்தான் என்னைத்
 தானறிந் தேன்மனந் தானிறந் தேனே
 சங்கர சங்கர சம்பு 10

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த எனம்
 கெவ்வண்ணம்வந்ததென் றெண்ணியான்பார்க்கின்
 மறப்பு நினைப்புமாய் நின்ற வஞ்ச
 மாயா மனத்தால் விளாந்தது தோழி
 சங்கர சங்கர சம்பு. 11

மனதே கல்லாலெனக் கன்றோ தெய்வ
 மௌன குருவாகி வந்துகை காட்டி

எனதாம் பணியற மாற்றி அவ
னின்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு 12

அருளா லெவையும்பா ரென்றான் அத்தை
யறியாதேசட்டியென் னறிவா லேபாத்தேன்
இருளான பொருள்கண்ட தல்லாற் கண்ட
வென்னையுங்கண்டில வென்னேடி தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 13

என்னையுந் தன்னையும் வேறா உள்ளத்
தெண்ணாத வண்ண மிரண்டற நிற்கச
சொன்னது மோவொரு சொல்லே அநதச
சொல்லால் விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன்
சங்கர சங்கர சம்பு. 14

விளையுஞ் சிவானந்த பூமி அந்த
வெட்ட வெளிநண்ணித் துட்ட விருளாங்
களையாக களைந்துபின் பார்த்தேன் ஐயன்
களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலன்றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 15

கண்டார் நகைப்புயிர் வாழ்க்கை இரு
கண்காண நீங்கவுங் கண்டோந துயிரான்
கொண்டார்போற் போனாலும் போகும் இதிற்
குணமேது நலமேது கூறும்நீ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 16

நலமேது மறியாத வென்னைச் சுத்த
 நாதாந்த மோனமா நாட்டநதந் தேசஞ்
 சலமேது மில்லாம லெல்லான் வல்லான்
 றுளாலென் றலைமீது தாக்கினுன் றேழி
 சங்கர சங்கர சம்பு 17

தாக்குநல லானந்த சோதி அணு
 தன்னிற் சிறியவெ னைத்தன்னருளாற்
 போககு வரவற் றிருக்குஞ் சுத்த
 பூரண மாககினுன் புதுமைகாண் மின்னே
 சங்கர சங்கர சம்பு 18

ஆக்கி யளித்துத் துடைங்குந் தொழி
 லத்தனை வைத்துமென் ளத்தனை யேனுந்
 தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன் அந்த
 சாஷியை சிந்திக்கத் தக்கது தொழி
 சங்கர சங்கர சம்பு. 19

சிந்தை பிறந்தது மாங்கே அந்தச்
 சிந்தை பிறந்து தெளிந்தது மாங்கே
 எந்த நிலைகளு மாங்கே கண்ட
 யான்றா னிரண்டற் றிருந்தது மாங்கே
 சங்கர சங்கர சம்பு. 20

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ சச்சி
 தானந்த சோதி யகண்ட வடிவாய்

ஒங்கி நிறைந்த து கண்டாற் பின்ன
ரொன்றென்றிரண்டென் றுரைத்திடலாமோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 21

என்று மழியுமிக் காயம் இத்தை
யேதுககு மெய்யென் றிருந்தீ ருலகீர்
ஒன்று மறியாத நீரோ யம
னோலைவர் தாற்சொல்ல வுத்தர முண்டோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 22

உண்டோ நமைப்போல வஞ்சர் மல
முறித் ததும்பு முடலைமெப் பென்று
கொண்டோ பிழைப்பதிங் கையோ அருட்
கோலத்தைமெய்யென்று கொள்ளவேண்டாவோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 23

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும் அந்த
வில்லங்கத் தாலே விளையுஞ் சனனம்
ஆண்டா னுரைத்த படியே சற்று
மசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே
சங்கர சங்கர சம்பு. 24

அறிவாருமில்லையோ வையோ என்னை
யாரென் றறியாத வங்கதே சத்தில்
வறிதேகா மத்தியிற் சிக்கி உள்ள
வான்பொரு டோற்கவோ வந்தேனான் ரோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 25

வந்த வரவை மறந்து மிக்க
 மாதர்பொன் பூமி மயக்கத்தி லாமுட்
 இந்த மயககை யறுக்க எனக்
 கெந்தைமெய்ஞ்ஞான வெழில்வாள் கொடுத்தான்
 சங்கர சங்கர சம்பு 26.

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம் யம
 வாதைக் கனலை வளர்க்குமெய் யென்றே
 வேளா நவனுமெய் விட்டான் என்னின்
 மிக்கோர ஁றக்கை விதியன்றோ தோழி
 சங்கர சங்கர சம்பு. 27.

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம் சுத்த
 வெயின்மஞ்ச ளென்னவே வேதாகமங்கா
 மதிக்கு மதனை மதியார் அவர்
 மாககந் னுன் மாககஞ்சன் மார்க்க மோமானே
 சங்கர சங்கர சம்பு. 28.

துன்மார்க்க மாதர்மயக்கம் மனத்
 தூயர்க்குப் பற்றாது சொன்னேன்சனகன்
 தன்மார்க்க நீதிதிட்டாந்தம் அவன்
 றுனந்த மான சதானந்த னன்றோ
 சங்கர சங்கர சம்பு. 29.

அன்றென்னு மாமென்று முண்டோ உனக்
 கானந்தர் வேண்டி னறிவாகிச் சற்றே

நின்றூற் றெரியு மெனவே

மறை

நீதியெம் மாதி நிகழ்த்தினுன் றோழி

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ

சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ க வ ல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குஞ்

குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே

நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே

குன்றுப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே

யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்

சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே

சீர்மல்தெய்வத்திருவருளதனற்

பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி

யண்டமுதலாமெண்டருநாஸ்வகை

எழுபிறவியிற்றாழாதோங்கு

மனந்தயோனியினினைம்பெறமல்க

வணுமுதலசலமானவாக்கையுங்

கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்

கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கிடா . .

விமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவினா

வேழையுயிர்த்திரள்வாழுவமைத்தனை

எவ்வுடலெடுத்தார்வ்வுடல்வாழ்க்கை

இன்பமெனவே துன்பமில்லையெனப்
 பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
 வாதாவாகக்காதலுமமைத்திட்
 கேமின்றியேதேகநானென
 வறிவுபோலறிபாமையியக்கிக்
 காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டிபே
 மேலுநாகமுமேதகுசவர்க்கமும்
 மாலறவகுத்தனையேலும்வண்ண
 வமையாக்காதலிற்சம்யகோடி
 யறம்பொருளாதிதிறப்படுநிலையிற்
 குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவரும்
 தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
 வாததர்க்கமும்போதநூல்களு
 நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவப்பங்க
 வங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
 சமயாதீதத்தன்மையாகி
 இமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
 தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
 வேசற்றிருக்கமாசற்றஞான
 நலமுங்காட்டினஞானமிலேற்கு
 நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே
 திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்ணம்.

தன்னந் தன்னதந்த தன்னந் தன்னதந்த
தன்னந் தன்னதந்த—தனதனதான
தன்னந் தன்னதந்த தன்னந் தன்னதந்த
தன்னந் தன்னதந்த—தனதனதான
தன்னந் தன்னதந்த தன்னந் தன்னதந்த
தன்னந் தன்னதந்த—தனதனதான
—தானதனதனதானதனனா.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி—முறைபிறழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப—விமலமதாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று—ளறிவினர்காண
—ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய்.

(1)

அனலொன் றிடவெரிந்து புனைகமண்டிவெதன்று
புனலொன் றிடவமிழந்து—மடிவிலதூதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றோ—ரியல்பினதாக்கும்
அவனென் பதுவுமன்றி அவனென் பதுவுமன்றி
அதுவென பதுவுமன்றி—யெழில்கொடுலாவு
—மாருநிலையறியாதபடியே.

(வ)

இருளென் பதுவுமன்றி யொளியென் பதுவுமன்றி
ஏவையுந் தனுளடங்க—வொருமுதலாகு.

முளதென் பதுவுமன்றி யிஸ்தென் பதுவுமன்றி
உலகர் தொழுவிருந்த—வயன்முதலோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி—யருள்செயுமாறு
—கூறரியசகமாயையறவே.

(1)

எனதென் பதையிகழ்ந்த, வறிவின் றிரளினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கு—முபயமதாக
வறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
வசரஞ் சரமிரண்டி—னொருபடியாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசந் தணையிறந்த
தெதுமங் களசபங்கொள்—சகவடிவாகும்
—யாதுபரமதைநாடியறிநீ.

(2)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து—கெடுநீனைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறிபென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமன்றி—யவரிதழுறல்
பஞ்சுத் தொழிவினங்கி யிரவும் பகலுயிற்சொல்
பகரும் படிதுணிந்து—குழலிழகரக
—மாலைவகைபல்கூடியுடனே.

(3)

பதுமந் தணையிசைந்த முலையென், றதையுகந்து
வரிவண் டெனவுழன்று—கலிவெனவாடுஞ்

சிறுகண் கிணிசிலம்பு புனைதீண் டைகண்முழங்கு
மொலிரன் றெனமகிழ்ந்து--செவிகொளநாசி
பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுஞ்ந்து
பவமஞ் சிடவிறைஞ்சி--வரிசையினூடு

—காலின்மிசைமுடிசூடிமயலரீய். (உத)

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க--விரணமதான
வளிபுண் டனைவளைந்து விரல்கொண் றெவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று--பரவசமாகி
மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந் தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த--படிமதிசோர

—வானரமதெனமேனிதிரையாய். ()

வய்தும் படவெழுந்து ிணியுந் திமிதியென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து--ளிருமலுமாகி
அனமுஞ் செலுதலின் றி விழியுஞ்சுடர்களின்று
முரமுங் கண்களின்று--சரியெனநாடி
மனையின் புறவிருந்த் வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயவிருண்ட--யமன்வரும்வேளை
—ஏதுதுணை பழிகாரமனமே. (க)

ஆக்பாடல் - 1452.

தாயுமான்குவாமிகள்பாடல்

முற்றிற்று.

அருள்வாக்கிய அகவல்.

இஃது தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணக்கராகிய

அருளையோஸ்பவர்

மேற்படி சுவாமிகளேத் துதிசெய்தது.

திருவளாகருணைச்சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாயநாடகநடித்துந்
பவந்தனைநீக்கிப்பிரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங்கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்குநல்கியநன்மை
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தகுணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையுட்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையுட்படைத்தவித்திலாவித்துப்
பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சுந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொர்ணுநானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுண்ணக்குறைவிலாநிறையு
தாட்டாமறைமலர்த்தாணினைப்பவர்க்குத்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்கு
மாதியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிந்துதுலங்கியதோற்றம்

பரவெளி தன்னிற்பதிற்தவென்னுளத்தின்
 விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்
 சுட்டுக்கடங்காச்சோதியடியார்
 மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
 யெல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
 தில்லைப்பொதுவற்றிருநடத்தெய்வம்
 வாதவூரெந்தையவரிசையாயவிழுங்கும்
 போதவூர்மேவுகர்ப்பூரவிளக்குச
 சுகரையகண்டகூடா வெளியெல்லாந்
 திகழவேகாட்டுஞ்சின் மயசாக்ஷி
 செழுந்தமிழ்ப்பரைச்சிவலிங்கமாகி
 விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
 மெழிறுபட்டினத்திறைவரையென்று
 மீழிவிடாவிடலிங்கமாக்கியவனாதி
 சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
 மார்ந்தநீழலசையாகககனம்
 பரவுவார்தெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
 யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
 யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
 சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
 வாணும்பெண்ணுமலியும்ல்லாததோர்
 தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
 ரெள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
 யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
 ள்ளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென

வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணதி
 துளஞமனப்பேய்துடிக்கத்தறிக்கக்
 கொள்ளுமேர்னவார்கொடுத்திடுமரசு
 பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
 யரியவுரிமையளவிலாவளவு
 துரியநிறவுதேதான்றாவதீதம்
 விரியுநல்லன்புவிளைத்திடுமினைவு
 தீராப்பிணியாஞ்சென்னமறுகக
 வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி
 யலைக்கரும்புபாதமுதக்கட்டிநீள்
 சொலைக்கனிபலாச்சுளைகத்திககனி
 பாங்குறுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
 யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றயக்கூட்டி
 யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்
 பொருந்தியவிற்பம்பொழிசிற்குகோதய
 மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
 செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தமெய்த்தேசிகன்
 தன்னையுறிவித்துத்தற்பரமாகி
 யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
 னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
 முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
 மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
 பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
 னருளும்பொருளும்பேதமாயிருந்து
 மிருதிறனென்ஹியலுமுண்டென்றோ

னருளுநக் குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
 பொருண்மயந்தானே பொருந் துமென்றுரைத்தோன்
 சத்தசத்திரண்டுதன்மையுந்தானே
 யொத்தலாற்சத்தசத் துனக்கெனவுரைத்தோ
 னவமருவிடினருளுற்தென்னக்
 காணருநேர்மையாற்காணவே ரைத்தோன்
 மென்மழுள் ளளவுந்தீராதிழுக்குள்
 கண்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ள
 லுளதில்தெனவுமுறுதலான்மாயை
 வளமில்தெனவும்குத்தினிதுரைத்தோ
 னில்லறத்திருந்துமிதயமடங்கிய
 வல்லவன்றுனேமகாபோகியென்றேன்
 துறவறத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன்
 றறவகையறியாஅஞ்ஞானியென்றே
 னிறவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப்
 புறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
 னத்தனதருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
 சத்தமாமாயையின்றேற்றமென்றுரைத்தோ
 னிருண்மலமகலவிசைந்ததிலமுத்துநீ
 பொருளருட்டிரோதைப்பொற்பெண்புகன்றேன்
 வீறுசிவமுதல்விளம்பியபடியே
 பாறுமனதிபென்றதினாருக்குரைப்போன்
 கொல்லாவிதக்குவையத்தோர்க
 ளெல்லாம்பெறுமினென்றியம்பியதயாதி
 தருமமுந்தானுந் தவமுன்புநிபவர்க்

குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பவன்
 றன் னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
 மன் னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்
 களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
 தெளிவுந் தூறவருள்செய்திடுந் திறத்தோன்
 தான் பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
 வான் பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
 தஞ்சமென்றடைந்ததாபதாதம்மை
 யஞ்சலென்றருமறிஞாசிகாமணி
 சீவகோடிகருஞ்சித்தர்கோடிகளும்
 யாவரும்புகழ்யாவையுமுணர்ந்தோன்
 யானெனதென்னுவிழைவனெம்பெருமான்
 றுனவனாகியதலைவனெங்கோமா
 னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும் -
 பொருணலமல்லதுபொருளெனம்தியான்
 பூதமுதலாப்பொலிந்திடுநாத
 பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
 மூலாதாரமுதலாயுள்ள
 மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
 மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவி லுங்
 கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
 பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
 சுகநடம்புரியிந்தொழிலெனச்சொன்னோன்
 பேதவபேத்பேதார்பேத
 போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புண்ணிய

ன துநானெனவேயாற்றிமெனுபவஞ்
 ச தூர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ
 னல்லும்பகலுமறிவானோர்க்குச்
 சொல்லும்பொருளுஞ்சமையெனச்சொன்னோன்
 சுதனேகுருவாஞ்சவாமிநாயகற்கெனின
 னதிகமெயஞ்ஞானமல்லவோவென்றோ
 னேசயோகத் துறுநிருபரெல்லாந்தொழு
 மிராசயோகத்திறையிராசயோகத்தான்
 பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
 மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை
 தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
 யெண்ணென்கலைபயிலினையிலாக்கல்வி
 நல்லவிரக்கநடுநிலைசத்திய
 மில்லையென்னுமலெவர்க்குந்தருங்கொடை
 நற்குணனெல்லாநண்ணிப்பெருந்தகை
 சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
 கர்மேலெடுத்தாக்கருத்தாறவணங்கிப
 பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
 னுலடிமேவுமரசினையடுத்தே
 னிலமெய்ஞ்ஞானநதெளிந்தனெனனவுஞ்
 சித்தமெளனிதிடசித்தமாக
 வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனெனனவு
 மூலன்மரபின்முளைத்தமெளனிதன்
 பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
 வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து

திடமுறமுப்பொருட்டிற்றத்தையுந்தெளிந்து
 கண்டமுதென்னககனிரசமென்னத்
 தண்டமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
 சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொழிக்கு
 நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்
 பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தண்பா
 லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்தியு
 முடலங்குழைபவரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
 படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
 பாங்குறுநெட்டுயிரப்பாகிப்பரதவித்
 தேங்கியேனகியிரங்கியிரங்கி
 யோய்ந்தபம்பரம்பொலொடுங்கியேசிறிது
 மேய்த்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
 சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
 யார்ந்தவன்போடவசமுற்றடிக்கடி
 யுண்ணுகொகுறவையுருகியேசற்றித்
 தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
 யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
 வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
 கன்றுபகவைக்கருதிக்கதறிச்
 சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
 வென்புநெக்குடையகிருகரங்குவித்துப்
 புண்புலால்யாக்கைபொருந்தாதினியென்
 வுணர்ந்துணர்ந்தன்புயுவகைமேற்கொண்டினிக்
 கணம்பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்

திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
 விருகரனளினம்யன்முடிஞ்சுநீதூபு.
 பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
 காரணவதனங்கவின்சூறுவெயர்வுற
 விளநிலாவெனவேயிலங்கியசூறநகை
 தளதளவென்னத்தயங்கியெழில்பெற
 வித்தன்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
 சித்தெனச்சிவகதிசேர்ந்தவருரைப்ப
 பாத்திரமாடப்பரிவுடனாடிச
 சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளும்
 வல்லவெனவேமன்னுயிர்க்காக
 வெல்லையிலன்பனிவெனவிளங்கி
 யீனவுலகத்தியற்றைபொய்யென்றே
 ஞானனூன்மெய்யெனநவின்றினித்திரங்கிக்
 கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
 மேவருஞ்சத்தமெய்யினைநல்க
 வருளேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
 பொருளேயிவெனனப்பொலிந்திம்புனிதன்
 சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
 மெய்வளஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்
 கதாவிழியொளியுறக்கலத்தல்கித்தாந்த
 விதிமுறையாமெனவிளம்பியமேலோன்
 முடிவினிலாகமுறைமையினுண்மையை
 யடியரைக்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்
 சிதம்பரநேர்ஸ்திபுரமாவுடைத்திறை

பதம்பரவெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
 முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலயிககியஞ்
 சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
 னஞ்செழுத்துள்ளேயனைத்தையுங்காட்டியென்
 னெஞ்சமுத்தியகுருநீதிமாதவ
 னெல்லாநிறைந்தவினைவன்செயலெனக்
 கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்
 குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்
 றிருவருஞ்ஞானத்தெரிந்திடவுரைத்தோன்
 குருவருளெனக்கொண்டபின் குறையாப்
 பொருண்மயமாமெனப்புகன் றிடுபோத
 னெந்தழர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
 சிந்தையிற்றியக்கறத்தோர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
 சதாசிவமென்றேபர்தான்படைத்ததுதா
 னெதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்தாரைத்
 கல்லானைகன்னல்கவாந்திடச்செய்தவ [தோன்
 னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றோ
 னெவ்வுயிர்தோலுமிறைமேவியதிறஞ்
 செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றோ
 னெவ்வணமெவரெவரிசைத்தனரவரவர்க்
 கவ்வணமாவனெம்மானெனவறைந்தோ
 னொருபாணனுக்கேயொருசிவனுப்படிந்
 வருமடியார் திறம்வழுத்தொணுதென்றோன்
 சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ
 னெவ்வனவன்சிவனெனென்றெடுத்தாரைத்தோன்

விருப்பு வெறுப்பினைவோறப்பரித்துக்
 கருபபுகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
 னிருசொல்லுரையாதிபானின்பமெய்த
 வொருசொல்லுரைத்தவுபர்குணபூதர
 னத்துவாமார்க்கமாயையுமகற்றித்
 தத்துவாதீதத்தன்மையைத்தந்தோன்
 றிருமகண்மருவியதிசுழ்வளமறைசையில்
 வருமுணர்வள்ளன்ருளிலாமனத்தா
 னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குழ்
 றண்ணருள்செய்தவன்றாயுமானவ
 னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
 னிருபதமுப்போதினைஞ்சிவாமுத்துவனை.

அருள்வாக்கிய அகவல்-முற்றிற்று.

இக்கொச்சகங்கள் ஓர்பழைய பிரதியில் வண்ணத்தின்
 இடைஇடையில் காணப்படுகின்றன.

கொச்சகம்.

தத்துவம்வேறென்னைவேருக்கியருடந்ததிவே
 உற்றுணர்வுமவேண்டாவென்றேரூரிரண்டுமுன்றினையும்
 நித்தியமென்றேகர்ட்டுநில்லாமனில்லெனவே
 தத்துவத்தோடொத்துவதந்தருந்தாயுமானவனே.

1

நந்தமதென்றெண்ணிநீலிந்திடவுடல்வேருக்கி
 வந்தபொருளென்னதல்லவென்றெனதுவல்லமையும்
 உந்தனக்கன்றெல்லாமதென்றேயுயிர்கூந்த
 தந்தையுமற்றுமருளாந்தாயுமானவனே.

பந்தாமோபோற்பதிந்நுகருப்பட்டேதிருச்
சிந்தாமணியாய்ச்செகந்தனிலேதிவகம்போல்
வந்தான்மறைசைநகர்மற்றுமோம்மெய்கண்ட
சந்தானத்தானத்தவத்தாயுமானவனே.

3

தன்னைத்தானென்றினையுங் காட்டாதபேரிருளின், உன்னை
த்தான் கண்ணிலர்போ லொன்றாகித்தானுமுன்ற, என்னைத்
தானிவ்வணமென் றெண்ணியர் வேழையென்றே, தன்னைத்
தான் மந்தாண்டான் மனித்தாயுமானவனே.

4

திடக்குப்பையாடாவஞ்செங்கட்கேழற்கோ
டுடுக்குப்பைரீத்தேயுயர்மறைசைவந்தெழுந்தே,
விடக்குப்பைகோலால்விளங்கிய்பொய்மெய்யெனவாழ்
சடக்குப்பையென்றுதவிர்த்தான்றாயுமானவனே.

5

புகப்பட்டான்வல்லிருளின்பொல்லாதவேழாம்
பகப்பட்டானங்காப்பரப்பானதிவினையின்
அகப்பட்டான்மாயாலிகாரவடவியெனுஞ்
சகப்பட்டானென்றிரங்கியாண்டான்றாயுமானவனே.

6

கஞ்சநெறிகாணைதகாரணமேயன்பருத்தாப்
பஞ்சவன்முன்சேரப்பரிமேலெழுந்தபாம்
மஞ்சலவுஞ்சோலையுயின்மாமறைசைவந்தேதாக்கித்
தஞ்சமென்றாகஞ்சவெனவாடாயுமானவனே.

7

மன்க்கவலைதீர்த்தென்மயக்கவிதற்புங்கனெல்லாம்
உனக்கலவென்றெருவ்வொன்றாய்வினாக்கியொன்றுமற
நினைக்கவரிதானவன்பட்டையிதென்றேயுரைத்தான்
தனக்குவமையில்லானெனக்குமுட்டாயவனே.

8

உ

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
அகண்ட	114	அண்டபகிரண்டம்	288
அகத்தூ	232	அண்டபகிரண்டமு	5
அகமேவு	250	அண்டபிண்	238
அகரவு	14	அண்டமனே	219
அங்கமே	230	அண்டமுடி	54
அங்கிங்	1	அண்டமுமா	137
அங்குமிங்	293	அண்டரண்டகோ	273
அங்கை	14	அண்டரண்டம்	267
அஞ்சலஞ்	220	அண்டருக்கு	271
அஞ்சமுத	258	அண்டனே	292
அஞ்செழு	283	அண்ணலே	114
அடக்கிப்புல	299	அதுவென்றா	93
அடிகளடி	266	அதுவென்று	112
அடிமுடிகா	272	அத்தனென்	297
அடிமுடியு	105	அத்தனே	112
அடியெனு	123	அத்தனைச்	154
அடுத்தவி	231	அத்தாநி	289
அடையார்	165	அத்தாவி	287
அண்டபகிரண்ட	242	அத்துவா	276

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆணவத்தோ	282	ஆராமைகண்	186
ஆணிலே	39	ஆராயும்	4
ஆண்டரின்	242	ஆராரென	75
ஆண்டான்	282	ஆராரு	280
ஆதிகால	234	ஆராவமி	134
ஆதிக்கந்	23	ஆராவமுத	296
ஆதிப்பி	290	ஆராவமுதே	157
ஆதியந்தங்	258	ஆராவமுதே	207
ஆதியந்தங்	268	ஆரிருந்தென்	220
ஆதியந்தங்	13	ஆருடனே	278
ஆதியந்த	233	ஆருமறி	250
ஆதியந்தமில்லாத	273	ஆலம்படை	161
ஆதியந்தமில்லாவ	278	ஆவாவென்ற	199
ஆதியந்தமெ	86	ஆவிக்குளாவி	250
ஆதியனாதி	298	ஆவித்துணை	295
ஆதியாய்நடு	130	ஆவியேயுனை	107
ஆதியாம்வா	290	ஆழாழிகரை	8
ஆத்திரம்வந்	166	ஆழாழியென்	264
ஆயிரஞ்சொ	228	ஆழித்துரும்	210
ஆயுங்கலை	163	ஆழந்தா	233
ஆயுமறி	94	ஆழ்ந்துநினை	262
ஆரணங்	168	ஆருனகண்	250
ஆரணமாக	159	ஆறுசமய	258
ஆரணமார்க்	121	ஆறுளொன்	260
ஆரணமு	271	ஆரோத்திலங்	155
ஆரறிவா	207	ஆற்றப்படா	225

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆனந்தங்கதி	117	இரப்பா	134
ஆனந்தமான	229	இரவுபக	214
ஆனந்தமோ	180	இருக்காதி	266
ஆனபுற	266	இருநிலமா	127
ஆனமான	111	இருநிலனாய்	277
ஆனலும்	203	இருப்பா	182
இ		இரும்பை	111
இகபரமு	11	இருவரே	120
இகமுழுது	168	இல்லாத	228
இக்காயம்	235	இல்லையிலலை	92
இங்கற்றபடி	34	இல்லையு	109
இடத்தைக்	141	இல்லையென்	99
இடமொரு	121	இவ்வுடம்பு	287
இடம்பெறு	157	இறப்பும்திறப்	300
இடம்பொரு	104	இற்றைவரை	232
இடம்வான	179	இனியகருணை	175
இடைந்திடை	129	இனியகருப்பு	181
இந்தநா	211	இனியதென	66
இந்தநிரு	178	இன்பக்கட	125
இந்தவெளி	237	இன்பநிட்டை	242
இந்திர	11	இன்பநிரு	240
இப்பிறவி	72	இன்பமய	183
இமையள	66	இன்பருள	250
இம்மானில	280	இன்றுபதி	211
இயல்பென்று	89	இன்றுன	110
இரக்கமொடு	206	இன்றென	99

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இன்றோ	224	உரையிறந்துபெ	95
இன்னமுது	48	உரையிறந்துள	116
இன்னம்பிற	69	உரையுணர்வி	138
ஈ		உலகநெறி	246
ஈராக	248	உலகமாயை	136
ஈனந்தருநா	268	உளவறிந்தெ	144
ஈனந்தருமு	208	உள்ளக்கொதி	247
ஈனமில்லா	270	உள்ளங்குழை	247
உ		உள்ளதுணரா	244
உடம்பறியு	267	உள்ளதுமி	300
உடலைப்பழி	173	உள்ளத்தி	186
உடல்குழைய	33	உள்ளத்தி	257
உடல்பொய்யு	167	உள்ளத்தி	273
உணர்த்துமு	237	உள்ளத்தை	162
உண்டவர்க்	119	உள்ளபடியா	237
உண்டுடுத்து	222	உள்ளபடியெ	105
உண்டுபோ	237	உள்ளபடியொ	231
உண்டோந	303	உள்ளபொரு	233
உண்டோஈ	203	உள்ளமறியா	231
உண்ணின்று	287	உள்ளமறியா	210
உந்திச்சுழி	264	உள்ளமே	122
உந்துபிற	265	உள்ளும்புற	285
உய்யும்படிக்கு	133	உறவுடலை	152
உருவருப்ப	262	உற்றதுணை	101
உருவெளி	246	உற்றவேளை	120
உரையிறந்த	207	உற்றறியு	209

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
உற்றுணர்	150	எங்கணுநீ	242
உற்றுநினை	313	எங்ஙனே	112
உற்றுற்று	211	எங்குஞ்சிவ	179
உனக்குநா	128	எங்குமென்னை	119
உனக்குவமை	245	எங்கும்வியா	165
உன்மனிக்கு	113	எங்கெங்கு	272
உன்னவுன்ன	296	எங்கெங்கே	216
உன்ஞம	251	எங்கேயெங்	202
உன்னவெளி	247	எச்சிவென்று	217
உன்னிலு	278	எடுத்ததேக	118
உன்னிலையு	63	எடுத்ததேகம்	185
உன்னுமன	235	எட்டுத்திசை	269
உண்ணைநினை	213	எட்டுத்திசையு	244
உண்ணையுட	179	எட்டுத்தொ	280
உள		எண்டிசை	221
உளானந்த	2	எண்ணமறி	213
உளருமிலார்	251	எண்ணமு	224
உளரைப்பா	251	எண்ணரியசி	261
உளதக	291	எண்ணரியபி	37
உளனிருந்த	288	எண்ணாததெ	156
உளடுனென்றி	262	எண்ணாதவெ	210
உளன்பெற்று	282	எண்ணியவெ	189
எ		எண்ணில்பல	237
எக்கணுமா	270	எண்ணிறை	292
எக்கலையு	230	எத்தனைதா	211
எக்காலமு	48	எத்தனைபிற	143

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எத்தனையோ	315	எல்லாமிறந்த	270
எத்தனையோகோ	238	எல்லாழு	29
எத்தனையோநி	295	எல்லாழுதவு	160
எத்தனைவித	47	எல்லாமே	180
எத்தன்மை	215	எல்லாருமின்பு	231
எத்தாற்பி	212	எல்லையி	273
எத்திக்குந	207	எவ்வடிவம்	283
எந்தச்சமய	272	எவ்வாறிங்	272
எந்தநாளுந	103	எவ்விடத்து	184
எந்தநாளோ	116	எவ்வயிருந்	277
எந்தநாள்	55	எவ்வயிருமெ	213
எந்தப்படி	220	எவ்வயிராத்திர	83
எந்தமட	251	எள்ளத்தனையு	286
எந்தவு	226	எள்ளாவுநின்	211
எந்தெந்த	220	எள்ளுக்குளெ	271
எந்தைசதன	259	எறிதிரைக்கட	88
எந்நாளுமு	56	எனக்கினியா	237
எந்நெஞ்சமே	228	எனக்குணீ	279
எப்பொருளு	214	எனக்குமுனக்	180
எம்பராபர	148	எனக்குளே	109
எம்மாலறி	291	எனக்கெனச்	144
எம்மைவினை	267	எனக்கென்	134
எல்லாஞ்சிவ	163	எனக்கோர்	157
எல்லாநினது	244	எனதென்பது	133
எல்லாந்தெ	288	என்செயலின்	123
எல்லாமறிந்	77	என்செயினு	286

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
என்புருகி	209	என்னையின்ற	220
என்பெலா	50	என்னையுன்னே	177
என்போலெ	219	—	—
என்றுங்கரு	222	ஏ	—
என்றுமடை	240	ஏகமானவுரு	81
என்றுமழி	303	ஏங்கியிடை	242
என்றுமிரு	221	ஏசற்ற	182
என்றுமுன்னே	108	ஏடார்மலர்	251
என்றுவிடி	251	ஏதமற்ற	148
என்றுளே	204	ஏதமின்றி	145
என்னதி	231	ஏதுக்குச்சும்	167
என்னதியா	283	ஏதுக்குஞ்சும்	181
என்னரசே	293	ஏதுக்குடற்கு	173
என்னறிவு	219	ஏதுக்குமுன்	230
என்னறிவுக்	289	ஏதுந்திரு	169
என்னறிவை	260	ஏதுந்தெரியாதெ	291
என்னுடைய	278	ஏதுந்தெரியவெ	245
என்னுடையு	114	ஏதுவந்து	228
என்னேநான்	205	ஏதேதுசெய்	275
என்னேக்கெடு	225	ஏதேதுசொ	244
என்னேத்தா	145	ஏதைச்சுமை	227
என்னேநான்	197	ஏய்ந்தநல்ல	149
என்னைப்புர	248	ஏரின்கிவபோ	260
என்னையறிய	289	ஏழைக்குறு	264
என்னையின்ன	224	ஏறுமயிர்	126
என்னையுந்தன்	301	ஏறுவாம்பரி	128

பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஐ		ஒன்றியொன்	101
ஐதுபூத	80	ஒன்றிரண்டாந்	150
ஐந்துவ	22	ஒன்றிரண்டு	280
ஐந்துவகை	17	ஒன்றிரண்டெ	239
ஐம்பூதத்தா	264	ஒன்றுந்தெரி	160
ஐயமற்றவதி	112	ஒன்றுமறநில்	170
ஐயவாதனை	141	ஒன்றுமறியா	240
ஐயனையுனை	114	ஒன்றேபல	219
ஐயாவருணகிரி	171	ஒன்றைநினை	216
ஐயோயுனை	210		
ஐயவகையெனு	16	ஓகோவுனை	209
ஐயரென்புல	81	ஓடுங்கருத்	287
ஐயரொடு	235	ஓடுமிரு	208
ஓ		ஓதரிய	96
ஒட்டுடன்	261	ஓயாதோ	209
ஒப்பிலா	295	ஓயாவுள்	290
ஒப்புயர்	219	ஓராமலெல்	245
ஒருமைமன	60	ஓராமலே	177
ஒருமொழி	103	ஓராமன்	282
ஒருவரென்னு	110	ஓருரை	240
ஒருவனவன்	95	ஓடுவென்ற	198
ஒளியே	163		
ஒன்றதாய்	146	ஒளவிய	15
ஒன்றனையு	272		
ஒன்றாகிப்	87	கங்குல்பக	223
ஒன்றாய்	295	கங்கைநில	258.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கச்சிருக்குங்	263	கண்டியிலா	232
கடத்தைமண்	142	கண்டேனி	198
கடலமுதே	210	கண்டேனின	159
கடலின்மடைக	275	கண்ணகன் ற	116
கடலின்மடைவீ	299	கண்ணாடி	290
கடலெத்தனை	161	கண்ணாக்	206
கட்டுங்கனமு	238	கண்ணாரீர்	59
கட்டுநமன்	269	கண்ணாவாரே	212
கண்மதேனு	146	கண்ணிறைந்த	287
கண்களில்	263	கண்ணிற்கா	112
கண்டகண்ணு	118	கண்ணினுண்	149
கண்டதனை	252	கண்ணுணின்ற	120
கண்டதுபொ	261	கண்ணுண்	251
கண்டவடிவெல்லாங்	238	கண்ணே	207
கண்டவடிவெல்லாநி	292	கண்னொளியே	170
கண்டவறி	248	கண்மூடி	217
கண்டவீட	277	கந்தரனுபூதி	261
கண்டறியேன்	188	கந்துகம	76
கண்டவனல்ல	97	கருணைமொழி	100
கண்டனவே	299	கருதரிய	94
கண்டாருள	154	கருதுமடி	239
கண்டார்கண்	126	கருத்தினுட்	122
கண்டார்நகை	301	கருப்புவட்	280
கண்டிலை	204	கருமருவு	18
கண்டுகண்டு	266	கருமுகங்கா	258
கண்டுமொழி	263	கரைந்துகரை	174

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கரையிவ்வின்ப	113	கற்பதெல்லா	294
கலங்கமுற	243	கற்பனை	244
கலங்காத	204	கற்புறுசிந்	189
கலந்தமுத்தி	116	கற்றகலை	217
கல்லாதநெஞ்	288	கற்றதுங்கே	297
கல்லாதபேர்	41	கற்றவறி	210
கல்லாதவறிவு	25	கற்றாலங்கே	238
கல்லாதேனா	249	கற்றுமென்ப	113
கல்லாலடி	293	கற்றும்பலபல	166
கல்லாலிணீயு	201	கன்மநெறி	282
கல்லாலெறிந்	158	கன்மமென்ப	231
கல்லெறிய	230	கன்மமே	115
கல்லேறு	169	கன்றினுக்கு	210
கல்லேனு	50	கன்றுமன	269
கல்லேன்	251	கன்னங்கரிய	236
கல்லையுற்ற	115	கன்னலமு	40
களவுவஞ்சனை	148	கன்னலுடன்	273
களத்தலைவ	257	கன்னறரும்	234
களம்பொருந்	162	கன்னன்முக்	146
களளாதுகட்	241	கா	
களளனிவ	275	காகமானது	60
கற்கண்டா	276	காகமுறவு	185
கற்கண்டோ	168	காகமோடுகழு	79
கற்குணத்தை	276	காக்குரின்ன	117
கற்குநிலை	246	காக்கைநரி	262
கற்குமது	242	காச்சச்	264

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
காட்டுங்கரையு	184	காலமொடு	97
காட்சியெல்	244	காலமொரு	228
காட்டத்திலங்	241	காலர்பய	229
காட்டவரு	215	காலன்றனை	174
காட்டியவந்த	164	காலால்வழி	296
காட்டுகின்ற	285	காலையுயி	268
காட்டுந்திரு	271	கால்பிடித்	223
காணரிய	91	காற்றைப்	196
காணை	252	கானகமில்ங்கு	25
காணுங்கண்	107	கானற்சலம்	274
காண்டல்	90	கான்றசோ	293
காண்பானு	281	கி	
காதலால்	252	கிட்டிக்கொ	252
காதற்று	171	கிட்டிராய்	252.
காதிலோலை	137	கு	
காந்தமதை	139	குடக்கொடு	64
காந்தமிரு	252	குத்திரமெய்	274
காமனைவா	263	குருலிங்க	171
காயநிலை	228	குருலிங்க	284
காயாதமர	68	குருவாகி	181
காயிலை	44	குருவுருவாகி	123
காரகமா	232	குலமிலான்	141
காராரு	45	குறிகளோடு	97
காரிட்ட	17	குறித்தவித	266
காலமூன்று	117	குறியுங்குண	181
காலமேகா	204	குறைவிலரு	39

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.
குறைவிலா	127	கை	
குற்றங்குறை	240	கைத்தலம்	68
குற்றச்சமய	277	கையினுற்	117
குன்றதமூ	102	கையுங்கு	291
குன்றிடாத	118	கையுமெய்யு	108
		கைவிளக்கி	270
கூ		கொ	
கூடியநின்	187	கொடியவெ	118
கூடுதலுடன்	19	கொடுக்கின்	135
கூர்த்தவறி	210	கொடுத்தே	174
கூர்த்தவறிவா	236	கொந்தவி	70
கூரூநின்ற	126	கொலைகளவு	239
கூரூய	201	கொல்லா	228
கூறுங்குணமு	252	கொல்லாமை	42
கூ		கொல்லாவி	212
கேசதுரங்க	83	கொழுந்தா	155
கேடுத்தே	276	கொழுந்தில்	216
கேட்டவழி	223	கொழுந்து	125
கேட்டியென்	215	கொள்ளித்தே	226
கே		கொள்ளைவெ	230
கேடில்பசு	270	கோ	
கேட்டதை	227	கோட்டாலை	276
கேட்டலுடன்	168	கோலமின்றி	107
கேட்டன்	282	ச	
கேவல	138	சகத்தின்	117
கேவலத்தி	184	சகமனைத்தும்	167

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சகமெலாந்	149	செட்டர்க்கெ	286
சக்கரவர்த்தி	261	செத்தநிருவி	234
சஞ்சலமற்	248	செத்தநினேவு	208
சஞ்சிதமே	267	செத்தந்தெளிந்து	223
சடத்துளையிர்	270	செத்தந்தெளிந்தோ	273
சட்டை	288	செத்தமனவு	273
சுத்தமுதலாத	267	செத்தமவுனி	159
சுத்தமுதலாம்	264	செத்தமெனும்	265
சுத்தாகுநின்	234	செத்தான	293
சுத்தொடுசித்	272	செத்துஞ்சட	182
சுந்ததமுநின்	235	செத்திரெறி	236
சுந்ததமுமெ	6	செந்தனை	222
சுந்ததமும்	32	செந்திக்குந்	240
சுந்திரனை	274	செந்திக்குந்தோ	284
சுருசுல	27	செந்தித்த	283
சன்மார்க்க	89	செந்தித்தவெ	207
சன்னல்பின்	267	செந்தைசிதை	236
சா		செந்தைத்	133
சாக்கிரமா	140	செந்தைபிற	302
சாட்டையிலா	285	செந்தைமயக்	243
சாட்டையிற்	135	செந்தைமரு	253
சாதனை	240	செந்தைமறந்	271
சாதிசுலம	11	செந்தைய	215
சாலக்கபாட	269	செந்தையன்	297
சாலோக	273	செந்தையி	259
சாற்றரிய	291		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சிறதைபுடும்	243	சூ	
சிவமாத்ரி	155	சூட்டியென	126
சிவன்செய	129	சூதாடுவார்	221
சிற்பரமே	234	சூதானமென்	269
சிற்றம்பல	259	சூதொன்று	221
சிற்றருட்	142	சூரியர்கள்	269
சிற்றறிவு	281	செ	
சிற்றின்ப	273	செகத்தை	198
சினமிறுசு	225	செங்கதிரின்	279
சின்னஞ்சிறியா	227	செங்கிருமி	262
சின்னஞ்சிறியே	252	செப்பரியன	88
சீ		செப்பரியத	279
சீராருந்தெய்	206	செப்புவ	220
சு		செம்பொன்	108
சுகமாகு	155	செம்மையறி	267
சுக்கிலமு	261	செய்யுஞ்செ	108
சுட்டழை	289	செய்யுந்தவ	154
சுட்டியுள்	221	சென்றவிட	241
சுத்தமு	44	சென்று	278
சுத்தவறி	209	சே	
சுத்தவித்தை	266	சேராமற்	200
சும்மாவிருக்	161	சேராமற்சே	290
சும்மாவிருக்	176	சை	
சும்மாவிருப்	214	சைவசமய	184
சுருதியே	138	சொ	
சுழுத்தி	140	சொல்லற்கரி	124

பாட்டு,	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சொல்லடா	215	சோற்றுத்	231
சொல்லாய	204		
சொல்லாலட	209	ஞாலத்தை	227
சொல்லாலும்	140	ஞானநெறிக்	181
சொல்லாலே	198	ஞானநெறிதா	282
சொல்வாத்	159	ஞானமே	130
சொல்லான	58		
சொல்லான்ம	279	தக்கேள்	111
சொல்வான்மொள	158	தக்கநின்	149
சொல்லிறந்து	253	தக்காவி	274
சொல்லிறப்	249	தட்டுவை	264
சொல்லிப்ப	240	தத்துவ	172
சொல்லுக்கட	171	தத்துவமா	268
சொல்லுஞ்	241	தத்துவமெ	247
சொல்லும்	212	தத்துவர்	262
சொல்லும்பொ	232	தந்திர	281
சொல்லிலுன்	108	தந்தேனே	272
சொன்னசொ	298	தந்தைதா	136
சொன்னத்	211	தந்தையி	250
சொன்னத்தை	224	தந்தைதாய்தமர் தா	78
சொன்னவர்	178	தந்தைதாய்தமர்மக	146
		தந்தைதாய்தமர்மகவு	167
சோ		தப்பித	294
சாதிபா	205	தம்முயிர்	229
சாதிபாதெ	116	தங்கமி	274
சாதிபே	289	தங்கோ	274
சாதிபேயுடையே	110		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தற்பரமா	153	தாயர்கர்ப்	221
தற்போத	253	தாயான	206
தனியிரு	147	தாயிருந்	245
தனிவளர்	129	தாயினுமினிய	190
தன்செய	238	தாயினுநல்ல	286
தன்மயஞ்	142	தாயுந்தந்தை	139
தன்மயமாய்	242	தாராதவரு	19
தன்மயமான	162	தாராவரு	233
தன்னதென்	107	தாவிய	253
தன்னரசு	296	தானந்த	243
தன்னிலே	152	தானந்தவஞான	179
தன்னெஞ்	135	தானந்தவஞ்	156
தன்னைத	220	தானந்தவந்	224
தன்னையறி	292	தானமுந்	128
தன்னையறிந்த	151	தானவஞந்	280
தன்னையறிந்தரு	217	தானாக	233
தன்னையறிந்தா	217	தானாதல்	235
தன்னையறியத்	188	தானான தன்மய	93
தன்னையறியாது	239	தானான தன்மை	177
தன்னையறியுந்	258	தானென்னை	278
தன்னையொ	132	தானேசுபா	257
தா		தானேயகண்	125
தாகமறிந்	209	தானேயா	248
தாக்குநல்	302	தானேயு	106
தாங்கரிய	253	தி	
தாங்கிய	283	திகையாதோ	200

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
திக்கொடுகி	207	தாய்யகா	259
திக்கொடுதி	35	தூரியங்	284
திங்களமு	296	துள்ளுமறி	33
திடமுற	186	துன்பக்கட	173
திண்ணிய	263	துன்பக்கண்	210
திருந்து	147	துன்பமெ	288
திருவருட்	115	துன்மார்க்க	304
திருவருண்	305		
திரையற்ற	279	தூங்காம	285
திரையல்லா	102	தூங்கிவிழி	253
தினமேசெல	161	தூயதான	114
தினையத்தனை	288	தூயபனித்	264
		தூயவறி	280
திங்கரு	274	தூளேறு	194
திணையா	280		
தெலா	189	தெட்டிலே	191
தெனவு	248	தெய்வம்	120
தீரத்தினுள்	237	தெரிவாக	4
தீராக்கரு	253	தெருளாகி	49
தீராதவென்	153	தெளிவொ	140
தூங்கமு	175	தேக்கசெய	176
துச்சப்புல	280	தேகம்யா	246
துச்சனென	212	தேகமிறு	225
துட்டனை	276	தேகமுத	267
துய்யன்	146	தேககாதி	240

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தேக்கியின்	111	நாட்பட்ட	202
தேசிகர்	284	நாட்பட்டலை	235
தேடாததே	233	நாடுநகரு	231
தேடினேன்	229	நாதகீத	115
தேடுந்தீர	233	நாதமே	290
தேடுவார்	295	நாதனை	189
தேடுவேனின்	247	நாம்பிரம	283
தேவரெல்	203	நாய்க்குங்	291
தேவர்தொ	96	நாவழுத்துஞ்	234
தேன்முகம்	97	நாளவங்கள்	178
தொ		நாளவங்கள்போ	260
தொல்லைக்	254	நாளும்பொ	265
தொல்லைப்	286	நாற்றச்சடல	157
தொல்லைவி	172	நாற்றமிகக்	262
தோ		நாளுனதன்மைக	271
தோற்பா	227	நாளுனதன்மையெ	232
ந		நாளுனிங்	101
நடக்கினு	156	நானெனைக்	235
நடத்தியிவ்	129	நானெனை	98
நலமேது	302	நானெனைவு	142
நன்றறி	211	நானென்றே	156
நன்றென	201	நானென்னு	90
நன்னெஞ்ச	254	நானேகருதி	254
நா		நான்றானெனு	181
நாட்டமுன்	143	நி	
நாட்டா	213	நித்தமா	287

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு,	பக்கம்.
நித்தியமாய்	16	நீக்கிமலக்	258
நித்தியமொ	220	நீங்காதுயி	155
நித்திரையாய்த்	241	நீட்சிதுறு	241
நித்திரையாய்வ	267	நீதியாய்	176
நித்திரையிற்	228	நீதியெங்கே	202
நித்திரையு	249	நீயற்றவந்	176
நியமலக்ஷண	82	நீயன்றி	230
நிர்க்குணநி	28	நீயெனநா	166
நில்லாதவா	104	நீயேநா	248
நில்லாது	61	நீயேயிங்	199
நில்லாப்	177	நீராப்க்	233
நில்லாமனின்	260	நீர்க்குமிழிபூண்	262
நிறைகுடந்	175	நீர்க்குமிழிபோலெ	229
நிற்குநன்	107	நீர்க்குமிழிபோன்	254
நினையுநி	132	நீர்ப்புற்	229
நினையுநினை	162	நீர்பூத்த	257
நினைப்பற	278		
நினைப்பு	272	நூ	
நினைவொன்	103	நூலேணி	722
நினைபோதத்	216	நெ	
நின்றநிலை	296	நெஞ்சகத்தில்	254
நின்னிறை	236	நெஞ்சகமே	223
நின்னைச்சா	236	நெஞ்சகம்	294
நின்னையுணர்	230	நெஞ்சத்து	187
		நெஞ்சகந்து	109
		நெறிகடாம்	145
நீணப்பிரி	271	நெறிபார்	201

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நே		பண்ணி	279
நேசஞ்சிறி	289	பண்ணே	31
நேசத்தா	241	பதமுன்றும்	151
நேசநிரு	212	பதியுண்டு	190
நேசிக்குஞ்	172	பத்தாரு	237
நேராய	169	பத்தர்	249
நேரோதா	94	பத்திநீ	190
நேரோந்ந	217	பத்தினெறி	21
நேற்றுளா	138	பந்தமயக்	244
நோ		பந்தமறு	92
நோக்கற்கரி	170	பந்தமெலா	243
நோயும்வெங்	185	பரமாப்	246
ப		பாழுனக்	213
பச்சென்ற	263	பாரம்பா	122
பச்சைகண்	254	பரவரிய	152
பச்சைநிற	258	பவம்புரிந்	150
பஞ்சப்	268	பழுதுண்டு	160
பஞ்சரித்து	116	பள்ளங்க	294
பஞ்சசுத்தி	224	பற்றலாம்	120
பஞ்சாய்ப்	286	பற்றற்றிரு	284
படிப்பற்று	234	பற்றியபற்	298
பட்டப்பகல்	247	பற்றினதை	295
பட்டப்பகற்	30	பற்றும்	216
பணியற்று	291	பற்றுவன	52
பண்டுங்கா	275	பற்றுவெகு	27
பண்டொரு	293	பற்றொழிந்து	246

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பன்மார்க்க	182	பாராதிக	64
பன்மாலேத்	99	பாராதிரீ	218
பன்முகச்	85	பாராதியூ	300
பன்முத்திரை	254	பாராதியூத	107
பா		பாராதியண்ட	53
பாகத்தி	65	பாராதிவி	93
பாகமோ	194	பாராதே	292
பாக்கியங்க	277	பாராயோவென்று	199
பாசசாலங்	226	பாராயோவென்னை	209
பாசநிக	290	பாரொடு	36
பாசபந்த	255	பார்க்கினணி	247
பாசமகலா	281	பார்க்கினன்	219
பாசம்போய்	211	பார்த்தவிட	208
பாடாது	74	பார்த்தன	203
பாடிப்படி	211	பாலரொடு	222
பாடியாடி	148	பாவமென்றா	246
பாடுகின்ற	297	பாவீபடுங்	236
பாட்டளி	36	பாவியே	129
பாட்டுக்கோ	247	பாழாகி	182
பாதவிருத்த	259		
பாயப்புலி	153	பிடித்ததை	241
பாரகமும்	218	பித்தரிறை	261
பாரதியா	219	பித்தனையே	221
பாரனைத்து	177	பின்னாமதி	175
பாராசை	255	பிறிதொன்	278
பாராதி	105	பிறியாத	75

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பிறியாது	244	பூரணி	193
பின்னுமு	147	பூராயமா	225
பின்னுமுட	173	பெ	
பு		பெண்ணு	272
புகலரிய	206	பெரியவண்ட	145
புகழுங்கல்	120	பெருமைக்	113
புண்ணிய	274	பெருவெளி	10
புண்ணீர்மை	275	பெற்றவட்	199
புத்தமிர்த	78	பெற்றவர்	131
புத்திரெறி	188	பெற்றாரனு	248
புத்தியெனு	265	பெற்றோம்பிற	174
புந்தியினு	245	பே	
புரந்தோர்	232	பேசாத	238
புலர்ந்தேன்	275	பேசாவனு	125
புலனைந்து	175	பேசாவிடும்	299
புலியினத	171	பேச்சாகா	215
புன்புலான	109	பேச்சுமூச்	272
புன்மலத்	266	பேதித்தசும	54
		பேதைப்	255
பூங்காவன	179	பேறனைத்து	86
பூட்டற்றுத்	239	பை	
பூட்டிவைத்	250	பைங்கூழ்	266
பூதமுதலாக	192	பைம்பயி	255
பூதமுதன	249	பொ	
பூதமொடு	195	பொங்கிய	222
பூதலயமா	6	பொங்கேத	275

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பொய்கண்	259	பொற்பி	40
பொய்குவித்	239	பொற்பு	139
பொயக்கா	268	பொன்னா	257
பொய்க்கூடு	255	பொண்ணை	106
பொய்திக	38		
பொய்ப்ப	255	போ	
பொய்முட	276	போக்குவர	281
பொயம்மய	289	போதமா	20
பொய்யகல	242	போதமென்	138
பொய்யனிவ	213	போதலூர்	261
பொய்யாருல	157	போதாந்த	208
பொய்யி	46	போற்றே	275
பொய்யுணர்	250	போனக	24
பொய்யுலக	227	போனநாட்	202
பொய்யுலகு	284	ம.	
பொய்யெல்	226	மடிமை	229
பொய்யென்	295	மட்டிலா	289
பொய்யைப்	218	மட்டுப்படா	255
பொருந்து	204	மண்டலத்தி	150
பொருளாகக்	12	மண்ணதிபூத	248
பொருளே	203	மண்ணதியை	29
பொருளைப்பூ	133	மண்ணை	243
பொல்லாதகாம	266	மண்ணீர்மை	244
பொல்லாதமா	164	மண்ணுமறி	250
பொறியிற்	137	மண்ணும்	222
பொறிவுழி	226	மண்ணுறங்	255
		மண்ணாடு	274

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பண்ணெடு	214	மாயாசக	218
மதியுங்	119	மாயாசகத்	168
மத்தமத	67	மாயாவிகார	266
மத்தர்	84	மாயாவிகாரமலம்	284
மந்தவறி	228	மாயைமுத	219
மந்திரத்	242	மார்க்கண்	221
மயக்கு	142	மாலையளர்	256
மயக்குறு	205	மால்காட்	214
மரபைக்	299	மால்வைத்த	243
மரவுரி	62	மாறாத	236
மருமலர்ச்	71	மாறாவனு	209
மலைமலையா	91	மாறுபடு	43
மறக்கின்ற	164	மி	
மறமலி	131	மிடியிட்ட	192
மறைமுழக்	98	மின்போ	77
மற்றுன	116	மின்னினைய	23
மனதேகல்	300	மின்னினையபொ	226
மனத்தாலும்	170	மின்னின்ப	139
மனமான	265	மின்னினைய	147
மன்றும்	285	மு	
மா		முகமெ	186
மாசற்ற	84	முக்குணத்தா	225
மாசான	294	முக்குணத்தை	268
மாடுமக்கள்	200	முச்சகமெ	283
மாதத்தி	164	முத்தினைய	65
மாயமயக்	228	முத்தாந்தவித்	24

பாடு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
முத்தாந்தவிதி	208	மெய்வீசு	263
முத்திக்கு	249	மெல்லிய	287
முத்தியி	230	மே	
முத்தேப	207	மேலொடுதி	281
மும்மலச்	262	மேவுபஞ்ச	256
முருந்திள	189	மேற்கொண்	159
முற்றுமோ	203	மை	
முன்னினை	294	மைகாட்டு	243
முன்னாண்	231	மையுலாம்விழி	114
முன்னிலை	136	மையவண்ண	214
முன்னிலைச்	158	மோ	
முன்னினை	294	மோனகுரு	180
முன்னொடு	214	மோனந்தரு	245
மு		யா	
முச்சற்று	276	யாதுமன	10
முர்த்திதலந்	224	யானெனல்	131
முர்த்தியெ	232	யான்றானென	178
முலவிருள்	290	யோ	
முன்றுகண்	172	யோகியற்கே	216
மெ		வ	
மெய்த்தகுல	277	வஞ்சகத்து	286
மெய்யான	167	வஞ்சநமன்	220
மெய்யிற்சிவு	264	வஞ்சமோ	188
மெய்யினையு	256	வஞ்சனைய	127
மெய்யைப்	179	வஞ்சனையு	211
மெய்விடா	31	வடிவனை	100

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வடிவிலா	124	வாக்குமனமொன்	249
வடிவெலா	112	வாசகஞான	227
வட்டமிட்	196	வாசாகயி	3
வண்டாய்த்	219	வாடாதே	281
வந்ததை	226	வாடுமுகங்	245
வந்தவா	183	வாட்டப்	256
வந்தவாவை	304	வாதலு	285
வந்தவாறி	140	வாதனைப்	141
வந்தித்து	213	வாதனையோ	292
வந்தெனு	91	வாதனைவி	218
வம்பனென்	127	வாதுக்கு	225
வரும்போமென்	106	வாதைப்பி	207
வரும்போமென்னு	132	வாயாதோ	183
வருவான்	218	வாயாற்கி	245
வல்லமை	225	வாயிலோரை	130
வல்லாளா	295	வாயினுற்பே	212
வழியிலெ	177	வாயுண்டு	158
வளம்பெறு	121	வாயொன்	221
வன்பொ	245	வாய்க்குங்	114
வன்மையி	249	வாய்திறவா	256
வா		வாராதெலா	8
வாக்காதி	265	வாய்பேசா	220
வாக்காய்	207	வாராய்நெஞ்	164
வாக்கான்	287	வாராவரவாக	256
வாக்குமனமற்ற	260	வாராவரவாய்	188
வாக்குமனமு	295	வாரிக்கொ	112

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
காரியேழு	110	வி	
வாலற்ற	285	விஞ்சுபுலப்	236.
வாவாவென்	176	விண்கருணை	242
வாவிக்கமல	187	விண்டு	264
பாழாதுவா	186	விண்ணருவி	175.
பாழிசோ	135	விண்ணவாரிந்	88
பாழ்த்துநி	110	விண்ணவர்	256
பாழ்வனைத்தந்	151	விண்ணவன்	269
பாழ்வனைத்தும்	100	விண்ணாடா	275
பாழ்வெனவ	128	விண்ணாதி	12
பாழ்வெனவு	202	விண்ணாந்	290
பாளாருங்கண்ணை	286	விண்ணார்	257
பாளாருங்கண்ணி	304	விண்ணாறு	187
பானநாயக	148	விண்ணிறைந்	13
பானந்த	208	விண்ணுக்கும்	223
பானமுகில்	274	விண்ணுள்வளி	257
பானமெல்லாங்	208	விதிக்கும்	304
பானாதித்தது	241	விதியைவலம்	118
பானாதிநீ	218	வித்தன்றி	214
பானாதிபூத	46	வித்தியாதத்	265.
பானாட்டங்	279	விமலமுத	87
பானேமுத	126	விரிந்தமன	221
பானைப்	110	விரும்புஞ்	224
பான்காண	217	விளக்குந்	218
பான்கெடு	268	விளங்குவெண்	98
பான்பொரு	143	விளங்குவெண்	200

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
-விளையுஞ்சி	301	வேண்டிய	153
வீங்கித்	263	வேண்டுஞ்	109
வீணேபிறந்	287	வேண்டும்	118
வீறியவே	277	வேண்டுவ	97
வெ		வேட்டைப்	265
வெஞ்சேலெ	258	வேதமுத	169
வெட்டவெளி	214	வேதமுட	58
வெந்து	269	வேதமெத்த	145
வெந்தீர்	51	வேதாந்த	229
வெம்மந்த	260	வேதாவை	70
வெய்யபிற	270	வேலையிலா	262
வெய்யபுவி	269	வேறுபடு	205
வெள்ளக்கரு	218	வை	
வெள்ளங்	172	வைதிகமாஞ்	260
வெளியான	154	வைத்தசுவ	239
வெளியா	227	வைத்ததேக	108
வெளியினின்ற	115	வைத்தபொரு	200
வே		வைத்திடு	199
வேண்டா	303	வையகமா	165

திருப்பாடல்காராதி முற்றிற்று.

